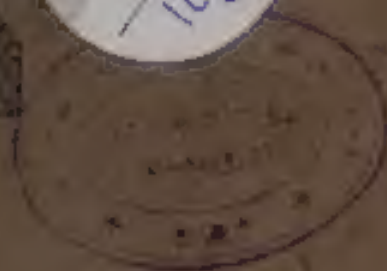
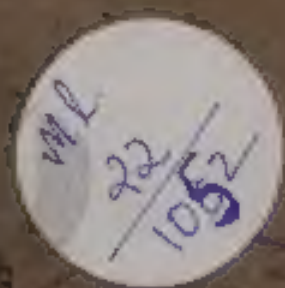

ചിപ്തതീകാരം.

ML 22

ജനാധിപത്യസംഗ്രഹം

ജിരംഭവൽഗുരുവേലി.

RAMA VARMA RESEARCH INSTITUTE
KICHUVA CHIN STATE
139

ചിലപ്പതികാരം.

ML-22

പരിഭാഷകൻ

മ. രാ. രാ. നാഷണൽ പബ്ലിക്കേഷൻ ഡെപാർട്ട്മെന്റിൽ
നാഷണൽ നാഷണൽ.

കുറച്ചി
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

കുറച്ചി

കുറച്ചി

നാഷണൽ നാഷണൽ
നാഷണൽ.

1108

വില 15/- രൂ.
മറ്റൊരു ഉദാഹരണം.

Handwritten red notes and signatures in the bottom left corner, including the word 'കുറച്ചി' (Kuchchi) and some illegible scribbles.

മുഖവുര.

ഈ ഗ്രന്ഥം തമിഴ് സ്തോത്രീകൃത്തിന്റെ ഭൂഷണങ്ങളായ (കണ്ഡലം, മണി, ചിലമ്പ്, മേഖല, വള) കണ്ഡലകേശി, ചിന്താമണി, ചിലപ്പതികരം, മണിമേഖല, വളരമ്പതിയെന്ന പഞ്ചരഥംകാവ്യങ്ങളിലൊന്നും, ചോമനിയറയ ഇളങ്കോവടികളിൽ മചിപ്പൊട്ടളും സമ്പ്രസിദ്ധനായ പ്രാചീനാചാര്യന്മാരാൽ പ്രമാണഗ്രന്ഥമാതംഗീകരിക്കപ്പെട്ട തങ്ങളെ വ്യവഹാരപരകൃതികളിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ഇതിലെ സേവരിവരഹികളായ ശബ്ദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഖടന സാഹിത്യരസികന്മാർ ഹൃദയരവജ്ജകങ്ങളെന്ന. ഭാരത വർണ്ണനയും അതതു വർണ്ണപദാർത്ഥത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷനഭാവത്തെ നൽകുന്നു. കാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിൽ നായികനായകന്മാരായ കണ്ണുകിയുടേയും കോവലന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്മയിപ്പാലായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തമിഴ് നാട്ടിലെ ചോളൻ, പാണ്ഡ്യൻ, ചേരൻ, എന്നീ മൂന്നു

രാജാക്കന്മാരുടെ പുകാര (കാവിരിപ്പുവട്ടിനും), മധുര, വഞ്ചി എന്ന മൂന്നു രാജധാനികളുടെയും മേരിക്കൾ യഥാഭയാഗ്രം പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പൂർത്തനന്തരമായ പരീല മേരന്മാരുടെയും സ്ഥിതിഗതികളെ ഇരാനീന്തനന്തരകനായാസന ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം അന്ത്യമുൾക്കൊള്ളുന്നതായി തീർന്നുവോ? മരാജാക്കന്മാർതന്നെ ധർമ്മത്തിൽ വിഴിച്ചും അവരെ ധർമ്മവേദന അനുഭവിക്കുന്ന സംഹരിക്കുകയും പതിവുകൾ ഉത്തുന്തന്നെല്ല അമത്യന്തരം താപസന്തരം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു സഹജമാണെന്നും പുണ്യപാപങ്ങൾ ശരിയർവണ്ണം കർത്താവിനത്തന്നെപ്രാപിച്ചു തൽഫലങ്ങളെ ഉപിപ്പിക്കുന്നതുള്ള ഈ മൂന്നു തത്വങ്ങളും ഈ ലോകവാസികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതെന്ന അഭികൂടാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുശാഖകളെയും ചിലമ്പിൻമുഖം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ഇതിന്നു ചിലപ്പതികാരമെന്ന നാമധേയം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു കേവലം ഒരു ഇതിവൃത്തത്തെ അംഗീകരിച്ച ശബ്ദാർത്ഥസാധുസീതമായി രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാവ്യമല്ല; സംഗീതനാടകങ്ങളെക്കൂടി പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു നാനാവൃത്തവിചിത്രമായി കവനംകൊണ്ടു പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിലെ സാഹിത്യപ്രസ്ഥം

നം അതിപ്രസംഗമാകയാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കവിഹൃദയം ദുരവഗാഹമല്ല.

ഈ കഥ നടന്ന കാലവും ഇളങ്കോവടികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും ഈ കഥയും ആദ്യമായി ഇദ്ദേഹത്താൽതന്നെ തമിഴിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കഥാ മുഖത്താലും ആശിർവ്വചനഗ്രന്ഥത്താലും വിശദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കഥ കേരളം ഭാഷയിൽനിന്നു വന്നതായി വിചാരിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം ഇളങ്കോവടികളാൽതന്നെ രചിക്കപ്പെട്ടതിന്നു് കാരണവും കഥാസംഗ്രഹവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കഥാമുഖത്തിന്നു പുറമെ മംഗളാചരണം മുതൽ നാട്ടുപുരാണവരെയുള്ള പത്തു ഗ്രന്ഥകളടങ്ങിയ പുകാർകുറുപ്പും വനസന്ദർശനം മുതൽ പ്രഞ്ചാധനം വരെ പതിമൂന്നു ഗ്രന്ഥകളടങ്ങിയ മറ്റൊരു കുറുപ്പും ഉൾക്കൊള്ളത്തക്ക മുതൽ വരെയുണ്ടെന്നു വരെ ഏഴു ഗ്രന്ഥകളടങ്ങിയ വഞ്ചിക്കുറുപ്പുമായി മൂപ്പതു ഗ്രന്ഥകൾ മൂന്നു കുറുപ്പുകളായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ 'കേവലസാഹിത്യവിഷയകമായ വൈദ്യർവാവ്, കവിപ്പാവ്, അകവൽപാവ്' എന്ന വൃത്തഭേദങ്ങളും, സംഗീതവിഷയകമായ 'ആറുവരി മുതലായ ഗാനവൃത്തഭേദങ്ങളും നാടകവിഷയമായ 'ഉൾക്കൊപ്പാട്ടുകൾ' എന്ന വൃത്തഭേദങ്ങളും

മുഖ്യപ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയിൽ ശുദ്ധീകരണവും അകവൽപരവും തന്നെയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ഇളങ്കോവടികൾ, ചേരനാട്ടിൽ വഞ്ചിരാജധാനിയെ വാണിയന്ത 'ചേരലാതൻ' എന്ന പ്രവാലന പാണ്ഡ്യരാജകുമാരിയായ ശോണയിൽ താതനും ചേരൻചെരുട്ടവൻറെ കന്റിയനമാണ്. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹം ആദിയിൽ ഇളംകോ (ഇളയ രാജാ) വെന്നം സ്വസ്തിച്ചതിൽപിന്നിട്ട് ഇളങ്കോവടികളെന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടവനും; കലിംഗ് മേലാഞ്ചേരികൻ തന്നെ കാണാൻ വരികയും ആപാദപുഡം സൃഷ്ടിച്ചുനോക്കി, "തിരുമനിക്കു സിംഹാസനാരോഹണത്തിന്നു യോഗമുള്ളതായി കാണുന്നു" എന്നുണർത്തിക്കയും തനിക്കു ഹിതമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ബ്രഹ്മണൻ രാജ്യം വാഴണമെന്നും തനിക്കു രാജ്യകാർഷ്വത്തോട് വേണ്ടമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിലാണു സ്വസ്തം സ്വീകരിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം ഈ ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചാനിരുന്നതെന്നുതന്നെത്തന്നെ ഇതിലെ കഥാമുഖത്തിൽനിന്നറിയാവുന്നതാണ്. സ്വസ്തിച്ചതിന്നുശേഷമാണു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം; കണ്ണുകീഴെയിരുന്ന സുതീപ്പനും ചില ധർമ്മങ്ങൾ ലോകവാസികളെ ധരിപ്പിച്ചിപ്പോന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഇദ്ദേഹം ഈ കാവ്യം നിർമ്മിച്ചത്; തന്റെ വംശി

അന്തിമത്തെ അർത്ഥനയിലെ അർത്ഥത്തെ അർത്ഥനാ
 യായ ചോദ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ മേൽക്കൂട്ടം കൂടാതെ
 വരാതെ യഥാർത്ഥം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇ
 ദൃഷ്ടാന്തിന്റെ സമർത്ഥത പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.
 ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങ
 ലിൽ അവരവർ ഉൾപ്പെടുന്ന സദസ്യത്വമുള്ള
 ഒരു ലോകവാസികൾക്കു കൂടുതൽ അറിയാൻ
 വാൻ തക്കവണ്ണം പ്രതിപാദിക്കുകയെന്നുള്ളത് അ
 റ്റികൾക്കു സാധ്യമാകുന്നു. ആരെങ്കിലും കുറിയൊ
 യ ദാരുണതയോടുകൂടി പറയുന്നതെന്ത്? ആ ദാരു
 ണിതയ്ക്കു കാരണമായി അവർ മുഴങ്ങുന്നതിൽ മുഴു
 മ്പോലുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും സർവ്വതും ചെയ്യുന്നതി
 നെക്കുറിച്ചും അപ്പോൾ ഈ ദൃഷ്ടാന്തിന്റെ ഏക
 കനത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ആസ്സറുമാർക്കുള്ള പദ്യങ്ങ
 ലിൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ ദൃഷ്ടം മലയാള
 വാസികൾക്കു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആ നാട്ടിലെ
 അന്ധതയെ പലതും അവിടവിടെ പ്രയോഗിച്ചു
 കാണാം.

ഇദൃഷ്ടാന്തിന്റെ കാലവും ഈ ചിലപ്പതിക
 രകഥ നടന്ന കാലവും ഒന്നാകുന്നത് കാവിരിപ്പുസ്വ
 തീനത്തിലും മധുരയിലും നടന്ന ചരിത്രങ്ങളെ കണ്ട
 റിത്തലയുടെ മുഖത്തിൽനിന്നു കേട്ടും മലയാളിൽ
 നടന്നതു നേരിൽ കണ്ടും നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞു

കൊണ്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കഥാമുഖത്തിൽനിന്നും ഇരുപത്തഞ്ചും രൂപതും ഗ്രാമകളിൽനിന്നും തെളിവാകുന്നുണ്ട്.

ഇക്കഥയ്ക്കു തുടച്ചുയറയുള്ള മണിമേഖലകഥയേയുംകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരേ കവ്യമാപ്പിത്തി കേണമെന്നു കരുതിയിരുന്ന അടികൾ,

“അകഥ മണിമേഖലതാ.

കാവ്യമയാതം നല്ലകാവ്യമേയെന്നു
തീർക്കണമെന്നൊരു ചോദ്യം

‘ നിൽക്കുന്ന മിത്തരവിൽ മുന്നേതാൻ.”

എന്നു മധുരാനിവാസിനായ തമിഴാചാര്യൻ കൂവ വാണികൻ ചാത്തനാർ പറഞ്ഞതു കേട്ടതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതാണ്.

അടികളുടെമതം—ഇരുപത്തൊന്നാം ഗ്രാമയിൽ ചെങ്കട്ടവൻ ഹിമാചലത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ട സമയത്തിലും മറ്റും അടികൾതന്നെ

വഴിയോരേ പനിക്കു വിചസിക്ക

അമളിക്കോയും ജഗത്സമുപകരം

അടിയിണച്ചുപ്പി വണങ്ങി

മുഖിതാഴെയുള്ള മണവൻ ചേരൻ.

എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുവാനും ചെങ്കട്ടവന്റെ അനുജനാകയാലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം ശ്രദ്ധയമാണെന്നുമാറിക്കാം. ഇദ്ദേ

ഓതിന്നു ഞാടികൾ' എന്ന ഉപാധി വന്നിരിക്കുകൊണ്ടും കഥാമുഖത്തിൽ ത്രൈകുണ്ഡലവായയിൽ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ജൈനദൈവായതനത്തിൽ വാസമുൾപ്പിച്ചു" എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചിദ്രഥങ്ങളിൽ ജൈനധർമ്മങ്ങളെ വിസ്മയിപ്പുവാൻനിർദ്ദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ജൈനമതസ്ഥനെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ടു്.

അർദ്ധഗ്രാമകളിൽനിന്നു പലകാര്യം
 നേരേപരമമുദികൾ പാടിതവസ്ത്രമുൾപ്പാടി
 പരമം കെളിഞ്ഞുകിടന്നു. അവ കേൾക്കുവാൻ
 വേരുന്നിട്ടു മധുരതിൽ കവി ചർത്തനാണം.

എന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കഥാമുഖത്തിലും, 'ഇളംകാവടികളെ കേൾപ്പിച്ചാനായി 'മണിമേലല' എന്ന കാര്യം കൂലവർണികൻ ചാത്തൻ തരിഴിൽ നിർമ്മിച്ചു" എന്നു മണിമേലലയിലെ കഥാമുഖത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഇളംകാവടികളും ചാത്തനാളും പരസ്സരം മുൻനിലയിൽ ചിലപ്പതികാരവും മണിമേലലയും ചെറുകയാണു ചെയ്തതെന്നു ഖണ്ഡശ്യപ്പെടുന്നതിനാലും 'ഞോൽകാപ്പിയം" എന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'ചീത്തലച്ചാത്തനാളാൽ ചെയ്തപ്പെട്ട മണിമേലല' എന്നു 'നച്ചിനാക്കിനിതർ' എന്ന വ്യാഖ്യാനകർത്താവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും ഈ ചാത്തനാൾ കണ്ടെടുത്തപ്പോൾ ഒരു

വന്നു ചിതലച്ചൊത്തന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നതിനാലും ഇളങ്കോവടികളുടെ കാലം കണ്ടെച്ചുകുപ്പുലവന്മാരുടെ കാലമാണെന്നു നിണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കണ്ടെച്ചുകുപ്പുലവരിൽ മുപ്പനും ഭയമാക്കുന്നവരായവരുടെ മകനായ നൽകിന്റെ 'ഇത്തനാകപ്പൊരു' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്നു താമനഴിയിയ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാവുന്നതായ ഏഴാംഗാഥയിൽനിന്നും മൂന്നു വരിപ്പാട്ടുകളെ ഉദ്ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു (അവ ഈ വരിമാക്കു പുറമെയും മൂന്നാംവരിപ്പാട്ടിൽ ഒന്നും മറ്റും വരകളെങ്കിലും ഉത്തരവുണ്ടെന്നു മൂന്നാംവരിപ്പാട്ടിൽ അവയോടൊക്കെയുമാകുന്നു.)

ഇളങ്കോവടികളുടെ ജ്യേഷ്ഠനായ ചെങ്കുട്ടവൻ ചരിത്രരചകനായ കുണ്ണകീഴേവിൽ കോവൽ കെട്ടി ഉത്സവം കർത്താകയാ കാലത്തു ലക്ഷ്മണനായ ഗജബാഹുവും അവിടെ സന്ധിച്ചിരുന്നതെന്നു വരുന്നത ഗാഥയാലും ആ ഗജബാഹുവും കുണ്ണകീഴേവിൽ കോവൽ കെട്ടി ഉത്സവം നടത്തിയതായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കഥാമുഖത്തിലുള്ള വരിശിഷ്ടത്താലും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്നേക്കു ഏതാണ്ടെ 1800 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു ഗജബാഹുവെന്ന അമാവുജീവിച്ചിരുന്നതായി 'മഹാഭാരതം' എന്ന സിംഹമുഖചരിത്രത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ചിന്നെയും ഏതാ

൯' 500 വയസ്സാവാൻ തുടങ്ങിയ ഗജബാഹുവെന്ന ഒരു കൊറോളാ ജാതിയുള്ളവനായിരുന്നതായും ആ ചരിത്രത്തിൽനിന്നറിയാവുന്നതാണ്; പക്ഷെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന മറ്റു ചില രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തെ വിശദീകരണങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കാലം രണ്ടാംഗജബാഹുവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം ഒന്നാംഗജബാഹുവിന്റെ കാലമല്ലെന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം.

ഏതാണ്ടുപത്തുസംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഏകദേശം ഒരു മിത്രം “ചിലപ്പതികാരം, മണിക്കെല” എന്ന പുരസ്കാരത്തോടു കൂടി ദ്രാവിഡരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെപ്പറ്റി കോളീയവർത്തിയുണ്ടായിരുന്ന നിരൂപണത്തെ വായിച്ചതായും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ദക്ഷിണാർക്കൻ ചിലപ്പതികാരം പ്രാദേശികം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായും എന്നു ധർമ്മപ്രിയൻ അവയിൽ എന്തൊരു ഒരു അനിശ്ചയം ആ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഞാൻ വരുത്തിയതിനുശേഷം അവിടെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കോളീയവർത്തിയുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയതായും അവിടെ സംസ്കൃതമായ മേത്തർവേദം വിശദീകരിക്കുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹൻ വായിച്ചു വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതായും ചെല്ലുന്നതായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇവിടെ

അകാശത്തു് ഭരിക്കൽ അന്നത്തെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിന്നിയിലെ കർമ്മശക്തി ശ്രീമൻ വി. കെ. അച്യുതമേനോൻ ബി. എം. എൽ. ടി., അദ്ധ്യക്ഷനായ സംഭാവനയിൽ പ്രസംഗവശാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച അറുപ്ത ചിലതു പ്രസ്താവിക്കുകയായി. അതിന്റെ ഫലമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പരിഭാവപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം എന്ന ചുമതലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായതു്.

മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മണിമദ്ധ്യം കർമ്മമദ്ധ്യംകൊടുക്കുകയും കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു് അതു് മണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പെ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ മണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കമ്മിറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ തയ്യാറാക്കിക്കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. മണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു് കണ്ടുവന്നതെന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാലും എനിക്കു നിരന്തരമായി ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവൃത്തിയുണ്ടാകാൻ സാധിക്കാത്തതിനാലും കലാകാരന്മാരും ഹൈന്ദവന്മാരും എന്താൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥവിസ്തരം മണിമദ്ധ്യത്തിൽ എന്താണ്ടു് കൂന്നി രട്ടിച്ചതാകയാലും മണ്ടിന്നും വേണ്ടിവന്നസമയം എന്താണ്ടു് തുല്യമായിരിക്കുന്നതിനാലും ഇതിന്റെ അധാരവികരണത്തിൽ പൂർവ്വപേക്ഷയുടേ അറുപ്ത ചുമതല

ഇകനായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഏനിക്കു കറഞ്ഞുനാണി
കാനികാനവകാശമുണ്ഡ'

ഇതു മൂലത്തിന്റെ ശരിയായ തർജ്ജമാണ്
പ്രൗഢമായ സാഹിത്യരംഗത്തോടും നിഗൂഢങ്ങളായ
സേവാവർണ്ണങ്ങളോടും സംഗീതസാഹിത്യങ്ങൾക്കു
പരിചയമുള്ള മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊ
രു പ്രതിച്ഛായ സാഹിത്യരസികന്മാരുടെ കേൾവിയിൽ
സമോദാനന്ദമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു വിധയമോ
കുതിർക്കണമെന്നുള്ള മോഹമെന്തെ പരസ്യമില്ല ഗ
ദ്യരൂപമാണെന്നിരിക്കിലും ഈ വിചിത്രതയിൽ പ
ലകാശങ്ങളും പദ്യരൂപമാണെന്ന പ്രയോഗിച്ചിട്ടു
ണ്ട് എന്നും നാലും ഗാഥകൾ പദ്യരൂപത്തിലാണെന്നു
തമിഴകങ്ങളായ ശാസ്ത്രലി, ശങ്കരയ്യപ്പരി മുതലായ
ചാരിയരുടെ വാദിയാക്കി കേൾക്കുന്നതും പാലയ
സാഹിത്യരസവാഹികളായ പദ്യങ്ങളെ ഗദ്യരൂപ
ത്തിൽ പരിമാണപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ ആസ്വാദ്യത
കുറവും എന്നാണുപോ സാഹിത്യകലാവിശ്ലേഷന്മാ
രുടെ മതം. ഇവരുടെ ഭൂരിപക്ഷം കാവ്യരചനകളും
കാവ്യ സാഹിത്യങ്ങളെക്കൂടിയാണ് ഗദ്യരൂപത്തിൽ
മാറ്റിയെടുത്തിട്ടുള്ളതായ ഏതാനും ചിലതിനെ
പഴയ ഏഴുതൊട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ (കോണപ്പുസ്തകം)
തേയാരം, ചിന്ത, മതലായ തരിശ്വാട്ടകൾ ഏ
തിലുള്ളവെ മട്ടിലും, വർത്തമാനരംഗഗാഥയിലുള്ള

കുപ്പാലിയും കൃഷ്ണാംഗാഥയിലുള്ള അങ്ങനെയൊരു കൃഷ്ണാ
യ നാലുവരിപ്പാട്ടുകളും ഭൂപ്രഗ്ലാപത്തിൽ കാണുന്ന
മട്ടുകളിലും ഗാനങ്ങളായെന്നു അഷ്ടാക്ഷരകൃഷ്ണാ
ട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെയും മറ്റും സം
സ്കൃതതത്ത്വവെട്ടായിക്കുറങ്ങുന്ന പേരുകളിൽ ചില
തിനെ അവയുടെ രത്നമെടുത്തുകൊണ്ടും ചില സം
ബന്ധമുള്ളവയെ യുക്തരെന്നു കാണുന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ
കേരളം വരാതെ അങ്ങനെയൊക്കെയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഏകാംഗാഥയിൽ നായികാനായകന്മാർ അ
ന്യോന്യം നിഗൂഢങ്ങളായ മഹാഗതങ്ങളെ അപ്പ
സ്തമ്യസംഗ്രഹമെന്നു വിളിപ്പാട്ടുകൾകൊണ്ടു വൃ
ദ്ധിച്ചിടയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ ആശയം ഭി
ന്നഗാഥമാണെന്നു വ്യക്തിതവയ്ക്കുവാൻ പ്രായപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ദ്വിതീയാധ്യായത്തിൽ അംഗങ്ങൾ
മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ഏകലോ
കഴിയുന്നതും മറ്റുവിധത്തിൽ കവികൾക്കും സുഗ്രാഹ്യ
മാകത്തക്കവണ്ണം പ്രത്യേകമായിട്ടു സാക്ഷ്യം വരു
ത്തിട്ടുണ്ട്. ഭൂപ്രഗ്ലാപത്തിലുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളുടെ
വിവരണങ്ങൾ ആവശ്യമായാണെന്നുള്ളിൽ വ്യാ
ഖ്യാനപരതകളിൽനിന്നും മറ്റും ചില ഭാഗങ്ങൾ
ഏകദേശം സമാധാനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥത്തിൽ
അങ്ങനെയുള്ളവയെ ചിലരും ഭൂപ്രഗ്ലാപം കൃഷ്ണാ
യ വിവരങ്ങളെ കൂടുതൽ വിവരണങ്ങളാലും അതും

ബന്ധമുണ്ടാക്കിത്തന്ന അഭിധാനപ്രകാശികയാലും പ്രത്യേകം വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഗദ്യപദ്യങ്ങളിൽ ചിലവടങ്ങളു കൾപാത്രങ്ങൾക്കും മറ്റും ചേർത്തിട്ടുള്ള വിശേഷണങ്ങളുടെ ബാഹുല്യവും പദ്യങ്ങളിൽ വാക്യങ്ങളുടെയും പാദിരംഗങ്ങളുടെയും ആവർത്തനവും അഭിജ്ഞാതരുടെ സാധുതപഠിചാരത്തിന്നു പക്ഷെ വ്യക്തികൾച്ചകാം; എന്നാൽ ഇതു കവിഷുടെ പ്രത്യേകമവലക്ഷ്യം കാണ്മു സാഹിത്യപ്രണയികളെ ആരാധിപ്പുന്തോന്നി ഉലഗ്രന്ഥത്തെ നിശ്ചോലമെ അനുവർത്തിച്ചതാകുന്നു.

ഈ പരമ്പരയാത്തിന്നായി എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ തന്നെ ഗ്രന്ഥസമാപ്തിയെ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്ന രാജാജിമാനി ശ്രീമാൻ വി. കെ. അയ്യപ്പനോൻ ബി. എ., എൽ. ടി., (ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞ സീനിയർ ഇൻസ്പെക്ടർ) അയർക്കുളം, മണിപക്ഷലയുടെ വിലയ്ക്കും കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം അതിലും കഠിനമായിട്ടു ഈ മഹാകാവ്യത്തോടുമല്ലിടുന്നതിൽ ഏതാണ്ടോരു അനുഗ്രഹം നികിരെയോർത്താഹാരങ്ങളു നൽകിയ സാഹിത്യരസികൻ ശ്രീമാൻ, വി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ, എം. ഐ. ആണേർസ്, അയർക്കുളം, ഈ ഗ്രന്ഥമെന്തവിധത്താൽ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയ, വഴക്കവും തഴക്കമുള്ള പണ്ഡിതൻ ശ്രീമാൻ

ക. പരമേശ്വരനേക്ക് ഓരോകളോടും ഓരോ കരപ്പുട്ടിട്ടുള്ള നീവ്വരമയെ കൂടെത്തന്നെ ഇവിടെ മേലപ്പട്ടത്തിടുകയാണു്. ആയുർവ്വേദവിശ്വേദം, സാഹിത്യബന്ധവുമായ ശ്രീമദ് വി. നരായണൻ നായരവർകൾ എന്റെ ആശ്രയനയെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചു തന്റെ ദേഹസ്ഥാപനങ്ങളെയും അവസരങ്ങൾവന്നപ്പോൾ ഗണിക്കുക ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ടാകുന്ന പ്രസ്താവനയെഴുതിത്തന്നും മറ്റും സഹായിച്ചതിൽ ഏറ്റവും അധികമായ ചാരിതാത്മ്യവും കൂടെത്തന്നെയുണ്ട് ഈ വിവരനത്തിനുള്ളിലുള്ളതെല്ലാം ഇതിലുൾക്കൊള്ളാത്ത മറ്റൊരു ശിക്ഷണമുള്ള ഗ്രന്ഥാനുഭവമില്ലെന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടാത്ത മറ്റൊരു ഏതൊരു സ്വഭാവമുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വേണ്ടത്രയ്ക്കും പകർത്തലിനും ഇടവിടാതെ തന്നെപ്പോലും ഇതിൽ പകർത്താൻ എന്റെ സ്വന്തംകൈയ്യോടെ വി. നീലകണ്ഠനായരുടെ ആയുർവ്വേദ വി. വിശ്വനാഥൻ നായരും എന്റെ അഭിനന്ദനത്തിൽ പാത്രമാണെന്നുള്ളതും ഇവിടെ വിവരിക്കത്തക്കതല്ല. ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യ വളർച്ചിക്കേണമെന്നുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ പൂർവ്വകൈകൾക്കു് മുമ്പാകെ മഹാമഹാസമ്മത സദൃശം ആയിട്ടുള്ള ഈ ഉത്തമകാവ്യത്തെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വി. നീലകണ്ഠനായരും അദ്ദേഹം ഇതിന്നിഹിതമാക

നന്ദനം വഹിച്ചാനിടയാക്കിത്തീക്കുകയുംചെയ്തു. അ
യാവരിപ്പേരണകമ്മിറ്റിയുടെ കൃത്യമായപ്രവൃത്തികളായ
വന്ദനം പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കാലവരിയെപ്പോലെ മലനാട്ടിൽ ഉരുവിട്ടു
ജന്മഭൂമിയുടെ മഹാമന്ദം എരിച്ചിരുന്നാലും സ്വ
ദേശത്തെയും സ്വജനത്തെയും വെടിഞ്ഞു തരിശ്ശി
ട്ടു പൂകി അതിനെ സ്വദേശത്തെയും നാട്ടാലെ സ്വജന
ത്തെയും സ്വീകരിച്ചു തന്റെ സ്വന്തമുയർന്നൊരു
പുഷ്പിയും ഇഷ്ടിയും വിളയിച്ചു പുകയുകൊള്ളുന്ന ഈ
കൃത്യമായ ജന്മഭൂമിയിലുടനീളം തരിശു മേട
യിൽനിന്നു മലയാളരാജാവിന്റെ അറി കാരാതി
പാത്താൽ വിദ്യുതിയെന്നു തന്നെപരിചിതമാവാ
യ സഹോദരിസഹോദരന്മാരെ പഴമ പാഞ്ഞു പരി
ചയ്യപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു സഹോദരസഹോദരി
യെന്നു കാണണമെന്നുള്ള കാരണത്തിന്മേലാണു
അൻ ഈ വിവരണത്തിന്നു ഇനിത്തന്നെ അല്പം
മെ മെ ഗ്രന്ഥകൃത്യം സ്വീകരിക്കണമെന്ന
മോഹത്തിന്മേലാ പാണ്ഡിത്യപ്രകടനംചെയ്തു പേ
മെടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്മേലാ അല്പ
മാൻ മെ ശുദ്ധമലയാളി, ഇതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥ
മോ പ്രേരണയായ മെ ദ്രാവിഡമോഹവും, അ
തിനാൽ ഇതിൽ പല സ്വ ലിഖനംവന്നുവോയിട്ടു

ബുദ്ധിമുട്ടുകൊള്ളുന്ന
ഒരു മനുഷ്യവരനായൊരു പ്രാമുഖ്യകാലത്തു.

എന്ന്

നോക്കൂ,
10—2—1106 }

പി. നാരായണൻനായർ,
പരിഭാഷകൻ.

—

പ്രസ്താവന

പ്രപഞ്ചമയമായ ഈ ചിലപ്പതികാരത്തിന്റെ ഉപജാപ്യയിൽ അത്യന്തം അപരിചിതരും കേരളരും ഷാസനാദിത്യത്തിൽ അത്രമേൽ പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്തവരുമായ ഞാൻ ഉദ്യോഗാവിദ്യന്മാർ നിവൃത്തിക്കുണ്ടായ ഈ പ്രസ്താവനയെഴുതുന്നതിനൊക്കെയുള്ള സാഹസ്യംതന്നെ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും സംബന്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ന്യായസഹത്തായ തർക്കമകത്താവിന്റെ ആശയത്തെ അനുസരിക്കുകയെന്നുള്ളതല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ആരംഭത്തിന്നു പാത്രാർത്ഥം ഉണ്ടായാൽ ഏതെങ്കിലും പലവുമില്ല.

കേരളഭാഷയുടെ പിതൃസ്ഥാനം സംസ്കൃതത്തിനും ധർമ്മസ്ഥാനം തമിഴിനുമൊക്കെന്നുള്ള മതം പ്രായേണ വിചാരശീലന്മാർക്കു സമ്മതമെന്നല്ലാ. ഈ ഭാഷാവിഭാസി നിയമബാഹ്യാഭ്യന്തരമുള്ളതായ ഉൽക്കണ്ഠാപരമായവയുൾക്കൊള്ളുന്ന സകല സമ്പത്തും അർത്ഥനാശമറിയിക്കുന്ന ലഭിക്കുവാനാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. കിട്ടാനാവാത്തവയുള്ള വാക്യമെങ്കിലും കാര്യമായി തരമായി പിരിച്ചെടുത്തു യഥാർത്ഥം വിനിമയം

ഗിരീകന്തനുള്ളത് ഇവരുടെ സൂര്യപരമ്പരകാഴ്ച വളർത്തുന്നിട്ടുള്ള നല്ല പുത്രന്മാരുടെ കണ്ഠവൃത്തത്തിൽ ഉദ്ധൃതായിട്ടുള്ളതാണ്. അനേകദശശതാബ്ദങ്ങളുടെ മനകനായ പിതാമഹന്റെ അനുരൂപനായ അധരഗാർഭത്തിൽനിന്നു ഹൈന്ദവജാത മനസ്സുള്ള മുറയ്ക്കു കാശിമുട്ടത്തു് ഈ കാവ്യശിഖ മുതലുണ്ടാക്കുന്നതിന്നുതന്നെ ഇവർ ആദ്യമുതൽക്കു പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഫലമായി 'ചന്ദ്രശ്വരനായനാം' മുതൽ 'ഭാനുധരം'വരെയും, 'കാലഭീഷക'മുതൽ 'ജ്ഞാനഭാഷക'വരെയും, 'കൈവേഗാച'മുതൽ 'കാലകസ്യഗ്രന്ത'വരെയും, 'ഹരിവാങ്ക്' അനു'മുതൽ 'ഉപനിഷത്തുകൾ' വരെയും കാല ശാലകളിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപരമായതും ഇതേമാതിരി വേറെയും കേളമാനുള്ള ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു് പൂർവ്വകണിതയോഗശാസ്ത്രഗ്രന്ഥാദികളായ വിവിധവിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ധ്യാപനമായി പലതും ഇങ്ങനെയ്ത കടത്തിക്കഴിക്കുകയു് ഈ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടേതും കരംപൊക്കത്തോടെ ഇന്നും നിജയത്തോടെ നടന്നുവരുന്ന വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഈ കാവ്യാകൃതികളിൽ എത്രയെന്ന ആതാലും അത്യാവശ്യമായിരുന്ന സൂക്ഷ്മത്തിന്നും മനസ്സെത്തിയാകത്തക്കവണ്ണം എന്നു മാത്രമല്ല എഴിമില്ലാതെ വളർന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന സഹോദരിമാരെക്കുറിച്ചു കിംപദികൊണ്ടുള്ള സംഭാവന കേൾ

ഉദാത്തം സമാധാനികരായി വരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. തന്റെ അഭ്യർത്ഥത്തിനും ഹൃദയത്തിൽ സ്വന്തമായി യജിവിരത്തിനും വേണ്ടുന്ന സകലസാമഗ്രികളും ശേഖരിച്ചുറപ്പിച്ചുശാപസിക്കുന്നതിനായി ഇനിയും റിമാന്റും ആത്മാവുപയോഗിക്കണമെന്നുള്ള വാസ്തവ്യപൂർവ്വമായ മാതൃശാസനം ഇപ്പോഴും നിലവിലിരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഈ കവ്യംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ പല വഴികളിലും ഏതാനും സമയമായിത്തന്നെ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർ മുതൽക്കിപ്പോൾ വഴിയരികിൽ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പല വിധവിധിച്ച വസ്തുക്കളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. കാലദേശോചിതമായ സംസ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു യോഗ്യത വരുത്തിയും വല്ലതുംവെച്ചു വിലകൊടുക്കാനും ബലൂക്കൻ കൈയ്ക്കു വാണു പെട്ടിപ്പിക്കാനും, വഴിയും പരിശുദ്ധിയും കളയാനും—അങ്ങനെയെന്നപോലെ തട്ടിത്തുടച്ചു സ്വന്തം മുദ്രാവെച്ചുടത്തും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വയസ്സു കൂടിവരുമ്പോൾ യൗവനാവസ്ഥയും പ്രേംപരീയും കൂടിച്ചുടിക്കുകയും ഉൽകൃഷ്ടതയിനുള്ള മോഹം തീവ്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തെന്നുള്ളതു മായകൾക്കുള്ള പ്രത്യേകസ്വഭാവമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നുനങ്ങളാകുന്ന സമ്പന്നങ്ങൾ കവ്യംബകമ്മിപ്പുറത്തിൽ ആത്മപരിശ്യാഗംചെയ്തതെന്ന കാവ്യം നായിക്കണമെന്നത്രെ നിശ്ചയമായ മാതൃ

നിഷ്കൾ. സ്വാഭാവികവും സാമ്പത്തികവുമായ ഈ നിരക്കേതരണസമീപിച്ചു വലുതായതും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള വലിയ വിശിഷ്ടഗുണമനുഭവം. മലയാളത്തിൽ അത്തരമുള്ളതും സാധാരണയായ സംഗ്രഹിച്ചെടുത്തതും മറ്റും മലയാളകാണിമിശ്രണങ്ങൾ. മാതൃകാപരമായ സാധാരണവും അനുഭവപരവും ആകർഷകമായ ഈ ഉത്തരവുകളുടെ ഉത്തരവുമാണിത്. ഈ നിരക്കിൽ ചിലപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്ന ഈ തരക്കേടുകൾ ആവിഷ്കരണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇനി വേറെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു നല്ല സംസ്കൃതപണ്ഡിതനായ ശ്രീമാൻ പി. നാരായണൻനായരവർകൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും മറ്റും മലയാളത്തിൽ ആകർഷകമായ സാധാരണവും ഈ നിരക്കിലുള്ളതായിരിക്കുന്നുണ്ട്.

[illegible]

ബന്ധിതനും ദൈവഗാമിയായ ഭീതിയിലെഴുത്തുപുട്ടു ഇ
 തിടൻമുളകുഗ്രന്ഥത്തെ വിമർശിക്കുന്നതിന് ഏതെ
 പ്പോലെയുള്ളവർ ബന്ധുരത്വത്തോടുകൂടി ഏകദേശ
 ഈ നിരൂപണം അപൂർവ്വമായിരിക്കാവുന്ന ഉള്ള
 ഏതെ പാഠങ്ങളെതിരിച്ചു. തമിഴിൽ അതിപ്രാ
 സ്ഥാരമായ പുരാതനകാവ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള
 ഇതിൽ ചിലപ്പതികാരം ഏതൊരു പ്രധാനമായി
 ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അപ്രസിദ്ധപ്രായോഗ
 യോഗ്യവും ഗുണമുള്ളതുമായും ദൈവഗാമിയായ
 കല്പനയും അസാധാരണമണ്ണുള്ളതുമായ ഈ
 ഗ്രന്ഥത്തെ തത്ത്വമെഴുത്തെന്നതു കൂടും വിച
 രമ്യമായ ഒരു പ്രയത്നമാണെന്നല്ലാതെ ഈ പരിശ്ര
 മം സർവ്വവും സൗകര്യമായ ഒരു വിവരമാണെന്ന
 നോക്കുമ്പോൾ ആരും വിചാരിക്കുന്നതല്ല. മൂലഗ്ര
 ന്ഥത്തിന് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്ന
 വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സഹായത്താൽ മേൽപറഞ്ഞ
 അഭിപ്രായം മറിച്ചായിത്തന്നെ ധീരാനിതാപകര
 ണം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ആ വ്യാഖ്യാനം പല അട്ടിമറികളി
 യും മൂലത്തെപ്പോലെതന്നെ പ്രൊഥമം കഠിനവച
 നായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ തമിഴോടൊപാധിതും
 പൂർണ്ണമായി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ചില അധികാരികൾ
 അമാത്രം ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നതാണ്. മൂലഗ്രന്ഥ
 ന്റെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ പാശ്ചാത്യർ വി സമാധാനമു

തൊല വിധവസംവിധാനമായിട്ട് മറ്റും നി
 രുണമായിത്തീർന്ന കോവളൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു വ
 തിപ്രഭാതം തന്റെ പത്നിയെത്തന്നെ ശരണം
 പ്രാപിക്കയും അച്ഛനമ്മമാരെയും സ്വദേശത്തെയും
 മെട്രിപ്പു കോളേജോടുകൂടി മധുരാനഗരത്തിൽ ചെ
 ന്ത് അവിടുടെ ഒരു കാൽച്ചിപ്പിയു വിറ്റു വല്ലതും വാ
 ണി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് അതുകൊണ്ടു തന്നെ
 മ.മ.ത്തിൽ ചെല്ലുകയും അവിടെ ഒരു തട്ടാകൻ ച
 തിപ്രഭാതംതൊൽ താമസിക്കാൻ വധിക്കപ്പെടുക
 യും ആ വിവരം അറിഞ്ഞു മാർട്ടി (കണ്ണുകി) ക്രോധാ
 വിഷ്ണുതായി രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു ഭീഷണമാ
 യ കോളേജത്തിന്നു നേരിട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
 കോളേജ പാലസ്താലിന്റെ മേൽക്കൂരയും പാലസ്താലിന്റെ
 കയ്യെത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നതിനാലും മേൽക്കൂരയും പാലസ്താലിന്റെ
 സമീപത്തുനിന്നു തന്നെ സ്വയം അഗ്നിപ്രവേശമെ
 ണ്ണ പാലസ്താലിന്റെ മേൽക്കൂരയും പ്രാപിക്കുകയും
 ചെയ്തു. ” എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇതിലെ അഗ്നിപ്രവേശ
 മനുസംഭവത്തെ വിവരിക്കുന്നതാണ്. എന്ന
 നിലയിലാകയാലും അലങ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും കഥ
 യിൽ വന്നുകാണുന്ന വിവരങ്ങളും മൂലകാലമ
 ന്നപ്പോഴത്തെ നഗരമണ്ണുകരണം മുതലായ അലങ്കാ
 രണപ്രഭാവപ്രദമായതുകൊണ്ടും മറ്റും മനോഹരമായൊരു
 സിന്ധു കവിതയുടെ കല്പനാവിശേഷങ്ങളായിരിക്കും

രണ്ടു ഉപവിധങ്ങളായിരിക്കുന്നു. സമാവധികൃ-
 ത്തം ചെയ്യുകയാണു് ഈ കഥയെ പല കവികളും
 പലവിധങ്ങളിൽ വാടകളായും മറ്റും വേറായും എ-
 ദതിപ്പെടുന്നതുമൂലം ഇവിടെ സൂതരവ്യഭാകനാ മറ്റു
 സാരവും ഇതിൽ നാമകരണമെഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു്
 മറ്റു വ്യതിരിക്ത വിവരങ്ങൾക്കു് വിപ്രലംഭങ്ങൾ
 ഗാഢിപ്പെട്ടു് നമ്മുടെ ഗൃഹാഭ്യന്തരം അജ്ഞാത-
 വായനക്കാരന്മാർക്കു് കവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ചോദ്യ-
 കൃത്യവശങ്ങളിൽ ഭവിയും വിദ്യയുടെ കരണവും
 നാമങ്ങളും ഉദ്യമം ഇളകിയും കാണാത്തു് മതിശാ-
 ലാദിപ്രവൃത്തികളാലും സമുദ്ര കല സസ്യലംഗ-
 തങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു് ഇ-
 തിൽ പ്രധാനപാത്രമായ നാരികളുടെ പ്രഭാവത്തെ
 നന്നാക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരത്രംതന്നെ സൂ-
 ക്ഷണങ്ങളുള്ള സാത്തകത്തെ അഭ്യന്തരസമീകര-
 ത്തിനെപ്പറ്റിച്ചുപ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും സൂ-
 ക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചോദ്യമായ പാലപ്പൊരുത്തിയെ സ-
 കലം കൊലപാതകത്തിൽ ഒഴിപ്പിച്ചു കണ്ടുകിട്ടിയ
 കൊണ്ടു് സൂതരവ്യഭാകനായ വല്ല സന്താനം
 കവി ഉൽഭാവമുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നതിനെ
 കരണം പാരിവൃത്തങ്ങളുടെ അഭാവവും അസമീ-
 കൃതകാരിയുടെ അനിഷ്ടപ്രവൃത്തിയും ഈ വ്യവഹാര-
 ത്താൽ അഭിനയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതാണു്
 യുക്തമെന്നു്. മധുരയിലേക്കു് വരികിൽ പിന്നാൽ

പിഴവാത്ത കേരവർദ്ധനയിൽ കാരണമെന്നും അതിന്നു ജന്മാന്തരകൾക്കും നിമിത്തമാണെന്നും പറഞ്ഞു കഥാസംഗ്രഹത്തിൽ സ്പഷ്ടമായ പൂർണ്ണസ്മരണയ്ക്കു നൽകാത്ത കവി ജമുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമായ ധർമ്മത്തിന്നു സാധാരണസംഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചായനകൾക്കു ഏകദേശത്തിൽ ഭയഭക്തിവിദ്യ താദിഭാവങ്ങളെ അർത്ഥപ്പെടുത്തുകയോ ഒരു യഥാർത്ഥസംഭവത്തെ കാവ്യരൂപമാണു വണ്ണനാമെന്നു സാമീപ്യത്താൽ കവി അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പല ഘട്ടങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണകീദേവിയുടെ പ്രതിഷ്ഠയും പൂജാദികളും ഈ രൂപത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മോഴപാണയ്യഭാരതാകർഷകരെയും മാർദ്ദവങ്ങളെയും വണ്ണിക്കുക, അവരുടെ ധർമ്മങ്ങളെയും ഭരണപ്രകാരവും അനുകരണിയമാണെന്നു യോഗ്യപ്പെടുക, അവരുടെ ഭരണകാലത്തു തമിഴുവാട്ടിലെ പരിതസ്ഥിതികളെ— മതാചാരവിചാരസമ്പ്രദായങ്ങൾ, ഗീതഗുണവാദ്യാദികൾക്കും, കുറവർ മൗരവർ മുതലായ പല ഭാഗികാരങ്ങളെയും ഐതിഹ്യകാവ്യകാവ്യപരമാർത്ഥം, ജാതിയുടെ ഫലപുഷ്പി മുതലായവയെ—ദേവദൂഷിതത്തുക, അന്യദേശാധിപതികൾ പ്രഭുകൾക്കുള്ള ഭക്തിപ്രദവശ്യത്തെയും മറ്റും വണ്ണിച്ചുറപ്പിക്കുക, ഇങ്ങനെ ചില പ്രയോജനങ്ങളെ

ഇര കാവ്യകാരൻ മുഖ്യമായി കരുതിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. മഹാഭാഷണത്തിൽത്തന്നെ തുടങ്ങിയവയ്ക്കു് തരംകിട്ടുന്മുഖംതല്ലാം തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുന്ന കവിയുടെ ഭാഷപ്രശംസയിലൂടെ ഇതിൽ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ആ കാലത്തു (1760 വയംമുറയ്ക്കുന്നതായ പത്താം) ബുദ്ധമതത്തിന്നു സർവ്വത്ര പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നതായി കവി കാണിച്ചുതന്നുണ്ടെന്നു കൂടും ആ സമ്പ്രദായത്തിന്നനുസൃതമായ മഹിമകളും (നാലാലികൾപോലും) താഗാദികളുടേയും പ്രാധാന്യത്തെപ്പ്രതിപാദിച്ചും ആചാരവികട വഴ്ത്തിക്കളുട്ടിക്കൊന്നു. വാക്കുവാചാസാരം വിശദവരികയാക്കി പ്ലാത്തയിൽത്തന്നെകുന്നിമിത്തം മണ്ടുമതക്കാരം തമ്മിലിന്നായി ആവരവയുടെ ഗുണപദ്ധതികളെക്കുറിച്ചുവെഴുതിയിരിക്കുന്ന വിശദവിവരങ്ങൾ വിശദമായിട്ടുചെയ്തിട്ടുവന്നിരുന്ന വിശദതലാലാണ് ഇതിൽ വഴ്ത്തിക്കളുട്ടിക്കൊണ്ടു് നായകനും മറ്റും ബുദ്ധമതകാരനെ നാം വേദാദികളെക്കാൾ അറുപതു ബുദ്ധവചനങ്ങളിൽ അധികം വിശദസമുദേശനും (ഗ്രാമ 11) ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചുകാണുന്നു. എങ്കിലും ഇതിലുള്ള മഹവതിപ്രതിജ്ഞയെക്കുറിച്ചുവെഴുതിയ വലുതായ പ്രധാനസംഗതികളിലും ബുദ്ധമതപ്രമാണങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണ് കഥയുടെ ഗതി. ബുദ്ധവിശ്വാസങ്ങൾ, ബുദ്ധസമ്പ്രദായം മുതലായ

തിന്നപ്പൊരി കവി സംഭരം വഴ്ത്തിച്ചിരിക്കുന്നതും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ കഥ നടന്ന കാലത്തിനേറയും കവ്യനിർമ്മാണകാലത്തിനേറയും തെർച്ചമണങ്ങൾ വിഭിന്നരീതിയിലായി തീർന്നിരിക്കുകയാണായിരിക്കുമോ വിപ്രതിഭായമുണ്ടായിത്തീർന്നതെന്നുചോദിക്കേണ്ടതാണ്

സാക്ഷാൽ കണ്ണുകീദേവിച്ചുകെ പ്രതിഷ്ഠയാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതിയെന്നും ആ ദേവിയുടെ ശക്തിയെ ആവരണമാക്കി ചുറ്റു പലരിക്കിലും—സിന്ധ മന്ദിരത്തിലും—പ്രതിഷ്ഠയും മറ്റും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ കഥയിൽ നിന്നറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. കലയാളത്തിൽ കാണുന്ന ഭഗവതിമാർ മിക്കതും കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കുറേയോടും ആ വഴിയിൽ കണ്ണുകീദേവിത്തോടും സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിനാൽ ഈ കാവ്യത്തിലെ കഥയ്ക്കു കേരളത്തോടു ഗാഢമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർഭഗവതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായ 'നേല്ലമ്മത്തോറം' എന്ന പാട്ടിലുള്ള കഥയും ഈ കാവ്യത്തിലെ കഥയും മിക്കതും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്തം കാണുന്നതു കവി സൃഷ്ടിവിശേഷമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാതെ ഉള്ള കണ്ണുകി തന്റെ ഭത്താവു മരിച്ചു കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു് ആ ചേരപ്പെരുനെ ശരിക്കെത്ത ആ

വിഗ്രഹംചെയ്തു നിന്നെന്നിങ്ങി് ഹൈന്ദവത്തിൽ
 തെളെക്കരയി അട്ടമസിതയും ധർമ്മധർമ്മങ്ങളു ഉ
 മ്മതിൽ ഹൈന്ദവവും ഭക്തിസ്മരണകർമ്മമായ
 പൗരസ്ത്യം ഏതു ചെയ്തെന്നെന്നറിയാതെ പ്രസാ
 ദിപ്പിക്കുന്നതിനാലുകരയി ഭക്തിയെ ഭക്തിവിന
 യാദികളോടുകൂടി അനുസ്മരിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു
 പാണ്ഡ്യരാജധാനിയിൽവെച്ചു കഴിക്കേണ്ടതായ ആ
 സമ്മേളനവും കേരളത്തിൽ ഭഗവതിയുടെയം
 കൊണ്ടുവെളിച്ചപ്പാടന്മാർചെയ്തതുംയഥിച്ചു തല
 പിരിച്ചിട്ടു വെട്ടിക്കാറ്റി അട്ടമസിച്ചുഹൈന്ദവത്തിൽ
 നൃത്തംചെയ്തുകൊണ്ടു ദേശക്കാർ തെളെക്കരകളോടു
 കൂടി തൊഴുതവേക്കിട്ടു സേവിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നവ
 മന്ന വേല മുതലായ അടിയന്തരങ്ങളുടെ സമ്പ്രദാ
 യവും കൂടി ആചാരചിങ്ങവേദം നമ്മുടെ ഭഗവതി
 ഹൈന്ദവം ആ കണ്ണികിടയ്ക്കിതന്നെ ഏതും പര
 തരൻ കോന്നത. ഹൈന്ദവവും കണ്ണികിടയ്ക്കിതന്നെ
 സിദ്ധു വാളെടുത്തു വെട്ടിക്കാട്ടുന്ന ഭഗവതിയുടെ മ
 ന്നാമത്തെ ആചാരംഗവും രാജസന്നിധിയിൽവെ
 ച്ചു ഹൈന്ദവായിച്ചുതായി ദേവവും മനസ്സും വിറ
 ച്ചുകൊണ്ടും കോലിച്ചുകൊണ്ടും ഇണച്ചിലമ്പിനെ
 പരിശോധനയ്ക്കായി കലുതിവെച്ചുകൊടുത്ത കണ്ണ
 കിയുടെ പ്രാധവ്യമിളക്കിത്താഴസ്ഥയും തമ്മിൽ ന
 ദ്ര യോജിപ്പുണ്ടെന്നു കണ്ടത. കരി, വേല, വെടി,

വിളക്ക്, പാനം, പാത്ത്, പൂരം എന്നിവയും കമ്പം, ബാണം മുതലായ അഗ്നിമയങ്ങളായ വിവാസങ്ങളോടുകൂടി ഭഗവതികൾക്കായി നടത്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വലുതായ ഉത്സവങ്ങളും ആ കണ്ണകീഴേയിരുടെ അഗ്നിപ്രവേശനത്തോടെയുണ്ടാകുന്ന അഗ്നിമയം മധ്യം പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി ഇരിക്കാനിടയുണ്ട് (ഗ്രന്ഥകൾ 12, 19, 21). കനാത്തയെ ചെട്ടിപ്പുറം കല്പനയും മറ്റും എന്തിനെ ആസ്പദിച്ചുണ്ടായതെന്നതന്യേഷം വിശദമാക്കിയാൽ ഈ വിവരപ്പതികാരം ഗണ്യമായ ഒരു സമാധാനം നൽകുന്നതാണ് മറ്റൊരു ചെട്ടി, (ഗ്രന്ഥ 24) കണ്ണനായൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരിൽ തന്നെ ചില ഭിത്തിൽ ഭഗവതിപ്രതിഷ്ഠകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതും ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിചാരിക്കാനുള്ളതാകുന്നു. പൂർണ്ണപ്രസിദ്ധമായ സാക്ഷാൽ ഭദ്രകാളീചരിതത്തെ അനുകരിച്ചും അസാധാരണപരാക്രമത്തോടുകൂടിയും മരിച്ചുപോയ ചിലരുടെ പ്രേതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മേൽത്തലിൽ കേന്ദ്രങ്ങളും മറ്റേവശങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും മറ്റുമുണ്ടാകിലും കണ്ണകീഴേയിരുടെ മാരിത്രാസ്മാരകമായ പദ്യവും ഇവിടെ പ്രധാനമായാൽ ആദി കല്പമുണ്ടെന്നു മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളാൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

നഗരം, ഗ്രാമം, രാജധാനി, വനം, മരമ്പു

ഭക്തസന്നാഹം, ശിഷ്യവൈചിത്ര്യം, മനോഹരം, ച
 ന്ദ്രസൂര്യസ്വയംഭാവം തുടങ്ങിയ പല വിഷയ
 ങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് 8-ാം
 ഗാഥയിലെ നാട്ടും, മംഗവിധാനം മുതലായവയു
 മ്കൾ വർണ്ണനം, 9-ാം ഗാഥയിലെ ഇന്ദ്രാസവനഗര
 വർണ്ണനം, 15-ലെ യുദ്ധകന്ത്രസാമഗ്രീസമീകൃതവ
 ണ്ണനം, 16-ലെ സതീസന്നാഹവർണ്ണനം, 22-ലെ ലോ
 ഹാഭിമുഖിതശിഖാവർണ്ണനം മുതലായ മംഗങ്ങൾ വി
 ശേഷിച്ചും സൗകര്യം വരുത്തുന്നതുമായ നരം
 ശങ്ങളാകുന്ന വിചാരം മുതലായ ചടങ്ങുകളിലെ
 നാലാമത്തെ രാജസഭ, വേഗ്രമുക്തം (ഗാഥ 18) മു
 തലായ കർമ്മങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണന്റെ പ്രവേശം
 വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വാ
 ണികൻ, വേളാളൻ എന്നിങ്ങനെയാണു് ഈ കാ
 വ്യത്തിലെ ചാതുര്യവും, ഏകദേശം അഞ്ചുമാ
 റോളായിരുന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പതി
 വ്വരാഹ്നസമയത്ത് അനുയതിസാമ്രാജ്യം—സർവ്വ
 ത്രി, സീതാ മുതലായവരെ വിട്ടു—അംഗീകരിക്ക
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകാരങ്ങൾ ദൈവഭയത്താലാണു
 ന്നും മറ്റും കറുത്തിരിക്കുക (ഗാഥ 14) ചെയ്തിട്ടു
 ള്ള ഉപാദേശം വിശിഷ്ടരീതിയിലായിട്ടുണ്ട് ഹിം
 സ, അസത്യം മുതലായ പാപകർമ്മങ്ങളെ പല ര
 ത്തിലും നിന്ദിക്കയും പാതിവ്രത്യം, രാജധാരം മുതലാ

തന്മിത സമുപരി ശ്ലാഘിക്കയും ചെയ്യുന്ന വചനങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും ഇതിൽ സുലഭങ്ങളാകുന്നു.

ഇതിൽ ഉൽപ്പെക്കാലംകാർപ്പാതാഗ (2, 22 ഗാഥകളിലും 2000) അഭ്യധികരായി കാണുന്നുണ്ട്. പ്രവകം, ഉപകം, അതിശയോക്തി മുതലായതും അപ്രസ്താപ്യശംസ, പ്രസ്താപ്യശംസ മുതലായ അപ്രസ്താപ്യശംസ (ഗാഥ 18) ശ്ലോകം മുതലായതും മറ്റും പ്രസ്താപ്യ എന്നാൽ നേത്രങ്ങൾക്കു ശക്തി (പേല) എന്ന ആയുധത്തോടുള്ള സാമ്യം, അധാരത്തിനു പൂജ്യമായ സാമ്യം, “ചുണങ്ങുന്നിടത്തു മല,” ആഭിജ്ഞാനത്തിനുമിരിക്കുന്നവക എന്നിങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്ന ചില പ്രത്യേകവണ്ണപ്രകാരങ്ങൾ ദ്രാവിഡകാവ്യങ്ങൾക്കുള്ള വിശേഷണസ്വഭാവത്തിനനുരൂപമാണുള്ളതാകുന്നു.

മൂലം പദ്യരൂപമാണെന്നിലും തർക്കം അധികമാകാം. ഗദ്യരീതികളാണല്ലോ. തർക്കമയുടെ മുഖ്യപ്രയോജനം മൂലപാത്രാർത്ഥാകരകാണ് അതിന്നു ഗദ്യവിവർത്തനം നൽകാവുന്നതെന്നു. എന്നാൽ പദ്യങ്ങളിലുള്ള അതേ പ്രയോഗങ്ങളെത്തന്നെ അതേ രീതിയിൽ ഗദ്യമാക്കിത്തന്നു കഴിയുന്നത്ര മൂലപാത്രയുടെ പ്രത്യേകംഗിയെ തർക്കമയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ഒരു പഴയ രീതിയിൽത്തന്നെ ധാരാളമായവകൾ വിവിധങ്ങളായിട്ടുള്ളതും എടുത്തുപറയാൻതക്ക ഒരു

വിശേഷവിധിതന്നെ. മലയാളത്തിൽ നല്ലൊരു
 “ഔദികവധം” മുതലായ ചുണ്ണികളുടെ ഗതിയെ
 അനുകരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഇതിൽ പലപ്പോഴും കാ
 ണാനുണ്ടാകുകയും പല ഭിക്ഷയും നവീനപരിസ്ഥിതി
 രാഷ്ട്രാഭിമതിയിൽ ഭംഗിതായി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതു
 ണ്ട്. സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഇതിൽ വളരെ കുറവുണ്ടാ
 ന്നതും ദ്രാവിഡഭാഷാപദങ്ങളെ കഴിഞ്ഞതും അ
 ധികം കൂട്ടിയിണക്കുകയാണുപോകണമെന്നും ത
 ത്തുകാരൻ സങ്കല്പിച്ചു ഫലിപ്പിച്ചു കാണുന്നുണ്ടാകി
 ലും പ്രസംഗവശാൽ “അവിംസുരഭിപ്രതിജ്ഞാപരിത
 ക്സമാകീണ്ണ്”യായ ഉപവനത്തിൽനിന്നു വളർന്ന
 അരിയും മറ്റും സംസ്കൃതവാക്യവും വന്നുപോയിട്ടുള്ള
 തു ശൈലീഭാവവിശിഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു ചൊതുരപ്രഭ
 രായമിരിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ പണ്ടു നടപ്പുള്ള
 നാടൻവാട്ടുകളുടെ രീതിയിൽ പല ഭാഗങ്ങളും ത
 ത്തെയായിവുണ്ടെന്നു തിന്നു പുറമെ തരിശുത്തലങ്ങളായ
 മലയാളം, കായപ്പിച്ചിട്ടു മുതലായ ഭിന്ന വിടിച്ച
 പുതിയ ഭാഷാഗാഢങ്ങൾ പലതും ഇതിൽ ഏഴതി
 ചേർത്തിട്ടുള്ളതു ഹൃദ്യവും ചുരുക്കമായിത്തന്നെ
 ഭംഗമെന്നു എന്നതെന്ന സംഗതമിട്ടു. ചുണ്ണനങ്ങളിൽ
 പ്രസിദ്ധീകരണം ഭാഗങ്ങളുപയോഗകാലം വിഷയ
 വ്യക്തി വരുത്തിക്കൊടുക്കാനായി തത്ര തത്ര വിവ
 രണങ്ങളുണ്ടായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതും ഉപകാരപ്രദമായി

ട്ടൺ' വിവിധങ്ങളായ വിഭജനവിധങ്ങളിൽ പതിച്ചതും സംസ്ഥാനവും കാക്കിക്കുന്ന വായന കാരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സൂചനയുമാണ് അതിവിടെ പരക്കെ സംഗതികളെന്നു പറയേണ്ടതുമാത്രം എല്ലാറ്റിനും ഉദാഹരണങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ കാണിക്കുന്നത് ഈ ഉപന്യാസം അന്നു വശ്യമായി ഭീഗിക്കുകയെന്നു കരുതിട്ടാകുന്നു.

ശ്രീമാൻ പട്ടിണിക്കര പറയിൽ നാലാലു നൂറുനൂറുവർഷം വാലു മുതൽ ഈ 62-ാ മത്തെ വർഷവരെ വിദ്യാവിജയത്തിൽ തന്നെ അദ്ധ്വാനിക്കും മരിക്കും ചെയ്ത കഴിഞ്ഞുപോയ സുശിഖനായ പണ്ഡിതനാകുന്നു. അയാൾ ഹൈസ്കൂളിനെ ക്രമത്തിൽ വളർത്തി നല്ല നിലയിലാക്കിത്തന്നും മറ്റും പ്രസിദ്ധിയും പ്രാധാന്യവും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ഇതിനിടയിൽ ചരഗതിയെ പ്രാപിച്ച ശ്രീമാൻ മായാമകുഞ്ഞൻ ശോഭിനീയനെന്നവർകളുടെ പ്രധാനമിഷ്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ആരാജങ്ങളിലും ശുഭമായ ഉദ്യമങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായി സഹകരണംചെയ്തവനും ഒരു ശോഭിക്കാനിരുന്നതാണ് ആ സ്കൂളിൽ ഭീഗവകാലം കലയാളപണ്ഡിതനായി അന്നുജനിക്കുന്ന ഗവർണ്ണമെന്റിൽ റിപ്പറട്ടെടുത്ത അതിശയോക്തിയെന്നും വിദ്യാവിജയകരായ അതിശയോക്തി സെന്റൽ, പ്രസിദ്ധീകരണകാണി

ന്ന ഈദ്ദംതന്നെ നിയമാനുസൃതമായ വരുസ്സത്തി
 യതിനാൽ പിടിച്ചെടുത്തു. പിന്നെ ഈദ്ദം
 നെത്തറയിൽ ഒരു സംസ്കൃതപാരശരവ സ്ഥാപി
 യും നല്ലൊരു കെട്ടിടത്തോടുകൂടി സകുമാരിൽനിന്നു
 സമാധാനവും വാങ്ങി നല്ല നിലയിൽ നടത്തി
 വരികയും ചെയ്തു. സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല വ്യുല്പ
 ത്തിയും മലയാളഭാഷയിൽ വേദാന്തത്തോളം പര
 ണ്ണിത്യവും കവതയിൽ വസനയും നല്ല അദ്ധ്യ
 പനശക്തിയും വിശിഷ്ട തമിഴഭാഷയിൽ സ്വതഃ
 സമ്പാദിച്ച ഇത്ര വലിയ വൈദികനും ഉള്ള മി
 സ്റ്റർ നാലായണൻനായർ മുഖവുമായി പരസ
 പ്രകാരം ചില രസ്യന്മാരുടെ പ്രേരണയോടുകൂടി
 റും ഭാഷാഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിന്നുസാധിച്ച തുട
 ത്തിയിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ അർത്ഥത്തിന്നുവയ
 കതമായ ഒരു സ്വർകർമ്മംതന്നെയാകുന്നു. ഈദ്ദ
 ഫം ഇതിന്നുതന്നെ തർജ്ജമയ്ക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെടു
 ത്തിയ “മണലതല” തമിഴിലുള്ള പഞ്ചകഥാക
 വ്യഞ്ജനമാണെന്നുണ്ട്. പിന്നെ പ്രൊഫസർ ഈ
 ചിലപ്പതികാരത്തെയും ഈശ്വരി ഭാഷാഗ്രന്ഥം
 ചെയ്യാനുള്ളതിൽനിന്നു ഈദ്ദത്തിന്റെ
 പരിശ്രമശീലവും വശാവതരണവും വ്യക്തമാ
 യിത്തിനിട്ടുണ്ടെന്നതിന്നു സംശയമില്ല ഗാന്ധി
 ത്തത്തിൽ പലരേറ്റിപ്പും ഭാഷാപരിഷ്കർത്ത

തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ള വാസനയും നിഷ്ഠയും എത്രയുണ്ടെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പല ഗാനങ്ങളും നല്ലപോലെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കേരളഭാരതവേഷണയന്ത്രത്തിൽ അന്യരം ഗസലിയിൽനിന്നു പരിശുദ്ധീകരണത്തോടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്, ഈ രാത്രി ആരംഭങ്ങൾ സ്ഥലങ്ങളായി തീരേണ്ടതിനായി, ഈശ്വരൻഗ്രഹത്താൽ ആയുരാരോഗ്യദീപമുദിച്ചുണ്ടാകണമെന്നു ഞാൻ സാദാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എൻ്റെ

പടവനൂർ }
8-10-80 }

വടക്കെപ്പാട്ട് നാരായണൻനായർ.

അഭിധാനപ്രകാശിനി.

അ

അയിര - ഒരു നദി.

അമൃതൻ - ഒരു ചെട്ടി; ഇവൻ മോക്ഷനാട്ടിലു
ള്ളവൻ; മോവലന്നം കണ്ണുകിടന്നു
നേരിട്ട ഭാഗം മാടലനിൽനിന്നു കേ
ട്ടു ജീവത്സാഗം ചെയ്തു വെള്ളമെക്കിഴ
ത്തിയും കണ്ണുകിടന്നു അമ്മയും ഇവ
ന്നു പുത്രികളായിരുന്നു.

അഴകർമ്മ - ഇതു വാണിജ്യശക്തിയുള്ളതു്; ഇ
തിൽ പുണ്യശരവണം, മലകാര
ണി, ഇഷ്ടസിദ്ധി എന്നു മൂന്നു വെ
ള്ളകളും മിഥുനാദി എന്നു ഒരു നദി
യും ഉണ്ടു്; ഈ മലയിൽ വിഷ്ണു വി
ശ്വരൂപനായി സന്നിധാനം ചെ
യ്ക്കുന്നു.

അഴിവിൽ - മോക്ഷനാട്ടിലുള്ള ഒരു സാമന്തരാജാവി
ന്റെ ദേശം; ഈ രാജാവു ചെങ്കുട്ടവ
ന്റെ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി.

ഉ

- ഇടുമ്പിൻ = കേ ഗ്രാമം.
- ഇരുനീഡി = കോവലക്കൽ വിതരവിനുള്ള അമ്പ്ര
- കീഴ്വൻ = അയ സ്ഥാനപ്പേര്; ഇദ്ദേഹം കോവല
 കൽ മരണം നിമിത്തം സമ്പ്രസിദ്ധ്യ.
- ഇലത്തകനം = കംവിരിപ്പുവട്ടിറത്തിലുള്ള അഞ്ചു
 മണങ്ങളിലൊന്ന്; ഇവിടെ നാനാ
 വ്യാധികളെ അകറ്റുവാൻ കഷ്ടത
 ധരിച്ചുള്ള കേ ക്ഷാത്രയുമുണ്ട്.
- ഇയ്യസിദ്ധി = കേ നടി; ഇതിലെ സ്റ്റാനം സച്ചാമീ
 യുഗലഭം.
- ഇളകേശൻ = കോത്തനാട്ടമൻ
- ഇളംചെഴി = കോക്കാണഗത്തെ വാണിയന്ന 'വെ
 യൻ
 റിപ്പവൽചെഴിയൻ' എന്ന പാണി
 യൻ.

ഉ

- ഉത്തയിനി = അവന്തിദേശത്തുള്ള കേ നഗരം.
- ഉത്തരകയ = ദോഗ്രാമികളിലൊന്ന്
- ഉത്തരക
- കസ്തൂർ = ഹരണവാജിനഗത്തിലെ രാജാവ്
- ഉത്തരൻ = കനകവിജയനാരുടെ സച്ചാവായ ക
 ല രാജാവ്

- ഉച്ചരി** = ഒരു സ്വരവ്യഞ്ജ്യ; അഗസ്ത്യമുനിയുടെ ശാപത്താൽ മരണശിക്ഷാസ്ഥിരനാ മരണമില്ലെന്നു വേർ കണ്ടുണ്ടാകുന്നു.
- ഉറന്ന** = ഉറയ്ക്കുക; ചോളക്കുരുമുണ്ടാക്കിയതിലോ (ഉറന്നെ) ന്നു; ഇക്കാര്യം നടന്ന കാര്യത്തു് 'പെരുനാൾക്കിള്ളി' എന്നു ചോഴമന്നവൻ ഭൂമിയുടെ വാണിയെന്നു.
- ഉറന്നു** = ചോരന്നുട്ടിൽ കടൽക്കരയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം; ഇതിനടുത്തു കടലിൽ ഒരു യാൽ മുളച്ചുനിന്ന ഒരു കടമ്പുവക്കു മറ്റൊരു ചോരൻ ചേർന്നിട്ടു.

വെറ്റി

- കവൃത** = മരണശിക്ഷ കഴിവാ; ഇവർക്കു കണ്ണ (വെറ്റിയെ) കിടന്നു പെരിലുള്ള സ്നേഹാതിശയത്താൽ ദേവന്മാർക്കുണ്ടാകുമിട്ടു ചോരന്നുട്ടിലുള്ള കണ്ണകിടന്നു ആലയത്തെ പ്രവേശിച്ചു.

കു

- കനകവിജയനാൾ** = കനകനും വിജയനും; ഇവർ ആദ്യമെന്നവസ്ഥയിൽ ഒരു പക്ഷക്കാരെ; ഇവർ ചോരക്കുരുമുണ്ടാക്കുന്ന മരം; ആദിയിൽ ചോരക്കുരുമുണ്ടാക്കുന്ന മരം വിജയനാൾ പിടന്നു അവനാൽ ജയിക്കപ്പെട്ടവർ.

- കന്നട** = ചെങ്കുട്ടവന്റെ ഹിതകാമികളായ
 ബ്രഹ്മമണവന്മാർ ഏറ്റുപേർ.
- കരികരൻ** = കാവിലിപ്പുസ്വത്രിനത്തിൽ വാണിരുന്ന
വളവൻ ഒരു ചോഴൻ; ഇവൻ കരികരന്റെ
 നാമം പോലെ; ഇവൻ ഹിമാദ്രിപര്യ
 നതമുള്ള മരജാലത്താൽ കീഴടക്കി വാ
 ണിരുന്നവൻ
- കലിപ്പുരം** = കലിശ്ശാഭിമുഖത്തുള്ള ഒരു നഗരം.
കവുന്തി മൈനമത്സരമായ ഒരു വൃശഭതരവ
 സ്യം ഇവളെ കവുന്തിയടിക്കുകയും വ
 രയും ഇവർ കേവലനം കണ്ണുകി
 യും കഴുത്തു പോകുമ്പോൾ അറക്കു
 ത്തുന്നതായി ചൊന്ന മറ്റുമെല്ലത്തിൽ
 അവരെ ഇരയിക്കേഡിച്ചു ചാഞ്ഞു
 ണ്ടു പേരെ 'കറുനരിയശ്ശാക'യെ
 ന്ന ശവിച്ച്, മധുരയിലുള്ള ഒരു ശേ
 ളം കണ്ണുകിയ മരത്തിലൂടെ മക്ക
 തിലേലിച്ചവർ
- കാഴ്ത്തിക** = വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ബ്രഹ്മണന്റെ പ
 ത്തി; ദക്ഷിണാമൂർത്തിയുടെ മാതാവ്
- കാപ്പിയക്കേട്** = ചോളനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം; ഇതു
 ചിത്താഴിക്കടുത്തു വടക്കുള്ളത്; ദിവ
 ന്തിയുടെ കണവനം ഒരു ദേവന്മാ
 യ്ക്കു ചാത്തൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത
 ലഭ്യനായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

- കടകമല** = പശ്ചിമദിക്കിലുള്ള ഒരു മല; കാവേരിയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം.
- കണവരയിൽ** = ഒരു ഗ്രാമം; വഞ്ചിനഗരത്തിന്റെ കിഴക്കുള്ളത്; ഇളങ്കോവടികൾ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ളവ.
- കരമിക്കാടി** = തെക്കൻദിക്കിലുള്ള ഒരു മല.
- കമാരി (കമരി)** = ദിക്കിനടിയിലുള്ള ഒരു നദി; ഇത് അക്കാലത്തുതന്നെ കടലൊഴുത്തുപോയിരിക്കുന്നു; ഒരു മലയാളിനും പേരുണ്ട്.
- കയിലാലുവം** = ഹിമാലിപർവ്വതത്തിലുള്ള ഒരു ശിഖാലയം.
- കൊക്ക (കൊക്കക)** = പാണ്ട്യന്മാരുടെ പഴയ രാജധാനി; ഇക്കാലം നടന്ന കാലത്ത് 'ചെറിയ ചെൽ ചെഴിയൻ' എന്ന രാജാവ് ഈ നഗരത്തിൽ വന്നിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഇക്കാലം ചെറിയ ഗ്രാമമാണ്.
- കൊണ്** = കൊണ്ടനാട്; കടക.
- കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ (കൊട്ടങ്കോട്ടൂർ)** = ചെറുനാട്ടിലെ ഒരു ദേശം; ഇതുതന്നെ വഞ്ചിനഗരമെന്നും അല്ല തിരുവഞ്ചി കോട്ടമെന്നെന്നും രണ്ടു പേരുകളുണ്ട്.
- കൊട്ടമ്പ (കൊട്ടമ്പൈ)** = കൊട്ടമ്പായൂർ; ഇതു പാണ്ടിനാട്ടിലുള്ള ഒരു ദേശം, അക്കാലത്ത് ഉറയ്ക്ക

മിന്നിന്ന മധുരസ്സു പോകുമ്പോഴിതാ
 ചുള്ളി

കോഴി - ഉറയുർ; തുറന്നുവെച്ച് ഇവിടെയുള്ള
 ഒരു കോഴി ആനയോടു പൊങ്ങി ജ
 യിച്ചതിനാൽ ഈ പേര് സ്ഥിരമായി

കോഴികൾ - കോവിലിപ്പുറത്തിൽ മധുരവീ
 ടെ മിന്നുകാണുന്നതായ ഒരു ഉദ്യാമ
 ന്നാണ്; ഇവൻ കോവലൻ മധുരസ്സു
 പോകുമ്പോൾ മധുരമധുരത്തിൽ ആവ
 നെ കണ്ടു മധുരവീട്ടെ കടക്കേറെ
 (സംഭാഷണം) കൊടുത്തുവെന്ന്.

ഗ

ഗജബാഹു (കയവർക) - ലങ്കയിലെ രാജാവ്; ഇവൻ തന്റെ
 നഗരത്തിൽ കണ്ണുകിടന്ന പതി
 വണ്ടുവെച്ചു കേന്ദ്രനാമം എന്നൊരു
 സ്തൂനിപ്പുറവും വെച്ചുവെച്ചു നി
 ത്തിച്ചുവെന്ന്

ച

ചാത്തൻ - തെങ്ങോറ്റം വെച്ചു മനുഷ്യസ്വഭാവം
 വെച്ചു മനുഷ്യസ്വഭാവം വെച്ച്
 സിദ്ധിച്ച ഒരു ദേവൻ.

ചാത്തനാർ - ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു കവി; കണ്ണകി മധുരപുരിയെ നശിപ്പിച്ചതു മുതലായ സംഭവങ്ങൾ കചകൂട്ടവനോടും ഇദ്ദേഹവടികളോടും പറഞ്ഞവൻ; ചാത്തനാർക്കെന്നും ചീത്തലച്ചാത്തനാർക്കെന്നും തമിഴാശ്വരനെന്നും മധുരക്കുലവർണികൻ ചാത്തനെന്നും പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ളവൻ

ചാലലൻ - കറവിറപ്പുസ്ഥിതിയിലിരുന്ന ഒരു വൈദ്യൻ; വണിക്കുകൾക്കു രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാനുള്ള 'ഐട്ടി' എന്ന പട്ടം (ബിരുദം) ലഭിച്ചവൻ

ചിത്രവതി

(ചിത്തിര) - ദാധചിത്താദി അമ്മ.

പതി

ചിലമ്പാർ - അഴകർമലയിലുള്ള ഒരു നദി; ഇതിനെ ആപുരഗംഗയെന്നും പറയുന്നു.

കചകൂട്ടവൻ - ഇദ്ദേഹവടികളുടെ രാജ്യക്കാരൻ; ഇവൻ കണ്ണകി തന്റെ നാട്ടിൽ വന്നു പതിയോടുകൂടി സ്വപ്നാകം ഗമിച്ചു വൃത്താന്തം രചിച്ചു, ഹിമാലയത്തിൽനിന്നു ശില കരകണ്ടവൻ അവളുടെ ബിം

ബം പണി തീർപ്പിച്ച പ്രതിജ്ഞ കഴി
പ്പിച്ച ബലിപൂജാദികളും ഉത്സവവും
നടത്തിച്ചു.

ചെങ്കുന്ന് - കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കടുത്തുള്ള ഒരു മല; ഇ
തിൽ കണ്ണുകി ഒരു വേങ്ങമരത്തിൻ
നിഴലിൽ നില്ക്കുകയും അവിടെ ദി
വ്യബ്രവത്തോടെ വന്ന കോവല
നോട്ടക്കൂടി സ്വയം പ്രാപിക്കുകയും
ചെയ്തു.

ചെങ്കോട് - തിരുമല്ലൂരോടൊന്നു മല; ഇതിനെ സു
ബ്രഹ്മണ്യന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളതാ
യി ഇളങ്കോവടികൾ പാഞ്ഞറി
ക്കുന്നു.

ചെങ്കിൽ - പാണ്ടിദേശത്തുള്ള ഒരു സുബ്രഹ്മണ്യ
സ്ഥലം; സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ പടവീടു
കളിലൊന്ന്; ഇപ്പോൾ ഇതിനെ
തിരുമല്ലൂരെന്നു പാഞ്ഞറുവരുന്നു.

ചെറുമല

(ശിമമലൈ) - പാണ്ട്യരാജ്യത്തിലുള്ള ഒരു മല.

ചെറുലാത്തൻ - ചെങ്കുട്ടവകുന്ന് എന്നും ഇളങ്കോവടികളു
ടെയും പിറയ്ക്കുവു.

ത

തലച്ചുകാഴ്ച - ചോളനരിയിൽ കാവിരിപ്പുവഴിനടന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രാമം.

തിരുത്തുകാൽ - പാണ്ടിപ്പാലത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം; ഇതു വർത്തികനെന്ന ബ്രാഹ്മണന് ഒരു പാണ്ടിയനാൽ ബ്രഹ്മസ്വരമായി ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടത്; ശ്രീവിദ്യപുത്തൂരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ദ

ദക്ഷിണൻ (തക്കിണൻ) - ദക്ഷിണാമൂർത്തി; ഇവൻ പാണ്ടിനാട്ടിലുള്ള തിരുത്തുകാൽ എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ള വാർത്തികനെന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ.

ദേവനതി (തേവനതി) - കണ്ണുകിയുടെ ബ്രാഹ്മണിത്തലാശിയായി കുന്നോളന്റെ ഭവനത്തിൽ വളർന്നവൻ; മാന്യതയോടും പൂർണ്ണ മരണമെന്ന ദേവന്റെ പത്നി; അൻകണ്ട ഭൂപ്രസ്ഥത്തെ പാഞ്ഞു കണ്ണുകിയെ ബിരുദം സ്വീകരിച്ചവൻ; കണ്ണുകി കോവലത്താൽ നേരിട്ട വിപത്തിനെ കേട്ടു തൽക്ഷണം മധുരയിൽ ചെന്നു, പിന്നെ വഞ്ചിനഗരം പൂകി അവിടെ

പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കണ്ണകിയുടെ വി
ഗ്രഹത്തെ പൂജിച്ചുവരും.

ന

നവൻ -ചെങ്കുട്ടവന്റെ രെറുക്കരിൽ പ്ര
മാണി,

നീലി -സംഗമെന്ന വന്നിക്കിന്റെ മായു;
കോവലൻ കൊലയേറു രെടങ്ങ
മെന് അറന്റെ പൂർണ്ണത്തിൽ ശ
പിച്ചുവരും.

നൊട്ടകൽ
മന്നം -കാവിപ്പമ്പട്ടിനത്തിലുള്ള പഞ്ച
കേരളങ്ങളിലൊന്നു; ഇത് ഉന്മാദം,
വിഷപാനം, സ്തംഭരോഗം, ഭൂത
ബാധ എന്നീ ദോഷങ്ങളെ പരിഹ
രിക്കും

നൊട്ടമെ
ഴിയൻ -മധുരയിൽ വാണിരുന്ന പാണി
യൻ; ഇവൻ ആലോചനകളെ
കോവലനെ കൊലചെയ്തിട്ടു കണ്ണ
കിയെട്ട സ്ത്രീയത്തിൽ അററു തനി
ക്കു നേരിട്ട ദുർഗ്ഗസ്ഥിനെ ചിന്തിച്ചു
ജീവശ്യാഗ്രം ചെയ്തവൻ

പ

പരാശരൻ -പോളനാട്ടിലുള്ള ഒരു ബ്രഹ്മണൻ;

ഇവൻ മലനാട്ടിൽ ചെന്നു 'മറന്നതെ
 ഞ്ഞെലിപ്പൊഴി' എന്ന ചെറു
 നിൽനിന്നു പ്രഭുതമായ സമ്മാനം വാ
 ണി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ തിരുത്തുകാൽ
 ഗ്രാമവാസിയാൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി
 യെന്നു ഞ്ഞെലിപ്പൊഴിയിൽ പരി
 ക്ഷിച്ച് അവനുള്ള വിദ്യയെന്നു
 ണ്നും കണ്ടു സമ്മാനംകൊടുത്തവൻ.

പുളി

-കുളിയാറിനു കൈക്കൂളി കെ നദി;
 ഇതു അക്കാലത്തുതന്നെ കടലെടുത്തു
 പോയിരിക്കുന്നു.

പാലമന്നം

(പാലമെ
 മൻറം)

-കാവിരിപ്പമ്പട്ടിറക്കിപ്പൂട്ടു അഞ്ചു മ
 ന്നക്കളികൾ; ഇതു ഹാജരീതിക്കു
 അംഗം വരിക മുതലായ അധർമ്മ
 ണ്നം നടക്കുമ്പോൾ അടക്കു അവി
 കട പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ദേവി ക
 ണ്ണീർ പൊഴിച്ചു കാണിക്കുന്നതായ
 സ്ഥാനം.

പുണ്യശര
 വണം

-അഴകർമയതിലുള്ള കെ പൊയ്ക്കു; ഇ
 ത്തു തന്നിൽ സ്നാനംചെയ്യുന്നവൻ
 ഐന്ദ്രവ്യാകുമാരൻബാധം നൽകു
 ന്നത്.

പെരുങ്കുളി - ഇക്കംഗ നടുവെ കരളത്തിൽ ഉറയു
മിൽ വാണിജന കരു ചോഴൻ; ഇവ
നെ പെരുനൽകുളിയിനെയും പറയൂ.

പെരുങ്കുളി - കോവലപ്പൻറ അമ്മ; ഇവളെ പെരു
മനക്കിഴങ്ങിയെന്നും പേരിൽക്കിഴ
ങ്ങിയെന്നും പറയൂ; ഇവൾ മധുര
യിൽ കോവലൻ കോവലയോറു മരി
ച്ചതിനെ മാടലനിൽനിന്നു കേട്ടു ഭി
ക്ഷിച്ചു ജീവതൃഗം ചെയ്തു

പേരാർ - ചേരനാട്ടിലുള്ള ഒരു നദി; പെരി
യർ

പൊതിയിൽ - പാണ്ടിനാട്ടിലുള്ള ഒരു മല; ഇതു ദേവ
കൾക്കും ബ്രഹ്മകൾക്കും പൊതുസ്ഥാ
നമാകയാൽ ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു.

പൊന്ന - അതുപറ്റുന്നതി; ഇതു പാണ്ടിപ്പേര
ത്തിലുള്ളത്; ഈ നദിയുടെ ഉടമ
വകുപ്പം ചേരമന്ന നുള്ളതാണെന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഭ

മേതൻ - കോവലപ്പൻറ പൂവുജന്മത്തിലുള്ള
(പാതൻ) പേർ, ഇവൻ സിംഹപുരംവാടി
ന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്ക
സ്സെൻ കരണെക്കൂടാതെ സംഗമ

നന്നെ വണിക്കുന്ന കൊല്ലിച്ചതി
നാൽ അവന്റെ പത്നിയായ ശ്രീ
കുമാരദേവൻ

മലകരണി - അഴകർവലയിലുള്ള ഒരു പൊയ്ക്ക; ഇ
തു തന്നിൽ സ്തംഭം ചെയ്യുന്നവൻ പൂ
വ്വജനവൃത്താന്തങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും.

ഭൂതചതുഷ്ഠം - കാവിരിപ്പുസ്വതിനത്തിലുള്ള വഞ്ചകേര
(പൂതചതുഷ്ഠം)യുടെ ഉല്പാദനം; അന്നത്തെ ഉപയോഗം മ
റ്റുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പാപി
കളെ ഭൂതം കൊന്നുതിന്നുന്നതായ
സ്ഥാനം.

ഭൂതം - അന്നെ സഹായിച്ച മുചകളെ മ
ക്കിപ്പാനായി ഇന്നാൽ നയിക്ക
പ്പെട്ട കാവിരിപ്പുസ്വതിനത്തിൽ വ
ന്ന കുടികൊള്ളുന്ന കർമ്മദേവത.

മ

മണിവണ്ണൻ - കാവിരിപ്പുസ്വതിനത്തിന്നു പടിഞ്ഞാ
റായി കുടികൊള്ളുന്ന മഹാവിഷ്ണു.

മാങ്കാവ് - കുടകലയ്ക്കുവേണ്ട ഒരു ഗ്രാമം, (മുൻ
കാലത്തിൽ മാങ്കാടൻ പാഞ്ഞി
രുന്നു)

മാടലൻ - അലപ്പകാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം; അതിൽ;
കേവലൻ കയ്യാട്ടിൽ കൊലയേറും

ഇ മുതലായി നടന്ന സംഭവങ്ങൾ കറ
വിമിഷ്യസ്വഭാവത്തിലുള്ളവയുടെ പര
ന്നതുമൂലം അവരിൽ ചിലർ ആ
ജ്ഞാഗതം ചെയ്തതായറിഞ്ഞു, ആ
പരമ്പര തീപ്പാനാഞ്ഞൊരു ഗംഗയിൽ
ചേരയി സ്നാനം ചെയ്ത മടങ്ങിവരു
മ്പോൾ ഇടയിൽ ചെങ്കുട്ടവനെ ക
ണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടു വഞ്ചിനഗരം പ്രാ
പിച്ചു അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു യജ്ഞം
നടത്തിച്ചു സത്ഗതിക്കുമാകിയ
വൻ

മാത്തി - മധുരയിൽ ആയർവാടിയിലുള്ള ഇട
ച്ചികളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന
വൾ; ഇവൾ കോവലന്റെ കൊല
യും കണ്ണുകിടയുടെ പരിതാപവും കേ
ട്ടു കരളുകി അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു
മരിച്ചു; പിന്നെ ശേഷകന്യംബിൾ
മകളായിത്തീർന്നവൾ.

മധുവി - അഗസ്തു പുരുഷന്റെ ശാപത്താൽ ഭൂ
ലോകത്തിൽ പിറന്ന ഉറുശി; കോവ
ലന്റെ പ്രേമഭാഗനമായ വേഗ്യ.

മന്നാസ്തൻ - കണ്ണുകിയുടെ പിതാവ്; ഇവൻ കോ
വലന്റെ മരണത്തെയും കണ്ണുകിയു

- ഓട തരവഴങ്ങയും ഓടലനിൽനിന്നു കേട്ട നിരക്കത്താൽ സർവ്വസ്വവും ദാനം ചെയ്തു സന്തുഷ്ടിപ്പെട്ടവൻ.
- മലതി - കരവിരിപ്പുവട്ടിനത്തിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെന്നി.
- മരണത്തു വരൻ - കേരവലന്റെ അമ്മൻ; ഇവൻ കേരവലന്റെ മകനാകയാൽ കേരവൻ പഠിക്കാൻ കേട്ട തന്റെ സർവ്വസ്വവും ദാനം ചെയ്തു സന്തുഷ്ടിപ്പെട്ടു.
- മംഗലാദേവി - ഈ ദേവിക്ക് മലയാളിലും അതിനോടു ചേർന്ന മറ്റു ദേശങ്ങളിലും ആലയമുണ്ട്; ഇതു സംബന്ധിച്ചാണു മംഗലാപുരമെന്നും മംഗലമെന്നുമുള്ള പ്രസിദ്ധിയെന്നു പറയുന്നതു.
- മുചകുറൻ - സ്വർഗ്ഗവാസമെന്നായ ഒരു വക്ത്രവർത്തി; മുന്മുഖത്തു കരലം കരവിരിപ്പുവട്ടിനത്തിൽ വാണിരുന്നവൻ.

൮

- തവൻ - ഉത്തരദേശത്തിലുള്ള ഒരു സമുദായം.

൯

- ലക്ക (ഇലക്ക) - കടലിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു നഗരം; ഗജബാഹുവിന്റെ രാജധാനി; ഇ

പ്രേമം അനുഭവപൂർവ്വമെന്നു പറഞ്ഞു
വരുത്തും

വ

വയസ്സ് - ശോണാദീനീരത്നിച്ചുള്ള ഒരു പ്ര

വഞ്ചി - ചേരന്മാരുടെ മരണശാപം; ഇതു കൊ
ട്ടമോളമെന്നു ചിലരും തിരുവഞ്ചി
മെന്നു മറ്റു ചിലരും വാദിക്കുന്നു;
ഈ ഒരു ദേശത്തും കൊച്ചിമാതൃ
ത്തിൽ കുഞ്ഞുമാരെ സമീപിച്ചു കി
ടക്കുന്നു.

വയസ്സ് - പരസ്യനാട്ടിച്ചുള്ള ഒരു ദേശം; വം
ശികളായ ഒരു പരന്തിയനാൽ പ്രവൃദ്ധ
ദായകായി നൽകപ്പെട്ടതും തിരുത്ത
ക്കാൽ ഗ്രാമത്തിന്നു കിഴക്കുഭാഗത്തു
ഉള്ളതാകുന്നു.

വസന്തമാല - മധ്യവീയുടെ തോഴി; ഇവളെ കൂറി
(വയസ്സമാല) എന്നും പറയുന്നു.

വില്പവൻ - ചെങ്കുട്ടവന്റെ മന്ത്രി.

വിചരണി - കണ്ണുകി, നെടുംചെഴിയുന്നെന്നു പാ
സ്യം എന്ന ന്യായത്തിൽ അയിച്ചു ത

ഒൻപതാം പാതിവൃത്യശക്തിയാൽ മധ്യ
രേഖയിലെ ദൈവീകതയ്ക്കു നീക്കം
വരുത്തുവാൻ ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു.

പൊന്നാഴി = സുബ്രഹ്മണ്യസ്ഥലത്തിലാണ്.

പൊന്നാഴി = ചെങ്കുട്ടവന്റെ പട്ടണത്തിൽ; ഇവർ
കണ്ണകിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പൂജിക്കുന്ന
തന്നെ തന്റെ ഭാര്യയെന്നാൽ പ്രാ
ർത്ഥിച്ചു.

പൊന്നാഴി = കർവ്വപ്പുഴയ്ക്കു നീക്കം ചെയ്ത
തന്നെ = നാശിച്ചതാണ്, ഇതു ചെങ്കുട്ടവന്റെ
കണ്ണകിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതാണ്.

പൊന്നാഴി = മധ്യരേഖയിലുള്ള ഒരു തന്നെ.
സ്ഥലം

പൊന്നാഴി = വിദ്യാലയമായതായ പദ്യം.
പൊന്നാഴി

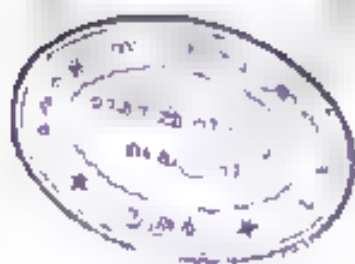
പൊന്നാഴി = കൊച്ചിനഗരത്തിൽ വാണിജ്യം ചെയ്യുന്ന
പൊന്നാഴി = പൊന്നാഴി; ഇവർ കണ്ണകിയെ ആ
യിരം പൊന്നാഴിയിൽ (കണ്ണാഴി) സ്ഥലം
നാട്ടിൽ, ഉത്തരം നാട്ടിൽ
തന്നെ നാട്ടിൽ സ്ഥലം നാട്ടിൽ
പൊന്നാഴിയിൽ; ഇവർ ഇതിനെ
ചെയ്യുന്നതും പൊന്നാഴി.

ശലിനി =കിരതകരാരിയായ തേവരാട്ടി.
 ശേഷകടം =തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ഒരു ബ്രഹ്മ
 ബി (ചേടക ണൻ; തന്റെ കണ്ണയിലിരുന്ന കണ്ണ
 ടംബിയൻ) കിഴക്കേ നേരിട്ട സ്വന്തം ചേട്ടതി
 ന്നാൽ അഗ്നിപ്രവേശംചെയ്ത മരിച്ച
 മന്ത്രി പിന്നെ ഇവനെ പുത്രിയാ
 ള്ളിന്നു
 ശോണ =ചേലാലാതകൻറെ പത്നി.

സൂര്യകണ്ഡം=കാവേരിയുടെ സംഗമസ്ഥത്തിനടുത്തു
 (ചുരികണ്ടം) ഈ ഒരു തടാകം
 സേമക =കാവേരിയുടെ സംഗമസ്ഥത്തിനടു
 ണ്ഡം (ചോ ത്തുള്ള ഒരു തടാകം.
 മകണ്ടം)
 സംഗമൻ =ഒരു വൈശ്വൻ, നീലിയുടെ 'അവ'.
 (ചങ്കരൻ)

ശരടകരാടം
 (അരുടകരാടം)=തിരുവനന്തപുരം; മലനാട്ടിലുള്ള ഈ
 മവിപുരത്തിനും ഈ പേരുണ്ട്.

വിഷയസൂചിക.

മുഖവുര	i—xvi
പ്രസ്താവന	xvii—xxxv
അഭിധാനപ്രകാശിക	xxxvi—Lvi
കഥാമുഖം	1—9

പുരുഷകാണ്ഡം.

ഗർഭം

1. മംഗളാശംസ	10—14
2. ഹൃദസ്ഥധർമാലോണം	15—21
3. അലോലാലം	21—32
4. നിശ്ചിതസ്ഥാനം	33—39
5. ഇന്ദ്രാണാമം	40—58
6. സമുദ്രസ്തംഭം	56—70
7. ഉദ്യമനഗീരം	71—90
8. വസന്തകാലം	90—96
9. സ്വപ്നവൃത്താന്തം	97—108
10. നാട്ടുപുരാണം	108—121

മധുരകാണ്ഡം

11. അനുസ്മരണം	122—136
12. വേദവർണ്ണം	136—148

ഗ്രന്ഥ	പേജ്
13. പുറമേരി പ്രവേശം	146-152
14. ഗുരുവായൂർ	159-174
15. ശരണഗതി	174-189
16. കർമ്മശാസ്ത്രം	189-208
17. ആചാര്യരുടെ കർമ്മശാസ്ത്രം	208-214
18. ദിവ്യശാസ്ത്രം	214-218
19. സമാധാനപ്രദനം.	219-224
20. സമാധാനം.	225-229
21. കേരളാതിരക്ക.	230-238
22. അഗ്നിശാസ്ത്രം	234-239
23. പ്രവേശനം	240-248

വെളിച്ചം

24. മലകൾ	249-254
25. ശില കൊണ്ടുവന്നവരുടെ നിശ്ചയം	254-262
26. ഓരോ വർഷം	263-272
27. നീമാട്ടം	273-280
28. ഓരോവർഷം	281-289
29. വാഴ്ച	289-299
30. വെളിച്ചം	299-309

[illegible]

[illegible]

രിപ്പുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടു പാണി
 പ്പെരുമാറ്റം തന്റെ പൂവുകൾക്കെവെക്കുവാൻ കെ
 രംങ്, “അവനെ ചിലമ്പോടുകൂടി ഉടൻ നമ്മുടെ
 ഇമ്പംകെ ഹാജരാക്കണം” എന്നു കല്പന കൊടു
 പ്പാൻ കരുതിക്കൊണ്ടു തന്റെ ഭടന്മാരെ വിളിച്ച്,
 “ഉടനെ ആ കള്ളനെ * കൊന്നു ചിലമ്പു കൊണ്ടു
 വരുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞുപോയി. ഭടന്മാർ അപ്പ
 കൾക്കു കല്പന നടത്തുകയും ചെയ്തു. കള്ളൻ തന്റെ
 അന്താധിന കൊലപ്പെടുത്തിയ ദുഷ്ടന്മാരെ കേൾ
 കയാൽ ഒരു ഗതിയും കാണാതെ കണ്ണനിർ പൊ
 ിച്ചു പാഞ്ഞിരുന്നതിന്റെ വിവാശത്തിനായി തന്റെ ഭ
 ക്താക്കാരപരിചരകിതമായ മാറിടത്തിൽ അകത്തു
 മൂട്ടു ഇടത്തെ മുഖത്തു പരിക്കുവെക്കുകയും ചെയ്തു. പാതിവ്ര
 ത്യശങ്കാകാണ്ടു പാണ്ഡ്യന്മാരെ കണ്ടുകിട്ടി. ൨
 തിരുവതയായ അവളെ പലതരം പേരായി പുകഴ്ത്തി.

സ്വന്തമിൻ പാണിപ്പെരുമാറ്റം കണ്ടുവെക്കു
 കെന്നു മുൻപറഞ്ഞതെന്തു? എന്നു ചോദിക്കുന്നവെ
 കിൽ പറയാം. അപ്പോൾ ഹാജരായിരുന്ന പൂർ
 ണ്ണന്മാരായ കല്ലെപ്പരിയിൽ പ്രിയങ്കരയെപ്പോൽ
 കടികൊള്ളുന്ന വെളുത്തുവെള്ളത്തിൽ ഇരുപതു പരന്ന
 ഭരിടത്തിൽ ഞാൻ ശയിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ

* “കൊണ്ടുകിട്ടി” എന്നു “കൊണ്ടുകിട്ടിയ” എന്നു
 ചൊരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

[illegible]

നാൽ ഈ കഥയെ നാം ചിലപ്പതികരമെന്ന പേരിൽ ഒരു കാവ്യരൂപി ചിത്രീകരിക്കുന്നു” എന്നു തുടങ്ങിയതും “ഈ തരിശുവരെയായ ചെറുപാലു മണ്ഡപങ്ങൾ ഉണ്ടു പോലും അഗ്രമായിട്ടു താകുവാൻ അടികൾക്കുണ്ടു ഇതു കവനാചാര്യരുടെ” എന്നു ചാരുനാഥ് ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. 1 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 2 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 3 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 4 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 5 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 6 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 7 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 8 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 9 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 10 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 11 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 12 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. 13 ചാരികൾ ചാരുനാഥന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു.

ചേർന്നിട്ടുണ്ട് 14 ഉൾപ്പെടെ പതിമൂന്നു മറ്റൊരു
 രീതി കാണുന്നത് 15 കണ്ണകിയെ കയ്യെടുത്തു
 കൊണ്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ എല്ലാമുണ്ട് 16
 കോവലനെ കൊല്ലാൻ തീർന്നതിൽ വെച്ചുണ്ട് 17 ഇട
 ചേർത്തിൽ രാജാവിനെ കയ്യെടുത്തു കൊണ്ടു
 18 കോവലന്റെ മരണപ്രകാരം ഉൾപ്പെടെ കേട്ടു
 നാൽ കണ്ണകി ദേവിക്കുണ്ട് 19 സമ്പന്നൻ
 കണ്ണകി ചെന്നുവെട്ടു നഗരപ്രവേശം ചെയ്തു
 20 പുഷ്പം കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു
 കൊണ്ടു കൊണ്ടു 21 കണ്ണകി കൊണ്ടു കൊണ്ടു
 കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു 22
 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 വെട്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കൊണ്ടു
 23 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 24 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 25 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 26 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 27 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 28 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ
 29 കണ്ണകിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നുനിൽക്കുന്നതിൽ

മാക്കുന്തൊരു വർഷിയു് 30 കറകവിജയാദികളായ ആയുരണവന്മാർ കണ്ണുകീഭേവി വരം കൊടുത്തു്—എന്നീ ആറു ഗ്രാമകൾ കൂടിച്ചു് ഒരു രണ്ടു ഗ്രാമകളായി പാട്ടിൽ രചിക്കപ്പെട്ട കാവ്യത്തെ പ്രസിദ്ധിമാനായ ഇളങ്കോവടികൾ അരുളിച്ചെയ്തും മധുരക്കുലവരണികൾ ചാത്തൻ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ധർമ്മാത്മകാമപ്രതിപാദകമാണെന്നു പ്രബോധമാകുന്നു.

അവശിഷ്ടം.

കണ്ണുകിയുടെ കടങ്കേരപത്തുന്നിനെയായിത്തീന്ന പാണ്ഡ്യദേശത്തിൽ ഉരണമരുട്ട മഴ കറഞ്ഞു, ക്ഷാമം വരിച്ചു, വിഷു ചിക, മന്വരി മുതലായ സാമപ്രദികൾക്കുവേണ്ടി വരിച്ചപ്പോൾ പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ പഴയ രാജധാനിയായിരുന്ന കൊക്കാനഗരത്തിലെ മരങ്ങൾ 'വെറിയവൽച്ചെഴിയൽ' കണ്ണുകീഭേവികളെലിക്കൂട്ടത്തിൽ ആയിരം അട്ടാരകൾ വധിച്ചു തിന്നടങ്ങിപ്പോന്നു ചെയ്തതിനാൽ നാട്ടിന്നു പൂച്ചി വരത്തക്കവണ്ണം വർഷം ഉണ്ടാവുകയും മേഗാഭൃതിയുണ്ടായി നീണ്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ

[illegible]

പ്രകാശകോശങ്ങൾ.

6.00000 0.00000

ഉപരി വിവരങ്ങൾ

- [illegible]

- 10 പൂർവ്വപതിയുതകുടമാൽ നിത്യവും
വർത്തിച്ചു പാഠം പൂർവ്വതന്മാൽ
- 11 തിരുവർണ്ണമാകും പെരുന്താണു മുത
നന്മന്മാരും വിളിച്ചുകൊൾ
- 12 അന്ത്യമുൾപ്രാപി അമ്മിനീനീതന
ധന്യനും കാരുണ്യമുള്ളതും
- 13 മന്നിൽ പൊന്തിയത്ഭവവും തിരുമുഖം
തന്മുഖമെങ്കിലും പുകഴ്ത്തേ
- 14 ശാസ്ത്രങ്ങൾ മുതലും പൂർവ്വതന്മാൽ
തിരുവർണ്ണമാകും കഥിച്ചിട്ടു
- 15 വാഗ്ദാനം കിട്ടും താഴെക്കൊണ്ടിട്ടു-
മുതലകളെ ചെല്ലിപ്പറ
- 16 മോഹമുള്ള പൂർവ്വതന്മാൽ താഴെ
താകും പുകഴ്ത്തുന്നി വളർത്തി,
- 17 താഴെ പുകഴ്ത്തും മേൽപുകഴ്ത്തുമെങ്കിൽ
തന്മുഖമെങ്കിലും പുകൾ പെരുതും
- 18 മാനുഷൻവെക്കുന്നതീടുന്ന കൈയിൽ
പൂർവ്വതന്മാൽകാരുണ്യമുള്ളതാകും
- 19 ഇതെങ്ങനെയു തിരുവർണ്ണ കല്പക
വാഗ്ദാനമെങ്കിലും വിളിച്ചി.
- 20 പെരുന്താണു മുതലകളെ ചെല്ലിപ്പറ
ചെല്ലുന്ന ചെല്ലിപ്പറമെങ്കിലും
- 21 പെരുന്താണു മുതലകളെ ചെല്ലിപ്പറ
താഴെക്കൊണ്ടിട്ടു കഥിച്ചിട്ടു.
- 22 തന്മുഖമെങ്കിലും പുകഴ്ത്തുന്ന
കല്പകമെങ്കിലും ചെല്ലിപ്പറ

- 23 അന്യരായവരിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ
 തനിക്ക് പാടില്ല എന്നതിനേക്കുറിച്ചു
- 24 എല്ലാകാലം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
 എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 25 കൈകൾക്കു തുറന്നുവെക്കുകയും
 തന്നെയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
- 26 സാക്ഷി ചെയ്ത പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
 എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 27 കൈകൾക്കു തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 സാക്ഷി എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 28 കൈകൾക്കു തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 സാക്ഷി എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 29 വിശ്വസ്തികരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
 എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 30 അന്യരായവരിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ
 തനിക്ക് പാടില്ല എന്നതിനേക്കുറിച്ചു
- 31 എല്ലാകാലം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
 എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 32 കൈകൾക്കു തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 സാക്ഷി എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 33 കൈകൾക്കു തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന
 സാക്ഷി എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 34 വിശ്വസ്തികരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്ഷി
 എന്റെ മുമ്പാകെ എപ്പോഴും
- 35 അന്യരായവരിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ
 തനിക്ക് പാടില്ല എന്നതിനേക്കുറിച്ചു

- 36 വേളിക്കു വഴക്കുണ്ടെന്നപ്പറഞ്ഞിൻ
നീളമുറ നന്നായ് പ്രകാശമാക്കി
- 37 കപ്പു തുറന്നു മുക്കുവെഴുത്തുർ
എപ്പോഴും പാറ്റം മുഴങ്ങി വേഗാൽ
- 38 പൂർവ്വികൻ കരളം വിതളുകയാക്കിനെ
മുഴങ്ങിപ്പൊക്കമുറയം പൊക്കി
- 39 കറവുവെള്ളംകൾക്കു പാഞ്ഞു വിശിക്തം
മങ്ങിയതെണ്ണവെക്കിട്ടു.
- 40 കറകൾ തൂങ്ങുന്ന കരയെക്കണിപ്പും
തടവു നിറയ്ക്കിയതിനുകേളിൻ
- 41 നീലിട്ടു പറ്റുവിതാനിട്ടുവെൽ മുത്തു-
വെക്കൾ തൂക്കിയ പൂപ്പനയിൽ
- 42 കയറങ്ങി മോഹിണിക്കനൊടു ചേർന്നൊരം
നന്മകിരളുന്ന വായരങ്ങിൻ
- 43 വെടിതന്നൊരു ചെക്കുകുളാർക്കു
കെക്കുറയൊര നെക്കിടക്കൊളു
- 44 നിർമ്മലതരതരതരവതിക്കൊർത്തൊരു
കുപ്പണങ്ങിക്കൊഴൊത്തു കൈവെഴുത്തു
- 45 വേരക്കുണിക്കു നെക്കുമെണ്ണ കറങ്ങിക്തം
കൊക്കിടക്കൊറവെക്കുന്ന വന്ന
- 46 വിത്തുകൾ തരവത്തിൽതെല്ലും ചിഖർ ഭണി
ങ്ങതിൽ വിളങ്ങും ചെക്കുളു
- 47 വെക്കുളുകുളുവെക്കിടക്ക ചിഖർ
ശിതക്കുളും ചിഖർ പാങ്ങിടക്ക.
- 48 കെക്കിടക്കൊളുക്കിനന്നൊരക്കെ നെക്കുണ്ട
കെക്കിടക്കൊളുകുളുക്കിടക്കൊളു

- 49 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 50 ഗണപതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത
പ്രാണികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത
- 51 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 52 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 53 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 54 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 55 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 56 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 57 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 58 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 59 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 60 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം
- 61 ചത്തും പരിവർത്തനം ചെയ്തും ചിന്ത
കൊണ്ടുള്ള പുനർജന്മം

രണ്ടാം ഗാഥ.

ഗുഹസ്ഥധർമ്മചരണം.

സുഖസൗഖ്യസ്വരൂപിണോഽപൂർവ്വവിദ്യോത്തമാനായ
കരോതാമഹാകന്യാമാൽപോലും ആശിസ്സതതഃ ധന
സ്വസ്ഥതേവ്യർജുണോവധി കൈശ്വര്യപ്രഭംഭുഭവസ
തിനായ പുകാർവ്വജ്ഞത്തിൽ മരകലം മരകാൽ മൃ
തലായ അപ്പകളാൽ അമൃതം നിണ്ണയിപ്പാൻ കഴി
യാത്തവണ്ണം (ദ്രവ്യപുരുഷൻ അമ്മുതപ്പെട്ടതതത
ഭഗവതഃപുരം മഹിപുകാർവ്വജ്ഞാൽ കടൽപ്പുഴും ദ്രവ
സ്ഥലം കരസ്ഥാടെ അറക്കുന്നതായും സാമൃദ്ധ
കാത്തവിധമുള്ള) ചക്രവിവിധസന്തോടെ ധർമാ
ർത്തികരായ ധനത്താൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഭോധാർജ്ജ
നമുതലിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ പുകഴ്ത്തുന്ന ആദരവക
രോഗദ്രുതികളിലൊന്നായ ഉത്തമകന്യാഭഗവതോടെ
അതതം സുഖസൗഖ്യസ്വരൂപിണികളും തികഞ്ഞു വാഴാന
കരോതാമഹാകന്യാ ചലതന്ത്രംകളായ കയ്യെണ്ണയും
കാതതം ഏഴ്നിലാകടത്തിൽ നാലാം നിലയിൽ
മയനിലിഴുകതതം തോന്നത്തതം ഭണിക്കാൽകന്യാ
ത്തിലിരിക്കതായിതതം. അപ്പോൾ വിടന്ന ഭഗവത
ക്കൾ വണ്ടകൾ കരകളും മൃതന്മാരുതതം കൊഴി
ത്തതം നില്ക്കുന്ന മെങ്കുനീർ, മെങ്കുവെൽ, അറ

മുതലായ അലപ്പുസ്സുത്തകൾ ഒന്നും കൂടിക്കലർന്നു നക
 ന്നും സ്ഥലപ്പുസ്സുത്തകൾ കേതകികളുടെ സൗമ്യ
 ഭാവവും ചമ്പകാലോചനയിൽ കാലാനുസൃതമായി നി
 വ്വന്ന യഥാവിസേഷങ്ങളുടെ മധ്യമിനയും ആരാ
 ണ്യ ഉപമയും, വിനയിത്തകളെ കാമിനികളുടെ കുന്നി
 കെളിയിരുത്തുന്ന പരിമളത്തെ ആസൂരിപ്പാനായി
 ല്ല വഴികാണാത്തുഴലുന്ന വഴക്കുകൾക്കുവരിച്ചു ഒന്നി
 രാപാലാമികളാൽ വിശ്വസിതങ്ങളായ വാതാതന
 ദി ശബ്ദമുണ്ടു തന്നെ വാരിയുമാനകാലം പരി
 ശുദ്ധിനയിൽ ശബ്ദകാതനസംസ്കാരത്താൽ തനി
 യാലം വളന്നു കാലവേദനത്താൽ ചരഞ്ഞു. അ
 ിത്തതും സാധർ അവിടം വിട്ടു നവമലരമ്പനായ കക
 കല ചരണൻ പടമാളകിതും പൂഴാകഞ്ഞ നിഖര
 യ വിശ്വതരത്തിൽ പരമജ്ഞാനോപരിപ്പാനായി
 സംഭവിച്ചിരിക്കയാണെന്നു അന്നംവണ്ണമുള്ള ഭഗ
 മിനയും മലർവാടകത്താൽ തീത്ത കൈതയിലേലി
 കുന്ന കടൽപ്പുഴയ്ക്കിടക്കായ്ക്കാഴ്ചയാക്കു മീപ്പി വല്ല
 തക്ക മരിച്ചിരിക്കെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യചന്ദ്രനാ
 കരപ്പോലെ ശോഭിച്ചു സാവർ കാരിടതലത്തിൽ
 നായ, വഴക്കുകളാൽ വെണ്ണിലാവു വീശിക്കൊണ്ടു
 പരിഞ്ഞും വെള്ളിത്തളാടിണക്കിയുകിടന്നു കല്ല
 മാലയും ചെങ്കുഴിർപ്പുരലയും വരച്ചുലകത്തക
 വണ്ണം മതിമറന്നു പരിമളം പെരുശ്ശേലം ലതയ്ക്കി

സമാനമായ നായികയുടെ പ്രേമപ്രസന്നമായ വര
നത്തെ വിഷിമ്യ നായകൻ ചൊല്ലു ചൊടുക്കുന്നതാ
വിട്ടു

‘പ്രേമിണിയോടു ചെന്നു പറ്റുകവേ’ എന്നു മറ്റ്,

- 1 മൃഗമകുലമരി പണിതുമാറു
ശക്തനൻ മുഹിതപണിയായി
- 2 അയിരുന്നേണിത്തൊടൊക്കെക്കുറി
ജ്ഞാനകമിമകമിമി നിമിത്തം.
- 3 മൃഗം നിന്നോടു തുടർപ്പിമാനതാൽ
തന്മിനി നിന്തിരുന്നേക്കുകകുലം
- 4 തന്നിരിക്കും മറ്റു നിന്നുത്തൊടും
ചൊല്ലുകകുലത്തൊന്നു മന്ദനം
- 5 കാലതാളം മന്ദൻ വെളിമാനിയുണ
കൊല്ലുകകുലകുലത്തൊന്നും
- 6 സർവ്വമിന്നതാൽനിന്നൊക്ക കിന്ന -
തൊക്കുന്നതൊക്കിട്ടിയുണതൊന്നായി
- 7 ചൊല്ലുകകുലം തന്നിട്ടു വിജയത്താൽ
തൊക്കുന്നതൊക്കിട്ടു സുഹൃത്തിന
- 8 അകൽക്കുന്ന ശത്രു കൊല്ലുകുലം -
കൊല്ലുകുലം തന്നിട്ടു തൊക്കുതൊക്കും
- 9 വിജയത്താൽ തന്നിട്ടു സുഹൃത്തിന
മുന്നിട്ടുതൊക്കിട്ടു തന്നിട്ടുതൊക്കും
- 10 ഇത്രതൊക്കിട്ടു തന്നിട്ടുതൊക്കിട്ടു
തന്നിട്ടുതൊക്കിട്ടു തന്നിട്ടുതൊക്കിട്ടു

- 11 കാഞ്ചികകൽ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തിരുത്തൽ വേദിനീണകകളാ
- 12 കീട്ടു തിരുത്തു കവയ്യ നന്മതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 13 നല്ലതാൻ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
പാട്ടുതെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 14 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 15 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 16 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 17 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 18 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 19 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 20 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 21 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ
- 22 കവയ്യ കരഞ്ഞിപ്പൊളിതാൻ
കള്ള തെന്തിൻ കരണം മൊല്ലുവൻ

- 28 കരിവേലാലമ നിരന്തരം ചാത്തു ചരൽ
നാക്കിയുന്നീയെക്കൊണ്ടു കാരണം
- 29 മഹാലക്ഷ്മിമാരണിത്തമ്മിൽ
തിരുന്നിപ്പൂലും നിരന്തരം തോടിക്കൽ
- 30 വിടന യുദ്ധനിയിപ്പുതൊഴുത്തവ
അന്നിപ്പുത്താല പകർവരതരംതോട്
- 31 കരകിഴിൻ നാമയുകണപ്പൂലും
വേരതൊന്നത്തു മൂലമെത്താൻ
- 32 വാണിത്തലിൽ അമൃതത്തു
പാർക്കൊഴിയിൽ തേര പുക്കത്തുതാൻ
- 33 പത്രവളി വെട്ടുതള കൊമ്പിൽ
മുത്തുമെത്തുന്നിയിപ്പുതൊഴുക്കിൽ
- 34 അക്കമണിക്കരക്കും തിന്നുന്നതി
ചെക്കൊണ്ടു നിപ്പുകണ പുരം
- 35 മാധി നെല്ലു കരംഗുലകരം
വേരും തൊന്ന തൊന്നകരംതൊന്ന
- 36 മറ്റൊന്നും മറ്റ് വിത്തുതാ തൊന്നു
പാക്കുന്നതന്ന തൊന്നും തൊന്നുതൊന്ന
- 37 വെണയുതൊന്നും തൊന്നും തൊന്നുതാൻ
തൊന്നുതൊന്നു വിട്ടു പിന്നത്തൊന്നും
- 38 പരക്കും കലക്കിയ തൊന്നും
തൊന്നും തൊന്നുതൊന്നുതൊന്നും
- 39 തൊന്നുതൊന്നുതൊന്നു തൊന്നും
തൊന്നുതൊന്നുതൊന്നുതൊന്നും
- 40 തൊന്നുതൊന്നുതൊന്നു തൊന്നും
തൊന്നുതൊന്നുതൊന്നുതൊന്നും

- 86 പേരിതന്ന പെരുങ്കുടി മേയ്യന്ത
വരദേവനന്ദനകം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത
- 87 മേയ്യന്ത വിളകാതക മയ്യന്ത
മേയ്യന്തകം മേയ്യന്തകം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത
- 88 മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്ത
മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്തകം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത
- 89 മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്ത
മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്തകം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത
- 90 മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്ത
മേയ്യന്ത വിളകാതക മേയ്യന്തകം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത

എന്നിങ്ങനെ കരുതിയതും ഗാനം നാടകം പാട്ടും
യുടെ മേയ്യന്തയായ മേയ്യന്തയെ അഭിനയിച്ചു
കൊണ്ട്, അയ്യപ്പക്കുട്ടിയായ വാങ്മുഖക്കുട്ടിയായ
വെട്ടു വിശ്വദീപ്തിയായകൊണ്ടു് ഒരു നാട്യം വിശ്വ
നെ പരമേശ്വരനായിച്ചിരിക്കും കാലത്തു് ഒരു നാട്യം
വലക്കൻ അനന്തരത്നം പെരുങ്കുടിമേയ്യന്ത, കേരള
നം കണ്ണകിയും യഥാർത്ഥം ഗോപാലയ്യം പാടി
മു് ഉപയുക്തി ശ്രേയസ്സു വെട്ടിയ വാഴുന്നതു കാ
ലാനന്തരം അഭിനയിക്കുന്നതും മേയ്യന്ത മേയ്യന്ത
ഗോപാലയ്യയായപെരുങ്കുടിമേയ്യന്തയായ സ
കലാസമഗ്രികളും സംഭവിച്ചു മൃത്യുവർത്തനം ന
യമിച്ച മേയ്യന്തയെ അവിടെ പാട്ടിടകയും ഒരു
വർഷമെന്നു് അവിടെവിട്ടുപോകുന്നതും, ഇ
പ്രകാരം പെരുങ്കുടി, കേരളം, മേയ്യന്തകം

മുൻപായകൃത്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥം നടത്തുകയാണു്
കൊ സംവത്സരങ്ങൾ നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാം ഗാഥ.

ജന്മജന്മമരം.

(തലി)

വിധയാലത്തിൽ വസംഭവയുന്ന മഹാത്മാ
വും ദിവ്യകരമായ അഗസ്ത്യകാരുണ്യം മുഖ്യാ
ജന്മസമയത്തിൽവെച്ചു ജന്മനന്തരം ഉപശിഷ്ടം ശപിക്ക
പ്പെട്ടു. അതിനാൽ സ്വാമ്യകളിൽ ഉയന്നു പട്ട
വും നാട്ടിൽ അനന്യസാധാരണമായ ഒന്നു
ബ്രഹ്മം കൈകൊണ്ടു് പഠിക്കുന്ന അർദ്ധം കാർമ്മികഗ
ത്തിൽ മദ്ധ്യവിയെന്ന നാമംപൂർവ്വ ദിവ്യഗണിക
യെപ്പറ്റിക്കൊണ്ടുപറന്നു; തപോശരണയായി മറ്റു വേ
ശ്യകളെ അതിശയിക്കുന്ന ലാവണ്യംതിശയത്താൽ
വിളങ്ങുന്ന 'മാധവി'യെന്ന തരണീഭണി അഞ്ചു
വയസ്സുമുതൽ ഏഴു സംവത്സരം നൃത്തഗീതാദിക
ളിൽ നിമന്തരപരിശ്രമംചെയ്തു പ്രാവീണ്യം സമ്പാ
ദിച്ചു, പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ വിമന്തപരധാരിയും
വിചയാതനമായ ചോഴൻ കരികാലപ്പെരുമാളുടെ ഭ
സ്വരക ജന്മജന്മമരം നടത്തേണമെന്ന നിശ്ച
യിച്ചു.

ആട്ടത്തിൽ അഭിനയവും, അഭിനയത്തിൽ ആട്ടവും കലനംവരാനെയും കർമ്മങ്ങളാൽ വരികളാൽ ചോടുകൾ തമ്മിൽ മോദനെയും നടത്തുന്ന നാട്ടു ചര്യനോടും.

(ശാസചാർയ്വൻ)

വീണാവാദനത്തിലും വേണഗാനത്തിലും ഇവക അഭിനയിച്ചും വാദ്യരൂട്ടിലും മൃദലധ്വനിയോടും അകത്തുത്ത്, പുറത്തുത്ത് പതിവനാന നടന്നു വന്നിരുന്നതിലും അഭിനയനായി, ഇവയ്ക്കുള്ള പാട്ടുകളിന്നുപോലും മനസ്സിൽ വരുത്തുവാനും സമർത്ഥനായി, ചെറുതാലനം, വെറുതാലനമുള്ള മെഴുതരം പാട്ടുകൾക്കും ആധാരമായ നാലംശങ്ങളെയും പടിപ്പിച്ച പ്രാകൃതം, മേന്മതരം, ദേശ്യം, സംസ്കൃതമെന്നീ നാലുക പദങ്ങളുടെ സമസ്യയെന്തെങ്കിലും യോഗ്യമറിഞ്ഞു, ഈ പദങ്ങളിലിന്നുള്ള നാലംശങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ശക്തിതനായും, നാടകത്തിലെ കവികളെയും, നാട്ടുഭാഷകളും, ഗീതവിശ്വരൂപം, ഈ നാട്ടുഭാഷകളുടെ ആചാര്യന്റെ സൂചനയ്ക്കും പാട്ടുകളെ ആനന്ദമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും യോജിപ്പിക്കുന്നിടത്തു ശാസ്ത്രവിശ്വരൂപംകൂടാതെ വിശ്വരൂപം സംയോജിപ്പിക്കും തക്ക ചോടവരുളിയനായും ഇരിക്കുന്ന ഗാനാചാര്യനോടും,

(നാദകവചി)

അലകടൽ മുഴുമവനീരണ്ഡലത്തിൽ വെങ്കിടഗി
 റിഷ്തത്തെ കന്യാകമാരിയ്ക്കു വടക്കുമായി പൂവുവ
 ശിഖസമുദ്രങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്ന ദേശമായ ത
 മിഴനാട്ടിൽ പ്രസിദ്ധമായി, സാഹിത്യം, സംഗീ
 തം, നാട്യം—ഈ മൂന്നു വിദ്യകളിലും വിദഗ്ദ്ധന്മാ
 ളി, നാടകശാസ്ത്രത്തെ സാമാന്യവിശേഷഭേദത്താ
 ളെ നയായറിഞ്ഞു്, ഗായകൻ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള വിഷ
 മവട്ടത്തെ അറിഞ്ഞു് അവൻ താളനിലയിൽ വെ
 ച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുത്തെ തന്റെ കവചത്തിൽ വ്യഞ്ജി
 ളിച്ചു് വിശേഷികളാൽ പറയപ്പെട്ട കറങ്ങട്ടെ
 ഗുണപ്രകാശനീതെന്തു്, അപ്രകാരമുള്ള അനേക
 മൂലാനന്ദം പരാഞ്ഞവസ്തുക്കൾ പ്രവകം മലങ്കനതിൽ
 സമതരനായ കവിവർണ്ണനാട്ടും,

(മാട്ടംഗികൻ)

സകലഭൂവകഭേദങ്ങളും ഗീതങ്ങളും പതിനാലാ
 ളിമഞ്ഞിങ്ങാളായിരത്തിത്തൊണ്ണൂറൊന്നു പ
 റികളും മുതലിലൊന്നു സാഹിത്യാദി മൂന്നു വിദ്യക
 ലും വീണവായനയിലുള്ള വിശേഷങ്ങളും താളങ്ങളും
 ജ്ഞാപകളും അവയിൽ വരാവുന്ന തെറ്റുകളും നാമാ
 ദി നാഡവിശേഷങ്ങളും സദ്ധകളെന്നറിയത്തും, കാരാ
 ധാട്ടിലും പതിഞ്ഞവട്ടത്തിന്റെയും ഇരട്ടിവട്ടത്തി
 ന്റെയും ഏറ്റത്തിലും ഇറക്കത്തിലും താളത്തിനും

ഭവണന്ത ഏറ്ററക്കുറച്ചിൽ വരുത്തുവാൻതീർത്തും, 2
 തപ്പുകിളിയിൽ വീണതും കഴലും ധർമ്മമുട്ടം ഇണക്കും
 കരകവണ്ണവും ഭൂതാശ്രമം സിംഹകവണ്ണവും
 ഗംഗാവരസിങ്കളുമെ ജനമിങ്ങു വരയിച്ചു മറ്റു വര
 മേളത്തുളുടെ ശ്രുതികൾക്കേററക്കുറച്ചു വന്ന മേളത്തി
 ന്നു മേരമുവരക്കെ തെളിവാർന്നു വന്നു വന്നു പ്രശ്ന
 പിടുന്നതിൽ പ്രവീണനായ മദ്യംഗികനാടും.

(കരകവണ്ണം.)

ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം ചിത്രകോശം വാചസ്പ
 തീയകാലം ഒരു ശാസ്ത്രകേരളം സന്ധിവിധി
 കരകവണ്ണത്തിൽ നാടകകാലായിന്തു പൂജയ്ക്കു
 അറിവു സമ്മതിച്ചും, കരകവണ്ണം കരകവണ്ണ
 കരകവണ്ണമുഖികളാൽ വിട്ടു വാടിയിരുന്നതായ മദ്യം
 ധർമ്മത്തെയും, കനികളിൽ മെഴുത്തു അംഗിക
 കളിൽ വിട്ടുവെക്കുന്നതായ സാമ്രാജ്യത്തെയും
 നില കരകവണ്ണ പ്രശ്നമുറപ്പാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചും, വ
 ണത്തിൽ അപ്പം, പാലം എന്ന രണ്ടു തരത്തിൽ
 യും ഇരട്ടിച്ചു മെട്ടി അധരം മീട്ടി വാടിപ്പാൻ ഗ്ര
 ഹിച്ചു കരകവണ്ണൻ ശ്രുതിയറിഞ്ഞു മദ്യംഗികപ്ര
 ധർമ്മത്തെയും വാടിപ്പിച്ചും ഗരകകളിൽ ഗാന
 കരകവണ്ണസരിച്ചു സലക്കണം ശ്രുതി പിടിക്കുക വ
 ണ്ണത്തും വാടിപ്പിച്ചും, പാലം ഗരകത്തു
 വാടിപ്പിച്ചും ഗരകമുറപ്പാൻ ഗരകമുറപ്പാൻ പ്രശ്ന
 ഗിപ്പാൻ കരകവണ്ണ കരകവണ്ണത്തും.

(കേരളീകൻ)

കേരളത്തരം ഗർഭനാശവും നാടകപാത്രങ്ങളും
 കട ശരീരങ്ങൾക്കും ഇണക്കിയ ശൂന്യജീവങ്ങളെ അ
 തസരിച്ചു തണ്ണീറിത്തരുന്നതൊക്കെയും ഗീതങ്ങളെ
 മുങ്ങി വെട്ടുന്നതൊക്കെയും പരസ്യങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മുറു
 വിപ്പിപ്പിക്കുന്നതിലും കേരള സ്മരണകളിലും സമ
 വസനങ്ങളോടുകൂടി കർവ്വകാര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലും
 ശൂന്യതയെപ്പറ്റിയ വിചാരിപ്പലും, സ്വപ്നങ്ങളുടെയും
 താല്പര്യങ്ങളുടെയും പാശങ്ങളിലൂടെയൊക്കെയും
 സ്വരാനുഭൂതിയുടെ പ്രസ്താവനയിലും തലിക്കുറയായും
 കറുപ്പായും ചേർത്തുള്ള ശൂന്യതയിൽനിന്നും ഏതാക്കേ
 വ്യ വശാ നവധർമ്മത്തിലിറങ്ങി പാടുകാൻ വിപുല
 നാമം ചിമിക്കുന്ന വൈണികാചാര്യനാട്ടും

(രംഗം)

പ്രാജ്ഞനായ ശാസ്ത്രചാർട്ടന്റെ വിധികൾക്കു
 വിരോധം വരാത്തവണ്ണം രംഗം നിർമ്മിക്കണമെന്നും ഹി
 ഫ്രോഷമായ സ്ഥലത്തെ നിറയ്ക്കിച്ച്, കലാതീയത് മു
 കലായ പുണ്യപുരുഷങ്ങളുടെ പാശങ്ങളിൽ വെട്ടുന്ന്
 കേ ചാൺ കമ്പതമുള്ള മുളയിൽനിന്ന് കേ കേര
 പുതയ്ക്കൻ കലാവിരലിന് ഇരുപത്തിനാലു വി
 രൽ നീളത്തിൽ അടങ്ങുന്ന നിർമ്മിപ്പാങ്ങളെ കോൽ
 ഉണ്ടാക്കി, ഇടക്കായിന് ഏഴുകോൽ വീതിയും എൺ
 കോൽ നീളവും കേ കോൽ ഉയരവുമുള്ള തറയിട്ട്,

നായി. നൽ വിരത്തിപ്പുതിച്ച പലകകളിൽനിന്നു
 നാലുകാലത്തരത്തിൽ തുറന്ന നിറുത്തി ഉത്തരംപെട്ടു
 ശാലയുടെ അളവിന്നു വിധിച്ചുവെണ്ണമുള്ള ഒരു
 ച'ൽ ഒരു ചോക്കത്തോടുംകൂടി നിർമ്മിക്കായ ഗേ
 ങ്കിൽ മേൽഭാഗത്തു ബ്രാഹ്മണക്കുതിയരവശ്യമു
 ള്ളവണ്ണങ്ങളായ വെട്ടുഭേരൻ, വശുഭനൻ, വണ്ണൻ,
 കേരകൾ മുതൽ എണ്ണ നാലു ഭൂതങ്ങളുടേയും മൂലം
 വരച്ച യാവതം കണ്ടു വണ്ടത്തക്ക നിലയിൽമേൽ
 ഭാഗത്തുചെട്ട്, തുടക്കമുടേ നിഴൽ ഗേത്തിച്ചുവ
 യാത്തൊന്നിലും വ്യവഹിക്കത്തവണ്ണം നല്ല നിലയി
 ക്ക കൊടുത്തിരവട്ട്, ഇടത്തും വലത്തും ചിന്തിക്കു
 വങ്ങളായ രണ്ടു തിരശ്ശീലകളും, മേൽപ്പറഞ്ഞ നാ
 ലു ഭൂതസുവങ്ങൾ വരച്ച ശീലയാൽ മേക്കെട്ടിയും
 കെട്ടി ചന്ദ്രൻ, വൃശ്ചം, മചരവ എന്തെങ്കിലും ഭേദസ്വ
 യത്തരമെ ക്രമത്തിൽ ധവളചിതരകരവണ്ണസാമ്യം
 സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മുകുതാമണികൃഷ്ണമൊലകളെ യ
 ധാത്രം തൂക്കി, പുതുക്കയും ശിഖരവെളിച്ചവും പുക
 ള്ളന്ന ഗേങ്കിൽ,

(മംഗളം)

വിദ്യാഭ്യാസനാമായ മഹീപാലയാർ ശത്രുക്കളെ
 ചൊല്ലത്തു ചൊല്ലിത്തന്മാരക്കകയാൽ അവരിൽനിന്നു
 ലഭിച്ച വെണ്ണകൊറക്കടയുടെ കാലിന്ന എടുത്തു
 അതിന്റെ കമ്പുതാറും നമ്മത്തങ്ങൾ പതിച്ചു ക

വിനിയമ മുഴുവനും കാലാനുസരിച്ച് പൊതിഞ്ഞു
ഏഴു പാൺ നീളത്തിൽ ശിതപ്പെടുത്തിത്തുളി തല
കോലിനെ ഇന്ദ്രകരാഗമായ ജന്മനാശന സങ്കല്പി
ച്ച നെറുപുഴുവിധിപ്രദമായ ആശയിച്ച തൊഴുതു
താഴെപ്പാത്തിൽ കൊണ്ടുപോന്ന കറുപ്പു കെട്ടിവെച്ച
തിന്നുശേഷം തലാകാൽസ്ഥാനം വലിപ്പമുള്ള നാ
ശ്വ പ്രതലിതൻ ഈ പ്രധാനദണ്ഡത്തെ നാടകരം
ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നതായ് നാട്ടുമാതൃക തു
ടങ്ങിയുള്ള നാടകാഗാതങ്ങളെ പ്രാമോദത്താക്കിച്ച്,

- 1 “எனது உயிர் தவிர எல்லாவிதமான
மனநிலைகளையும் விட்டுவிட்டேன்.
உயிர் அழிந்ததைத் தவிர மற்ற
எல்லாவும் புறக்கணித்து”

2. இரவு விடுதல் கலை
 எதிர்வினைவாதத்திற்கு எதிராக

[illegible]

പിതൽ അലങ്കരിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ വ
ലംകവെച്ചു മഹാബ്രഹ്മന്റെ നാടകപ്രസ്ഥാപനത്തിന്
മുൻ കയ്യിൽ കൊടുത്തു എല്ലാവരും ചേർന്നു നഗര
പ്രദീപ്തിയും ചെയ്തവനും നാടകമംഗളത്തിൽ പ്രദീപ
ശിപ്പു അലങ്കരിച്ചിരുന്ന എതിർമുഖമുറപ്പിച്ചവരും നഗര
മാതൃകകളെപ്പോലും യഥാർത്ഥം അനുസരണത്തി
ലിരുന്നതിനുശേഷം

“അതുകൊണ്ട് മുതലായ—
മുതലായവർക്കു മുതലായവർ
പ്രദീപ്തികൾക്കു മുതൽ മുതൽ
വെളിച്ചംകൊണ്ടു നിൽക്കും
നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം
മുതലായവർക്കു മുതൽ

മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ വെളിച്ചം
കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്ന
തിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ
നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം
മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്ന
തിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ
നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം
മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്ന
തിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ
നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം മുതലായ നിൽക്കുന്നതിന്നു ശേഷം

[illegible]

உதவி அமைச்சர்: உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி எண் 10-க்குப் பதிலாக, 'உதவி அமைச்சர்' என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

മാലാഖ സമ്മാനിച്ചതും പത്തരമാറുള്ള ചെങ്കുണ്ടാ
 നീന്തൽ പാനിനീഞ്ഞായ കിളിച്ചെങ്കുണ്ടായ
 അവളുടെ കയ്യിൽ കൊണ്ട്, “ഈ മാലാഖ നൂറുവീത
 ഉള്ള പത്തളികളും എട്ടെണ്ണമുള്ള കെട്ടിയുമായി ആ
 യുടെയെട്ടു തങ്കപ്പാൻ വിലയറക്കുന്നു. ഈ വില ത
 ന്നു ഇതിനെ വാങ്ങി അണിയുന്ന പുരുഷൻ മാലാഖി
 യുടെ കാമുകനാവാൻ കഴിയുന്നതാണ്” എന്നു പറ
 ന്നുകൊണ്ടു് നഗരത്തിലെ പ്രധാനവിധിയിൽചെ
 ന്ന വില്ലാൻ പറഞ്ഞുവെച്ചു.

മാലാഖയുടെ ഈ മാലയെ കേൾവലവന്ന ബൈബ്ര
 യുവാവു, പാഞ്ഞു പോൻ കെട്ടത്തു വാങ്ങി ആ കൂനി
 യോടൊരുമിച്ചു മാലാഖയുടെ മനോരമയിൽ പ്രവേശി
 ച്ചു. അവളുടെ ചെന്ത മാലാഖി അവനെ തന്റെ കാ
 മുകനായിക്കൊണ്ടുള്ളവോഴ്ചകളെല്ലാം സംഭവിച്ചു
 കയ്യിൽ അവളെ വിട്ടുപിരിച്ചുവരാൻ കഴിയാതെവണ്ണം
 പ്രേമാകലിത്തറയ്ക്കിനും, പാതിവ്രത്യഭീക്ഷിതയായ
 തന്റെ പത്നിയെയും മറ്റെന്തെങ്കിലും മറ്റൊരു
 ചെറുപ്പം.

നാലാം ഗാഥ.

നിശ്ചയസ്തവം.

- 1 പാപവിമുക്തനായ ജനമുണ്ടല്ലോ.
സ്വർഗ്ഗം പരമേശ്വരന്റെ അടുത്തു.
- 2 പാപമറ്റിയ കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും മിടുക്കനെ
പ്രശ്നിച്ചവരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും.
- 3 വന്ദനത്തെ നന്ദനാചാര്യനായിട്ടു
പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കും കർമ്മങ്ങളും.
- 4 പ്രാപ്തമാകാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തവർ.
അവർക്കു കർമ്മങ്ങളുണ്ടല്ലോ?
- 5 ആദിപരാമേശ്വരൻ പൂർവ്വ നിശ്ചയം
ശ്രീമാൻമാർക്കുണ്ടല്ലോ കർമ്മങ്ങളും.
- 6 പൂർവ്വമാകുന്ന ജനകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും
ജനകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും.
- 7 പരമേശ്വരൻ പരമേശ്വരൻ പരമേശ്വരൻ
നന്ദനാചാര്യനായിട്ടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തവർ.
- 8 അംഗങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുന്നവർ.
അവർക്കു കർമ്മങ്ങളുണ്ടല്ലോ?
- 9 വീര്യം മാനസികവും കർമ്മം.
അവർക്കുണ്ടല്ലോ കർമ്മങ്ങളും.
- 10 പാപിയെക്കുറിച്ചും മിടുക്കനെക്കുറിച്ചും
അവർക്കുണ്ടല്ലോ കർമ്മങ്ങളും.

- 11 നമ്മുടെ പ്രകൃതിക്കു നന്മയുണ്ടാകട്ടെ എന്നു നാം
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനായിട്ടു നാം
- 12 ദൈവത്തെ അറിയുകയും അതിനെ
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം ദൈവത്തെ
- 13 അറിയുകയും അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 14 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 15 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 16 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 17 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 18 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 19 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 20 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 21 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
- 22 അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം
അറിയുകയും ചെയ്താൽ നാം

- 23 വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിശ്ചയം.
നന്നം വരുത്തുന്ന സന്ധ്യയാം മെവമിത
- 24 തിളന്നുകററിപ്പോയതൊക്കെ കെട്ടിപ്പു
നീളമെ വെക്കേണ്ടിതന്നിരിക്കി.
- 25 അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പോയിട്ടു
പാലിച്ചുപോയെന്നു തുടർച്ചയായി കൽ
- 26 ഉദ്യോഗമെന്നു കല്പിക്കുമ്പോൾ.
നിന്ദ്യാദിസുനന്ദകാലമു ചങ്ങലയെ
- 27 മെമ്പരകൾ വാങ്ങ വിവാസനിയന്ത്രണ
യുക്തമുണ്ടെന്നുള്ളതു കല്പിച്ചുനിന്ദ്യകാരം
- 28 വിളക്കുവെക്കുന്നതും കിഴിക്കു വി.
സ്വസ്തംകൂടും കൂടും പൂജകാണിയവ
- 29 പുതിയതൊരു സുഖമുണ്ടാകാമെന്നു
സ്നേഹം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകയിൽ
- 30 കേരളവർണ്ണനാലുള്ള കാട്ടുവീട്രവിനം
കുറവുള്ളവർക്കുണ്ടാകയിൽ
- 31 കേരളവർണ്ണനാലുള്ള കാട്ടുവീട്രവിനം
കുറവുള്ളവർക്കുണ്ടാകയിൽ
- 32 കേരളവർണ്ണനാലുള്ള കാട്ടുവീട്രവിനം
കുറവുള്ളവർക്കുണ്ടാകയിൽ
- 33 വാങ്ങിയവർക്കുണ്ടാകയിൽ
സ്വസ്തംകൂടും കൂടും പൂജകാണിയവ
- 34 വാങ്ങിയവർക്കുണ്ടാകയിൽ
കേരളവർണ്ണനാലുള്ള കാട്ടുവീട്രവിനം

- 85 തുരുത്തുതെങ്ങു തുരുത്തുതെങ്ങായ്
 തെളുകുന്നിടത്തു ശാലനാശവഞ്ചനകൾ
 86 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നു
 സപ്തമുതൽ വന്നു തെളിഞ്ഞു
 87 പാലത്തുതെളിഞ്ഞുതെളി തെളി തെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 88 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 89 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 90 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 91 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 92 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 93 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 94 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 95 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 96 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 97 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി
 തെളിഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞുതെളി

- 48 തോട്ടത്തുനിന്നുവെട്ടിയ ഒരു ക-
ളം നല്ലതല്ലെന്നിരിക്കെ കഴിക്കരുത്
- 49 കണ്ണുവെട്ടിയതിനെത്തുടർന്ന് നിന്നുവെ-
ളം കഴിക്കരുത്. തന്നെ കാണിക്കുന്നതല്ല.
- 50 ചത്തവർക്കുവേണ്ടിയോ ചത്ത വസ്തുക്കൾക്കു-
വേണ്ടിയോ വെട്ടിയതല്ല.
- 51 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 52 ചത്തവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയതല്ല. നീക്കം-
ക്കിയതല്ല.
- 53 നീക്കം ചെയ്തതല്ല. നീക്കം ചെയ്തതല്ല.
- 54 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 55 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 56 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 57 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 58 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.
- 59 കണ്ണുവെട്ടിയവർക്കുവേണ്ടിയോ വെട്ടിയ-
തല്ല.

- 60 ചെങ്ങിപ്പാലം നല്ല കോലത്താലും
യന്നിക്കാട്ടാൽ ജനമൊന്നിപ്പം ബന്ധിച്ചു
- 61 ചന്ദ്രപാലവും ലക്ഷ്മണനെയും
അപഹരിക്കുന്നതിനായി കലശലിൽ
- 62 ചെങ്കുണ്ടിപ്പാലത്തിൽ സ്നാനമേൽ
പിംഗിതംപോലെയെ വെട്ടു പൂജയെക്കൽ
- 63 മരുതാലേക്കു കര താങ്ങുവെക്കുന്നതിന്നു
ഇംഗലാണ്ടത്തെയും കൈമാറ്റം വാഴ്കയാൽ.
- 64 മണ്ഡലംഗത്തേക്ക് അപ്പിയുണ്ടെന്നു
പുരുഷിതത്തിൽ കൊണ്ടുവെക്കുന്ന മോശത്താൽ
- 65 ചിന്നപ്പാലത്തിൽനിന്നു പ്രണയികൾ
അമ്മിളിപ്പിക്കു മേൽനിന്നു മംഗലികൾ
- 66 ചന്ദ്രപാലം പ്രാണനാശമെന്നു വെക്കുമ്പോൾ
മുൻകാലമായിട്ടിരിക്കുന്ന മേലുംവെക്കും
- 67 മരുതാലേക്കായി ചിന്നിപ്പാലം നിന്നപ്പോൾ
അപ്പിയെക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുവരികയാൽ
- 68 മരുതാലേക്കു ചെങ്കുണ്ടിപ്പാലം വെക്കുമ്പോൾ
മരുതാലേക്കു ചെങ്കുണ്ടിപ്പാലം വെക്കുമ്പോൾ
- 69 മരുതാലേക്കു ചെങ്കുണ്ടിപ്പാലം വെക്കുമ്പോൾ
മരുതാലേക്കു ചെങ്കുണ്ടിപ്പാലം വെക്കുമ്പോൾ
- 70 ചിന്നപ്പാലത്തിൽനിന്നു പ്രണയികൾ
അമ്മിളിപ്പിക്കു മേൽനിന്നു മംഗലികൾ
- 71 ചന്ദ്രപാലം ലക്ഷ്മണനെയും
അപഹരിക്കുന്നതിനായി കലശലിൽ
- 72 ചന്ദ്രപാലം ലക്ഷ്മണനെയും
അപഹരിക്കുന്നതിനായി കലശലിൽ

- 73 മേഘിയിണങ്ങി വിളങ്ങുന്ന കപാലത്തു-
രംഗത്തുനിന്നു മങ്ങിച്ചൊരിയ
- 74 മിണിത്തരംകൾക്കു മൃഗാപരത്തുൽ വയറ്റു-
കൊണ്ടുവന്നു മൃഗാദിയാർ വരികൾ
- 75 ദിവ്യനാണകർമ്മവൃന്ദപ്രദിപചന്ദ്ര-
ഗന്ധമുദയങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടുവിതര
- 76 കണ്ണു മരയറുകൾ മിണിത്തര-
കൾക്കുദൈവകാലകാലമിടിച്ചിടുന്നു.
- 77 പരമിനാപനകൾ മുരളിത്തരങ്ങിത്തര-
കൾക്കുതന്നെ കർമ്മകാലകാലമിടിച്ചു.
- 78 ചിത്രം പകർന്നു കാണിച്ചുവെക്കും-
നല്ലിത്തരംകൾക്കു പരന്നു വെളിച്ചമിടുന്ന
- 79 പരന്നു മുരളിത്തരങ്ങിത്തരംകൾ-
കൾക്കുതന്നെ പകർന്നു കാണിച്ചുവെക്കും
- 80 മൃഗാപരത്തുൽ വയറ്റു-
കൊണ്ടുവന്നു മൃഗാദിയാർ വരികൾ
- 81 മൃഗാപരത്തുൽ വയറ്റു-
കൊണ്ടുവന്നു മൃഗാദിയാർ വരികൾ
- 82 മൃഗാപരത്തുൽ വയറ്റു-
കൊണ്ടുവന്നു മൃഗാദിയാർ വരികൾ
- 83 കർമ്മകാലകാലമിടിച്ചു-
കൊണ്ടുവന്നു മൃഗാദിയാർ വരികൾ

ഒരുപക്ഷം ഗാനം.

ജോസഫ്.

- 1 അവകൾക്കുതന്നെ സ്തബ്ധമായിരിക്കുക
മുമ്പതിന്നകളായ്ക്കു ധാരാളമായിരിക്കാൻ
- 2 ജവരകളിയവതാഴെ പതിച്ചുമാറുക
കലനകളെ വിസ്മയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിൻ
- 3 പകിടിയെക്കൊണ്ടു കലനകളെ
പിന്നെക്കൊട്ടു പുറത്തു കളയുകയും ചെയ്തിൻ
- 4 കലനകളെക്കൊണ്ടു കലനകളെ
പിന്നെക്കൊട്ടു സഭാമന്ദിരത്തിനായകൻ സഭാമന്ദിരം
- 5 ഉത്തരീകളിലെക്കൊണ്ടു കലനകളെ
ജവരകളിലും പ്രകാശിപ്പിച്ചു നിർത്തുക.

മേൽപ്രകാരമുള്ള ചുരുക്കപ്പട്ടിക, ബഹുവിധ
തരമുള്ള പ്രകാശനങ്ങൾ സഭയിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള
നിധിശാലകളും, മാനുവൽവെട്ടിയിട്ടുള്ള വാക്കു
നങ്ങളാൽ വിലസുന്ന വെട്ടുകളും, ചുരുക്ക നാഗ
ത്തിന്റെ മുന്നണികളിലായി കാണിക്കുക കൂടാതെ
കുറച്ച വിഷയങ്ങൾ വ്യാപാരത്തിൽനിന്നു വിഭജി
തങ്ങളിൽനിന്നു സമാവേശങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടു
വിചിത്രങ്ങളായ അനേകം വസ്തുവകകളും, ക
പ്പൽവ്യവസായങ്ങൾ കലനകളായി സ്വദേശ
വിട്ടുവന്ന കടമ കയ്യിൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു സ്വദേശി

കരളപ്രോലം വാഴുന്ന പലതരം ചരമശിക്ഷകളായ
 കട പമ്പതികളും ഏതയംഗങ്ങളായിരുന്നു; ചാത്തു
 മുതലായ കരിളകളും, സുഗന്ധമുള്ളതും കരി
 ഈ പരിമളമിതിയായ ചന്ദനങ്ങളും പൂ
 തും മാവകളും പൂക്കളുമായിട്ടും പൂവെടുത്തും
 അലഞ്ഞു കൂട്ടുകയും വെർത്തുന്നതിനായി പ്രാപ
 കിരം പാശാപിമകളിൽ ചരനിടന്നുകൊണ്ടിര
 ന്നു; പട്ട്, പരുത്തി, എലിക്കൊരും ഇവയിൽനിന്നു
 നന്നു നല്ലകളാൽ എത്രയും നേരിട്ടു തുണിച്ചുക്ക
 കൾ നെയ്യണവരും കനൽത്തീർത്ത വേണ്ടുന്ന അറ്റ
 പകരണങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നവരായ പട്ടകളുടേയും
 കട തെരുവുകൾ അധികമുണ്ടായിരുന്നു; ചന്ദന
 വും അകിലും പട്ടകളും പാൽപാലം, നന്നുത്ത് മുത
 ലായ മറ്റാണുളും ചേർത്താളു സുവർണ്ണാഭരണങ്ങളും
 സ്വർണ്ണവും പരക്കുക്കുന്നതിനും ഗണിപ്പാൻ മറ്റൊ
 രുപയോചണ്ണ സംഭരിക്കപ്പെട്ട സമൃദ്ധിയുള്ള വ്യാ
 പാരശാലകളുടെ വീഥി വിശാലമായിരുന്നു; എട്ട്,
 പതിനാറ്, പതിനാട്ട് എന്നു മനുഷ്യന്മാരുടെ വ്യ
 വരണമുണ്ടെന്ന കൃത്യസംജ്ഞകളായ ധാന്യങ്ങൾ
 വില്പന പണുവീഥിയിൽ മാത്രം പ്രത്യേകശാ
 ലകളിലായി കണ്ടുപോലെ കൂട്ടിയിരുന്നു; പലതരം
 പലമാവുപാകികളും, ഭട്ടവികൃതം ചെയ്യുന്ന വ
 മയ സ്പ്രികളും, തേച്ചുപ്രാപാരികളായ പരവരം, ഉ

പ്ര വിദ്യുത ഉജ്ജ്വലം, അംബുലയ്ക്കുണോപകര
 ണങ്ങൾ വിദ്യുതവതം, പരിവരം കലാപ്രകാശം
 ഞ്ചികരായി കഴിവാൻതന്നും രാസങ്ങൾ യഥ
 യും സംഭവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ കരുണയെ ചുറ്റ
 കണെപ്പട്ടിതന്നു; പുറംഗതത്തിൽ ഉൾക്കിടയും,
 ചെവുനൊട്ടികയും, മഞ്ഞച്ചതും, കർമ്മമുള്ള കര
 വാർത്തം, ചിത്രാശങ്കരതയും, ശിഷ്ടകാര്യവും,
 ചെറുപണിക്കാരും, തൊക്കെയും, ഇണൽപ്പ
 ണിക്കാരും, തോൽപ്പണി ചെയ്യുന്ന പരമ്പരകൾ
 തവരും തുണികളാലും കിടശിനാലും പുണ്യങ്ങൾ,
 വാടാപാലകൾ, താഴത്തൊപ്പി (വേകാടക്കൊണ്ടു)
 കർമ്മ മുതലായവകളെ അതുതൊന്നി നിശ്ചയം
 ചെയ്തും തൊഴിലാളികളും ധാർമ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു
 അപ്പുറമിസ്രായേലിലും അവരുടെ കേരളം ഇ
 ള്ചെയ്തിട്ടു കിട്ടിയെന്ന കഴലുകളും വീണകളും ശാ
 സ്ത്രീകളെയും പണിചെയ്യുന്ന ഗർഭകന്മാരും അ
 ിന്ന നിലയിലിരുന്നു ഒരു കിഴിഞ്ഞ പണിചെയ്ത
 കൂലിവേണി നിർദ്ദേശികളായി ഉപജീവിക്കുന്ന തവ
 നർ മുതലായ വർഗ്ഗക്കാരും പാണർവരെയുള്ള താതി
 കാരും പാശ്ചാത്യന്മാരും; കൊടിയണിഞ്ഞ മേന്മ
 ഭോടനാളും ഉത്സവം കേൾക്കുന്നതായ വിവിധ
 വിധിയും അങ്ങനെയെല്ലാം മറ്റാകുമ്പോഴും
 വന്നിടകളുടെ വസതികളായ കണിസംഗങ്ങളും

ജ്ഞാനം തെളവുകയും കാണാവുന്നതാണു പഞ്ച
 ഗ്രാഹിണന്മാരായ ബ്രഹ്മണന്മാരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളും,
 ജന്മികൾ (സാമന്തന്മാർ), കന്യകന്മാർ, തിരുവ്യർപ്പ
 മന്ത്രന്മാർ, മറ്റു നീതികന്മാർ തുടങ്ങിയവരുടെ വാ
 സസ്ഥാനങ്ങളും മുക്താസ്ഥാശങ്കരൻ നിർമ്മിക്കേണ്ടവരു
 ടേയും ഉയന്നതരം വളകളുണ്ടാക്കേണ്ടവരുടേയും വ
 സതികൾ നിറയെ വീഥികളും കാണാം; സൂതാ
 ഗന്ധകംവൽക്കികന്മാർ, കർമ്മഗണകന്മാർ, കൊല
 കെട്ടിയാടിയ്ക്കാൻ തീർത്ത കലത്തുന്ന വന്ദികൾ, കസ
 നയിലാടുന്ന വേഷ്യകൾ, തന്ത്രവിഷയം പാടിയാ
 ദം വാണരരികൾ, സർക്കാര്യവേഷ്യകൾ, മേപ്പള്ളി
 വേലക്കാർ തുടങ്ങിയവർക്കുവേണ്ടി വാളികന്മാർ, യുദ്ധ
 മേളവും ഉത്സവങ്ങളിലും വാദ്യം നടത്തുന്നവർ, വി
 ശ്വജനകന്മാർ ഈ മറ്റും വർഗ്ഗക്കാർ പ്രത്യേകമായ
 ത്തി വസതികളുണ്ട്; മിക്കത്തായ അശ്വങ്ങളുടെ നേ
 തരക്കർ, ഗജപാലന്മാർ, സാരഥികൾ, ഘോരന്മാ
 രായ പശുതികൾ എന്നിവർ ഭരണനികേതനത്തിന്നു
 ചുറ്റും വർസംചെയ്യുന്ന വിശദങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങൾ
 നിർമ്മിക്കേണം; ഭരണിയും സമൃദ്ധിയും പുകർന്ന
 തരയ മണ്ഡപവും പ്രദക്ഷിത വർസംചെയ്യുന്നതും പ
 രണാഗ്രസിദ്ധവുമായ രാജവീഥി മുതലായ വഴുന്ന
 പ്രദേശവും, മറ്റു മറ്റുമൊക്കെയും ചോരകാരു
 ണി വന്നു ഇരയാഗ്നത്തും മെകനിലുരുപ്പിക്കുന്നതും

അത് ഇതുകഴിഞ്ഞതോടുകൂടി കയ്യായിപ്പള്ള സ്ഥലം
 ഫലകളായിത്തീരുംവണ്ണം പട്ടണത്തിനും പുറം
 ഗതത്തിനും മദ്ധ്യേ ഇല്ല പൊതുനല്ലിൽ നിശ്ചിത
 തായി നില്ക്കുന്ന ചാലക്കത്തറയ്ക്കു കടൽക്കത്തറയ്ക്കു
 തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിലക്കല്ലെ പൂർവ്വദർശനംകൊണ്ടു
 കൂടിയതും, പൊതുക്കൾ കൂടെയിട്ടുള്ളതായതായ
 തെക്കു ഭാഗം നിന്നും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു
 ചായ വകലങ്ങാടിയുമാണ്; അതിൽ മുൻകാലത്തു
 കാലംപെട്ടെന്നാൽ പാണിതന്ന മന്തകലവീണാ
 യ മുഴക്കം വളവാക്കി ഭാരതനായ ആചാര്യ
 ന്നു ചെല്ലുപാതി മേൽനോട്ടൻ ആചാര്യൻ സക
 ലോകം വെട്ടി വെട്ടി പ്രാപിച്ചതുമുതൽ ഇവിടെ
 നാണിപ്പുംചെയ്ത തലപ്പുറകൾ കയ്യായിപ്പള്ള
 നാളെക്കുടി റുതകളിൽ ഇരിക്കുന്നതിൽ മെല
 ശ്രമംകൊണ്ട് മിത്തറക്കത്തറയും പൊങ്ങാടി
 യും മേൽ കിടത്തിൽ മോറക്കത്തറയും വെട്ടി
 ഭരണമുൾക്കൊള്ളായ തേവല്ലെത്തറകൾ ആ
 ലോകത്തോടു അനുബന്ധമായ ഗാന്ധിജി സ്മൃതി
 യെയും ഏറ്റുമാനൂർ നിന്നുമുൾക്കൊള്ളും പൂർവ്വ
 പൂർവ്വചാലക്കത്തറയും നിശ്ചയിച്ചു വന്നതിൽ,

അമ്മിന്ത്.

1. അമ്മിന്ത് നായർ വെട്ടുവെട്ടിക്കൽ
 അമ്മിന്ത് പെരുമ്പള്ളി പെരുമ്പള്ളി

- 2 ആനയും ചെറിയ പൂക്കയും ത്രാധിതാശ്വമുഖ
ബാഹുരേണിതെ സവ്യ ദാഹികളും മാഴ്ക.
- 3 വൃഷ്ടിപാതമേന്മയോടൊപ്പം പാതമേന്മയോടൊപ്പം
പുഷ്പമേന്മയോടൊപ്പം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു.

എന്നു വാഴ്ത്തി കൈകൊട്ടിക്കളിയും കൈകൊത്തുപി
ടിച്ചു കട്ടം ചുറ്റിക്കളിയും നടത്തി ഭൂതത്തിന്റെ ആ
വേശമേന്മയായി തുഞ്ചിതരേണിമുക്കൊഴു ബലി
നടത്തിപ്പറ്റാതി. അതിനേക്കാരും നഗരമെടുക്കി
കൂടം പുറം പൊങ്ങി കട്ടമെടു വിരേന്ദ്ര ഭൂതത്തിന്നു
ബാലികൊട്ടപ്പാൻ മേൽ മേൽ മേൽ മേൽ അതിന്നു
അലകിട്ടെപ്പൂർണ്ണ ആവർ അന്നത്താൻ അന്ന ബ
ലി കഴിക്കുന്നതിന്നു കളിക്കുന്നതായ ബലിപിറ
ത്തിൽ, “അന്നവന്നുള്ള ബാധ നിസ്സർവ്വതമേഴിക്കുന്നു
ന്നീ” എന്നുള്ള പ്രാശ്നനത്തോടെ ബലികളും നേർത്തു
ന്നവർ അലിപ്രദാനത്തിലും പാത്രത്തിലും അ
ഗ്രേസമയമായി ഗണിക്കപ്പെടും” എന്നുള്ള ഉപ
കരണമുപയോഗിച്ചു കൈകൾക്കു ഭൂതനിമിത്തം ഇ
ക്കാരെത്തന്നു വീടത്താലാകട്ടും മറ്റും കവണ, പരി
ച, വേൽ തുടങ്ങിയുള്ള ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗി
ക്കാവുന്നതോടെ അടക്കമുള്ള ആയുധമില്ലാതെ
ആ തിരിഞ്ഞിരിക്കി വന്ന നന്ദനത്തോടൊപ്പം വീര
രോമം തുടങ്ങിയവയെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു കിടന്നു കളി,
“നേരുന്ന വിജയം ലഭിക്കട്ടെ” എന്നു വാചകമുച്ചരി
ച്ചുകൊണ്ടു വേദിച്ചു ബലിപിറത്തിൽ വെക്കുമ്പോ

ഞ്ഞു ആ കബന്ധത്തോടുകൂടി വായില്ലാത്തതിനാൽ ഞാളിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭരണഭൂമിത്താൽ ഈ ബലി കൊള്ളുവാൻ സാദരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആയോധനത്തിൽ അർപ്പ്യത്വസൂകനായ കരികൾക്കുമാത്രം തന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്നു തനിക്കു പട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ പദ്ധ്യാചരണാൽ അന്നാടെതുമ്പൊത്തുവാൻ അശക്തനായിരുന്നതിനാലും ഉത്തരാദിതം വിശുദ്ധമാകാൻ അവിടെ മണ്ണുതറത്താക്കു ആർക്കുപോവുന്നുവെന്നതിനാലും ആദിമലയങ്ങളു ന്നേത്രത്താലു ചിതമെന്നു കരുതി താ ശന്നുവെക്കാനായ ഭൂമി പശാലികളേ ഈ ദിക്കിലെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതിനായി ഇഷ്ടമെന്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ആ പണ്യഭാഗത്തെ മുന്നിട്ടുപോയി. അപ്പോൾ അമത്യന്താഴ്വരയുടെ ആവാസമായ മിമാലയപുരത്തു് ഒരു പ്രതിമയായതായ. വിലയെക്കിട്ടാണു് മണാൽസകനായി ഭൂന്നോട്ടു ചെയ്യുന്ന തനിക്കൊരു വൈരിയായി ഗതിനിരയം ചെയ്തതാൽ മഹാശനായി പിന്തിരിഞ്ഞു. കിടങ്ങുപോല കടൽ മുഴുനിലിരുന്ന പട്ടണാട്ടിന്നധിവൻ കാഴ്ചവെച്ചതായ ഒരു ഭൂതാലയത്തും അവിടുത്തെ അഗ്രഗണ്യനായ മഹാമന്നവൻ പൊരിൽ പൊരിതനായി കിഴവണങ്ങിക്കൊടുത്ത ഒരു സമർത്ഥനപരും അവനാലുപൻ മഹിതംനികളായി കൊടുത്തതും ശിഷ്ടമെവമി

ത്രീത്തോടുകൂടിയതുമായ ദൈവഭാവനയും വിസ്മയകരമായിരുന്നു. ഈ വന്ദനവും ഭജനവും ഭക്താഭിനയവും സുവർണ്ണനിളിതങ്ങളും മനോഹരങ്ങളുമായിരുന്നവയും സാധാരണനായ ശിശുവിനുള്ളതാണെന്ന് നീണ്ടിടപ്പെട്ടവയല്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരുടെയും പൂർവ്വന്മാർ രാജാ സന്ദർശങ്ങളിൽ ചെല്ലു സാഹായ്യകൃത്യങ്ങൾക്കായി മനസ്സ് നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തവയെക്കുന്നു.

ഇതിനുംപുറമെ അളവും തൂക്കവും എണ്ണവും മേൽവിലാസവുമെഴുതിയിട്ടുള്ള സാമാനപ്പെടുത്താ വെച്ചിട്ടുള്ള പാത്രികശാലകളുടെ വാതിലുകൾ തുറന്നു പൂട്ടുകയും അവയ്ക്കു കാവലാളികളെ വെക്കുകയും ഈ നഗരത്തിൽ പതിവില്ല. നഗരവ്യാപാരങ്ങളും ധനികന്മാരുടെയും കളവും നടക്കുകയുമില്ല. ഇവിടുത്തെ സമ്പ്രദായമറിയാതെ അന്യന്മാർ വല്ലവരും ഇവിടെ വന്നു കളവുചെയ്യാൻ നിന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു തൽക്കണം ശരിയെങ്കിലും അതും അപരന്മാരും ഇവിടെയില്ലെന്നതും അഥവാ വല്ലതും മോഷ്ടിക്കുന്നതായാൽ മറ്റൊരാൾ അടക്കിവെച്ചാൽ കഴിയാതെ അതിനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുപോകുകയോ അതിൽ അകപ്പെട്ടതെങ്ങെന്നും വിചിത്രമായി ചൊല്ലിയിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തക്കവിധ്യകൾക്കിടെ വഹിക്കുന്ന വശാലമായ മാന(കോയ്മ)യും അന്യരും

കമ്പധിരാശികളായ അഗ്രഹീനന്മാരും സ്വർഗ്ഗാഗാമ്യം
 വ്രണമൂലമുട്ട ചിരസ്വന്തമാകാ മഹാഭാഗികളും മ
 രും കളിച്ചു വലംവെച്ചു ജീവിക്കുന്നതായാൽ അവ
 ങ്ക് അഗ്രഹസ്വന്തവവും ആരോഗ്യവും കാരുണ്യം വ
 രിപ്പിച്ചു സുഖശരികളാക്കിത്തീർന്നു ഇലഞ്ഞി
 മന. കുപ്പാറ്റയും, ദ്രോണമുഖമിത്തമെ അഗ്രഹാ
 രാൽ കൈവിടും ഉച്ചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ചിത്തചിത്രമം
 കൊന്നുവരും, ആകസ്മികമായ വിപര്യയത്തിനാൽ ക
 ണ്ടുപ്പട്ടഴിഞ്ഞുവരും, കാളം വിധം കലങ്ങുന്ന ശ്രീ
 ന. ദ്രോണമേറു കഴിഞ്ഞുവരും, ചോരമുഴികളാ
 യ പകരാലത്താൽ അർധിക്കപ്പെട്ടവരും മരിക്കൽ
 ഉപേക്ഷിന്നാലെയു നമുക്കുവെച്ചാൽ തൽക്കണ്ഠം താ
 ലക്കാതി വരുന്നതായ പ്രഭാവത്തോടെ ഉജ
 ഹിക്കും, ഒരു ഹിമാസ്തംഭത്താൽ പരിപ്രസിക്കുന്ന
 കൽക്കരയും, പരമ്പരാമ വഞ്ചിപ്പാനായി തപോ
 വേഷത്തിൽ മറഞ്ഞു ദുർമ്മാർഗ്ഗചരികളായ ധൃഷ്ണ
 നാകും, ജ്ഞാതന്മാർ തങ്ങളിൽ വ്യക്തം ഉപ
 ദ്വിഷിക്കേണ്ടതിനായി ഹിതാനുവഞ്ചിതപഞ്ചിൽ മറ
 ഞ്ഞു വശിക്കുന്നവരും തുടരുന്ന അഭിസാരകകളും,
 തന്മൂലം അവർ ഉത്തമമായ സകലശക്തികളെയും ആ
 നതമായ വിശ്വാസത്തിനാൽ കൈവശം കൊടു
 ത്വമിക്കുന്ന ഭൂവാലന്മാരെ ഗണ്യമാക്കാതെ നടക്കു
 ന്ന സമീപന്മാരും, സ്വഭാവമുള്ള വാസ്തവത്തെ

[illegible]

നീതിചെയ്ത രാജാജനങ്ങളിൽ തുടങ്ങും അ
വസാനവും പരമകാഴ്ചയിലുള്ള ഇന്ദ്രന്റെ സാ
ന്നിദ്ധ്യമുള്ള കല്പകകാഴ്ചയിൽനിന്നു മുന്നിൽ അപ്പ
രംഗത്തുത്തോട്ടുള്ളി മഹേശ്വരത്തിന്റെ രൂപം വര
ച്ചു കൊടി അത്യുന്നതമാവാറുണ്ടിപ്പോൾ മരതകം
മെമ്പരം മുതലായ മരങ്ങളെ ഏല്പിക്കാൻകൊണ്ടു
തി മുറിച്ചു പറ്റത്ത പടിയകളിൽ ചെമ്പവീഴത്തുണ
കൾ നീട്ടത്തി നാട്ടിയ കറകത്തിത്തുകയോട്ടുകൂടി
അത്യുന്നതങ്ങളായ കറകയങ്ങളെ മുൻപുറത്തു
മറന്നിരിക്കുകയെ കൈമെന്തയ്ക്കത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു നിൽക്കുകയെന്നതെന്നാണിത് സഭയോ
ടുകൂടിച്ചിട്ടുള്ള മഹേശ്വരത്തിനോടും അപ്പരംഗത്തു
ത്തോടും മരതകത്തോടും പാർത്തുകൊണ്ടും യാ
ത്രയ്ക്കൽ മുളച്ചിട്ടുള്ളവയ്ക്കുള്ള മുളക്കുടം, പാവ
പിള്ളയ്ക്കം, സവണ്ണത്തോടി, മെഴുനീർമരം, സഗ
ന്ധമുണ്ണും തുടങ്ങിയവയൊക്കെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു

[illegible]

* அரசியல், பொருளாதாரம், சட்டமன்றம், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், அமைச்சர், உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் கலந்துகொள்ளும் நேரத்தில்.

കൊത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള ഈ ചോഴക്കോലിനെപ്പറ്റിയിൽ അ
 തന്റെ കോട്ടയ്ക്ക് അയച്ചുവെക്കും വരുവൻ മനസ്സുള്ളതെ
 കെട്ടുമാത്രം ആയിരിക്കട്ടെമഹാമന്ത്രിയെക്കുറിച്ച് കാര്യ
 ക്കുറയെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യ
 ക്കാലത്തുതന്നെ സാക്ഷിയും ശിക്ഷയും ആസൂത്ര
 ക്കുറയെ അതിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും വരുന്ന
 ലക്ഷ്യം അതിന്റെയൊക്കെയും അതിന്റെ നിലയിൽ
 വെക്കൽ നടത്തി വരുവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും
 സാക്ഷികളെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും സാക്ഷി
 ക്കുറയെ ഈ നിലയിൽനിന്നും നിലനിർത്തുന്നതിനും
 വെക്കൽ അതിന്റെയൊക്കെയും വെക്കൽക്കുറയെക്കൂടി
 വെക്കുന്നതിന് അതിന്റെയൊക്കെയും ചെയ്യ. അതിന്റെ
 നായ മഹാമന്ത്രിയെക്കൂടി ആലയവും കർമ്മാലയവു
 മൂന്നായ സൂര്യന്റെ അലയെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതും ശാഖ
 പാലയനായ അലയെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതും
 നിലയെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതായ വിദ്യയെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതും
 വെക്കുന്നതിനും വെക്കൽക്കുറയെക്കൂടി പൂർണ്ണ
 ക്കുറയെ മഹാമന്ത്രിയെക്കൂടി ആലയവും കർമ്മാലയവും
 കർമ്മാലയ പൂർണ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും
 കർമ്മാലയങ്ങളും അതിന്റെയൊക്കെയും മഹാ
 മന്ത്രിയെക്കൂടിയിട്ടുള്ളതും നടത്തുന്നതും
 അതിന്റെയൊക്കെയും മഹാമന്ത്രിയെക്കൂടി ആലയവും
 കർമ്മാലയവും, കർമ്മാലയവും, കർമ്മാലയവും
 കർമ്മാലയവും, കർമ്മാലയവും, കർമ്മാലയവും

നീർ എന്നീ പൂമ്പുക്കൾ അന്യോന്യം പിണഞ്ഞു പ്രവൃദ്ധങ്ങളായി കറുത്തുപൊങ്ങിപ്പോയി സമീപിച്ചു ചിലസുരചിഖത്തിനൊരുകെടുപ്പാക്കിപ്പറ്റിയ ഒരു വനത്തിൽ ശ്രീപിപ്പാക്കളെ വാങ്ങിയതാൽ ഏകദേശം അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടായിരുന്ന പകലത്താടിയിലുള്ള പൂക്കളിൽ വിലസുന്ന നാവപരിമളങ്ങളെ സകന്തം അകിൽ പുകച്ചാത്ത മുതലായവയുടെ സംഗമത്തെ അംഗീകരിച്ചുപിടിച്ചു കൂട്ടുകയാണാകാമെന്നു കരുതുന്നതാകയാൽ ഇതിനകലാപരമായ ഒരു വിചിത്രമായ കാര്യം അതാകാം. ചേർന്നു കർമ്മശാലിതാതിരിയെന്ന കോവലത്തെപ്പോലെ വീണാനാകും പൊട്ടിപ്പോകുന്ന വഴിത്താകാം. അതിലവസാനത്താകാംകൂടി ഈ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായതാകാം. ചിലപ്പോൾകാണിയിട്ടയിൽ.

- 1 അതിരായ കരുതിൽ നവനിലനിൽക്കും
ചെറുതാൽതന്നെ മവതിക്കു കളക്കും
- 2 കരുതിനിന്ന പുറത്തുനിന്നു നടുക്കു
കെ കരിപ്പലത്താൽ തെളും
- 3 വാതിലാണിതാതിരായാകും
വാതിലാൽ തെളുത്താതിനാൽ
- 4 കരുത പതിക്കിതിൽ അതിരേനിൽ
കരുതാതിരിയെന്നും ചെറുതാൽ

കരുതാതിരി പണ്ടു ചെറുതാതിരിയെന്നും നാമുറപ്പാക്കിയിൽ ദിവിച്ചുപോയ അതിർ അതിർ വീണ്ടും ലഭി

[illegible]

[illegible]

അത് അതുകൊണ്ട് താലൂക്കിലെ വലിയപ്പള്ളിയിൽ

മുൻകാലത്തിൽ കയ്യടിച്ചപ്പള്ളിയിൽനിന്നും
അപ്പള്ളിയിൽനിന്നും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അഗ
സ്ത്യയുടെ ആലോചനകൾ ചെമ്പിരൻ എന്ന
പേരിൽ ഇപ്പോൾ പേരിട്ടിരിക്കുന്നതിനായി ആ ന
ഗരത്തിൽ നടത്തിവന്നതും പിൻഗാമികളായ രാജാ
കന്മാരായ പരസരയായി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതും
ഇവയെക്കുറിച്ചു കൊണ്ടാടി വരാറുള്ളതുമാണ്
ഈ ഇപ്പോൾ.

ആരും ഗാഥ.

സമുദ്രസ്തംഭം.

1. അതിരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾക്കും
രണ്ടിട്ടിട്ടാണെന്നു വിവരങ്ങൾക്കും

* ഈ ഉദ്ധരണി അതിരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
കവിതകൾ കടന്നു കയ്യടിച്ചപ്പള്ളിയിൽനിന്നും
ഉന്നിഷ്ട പേരിൽ ഇപ്പോൾ നടത്തിവന്നതും ചെമ്പിരൻ
വെട്ടിക്കൊണ്ടു സമുദ്രസ്തംഭം.

1. உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்,
 உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்.
 2. உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்,
 உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்.
 3. உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்,
 உறுப்பினிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும்.

[illegible]

• ഈ ഉദ്ധരും ഉത്തരവുകളിൽ ഉൾപ്പെടും. പക്ഷേ
ജനാധിപത്യം

അസ്പഷ്ടത വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഇന്ദ്രശാസനം കർമ്മാർത്ഥം മുഖകനം നേരമൊരുമിച്ചു പുകൾ നഗരത്തിൽ വന്നു കരോളനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുള്ള നാളയാടിപ്പോയപ്പോൾ മുൻകാലത്തു കരികൾ ചോഴന്റെ പൂർണ്ണാർത്ഥം സുരസംഹാരം ചെയ്ത് അരക്കുറിയെ കണ്ടിപ്പതിന്നുവെണ്ടി സമ്പ്രീതനായ ഇന്ദ്രന്റെ സമ്മാനപ്പെട്ടവയും അവരാണ് ഭൂലാകുത്തു പുകൾ നഗരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവയായ കോഷ്ഠപരക്കുളുടെ ഭരിതയും. വൈണികാചാർത്ഥനായ നാമമുറിയുടെ സ്വതന്ത്രീസമരസായ വീണാഗാനത്തെയും, പ്രൗഢവേശ്യകളുടെ

...

* ദേവസ്വകയുദ്ധത്തിൽ ഇന്ദ്രന്റെ വിജയം മുഖകനം വക്രവർത്തിയുടെ ശക്തിയെക്കൊണ്ട് കിമിമിതകളേതെന്തായാമുടൻ ശക്തിയെല്ലാവിധം കാനവനാമകൾ ചതിയായ താസാസ്പ്രയോഗംകൊണ്ട് മുഖകനം തന്റെ കണ്ണും കരളും തെന്തിനാൽ വാമികൾപ്പറ്റി പൊതുവേനാമല്ലാതെ കർമ്മാർത്ഥം ചെയ്തിട്ടു നിന്നു. അപ്പോൾ ഇന്ദ്രന്റെ ശക്തിയെക്കൊണ്ടു തന്റെ മുഖകനം ആ തരമൊന്നു നീക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം ഉപയോഗിച്ചു. അതിനാൽ അതരകാലത്തു് അസ്മാനത്താൽ അതരകാലം അതരകാലം മുഖകനം ഇന്ദ്രൻ ഇതു കണ്ടു സമ്മാനമായി ആ തരമൊരു മുഖകനം അഗ്രകനകനായി നിൽക്കിയതുമിന്നാൽ ഭൂതം ബാർദ്ദേയകം വിട്ടു വന്നു പുകൾനഗരത്തിൽ നാളയാടിയിൽ ചിലപ്പതികളുടെ കൈക്കൽ.

പൻപാഴിനെയും തൻറെ നന്ദനത്തെയും ഉച്ഛിഷ്യ,
 ഇന്ദ്രന്റെ ശ്രോത്രങ്ങൾക്കും നേത്രങ്ങൾക്കും ആന
 നപ്രദേശമുൾക്കൊണ്ടുതനിനാൽ ഇവളെ ദൂഷി
 ക്കത്തു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ചാന്നായി ശപിച്ഛതി
 നാൽ മരണമൊരായവിനെന്ന ചോരക്കു മുഖ്യ വന്ന
 പൊന്ന ഉച്ഛിഷ്യുടെ വശപരമ്പരയിലുള്ളവരായ തന്മ
 ജ്ജിമണി രാധവിയുടെ നന്ദനവും കാരണമെന്നു വന്ന
 വർത്തമാനം വണങ്ങുവാനായി നമുക്കു പോകേ
 ണം" എന്നു അരുണാധിപിയായ തൻറെ കറന്തയായ
 ട ചരഞ്ഞു. വിശ്വാമരവീരൻ കറന്തയുടെതന്മയ്ക്കു
 രപ്പുട്ടു. ഉത്തമഗുരുക്കൾക്കുവേണ്ടിയായ യിദമവ
 സാര്യം വക്രഗതിയാതി പ്രവഹിക്കുന്ന ഗംഗാ
 മിതയും അവനുമിഴക്കെയും വിസ്ഫോടിച്ചരിസ
 രത്തിലുള്ള മഹാമണ്ഡപത്തെയും ശ്രീരവകടഗിരിയായ
 യും നിമരമായ സസ്യവൃന്ദത്തി വിശ്വസുന്ന കാല
 മി നാട്ടിനെയും തൻറെ പ്രിയതമയ്ക്കു സുവൃത്തകാ
 തി കേട്ടുകൊടുത്തു' അവനടയിറങ്ങി കാരാ ഭഗ
 ത്തിലും വരണം ചെയ്തു സുഖമനുഭവിപ്പാൻ വേണ്ട
 വോളം നാൾ കത്തിയതിന്നുശേഷം പുരോദ്ധകര
 നിറഞ്ഞ പുകാർനഗരത്തിൽ വന്ന പുരോകതപ്രാ
 ത്തിൽ കാരാ സ്ഥാനത്തും അവയ്ക്കുള്ള മഹിമക
 ളും പറഞ്ഞറിയിച്ചുകൊണ്ടു' അത്തരൂ ദൂതപിരള
 വണങ്ങി, വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ആ പുരോകതപ്രാ

ണത്തിൽ നടക്കുന്ന മഹോത്സവം കരണാചാര്യരുടെ.

ജമീൻ സുവർണ്ണമായ ചിച്ഛുഗീതം

- 1 കരണൻ പല ഭവങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു
കരകളെ നന്നായുണർത്തുക.
- 2 ജമീനും തുറന്നിരിക്കട്ടെ പലതും
യുദ്ധകരം ജമീനുകളിൽ നടക്കുക.
- 3 തണിക്കര നിരകൾക്കും പലതും
ജനനീനത്തിൽ നടന്നിടുക.
- 4 വിളങ്ങുന്നതും പലതും നന്നായും നടക്കുക
നിറത്തു പലതും കരകളിൽ നടക്കുക.
- 5 നന്നായും പല നന്നായികൾക്കും പലതും
ജനനീനത്തിൽ നടന്നിടുക.
- 6 നന്നായികൾക്കും പലതും ജമീനും
നന്നായികളിൽ നടന്നിടുക.

ഏതാളെങ്കിലും ജമീനുകളിൽ ഇറക്കുന്നതും
ജമീനുകളിൽ വെച്ചുവെക്കുന്നതും വെച്ചുവെക്കുന്നതും വെച്ചുവെക്കുന്നതും
നന്നായികളിൽ നടന്നിടുക.

- 1 ജമീനുകളിൽ നടന്നിടുക.
ജമീനും ജമീനുകളിൽ നടന്നിടുക.
കരകളിൽ നടന്നിടുക.
- 2 ജമീനുകളിൽ നടന്നിടുക.
ജമീനും ജമീനുകളിൽ നടന്നിടുക.

നിമിശമൊഴുകിത്തതിയോ.

ഒന്നിതരമൊന്നാകയാതെ താരതമ്യം

2 കർമ്മകിങ്വണ്ണൻകർമ്മം.

കാകതിന്മുന്നത്തുവെച്ചു കളമിനിമയ

■കൊരിപ്പിടം തവ

പാലോരം കേൾച്ചുവെട്ടം

ഇവയ്ക്കൊന്നിടം *ജീവലോകസുഖകരനായ ചന്ദ്ര
നൻ ന്യായമായ ഗീതയും ചർച്ച.

അതിന്നുശേഷം അവസരം നീക്കി അതും ശു
ദ്ധമായിത്തീർത്തുവെണ്ണും, ദേവകൾ അപേക്ഷിച്ചു
പ്രകാരം സ്വസ്ഥരനാകുന്നതായ പരമപുരുഷൻ
പ്രപഞ്ചത്തെ കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിൽ അസുഖ
മായതെല്ലാം ശവസൂപ്പുപുണ്ണായ കൈരവീംഗം(ശുശ്രൂ
ഷ)ത്തിൽ ഉമാദേവീ(മുരുകിനി) പാണി, ഇഷ്ട,
ചീർ എന്നെ അമൃതം പാടിപ്പുകഴിക്കാതിരിക്കും, ദേ
വദേവനായ പ്രപഞ്ചനകൻ തന്റെ വിജയത്താൽ
ആനന്ദപരവശനായി കൈകൊട്ടി നില്പാടിയ
കൈകൊട്ടിത്തന്നുവെണ്ണുകുന്നതരമുള്ള
പുട്ടിയ വരണവരകുന്ന മെത്തിൽ കൊടിയുയർത്തി
മുട്ടപടമിട്ട ചമ്മട്ടിയുരേന്തി റിപ്പോർട്ട് സാക്ഷിയാ
യ ചന്ദ്രനുകൻ കാണത്തക്കവണ്ണം കൈരവീയുടെ

* കൈകൊട്ടിത്തന്നുവെണ്ണുകുന്നതരമുള്ള നിത്യം വെ
ച്ചിട്ടുനിൽ പരമപുരുഷനായ കൈകൊട്ടിത്തന്നുവെണ്ണുക
കൈയ്ക്കു സദാശിവനുകൊണ്ടി കൈകൊട്ടിയുട്ട്.

തികളും കായാലികളുമായ അസുരന്മാർ ഏറവും കരപിച്ചു പാമ്പ് തേൾ മുതലായ വിഷജന്തുക്കളുടെ ഇലം ധരിച്ചു അന്നു രംഗിപ്പാൻ വരുന്നതായ മിന്നൽ ദൃശ്യഭേദി മരണങ്ങളുള്ള കാലകളിലുൾ നിന്നുനിൽക്കുവാൻ കഠിനമായ പരീക്ഷയെ സമയമുത്തൽ പരീക്ഷാലോകമായ രാജ്യത്തു ഏകദേശപ്പണിത്തു കലർത്തി നൽകിയ അമർ കോലിച്ചു വിഴങ്ങുകയല്ലെങ്കിൽ കലർത്താൻ മോഹിനിതാഴ്വര, യാണാസുരരാജധാരിയുടെ വടക്കുക്കരത്താൽ ഇന്ദ്രാണി കടച്ചി (പുലച്ചി)യുടെ ഇലം ധരിച്ചാടിയ കടച്ചിതാഴ്വരയായി അവയെ വടക്കുനോക്കിയെടുത്തു ആരംഭിക്കുന്നതും കീഴ് നടപടിയനുസരിച്ചും കഴിച്ചുകൂടാത്തവയും രാജാ വംശക്കാർ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു നടത്തിവരുന്നതായ പതിനൊന്നുവക ആട്ടെഴുത്തും അതിനെ അറക്കുവിധമുള്ള ഗാനഭജനങ്ങളും ശാസ്ത്രാകരമായ ഗുണനിരൂപണത്തോടെ കണ്ടറിയുകയും ചെയ്തു. അന്നു കലർവാടിയിലിരുന്നുകൊണ്ടു ഞാൻ മലയിരുന്ന് ഹാങ്ങിയൊഴുതിയൊഴുതിയ കടലിലായിട്ട് അതിരായ ഭാഗ്യവി ഇവയുമാകുന്നു" എന്നു അന്നു പ്രിയപ്പെട്ട കാട്ടുകുറുത്തു; മഹാകലയായതായ ആ വിദ്യാധാരണം അവയെ കണ്ടു കണ്ടുവെച്ചു.

വലത്തോടെ കരണിതരായ അറിയവളരുന്നിങ്ങല്ല, മുഖപ്പിൽ മറന്നിടവും പങ്കികളിൽ മെയടത്തും പങ്കിച്ചു വിചിത്രമാകാതെ ശിരഃപതാകവും കരപല്ലവങ്ങളിൽ സുവർണ്ണരത്നപരവളാഭിനിർത്തിക്കൊണ്ടാതെ കലണങ്ങളിന്നകി അംഗുലികളിൽ വർത്തീനർവർത്തനമെ വളരെയു ശോണപ്രസരമിഖ സിന്ധുതരീ മറന്നിടത്തിൽനിന്നും പർവ്വതത്തു ചരമിക്കിയെന്ന മെയപ്രകാരമല്ലവർത്തിതാത മരുകകണിതോടുകൂടിയതും മറുവായ അംഗുലികൾക്കുവേണ്ടി, കഴക്കിൽ വീരശ്രംഖലയും തുടയും നൂലും പിണഞ്ഞുകിടന്നു മുട്ടുമുട്ടാല മുതലായ മനോരമവിളിഞ്ഞങ്ങളിങ്ങല്ല, മേല്പറഞ്ഞ കണ്ണുനീരങ്ങളുടെ കലകൾ കണർത്തി കേന്തു മരംസമുപകാരംകൊണ്ടു ത്രാദിന്ധാനങ്ങളിൽ നവരണങ്ങൾ പങ്കിച്ചു കിഴ്യാത് തുണികിടക്കുന്നതിനാൽ പുകുകഴക്കിന്ന കീഴ് മംഗം ഏകദേശം മറഞ്ഞും, ഇന്ദ്രനീലമുഖപ്പിളി ഇടയ്ക്കിടെ മെയകം ചേർന്നു നീലമുള്ളവ (നീലപല്ലിഴയ്ക്കു മോമെന്നും) തുടങ്ങിയ കണ്ണുപാശങ്ങളിൽ മംഗിതോടണിക്കും, ശ്രീഭീമിയുടെ സാന്നിധ്യമുള്ളതാണെന്ന കേൾക്കുക വലയില്ലിത്തുംവരും, പൂമുഖം, മേവല്ലി, മേവല്ലിതെന്നിവിളക്കിൽ കേരളത്താല അലക്കാപ്പിന്ന കര

[illegible][illegible]

നം , കകരം അർദ്ധകകരം മുതലായ വർണ്ണവൃത്തം
 കർത്തം പൂർവ്വം സുഗന്ധസ്വരാനിതം പലാഹാരവർണ്ണ
 ത്വം വിൽക്കുന്നവരുടെ വിളക്കുകൾ, വിശ്വസ്തരാം
 യ ഐക്യകിംശാൽ പണിക്കയുന്നിടങ്ങളിലുള്ള
 വിളക്കുകൾ, പിതൃവാണികൾ പണിനിറക്കവെ
 വെച്ചിരിക്കുന്ന വിളക്കുകൾ, അപ്പങ്ങളെ തട്ടുകളിൽ
 വെച്ചു വാണിഭം ചെയ്യുന്നവരുടെ കടങ്ങളവിള
 ക്കുകൾ, പല പദാർത്ഥങ്ങളും വിക്രയം ചെയ്യുന്ന
 ദ്രേച്ഛന്മാരുടെ വാണിജ്യസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു വിളക്കു
 കൾ, ഉടയ്ക്കിക്കടുത്തു സ്വേദ്യവ്യാപാരികളുടെ വിള
 ക്കുകൾ, കടലിലാഭന കപ്പലുകൾക്കു സങ്കേതം ഗ്ര
 ഹിച്ചുനായികാടങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള വിളക്കുകൾ,
 കടലിൽ മീനക്കളെ വിലക്കനെ ചെന്നു വലവീശി
 ചിടിക്കുന്ന അരയന്മാരുടെ കാടങ്ങളിലുള്ള വിളക്കു
 കൾ, വേറായ ഭാഷകൾ വഴങ്ങിവരുന്ന ദേശങ്ങളി
 ലെ ദ്രേച്ഛന്മാർ നറുള്ള തുറമുഖങ്ങളിൽ വെല്ലാക്കെ
 പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ വനരംഭകാണു കാലുകൾ
 നാട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കാടത്തിന്മേൽ കളിമണ്ണിട്ടുറപ്പി
 ച്ചു ശരിപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള നാവികസങ്കേതവിള
 ക്കും, അസംഖ്യം ചരക്കുകൾ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള പ
 ണ്യസ്ഥലകളുടെ കാവൽസ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള
 വിളക്കുകൾ, ഇങ്ങനെ അതിരും ഏറ്റുവുമില്ലാത്ത
 വിളക്കുകൾ തിരിവി പന്നെ ശോഭിക്കയാൽ നേരിയ

അതിരവു പരത്തിയവണ്ണം കിട്ടത്തന്ന രണമണ്ഡന
 ന്നു് ഒരു ചൊരിയ വെള്ളകുടകമണിപോലും പതി
 ച്ചിതന്നാൽ സുവ്യക്തമായി കരണമെകുന്നിദ്ധതിലു
 ന്നതും വിമിശ്ശത അമരപ്പുഴകളാകുന്നു വെളിതോറു
 ളിനുള്ളമൊഴം മെരുന്തിലാണുകാറ്റാ മണരവരമായി
 കെകമീപമിഴുകമൊഴം മണമെന്തിലാണിപ്പറ്റ ചോ
 ലതിൽ ആ പെൺകൊടി മെരുന്തി പ്രിധാസധിക
 മോരമുടക, പലവക വന്നവ്യുത്തം കടൽദ്രവ്യ
 തും നിമനിതമായി കൂമ്പാരമുട്ടി മേഗിയിൽ ക്രമ
 മ്പ്പുടങ്ങിയവച്ചിട്ടുള്ള മെലമ്പത്താ മറ്റുങ്ങളിട്ടി
 ഉകിനാഴ്ച കിടക്കുന്ന കടൽമുഖപോക്കെട്ടിൽ നെ
 ന്നി മൂഴകിടത്തു രാജകമാരയാകും ഞവതെ പരി
 വാരങ്ങളും, മെവശ്വകമാരനായും ജവതെ ഒരു
 വകപ്പകളിൽപ്പുഴ തടങ്ങികളും നാടകികളും ഗര
 ങ്കികളും കൂടുംകൂട്ടമായി ചേന്നിട്ടുള്ളതടങ്ങിയവ
 ല്ലാം വിചിത്രകാരങ്ങളായ രൂപങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പി
 ച്ചുകൊണ്ടു ചാറിത്തരിച്ചെന്ന വസ്ത്രാഭിനിയിത്ത
 തായ കോലങ്ങളും നാനാഭൂപങ്ങളായ വേഷങ്ങളും
 മിന്നതങ്ങളായ മരണാശങ്കയും വിണ്ണിലെത്തി

[illegible]

പാരം പുകൾകൊള്ളുന്ന കമികൾമാർക്കുവേണ്ടി പത്തു നീമാട്ടം കൊണ്ടുണ്ടിയ തലേനാളിലെന്നപോലെ ഈ ഉത്സവസമരപ്പിരിഞ്ഞിരുന്നതിലും സ്നാനാവൃത്തിയിൽ അതിശയിക്കുന്നതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആദരവുണ്ടായതിൽ കടൽക്കര കഞ്ഞിചരിക്കുന്ന കാവേരിയുടെ സംഗമസ്ഥലത്തു് ഒരു വഴിയില്ലാത്ത തിരും തിരും അതായി കൂടിയ ചാതുവുണ്ണത്തിന്റെയും അനിവാര്യമായ കോലാഹലധ്വാനികൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി ഭരണിക്കൊണ്ടിരിക്കെ കടലിലുള്ള മാർന്നാറും നീക്കത്തക്ക പരിമളഗന്ധം വീശിക്കൊണ്ടു വീടുന്ന പൂക്കൾ നിറഞ്ഞുള്ള കൈതകൾ നാലുപാടും ചുറ്റി നിബിഡമായി നിൽക്കുന്നതിനുമധ്യേയുള്ള പുനരർത്ഥനയിൽ നിൽപാറായ ഭണൽപർവ്വത ചിത്രീതമായ തിരശ്ശീല വളച്ചു മേൽക്കെട്ടിയിതാടും ദന്തത്തുണകളോടുംകൂടി ചമച്ചതായ പള്ളിത്തറയിൽ ചെന്നു പിന്മാടവശമായ തന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ കയ്യിൽനിന്നു മറുവേക്കുമായ വീണ വാങ്ങി വിശാലകരലേഖനമായ മാധവി കോവലുന്നാടുംകൂടെയിരുന്നു.

നീമതിയിരിക്കുന്ന കളർക്കകര.
കോരകമിയന്ന നിരപോക്കിയായ ഭരണ
മാർദ്ദയ തകന്നപുകർക്കത്തെയിളപ്പാർ
ചുരുക്കിത്തപ്പുരേഴിച്ചു വീണമേൻ.

ഏഴാം ഗാഥ.

ഉദ്യാനഗീതം.

വസന്തമാലയാൽ നൽകരുപ്പട്ടതും ചിത്രപടം
വൃതയായി ശീഷത്തിൽ മലമണിത്തൂ മെമകണ്ണാൾ
മണിപായ കര കണചാട്ടിയുടെ കോവലത്താടൊത്തു
തണ്ണും തലയും ആണിയും മൈതര്യമറയ അംഗത്തെ
മോടും ചേർന്നു കറകറ വിണയ മാതംഗീഭേവിരു
ടെ സാന്നിദ്ധ്യം കല്പിച്ചു വണങ്ങി പാങ്ങി മരകക
ണിരോതിമമണിത്ത ഉദലാഗ്രലകളാൽ ഹാമാ
തന്ത്രികളും മിട്ടി ചെവിയോത്തു ശ്രുതികളില്ലതിരിപ്പ
ട്ടതി “അങ്ങനെയൊരിക്കലും ഞാൻ നിന്റെ
സ്വപ്നത്തില്ല; അവിടത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ ആവരം.”
ഏതാ ശ്രുതികളിയ വിണ താൻതന്നെ മുമ്പിൽ വാ
യിക്കൊരു പ്രിയതമൻ വായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉദ്യേഗ
മഞ്ഞാട്ടുകുട്ടി കോവലത്താൽ കണ്ണിൽ കൊടുത്തു അ
വൻ മാധവിക്കു പൂജയാഗമമാകുംവണ്ണം അതിൽ
ഉദ്യാനഗീതം വായിച്ചുകൂടതി.

വരിപ്പാട്ടുകൾ.

ഒന്നാം വരി.

(‘വേദിനിശ്ചോദ മയന പന്തകരവ’ എന്നു മദ്.)

- 1 മികരളുള്ള ശിഖസും പൂവെഴുതുക
തങ്കം ചോരകരീപദപകൽ വീരൻ
ഗംഗതെല്ലുന്നന്നാമുരമിശ്ശരോൽ
മണമുളളത കരവരി വാഴ്ക നീ.
- 2 ഗംഗതെല്ലുന്നന്നാമുരമിശ്ശരോൽ
തങ്കമുള്ള തിന്നീലം നിന്നെകിട
കെരമുള്ള വരിതരവരൻ
മണമുളളത കരവരി വാഴ്ക നീ.
- 3 കരമണിമക ചൂടിതരികത്തരക
പരമിത കരകര കന്നൽ കരമിത
പരമിത പൂണന്നാമുരമിശ്ശരോൽ
ചോരകരീപദപകൽ വാഴ്ക നീ.
- 4 നാരിമരയിതെല്ലൻകീഴിലും കരപം
വെരമുള്ളത കരവരി നിന്നെകിട
മരമണിമകയിതെല്ലൻ വരിതര
വരമണിമക കരവരി വാഴ്ക നീ.
- 5 കരകരപതിനിർവരനനവര
കരമണിമക കരവരവരിൽ വെരവര
കരമിതെല്ലൻ വരിതരവര
വരിവരമിതീര കരവരി വാഴ്ക നീ.

- [illegible]

05750.0000

“மேம்பாடிகளடிப்பதற்கென அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது”¹⁷

● (1) 1997年12月31日以前

- 1 ആകെ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നീക്കങ്ങൾ കണ്ടെത്തി
 വെക്കുകയും ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ
 പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സർക്കാർ
 തയ്യാറാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സ്വരമിനിയുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു രാഗി
 ഹരദംഗമുത്താൽ ഭൂമിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു
 പറയുന്ന വിധം

- 2 അപ്പാഴ്വളർപ്പിനും മേക്കക്കുണ്ടാഴിയിടതികയ്ക്കു
 പൂന്താരികകൾക്കുപിന്നെ കൂട്ടയംകൊണ്ടു
 അപ്പകിളിൻ വന്നിറങ്ങു കൂട്ടംനായ്ക്കു കാമ്പൽ
 ഉറപ്പാഴ്വളർ വേണമെന്നുപറഞ്ഞാലും
 അപ്പവും മുമ്പിലായിത്തന്നെയും നരിയുടൻ
 നില്പതിന്നു യന്മമകൾക്കുനരിയ്ക്കുനീയെന്നും
 ചന്ദ്രവിംശം സമരതികൽ കേൾക്കപ്പെട്ടാകിൽകീകൾ
 തിരുന്നയും മൂലനിമഗ്നൻ തുറന്നുതന്നിട
 ചന്ദ്രവിംശമുറപ്പുകൾ കേൾക്കുന്നതന്നെക്കേൾക്കേ
 യെന്നുള്ളം തിരിയാകുമതുവരെ പാരം
 മീനാദം കരുന്നൂ ചിരോമണം കരവിട്ടും
 സ്ഥാനമല്ലാ പുകാഴ്വളർ നമ്മുടെ ദേവം.
- 3 അപ്പാഴ്വളർപ്പിൻ നീയെങ്കൽക്കൊണ്ടു കൂട്ടിനൻ മംഗി
 പിരുന്നയും പിരുന്നയും മുന്നിൽ പ്രകാശിപ്പിട്ടു
 കേൾക്കുന്നതെന്നിതും പുറത്തു ചാട്ടിൽ
 മെരുക്കുന്നപരക്കിനുള്ള യമകൾ
 ഉൾക്കൊണ്ടവനും പിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമിരുന്നാ.
 തെങ്ങിനെ മുഴുവൻ നമ്മളൊന്നിച്ചു
 കേൾക്കുന്ന വിധമെന്നുള്ളകൾ കേൾക്കുമായിൽ
 തിരക്കുമാറുന്നതും കേൾക്കുമെന്നുള്ള
 കേൾക്കുന്ന വിധമുള്ള കേൾക്കുന്നതിനെയും
 ചർച്ചയിൽ പുകാഴ്വളർ നമ്മുടെ ദേവം.

നാലാംവൃതി

ഏകാന്തത്തിൽ സ്ഥിതി നായികയോടു
നരയകൻ പറയുന്നു.

- 1 **ദീനേശതി ചിട്ടപ്പദതി ഏകദക്ഷിണേശതി.**
 അർദ്ധമുഖ പദപ്രവൃത്തി നാലുവൃതികളിൽ
 രണ്ടാമത്തേതും കളിർകളമെന്നും കാണ്മാ
 ന്നാലാമത്തേതും കണ്ണാലും മണ്ണാലിവികൾ വാണീരും
 ചെറുകുറുമ്പ് വിളമ്പുന്നതായതിന്നും തന്നിൽ
 ഏറ്റവുമധികമുണ്ടെന്നും അതുതീർപ്പുപറയും.
- 2 **ശംഖനാദം കേട്ടതിനപൊതുവുചിട്ടം**
 പക്ഷികൾക്കുവേണ്ടിത്തീർത്തതായും
 ജന്മിതം മിമിസാർ കകാടുംകാഴ്ചയെന്നും കാണ്മാ
 ന്നാലാമത്തേതും കണ്ണാലും മണ്ണാലിവികൾ വാണീരും
 ചെറുകുറുമ്പ് വിളമ്പുന്നതായതിന്നും തന്നിൽ
 ഏറ്റവുമധികമുണ്ടെന്നും അതുതീർപ്പുപറയും.
- 3 **മൃഗം കുന്നു മീനങ്ങളെത്തൊഴിയിൽ**
 അമ്മണങ്ങളെത്തൊഴിയിൽ സമ്പന്നമാക്കി
 കാണുകയും അത് വളർത്തുകയും ചെയ്തതിനാലും
 കേരളത്തിൽനിന്നുവരുന്നതും നിറഞ്ഞ
 കാമ്പിൽ പൂവണിട്ടുവേണിയണിയ്ക്കുകയും
 കാമിനിവഴിയായിത്തന്നെത്തന്നെ എന്നും.

അർജ്ജുനവർഗ്ഗം

നവംബർ ൨൦൦൭-ലെ ചോദ്യത്തിന് ജവറിയുംവണ്ണം

உயிரினம் வகைப்பாடு

“**மனம் மனம் உதவனிகூறாய்...கேவலி**” என்கிறது.

- 1 ഉപയന്തരിയവും പുനിയും പട്ട
 ഞാലിയും മണൽ കറയും
 അകിനവകുറ്റിയും മറ്റാഴിയും പര
 കറിയറക്കും മുഖതിണയും
 പരിമിതിനിർമ്മാണവും... നിശ്ചി
 തമകുറ്റിയെന്നും വിളിയുൾവും
 യിഴുവാനുണ്ടെന്നും... മരനി
 അവരയ പുണയിട്ടു കയറും
- 2 അലയടിച്ചുണയുന്ന കടവും - മരി
 മണൽപരണിയുണ്ടെന്നുവിയും
 നവരണമെഴും പട്ടുലയം - നെ
 നിരക്കിയും മലർവാഴിയുടും
 നവരണമെഴും പട്ടുലയം - പനി
 മരിയതാഴിയും മാതൃകയവും
 കൽപിതമെഴും മിഴിയുൾവും - മരനി
 അവരയ പിണയിട്ടു കയറും.
- 3 തകരുംവുമുണ്ടും വാഴും ഇറയും - പര
 ഞാലിയകിന മലർവനവും
 മരിയവാഴ നിറിയും പുനിയും മരി
 മനിയെ കടലകാണുവെന്നുവിയും

വിളയ്ക്കു മന്ദഗന്ധത്തിൽ നില്ക്കും—വിക
 ഭൂതിനിന്നൊഴുകിട്ടും ഭവവും
 പൊലിപ്പൊളകിട്ടുളള നിന്നെയും—ജ്ഞി
 അവശമപിന്നയിച്ചുളളവരും.

—o—o—o—o—o—

ആറാം വരി.

—————

ഭീഷ്മവിംഘത്താൽ വ്യംഭസംഭോഗകരമനായ നാ
 യകൻ തന്റെ അസ്ഥിശ്ശതയെ പറഞ്ഞത്.

- 1 കഴിയിൽ ജീവനാലത്തിൽവിടയം—പെട്ടു
 പൂജയ്ക്കിട്ടുകൊടുത്തു ജനകൻ
 മൂൽ പൂജിട്ടു് ജീവനിധനം—പെട്ടു
 വിവധിപ്പിന്നിട്ടു നിത്യകതിനാൽ
 ഗുണമെക്കിട്ടുവരിഞ്ഞാൽ—ജ്ഞി
 പെട്ടുകിന്നിട്ടുകൊടുത്തു പെട്ടുകി
 തെളിമയൊരുമ്പ് ജ്ഞമെന്തും മുട്ടുകിൽ—പെട്ടു
 ജ്ഞിപ്പന കാക്കയാലെന്നൊഴുക.
- 2 കഴിപ്പെട്ടിന്നിട്ടു വലയാൽ ജീവൻ
 കരുതാം വലയാൽ നിന്നതും
 വെട്ടുകാം കട്ടിപ്പൊഴുകാം വലയാൽ—ജീവൻ
 കരുതാം പെട്ടുകിട്ടുകിന്നാൽ
 തെളിപ്പൊഴുകാം കൊടുത്തും—ജ്ഞി
 ജ്ഞമെന്തും ജ്ഞമെന്തും
 ജ്ഞിപ്പൊഴുകിപ്പൊഴുകിപ്പൊഴുകാം—പെട്ടുകി
 വിവയാലും പെട്ടുകൊടുത്തും.

ကျားဝမ်းရိုး

400 ഗ്രാമീണ കുട്ടികൾ

- [illegible]

കണ്ഠാഭയാർക്കിതാർ പൂങ്കാരികളായും
വണ്ടുവെണ്ണുതരികെങ്കിലും നീ

3. കണ്ഠാഭയാർക്കിതാർ നന്ദിതന്ന
സ്വർണചക്രവർത്തം കർമ്മമെല്ലാം
തെറ്റിക്കാവുന്നീ ഭയംവിട്ടിട്ടു
പിതനാർക്കിടം കരകൊണ്ടു ചെൽവു
തെറ്റിക്കാവുന്നീ ഭയംവിട്ടിട്ടു
തെറ്റിക്കും നിമന ഗുണഭോജിതം
ഗുണമെല്ലാമുണ്ടാകും ചെറുനന്നല്ലെന്നിൽ
നന്നായനിക കരകൊണ്ടു ചെൽവു
4. തിരുമുഖ നാടകമെന്നും മനമുണ്ടെങ്കിൽ
പരമവിനയനാമനായവണ്ണം
പൊക്കുതരെയ്ക്കു കളിക്കുന്നവർക്കും
തെറ്റിക്കാവുന്നീ ഭയംവിട്ടിട്ടു
തെറ്റിക്കും നിമന ഗുണഭോജിതം
ഗുണമെല്ലാമുണ്ടാകും ചെറുനന്നല്ലെന്നിൽ
നന്നായനിക കരകൊണ്ടു ചെൽവു
5. തിരുമുഖ നാടകൻ തിരുമുഖനായവണ്ണം
കുന്നായനായ സ്വർണനാമിൻ
പരമവിനയനാമനായവണ്ണം
സന്താനം താഴ്ന്നു സിന്ധുതാഴ്ന്നും
പരമവിനയനാമനായവണ്ണം
തെറ്റിക്കും നിമന ഗുണഭോജിതം
ഗുണമെല്ലാമുണ്ടാകും ചെറുനന്നല്ലെന്നിൽ
നന്നായനിക കരകൊണ്ടു ചെൽവു

നാലാംവരി.

വിശാലമരയ്ക്കു അറിവു കൗഞ്ഞതറിനാൽ
 നിലവിട്ടു പറഞ്ഞതു്
 ("കവചസന്ദീപനം ചാതുര്യകാണ്ഡം" എന്നു കളം)

1. മുത്തുനാലതണിത്തറു കരയിനിൽ
 വിളക്കുകൾ പല പാൽനി
 സുപ്രകാശം നൽകാത്തതുമ്മിടുക.
 മറ്റൊരു വാരിധിപ്പുസ്സുകൾക്കു,
 പുനഃപുനഃ തണിയിൽ പൂവമ്പൻ
 തണുത്തു കളനുകൾക്കു പൂർണ്ണകര
 എന്തെങ്കിലും അനുകൂലനാശങ്ങൾ
 എന്നെങ്കിലും അനുകൂലമുള്ള ചെറുതുളയ്ക്കു.
2. മുത്താകം പൂർണ്ണമായിട്ടു കിട്ടി
 വിളക്കുകൾ വാഴ്ത്തുന്നതും
 ചെറുതാൽ വെളിച്ചത്താൽ തീർ.
 തെളിഞ്ഞു അറിയിച്ചു സിംഹമെ,
 കേവലം കേവലമിടുന്നതാൽ തെളി
 കേവലം കേവലമിടുന്നതാൽ തെളി
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
3. തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ
 തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ തെളിത്താൽ

മിന്നത്താഴി വിജയിക്കുന്നതിൽ
എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമുള്ള ചെറുതെളിവ്.

സമ്പ്രദായം കണ്ടു സാധിയാത്തത നാസ്തിക
സമ്പ്രദായം പറയുന്നതി

4. അല്ലാതെയുള്ള പ്രതിഭാസം
വിശ്വസിക്കപ്പെടുക.
വിശ്വസം സാധിക്കാത്തതെങ്കിലും
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
5. അല്ലാതെയുള്ള പ്രതിഭാസം
വിശ്വസിക്കപ്പെടുക.
വിശ്വസം സാധിക്കാത്തതെങ്കിലും
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
6. അല്ലാതെയുള്ള പ്രതിഭാസം
വിശ്വസിക്കപ്പെടുക.
വിശ്വസം സാധിക്കാത്തതെങ്കിലും
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.
അല്ലാതെ ചെറുതെളിവ്.

ഇക്കൂടെ ഇക്കൂ കാർക്കുവരരുത്
കർമ്മമേന്മയിൽക്കൊന്നുവരരുത്
അമ്മക്കൊന്നുവരരുത് നീയെൻ കൈക്കൂടെ
പൊന്നുവരരുത് സമ്പൂർണ്ണം.

അദ്ധ്യായം വരി.

പുതിയതൊന്നു വരണമു സകലതെ
വെളിച്ചമെന്നെ

(“വരിയെഴുതുക” എന്നു പറയുക)

1. കർമ്മമേന്മയിൽക്കൊന്നുവരരുത്
കർമ്മമേന്മയിൽക്കൊന്നുവരരുത്
അമ്മക്കൊന്നുവരരുത് നീയെൻ കൈക്കൂടെ
പൊന്നുവരരുത് സമ്പൂർണ്ണം.
2. പുതിയതൊന്നു വരണമു സകലതെ
വെളിച്ചമെന്നെ
പുതിയതൊന്നു വരണമു സകലതെ
വെളിച്ചമെന്നെ
3. അന്നു നീയെഴുതുക എന്നു പറയുക
പുതിയതൊന്നു വരണമു സകലതെ
വെളിച്ചമെന്നെ
പുതിയതൊന്നു വരണമു സകലതെ

ആറാംവരി.

കുറിയവർവെഴുത്താൽ മുൻകരുതൽ മറന്നു
പറയുന്നതീ.

1. പൊതായ് ചാർജ് പൊതായ് ചാർജിൻ
പൊതായ് ചാർജ് പൊതായ് ചാർജിൻ പൂർവ്വിൽ
വരുന്നിപ്പിച്ചുഴുപ്പിക്കിപ്പിക്കൻ
നേരമെ പൊതുവെപ്പേ പൊതുവെ
പൊതായ് ചാർജ് പൊതായ് ചാർജിൻ പൂർവ്വിൽ.
1. ഏതെ പൊതുവെപ്പേ പൊതുവെ
സംവരണം മുതലായവകളാൽ
കൊള്ളുന്നതിനും കടന്നൊക്കെ
കുറിയവർവെഴുത്താൽ മുൻകരുതൽ മറന്നു.

സാമ്പത്തികവകുപ്പിന്റെ നാമ്പിക പൊതുവെ

2. തന്നെ വീട്ടുപിടിക്കുന്നവനായാ
കൊണ്ടു വരുന്നതിനായിപ്പോകുന്ന
തന്നെ നാമ്പികവെഴുത്താൽ മുൻകരുതൽ മറന്നു
നാമ്പികവെഴുത്താൽ മുൻകരുതൽ മറന്നു
പൊതുവെപ്പേ പൊതുവെ
കൊള്ളുന്നതിനും കടന്നൊക്കെ
കുറിയവർവെഴുത്താൽ മുൻകരുതൽ മറന്നു
സാമ്പത്തികവകുപ്പിന്റെ നാമ്പിക പൊതുവെ

8. ഏതൊരു ജീവിതത്തിലും
 കഷ്ടതകളും പരീക്ഷണങ്ങളും
 കടന്നുപോകും എന്നതാണ് ചിന്തിച്ചു
 തുടങ്ങിയ സമയത്ത് നിന്നു തുടങ്ങും.
 സമയത്ത് നിന്നു തുടങ്ങും കടന്നുപോകും
 പരീക്ഷണങ്ങളും സമയത്ത് നിന്നു തുടങ്ങും.

വെറുപ്പ് കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ നാളിക കടന്നുപോകും
 തന്നിടം പാഞ്ഞുപോകും

1. കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ കടന്നുപോകും
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ

ഇങ്ങനെ കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ
 കടന്നുപോകും കീഴ്ത്തിയപ്പോൾ

ശ്വയിച്ചു വിനാശാനുകുൽ നിമിത്തീകരിച്ചുള്ള ത
കൻറ കിഫിനെവപരിത്യത്താൽ അന്നിൽ പ്രിയമി
യുദ്ധം മകന്നെർമുഖിയരളെ മനസ്സിൽനിന്നൊഴിച്ചു
നിശ്വാസവന്നവേളയിൽ ഏഴുനേരറ്റു ചേരുന്നതിന്നു
മുറയ്ക്കം മായവി മധുവൃതിക്കു മലർവാടിയിൽനിന്നു
നിഃശ്വാതനായായി നിജമറ്റിമുറ്റിപ്പക്കു വസിക്കുക
യ്ക്കു ചെയ്തു.

കേരളാചരിത്രവൃത്തമിഹ പരപകരണി
താണമേതെന്നു പണ്ണിയുത്തന്നെ കിപ്പിഴങ്ങി
ചോളരയിപൻ കടയുന്നിതലകുവരളു.
മെഴുത്തുനന്മയിലിതെന്നു മുസിളിത്തേന്നം.

എട്ടാം ഗാഥ

വസന്തകാലം.

കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വിശാലമായ സമുദ്രവും
ഉത്തര കന്യാകുമാരിയായും വടക്കു വെങ്കിടഗിരിയും
* ഇതിനുകൂട്ടായി ചേർ ചോള ഡാണധ്യഭൂപാല

* ആളിമകമിഴ്ന്നുപോകാലത്തു പാഞ്ഞുതന്നു മൂത്തതിന്റെ
കരകേവലത്താൽ വരുന്ന അകലായ പരളിതാരിന്നു കട
മിതറ്റിതം കടച്ചു പശ്ചിമതീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നെമ്മിന.

അദ് വാഴുന്നതും ശിക്ഷസലിലസമൃദ്ധിയാടെ വി
ജ്ഞാനമുമാത കമിഴ്ന്നാട്ടിൽ മധുര, ഉറയുമ്പ, വ
ഞ്ചി, പുകൾ എന്നീ നരപുഷ്പങ്ങൾക്കും നാഥനാ
യി മലയാഭാജനനാകുന്ന മഹാ, കിളിയാകുന്ന ഇം
ഗം, സന്ധ്യയാകുന്ന ഗന്ധം, സ്മിതനാകുന്ന ചന്ദ്രാ
തി ഇതിനെ ചതുരഗ്രന്ഥനാമാടുംകൂടി പുകാരിൽ
മാണതളി പുകഴ്ന്നു മന്ദമമലിപതിക്കു പ്രീതിയും
പ്രദമാദിവും നൽകുന്ന വസന്തമാകുന്ന യുവരാജാവു
സന്നിഹിതനായി, ദലയാചലവാസിയായ അഗ
സ്ത്യമാമുനിയാലയത്തുനിന്നു മന്ദമാതനാകുന്ന മൃ
തൻ അറിവു കൊടുത്തപ്രകാരം “കാമദന്റർ മന്ദസ
നികന്മാർക്കല്ലാം പടക്കോപ്പണിഞ്ഞ” (സ്രീകർ വ
സന്തകാവലാചിതങ്ങളായ വസ്ത്രാഭ്യുജ്ജ്വലിഞ്ഞത്)

മേഴും, കുമ്പനാഴിപ്പാ, മുഴുവനാഴിപ്പാ, പിഴുവനാഴിപ്പാ
കൽനാഴിപ്പാ, കണകാണാഴിപ്പാ, കുമ്പനാഴിപ്പാ കൂടി സ
മൃതസമൃദ്ധിയുമാത നാലുനെയ്യായ നാലുനെയ്യും, കരകി, കരകി,
മുമ്പാത കുമ്പനാഴിപ്പാ, കാഴും, പൂഴയും, പതിയും, കരകിയ
യുമാ വരക കരയെയും കരയെയുംകൂടിയായ കരകിയ
രി കരകിയ്ക്കുംകൂടിയായ നാലുനെയ്യായ നാലുനെയ്യും കരകി
യുമാത നാലുനെയ്യായ നാലുനെയ്യും കരകിയ
കരകി, കരകി, മുമ്പാത. കിഴക്കു പൂട്ടുസമൃദ്ധിയും, മേൽ കരകി
നാലും, പതിനാലും കരകി, വരക മേൽകിഴക്കിനെയ്യായ നാ
ലും ഗുണമിഷ്ടനായും ഇതിനെ ഇതിനെയും അതിനെയി
യ്ക്കുംകൂടിയായ നാലും ഗുണമിഷ്ടനായും കരകിനാലിനെയും
അനെയ്യായ സിദ്ധകര കരകി - വിശുദ്ധനായും.

[illegible]

ത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണു്” എന്ന് കേരവക്കുലായി ഉൽഭവാനിദ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചതുരന്യൂ കലക ഭടന്മാരും ചെന്നാഗുണങ്ങൾക്കനുസൃതമാവട്ടിന്നും ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയാതെ ആ വക സുഭാഷിതങ്ങളെ ബാലന്മാർക്കെന്നപോലെ നാവിൽ വഴങ്ങാത്തവിധം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് എഴുതി ഉൽക്കണ്ഠയെ ഉദ്ദീവിപ്പിക്കുന്നതായ സായങ്കാലത്തിൽത്തന്നെ വസന്തമാലയെ വരുത്തി “ഈ മാലയിലെഴുതിയതിൽനിന്നു് താല്പര്യമെല്ലാം വേണ്ടുന്നപുണ്ണം കോവലനെ പറഞ്ഞറിയിച്ചു് ഇപ്പോൾതന്നെ ഇവിടെക്കു ചുട്ടിക്കൊണ്ടു് വരിക”യെന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു.

വസന്തമാല ഇങ്ങനെ മാധവിയുടെ വാക്കുപരൽ മാലവർത്തി ശുഭസംഗങ്ങളായ നെല്ല്, പൂല്ല്, വെൺ, തിന, ചാമ ചോളം, തൂവൽ, കോറ എന്നിങ്ങനെയൊട്ടാകെ സമൃദ്ധമാക്കിയെന്നു കേൾക്കുകയും സമൃദ്ധമായ കോവലനെ കണ്ടു് ആ മാല കൊടുത്തപ്പോൾ, “തിലകവും അളകവും നന്നത്തുകയായ വില്ലും, കരികലയപ്പവും കരിയും കോവപ്പഴവും ചേന്ന മുഖത്തിനാൽ അലിപ്പിച്ചുവെക്കുന്ന സ്പ്രിംഗ്ജലമായ വിധത്തിൽ മരിക്കലമാവട്ടിന്നു പ്രേമം ഭാവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നാട്യവും, കാർ ചമന്ന കഴമ്പി കിടന്നുണ്ടു് ഖൊഴിക്കും പാനിമതിയിൽ കയലുകൾ നടമാടിക്കളിക്കുന്നതോടുകൂടി മധുരമലിത കവിഴം തുറന്നു്

കളിയിരുന്ന മുക്കിടനാത്ത പുഷ്പിരിപ്പുതള തുകി
 ചൊല്ല കേട്ടു വരികയും പോകയും ചെയ്യുന്ന നില
 യത്തെയ്യുടെ കോലവും. എന്റെ വിത്താഗമമുലം
 നിശംഗമനത്താൽ വിരഹത്താലവിവശയായി എ
 ന്റെ ചിന്താപാശവ്യക്തമാക്കുക കിളിയാക്കാത്തമെ
 ഴിയും അന്നത്തന്നാത്ത നടുവും കളിയാട്ടം മ
 യിലിരുന്നാത്ത മുടിയും മറച്ചു വേലയാത്ത മിഴികളാ
 യ നിശ്ചിതാഭിമുഖ്യം കോലത്തെ കണ്ണാണ്ടു താങ്ങ
 കാകിനിയാക്കുന്ന നിന്നു നടിപ്പു നാട്ടുവും, അന്നി
 ക്കണിയുവാനുത്തമവണ്ണം താമസ്യമായ അംഗം,
 ചിലമ്പോലിയും മേലുകാലകലാധാരിയും മുഴക്ക
 മാ? എന്നിൽ ആനുകൂല്യത്തോടൊപ്പം വന്നു നോ
 കിയ നോക്കിനാൽ, നന്റെ വിരഹത്താൽ അംഗ
 ശനായ എന്റെ താപത്തെ അറിഞ്ഞും എന്റെ അ
 റികിൽ വന്നുനായതെ അകന്നുനിന്നു നടിപ്പു നാട്ടു
 യും, പുരികമലം പൂക്കാലയും, പൂവന്തൽതടവിൽ ക
 റുനിയും മുത്തുമാലാഗണിക്കുന്ന മുലത്തടവും മിന്ന
 ലിരുന്നാത്ത കണ്ണുപ്രദേശത്തിൽ വെളിച്ചത്തെ ഭേദമാ
 ക്കുന്ന ചാലിയുംകൊണ്ട്, എന്റെ സന്നിധാനം
 പ്രാപിക്കാതെ പുറമെ വന്നുനിന്നു സഖകളുടെ ഉപ
 ദേശപ്രകാരം ചില സാധാരണവ്യക്തികൾ ചൊല്ലി
 യതിന്നു, സംഭോഗകാമനായ എന്റെ വിപ്രലംബ
 ചകുന്തളായ പ്രതിവചനങ്ങൾ കേട്ടു അവസ്ഥിയും

അദ്ധ്യായം ൧൦൧.

സ്വപ്നവൃത്താന്തകഥനം.

തനപംഗിമാരെല്ലാം സന്തോഷമുണ്ടാവാൻ വിശാലങ്ങളായ സന്തോഷങ്ങളിലെങ്ങും നമുക്കുണ്ടായ ലത്തുവി ഹൃദയവേദനയെ കണിഞ്ഞിരുന്നതിനാലുള്ള കഷ്ടതയെക്കൂടി മറികളിച്ച് കറുത്തു കരിയ്ക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്ന കോപ്പകളിനെക്കുറിച്ചായി. തന്നെക്കുറിച്ചും മാലയിൽനിന്നു കെട്ടിയെടുത്ത സപ്തമിയുടെ ചുരുക്ക തന്റെ മുഖപ്പാൽ ശബ്ദമെടുത്തു കൊടുത്തപ്പോൾ അതു സന്ധിക്കായി കയറിത്തുടങ്ങിയ കയ്യിൽ കിടന്നുവന്ന കട്ടി കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണി തന്നെയും സപ്തമിയും നിമഗ്നമായിത്തന്നെ തന്റെ മേൽ കറുത്തോലണം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ പരമാത്മമറിയുന്നതല്ലാത്തതായ് എത്തു ചെയ്യേണ്ടവനെ ചിന്താമഗ്നയായി ശിശുവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു കുല്പതലകേരളം, ഐശ്വര്യകേരളം, ബലദേവകേരളം, സുഷുതകേരളം, കൈലാസകേരളം, സുബ്രഹ്മണ്യകേരളം, വജ്രാഞ്ചലകേരളം, ശരലിചാരകേരളം, കിരണകേരളം, ചന്ദ്രകേരളം, ഐന്ദ്രകേരളങ്ങളിലെല്ലാം ചെയ്ത കാര്യം ദേവത

കളോടും പ്രകൃതിയോടും തന്റെ സങ്കടം തിളയ്ക്കുന്ന
 വാൻ അപേക്ഷിച്ചതിൽ ആരും അപ്രകാരം ചെയ്
 തുണ്ടെന്നതിനാൽ ചാത്തനെന്ന് പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ
 തന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു പാടുകിടന്നു. അവി
 ടെ ശൃശാന്നുകാഴ്ചയിൽ പ്രേതശിന്ധിയായ ഡാകി
 നികയന്ന വിശാചി കൂരിരുൾകൊണ്ടു നിശീഥ
 യിൽ ഏകാകിനിയായ ആ തരണിമന്ത്ര അപഹർ
 സിച്ചുകൊണ്ട്, ധോമപരായിനിയായ ബ്രാഹ്മണി.
 കേൾക്ക. ജന്മനന്തരത്തിൽ നവോച്ചയാതവൽ ദേ
 വന്മാരും വരുകൊടുക്കുമറില്ല; ഇത് അസത്യമല്ല,
 സത്യംതന്നെയാണു്²⁰ എന്നു പറഞ്ഞു് ആ ശവ
 ശരീരത്തെ കാണിപ്പാൻ പറയുകയും ഉടൻ അതി
 നെ ജീവമുളിർന്നുപറഞ്ഞു തന്റെ കക്കിയിലി
 ടുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടു് ഇടിവിനാദം കേട്ടു ഉ
 ജ്ജ്വലിച്ചപ്പോലെ നടുങ്ങി മനംകലങ്ങി മുറയിടുന്ന
 മാനേ ചുംകിഴിയോടു ചാഞ്ഞു, ഹോമ്മേ! നീ മട
 ങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊരിക്കലും. നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇതാ
 ആ ബാലൻ ജീവിക്കുകിടക്കുന്നു നീ പരിതപിക്കു
 ണു.²¹ എന്നു പറഞ്ഞു താൻതന്നെ ആ ശിശുവി
 ന്റെ ക്രൂര കണ്ണുണ്ടുകിടന്നു. ബ്രാഹ്മണി ആ ഓ
 യാകമാനനെ ഏതത്തു മാറ്റാടണമു് നഴുവി സ്വപ്ന
 ഞ്ചെന്നുതന്നെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ മാ
 താവിന്റെ കയ്യിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുകയും

ചെട്ടു. ഈ ദിവ്യകമാരൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടവനായ്
 തെങ്ങത്തുനിന്നു വേദവേദാംഗവേദിനായ് പിതാ
 വിന്റെ കലസനനായി പിന്തുടന്നു ചെല്ലും
 പനയനസംസ്കാരനന്തരം വേദവേദാംഗാദിവി
 ശ്വാവശാരദനാ വിദ്യാതി സമ്പാദിച്ചു; ദേവ
 ന്തിരയന കൃകരയ വേട്ട മാനാപിതാകളുടെ
 മരണാനന്തരം ചെട്ടുകകാട്ടുങ്ങളെല്ലാം നടത്തി,
 ചുറ്റുമുഴങ്ങാത്തതായ ധാധാന്യാദിസമ്പ
 ത്തിയിൽ ബലശ്രദ്ധനായി എട്ടു സംവത്സരക്കാലം
 മാതൃസമേതനായി ഗുഹസംഗ്രമത്തിൽ വാങ്ങ;
 തന്റെ ദിവ്യദൈവകാന്തി പത്തിച്ചുടെ നയനങ്ങൾ
 കസന്യരാവാത്തവിധത്തിൽ അടക്കിവെച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്നതിനശേഷം ഒരുനാൾ, എന്നും ഭാഗ്യം
 തിട്ടാതെ യൗവനദശയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്ന ത
 ന്ന്റെ കണോരമന്ത്രം അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമാക്കി,
 അവളുടെ ഇംഗിതമനുസരിച്ചു, “നീ എന്റെ കൊ
 ണ്ണത്തിലേക്കു വരിക; ഞാൻ മറുജന്മങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി
 യിൽ ഒരു തിരുമുഖസിന്ധാസ്തംകനും” എന്നു പറ
 ത്ത് അവർക്കു വിട്ടുപോയി. ഇങ്ങിനെ ഭർത്താവി
 യുക്തനായ ദേവനീ അദ്വൈതത്തിന്റെ അഭിപ്രാ
 ടിനെ ഹൃദയത്തിലുറപ്പിച്ചു തിരുമാടനത്തിന്നു ചേര
 ത്ത തന്റെ പതി വീണ്ടും വന്നു തന്നോടുകൂടി ഗുഹ
 സ്ഥലത്തിൽ ആസക്തനായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം

വക്കം അങ്ങനെയെന്നു ചൊല്ലുകയും സന്നിധിയിൽ
 അധിഷ്ഠിതൻ പോവുകയെന്നൊരു വ്യാജത്തി-
 ന്നാൽ മൈവമേറ്റത്തിൽ ചെന്നു നിത്യം ഭജിച്ചു
 കൊണ്ടിരിക്കും മേനോൻ അത്യന്തമനുസരണനായ
 നാദിമണി കണ്ണുകീഴേവീ കണവന്റെ വലയാ-
 ഗത്താൽ കരളുകിടാത്തതിനെ നിനച്ചു ചശ്വര-
 തമ്പരത്താളെ അവർക്കു മർത്തസ്ഥാഗരം ഭവി-
 കേണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കറകു മുതലായവകൊണ്ട്
 കേരളത്തെ ആരാധിച്ചതിന്നുശേഷം കണ്ണുകിടക്ക-
 വസ്തിയിൽ ചെന്നു, അമ്മഭാട്ട്, “നി കണവ-
 നോടിണത്തിയിരിക്കും” എന്നുശിഷ്ടിക്കയും മെ-
 ള്ള അപ്പോൾ കണ്ണുകി, “പ്രിയസഖി! നിന്റെ
 അലിപ്പാടുംപോലെ ഭവിക്കുമെങ്കിലും എനിക്കിതിൽ
 ശങ്ക ഇനിക്കുണ്ടു എന്നെന്നാൽ ഇനലെ കാത്രി-
 സ്വപ്നത്തിൽ എന്റെ നായകൻ എന്നു അംഗീക-
 രിച്ചു മനശ്ചന്ദനിക്കു ഞങ്ങളിരുപരം മേ മ-
 ഹാഗരത്തിൽ ചെന്നു; അവിടെ പൊരുളിട്ടും
 പോലെ ഞങ്ങൾക്കുനമ്പ്രമല്ലാത്ത ഒരു വ്യാജ-
 താണു ഏറിക്കിടന്നിടത്തായി; അങ്ങനെയായി
 എന്റെ വല്ലഭൻ മൊയത്തു പിന്നാത്തതായി ക-
 ററ ചിലർ പറഞ്ഞതിനാൽ അതു സമീകാരക ഏ-
 നിക്കു വിഹിതമല്ലാത്തവിധം ആ നാട്ടിലെ അരമ-
 ന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുകയും അദ്ദേഹത്തോടു കൗ-

അർദ്ധപരകയും ചെയ്തു; ആ നാട്ടുവാഴിക്കും നാട്ടി
നും നാശം നേരിട്ടു ഏകിലും ദുസ്ഥപുരുഷന്മാർ
അല്പം നിന്നോട് പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ദുഷ്ടൻ
മലമരണമെപ്പിടുന്നാളായ ഞാൻ മർത്ത്യസമേതം ല
ഭിച്ചു ഉത്തരവേദിയെ നീ കേൾക്കുന്നതായാൽ ചി
രിച്ചുപോകും” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവ
നീ, “തോഴി! നീ കണ്ട കിനാവിലെ പിനച്ചു ചേ
ർ വേണം; അപൻ നിന്നെ വെറുക്കുകയും ഉണ്ടാ
യിട്ടില്ല. പിന്നെ കണവൻപിരിയ്ക്കം നിന്നെക്കൊ
ല്ല പ്രകടംഗം വന്നിട്ടുണ്ട്; അന്നിമിത്തമുള്ള പര
മം അല്പമല്ല. ഈ ദോഷവും നിങ്ങളുടേതായി കര
വേരി സമുദ്രസംഗമമൊക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിനടു
ത്തായി പുഷ്പമേന്മയെ വെച്ചിട്ടു ചാലസിക്കുന്ന
കടൽക്കരപ്പുറങ്ങളിൽ സ്ഥലകണ്ഡം, സൂര്യക
ണ്ഡം എന്ന നാമധേയങ്ങളാക്കുകയും മറ്റും ത
ടാകത്തുണ്ട്; അവയിൽ സ്നാനചെയ്തു മന്ത്രം
കൊണ്ടതിൽ ചെന്നു ശൗചമെടുത്തവർ ജീവ
കാലമുള്ള മർത്ത്യവിതാഗമമാക്കെ വാണി
ന്ത് ഐഹികദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടിച്ചു സുഖിച്ചിരിക്കും;
മേൽമേൽക്കും മോശമുഖിൽ ചെന്നു ജനിച്ചു
ത്താവുന്നോട് വിശിഷ്ടമാക്കെ ദീപകാലം സുഖിച്ചി

* ഇവ തിരുവേദകാട്ടിയുള്ള നോക്കിൽക്കൂടും സൂര്യക
ണ്ഡമുണ്ടെന്നു മുഖാന്തരം പറയുന്നു.

റിപ്പോർട്ട് കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ നമുക്കു കേസിൽ
 ആ തീർപ്പിൽ സ്റ്റാമ്പുചെയ്യണമെന്നു് എന്തെ
 ചാഞ്ഞുവന്നു കണ്ണുകി, ഏതെങ്കിലും ദൈവനെ ഒരു
 ഴന്നതു അങ്ങനെയ്ക്കു വിശ്വസിച്ചു, പതിവുതൊക്കെ
 പതിവുപോലെ ദൈവം" എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞു. ഇങ്ങ
 നെ അവർ സംഭാവണം കല്പിക്കാതിരിക്കുന്നതി
 ന്നിടയിൽ ഒരു താല്പര്യത്താൽ വന്നു, ഏതെങ്കിലും
 രണ്ടുപോലുള്ള നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കോവലൻ
 അങ്ങ പടിച്ചു കടന്നുവന്നു" എന്നുവിചിത്രം. ക
 ണ്ണുകി തന്റെ മലിനമായ വസ്ത്രം മാറ്റുവാനായി
 അകത്തേക്കു കടക്കുമ്പോഴേക്കും കോവലൻ, മനോ
 രഹമായ ശബ്ദംഹൃദയത്തിൽ കടന്നുചെന്നു് അവി
 ടെ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മെലിപ്പന്ന മേനിയും അഴ
 ചാഞ്ഞുവന്നു കണ്ടു സമുദായിലും മിശ്രിയ സ
 ത്വമാക്കി കഴിഞ്ഞുവന്നു വേദാന്തത്തിൽ സംഗമ
 ത്തിനാൽ തന്റെ പൂർണ്ണമായ ദൈവത്തിന്നു അ
 പരിമിതമായ ധനസമൃദ്ധ്യം അവിടുമുൾമുഖം പ്രാപ്ത
 ന്നെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിന്നു ലഭിച്ചാല
 ഹമായിരിക്കുന്ന വിഷയം അവിടുമുൾമുഖം. ഇ
 ത്തന്നെ പ്രിയപ്പെട്ടതന്റെ പരമവശ്യം കണ്ടു കണ്ണുകി
 കനിവോടെ മുമ്പ്രസാദം പുണ്ടു പുഞ്ചിരി തൂകി ക
 ണ്ണുകി ചിലമ്പുള്ളിക്കെട്ടത്തക്കകാലം വാൻ പറഞ്ഞു.
 ഇതു കേട്ടു കോവലൻ അവിടുമുൾമുഖം, പ്രിയപ്പെട്ട! നീ വ

രയംപ്രകാരം ഈ ചിലമ്പിന്നു കിട്ടുന്ന വില ഒരു മൂലധനമാക്കിവെച്ചു കച്ചവടം ചെയ്തു ഞാൻ മുഖ്യനിന്നോടു വാങ്ങിച്ചിലവഴിച്ചതായ് ആമരണങ്ങളും മറ്റുള്ള ധനനിവാരണങ്ങളും സമ്പാദിച്ചുചേപ്പാൻ ഞാൻ കരുതിയിരിക്കുന്നു; ധ്യാപനമൊക്കെയും ചെയ്ത് അതിമാത്രം പ്രകൃത്തിപോക്കുന്ന മധുരന ഗമത്തിൽ വേണമെന്നാണു കരുതുന്നത്; അതിന്നു നീയും ഏതോടുകൂടെ പോരേണം? എന്നു പറഞ്ഞു രാജ്യം താൻ ജന്മാന്തരത്തിൽ ചെയ്തു ദുഷ്ടതാകരണമുത്സവിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദനായി മറന്നിശ്വരപ്രകാരം ഉദിച്ചതെ അതെന്നോടിയഞ്ഞിനുമുമ്പുതന്നെ യാത്രപുറപ്പെടുവാൻ സന്നദ്ധനായി.

പത്താം ഗാഥ.

നാട്ടുപുറക്കൂട്ട

വൈശാഖമാസം ഇരുപത്തൊമ്പതാംതിയ്യതി കരുവാപ്പൊക്കേട്ടുനമ്മുനാട്ടും ശുക്ലപക്ഷചതുർദശിയും നാശഭയംഗവും കൂടിയ രാത്രി നാലാംശമത്തിൽ ചന്ദ്രാസ്തമയം കഴിഞ്ഞു സൂര്യോദയത്തിന്നുമുമ്പായുള്ള കൂടിയയിൽ പൂർവ്വകർമ്മപ്രേരണയായ്

കോവലനും കണ്ണകിയും അത്ര പുറപ്പെട്ടു അവർ
 വളർത്തിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയും ഏതകുട്ടിയും അതേ
 നാവും ഭിന്നവസ്ത്രമായിത്തന്നാവും കരവസ്ത്രത്തിൽപെ
 ടു ജീവികളെപ്പോലെ കെട്ടിച്ചവന്നു പിന്തുടന്നു ച
 രിനിൽക്കുന്നതും കാരോടുകൂടിയതും വിശാലവുമാ
 യെ വെട്ടിയൊഴുതിൽ കടന്നു, ഉടനെയുള്ള അനന്ത
 ശായിയാതി മണിചുറ്റുന്ന നാശത്തോടെ സ
 ന്നിധനംചെയ്യുന്ന വിദ്യഗേവാന്റെ ആലയത്തെ
 വലംപാട്ടു, അഞ്ചു വലിയ ശാലകളോടും തൃപ
 ത്തമായ പത്രങ്ങളോടുംകൂടിയ മഹാബോധിപ്പുണ്യ
 ലത്തി, ലഗ്നത്തട്ടിയ ധർമ്മശാലായെ ബുദ്ധദേവ
 നത്തളിച്ചെടുത്ത ആഗമത്തെ ആകാശമാലികൾ മറ
 ത്തെത്തന്നോതി ഏവരും അതും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന
 തും ഇത്രനാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു നിൽക്കപ്പെട്ടതുകൊ
 യെ ഇത്രവിഹാരോഴം കടന്നു, മണ്ഡിതാസോധി മ
 ജ്ജന്യവദാനന്ദനാളു മേൽക്കാരതയും അസത്യവാ
 മം ചെയ്തതില്ലെന്നുള്ള പ്രശ്നത്തോടെയും കാരാമി
 ചിത്തപ്പതികളെഴുതിയതും ഉപേക്ഷിച്ചു സ്കുതി മു
 കലായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ ആരാഞ്ഞുവെക്കുന്ന ചങ്ങമ്പ്രി
 യത്തട്ടുകി ലോകത്തെ മറുത്ത മഹാത്മ്യം 11
 രത്തമുവിവരുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ ബുദ്ധൻ, സി
 ഹൻ, ഉപാദ്ധ്യായൻ, ആചാര്യൻ, ഭക്തന്മാർ ഈ
 പഞ്ചപരമേശ്വരങ്ങളോടും മറുത്തട്ടിൽനിന്നു വ

ജന മർദ്ദങ്ങൾക്കു കേന്ദ്രസ്ഥാനവും അതിവിശാല
 വൃന്ദം ജനജനത്തിൽ പൂർണ്ണമായ അംശമേക
 ത്തിനും അതിഭവനാലായ നിഴലിൽ വിശു
 വൽപുണ്യകാലങ്ങളിലും, അനന്യപുണ്യകാലങ്ങളി
 ലും, ഉത്സവായായങ്ങളിലും ആകാശമാരികൾ
 വരവായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു, ശ്രമണന്മാർ ചെന്നി
 ചെച്ചിട്ടുള്ളതും മതിതമെന്നതുമായ കൽക്കു
 ണ്ണ പ്രദീപ്തികൾ, ഏകദേശം ഗതാഗതം ചെ
 യ്ക്കുന്നതും നദിയുടെ അറ്റത്തായ ഒരു പർവ്വത
 തലയെന്നപോലെ നഗരപീഠിയുടെ അറ്റത്തായ
 പുരോഗമപുരത്തെ മറ്റു യാത്രക്കാർക്കൊക്കെയുമുകു
 ന്, അനന്യം വസന്തഭയോടുമി ലേയമാക്കു
 ന്നയും സമരസഹകാരിയാക്കിയെടുത്തുനിന്നു
 വിധം നന്ദാതമാ പുഷ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞു ചിലപ്പോ
 വിടവികളിൽനിന്നി നിന്നിപ്പോയതായ ലവണി
 കായന്ന വസന്താഭയാനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിന്ന
 മികെ പോയി, ഇരുപറ്റത്തും പുകാലോടുമി വി
 ശാലരായി, ജനങ്ങൾ പ്രാതസ്സാനത്തിന്നു ചേര
 ന്ന, നിമത്തെന്നിരിക്ക കരവേലിക്കരയിൽ തിരുമുഖ
 ണ്ണന്തെന്നു വെട്ടം അനുസാരിയെന്ന കൊട്ടവാതിൽ
 കടന്നു, പശ്ചിമാഭിമുഖമായി കാലോച്ചയുടെ ഉന്നത
 തായ ഉത്തരതിരത്തിലുള്ള ഇളംപൂങ്കാവു കടന്നു. ക
 തകാശം വഴി അത്ര ചെല്ലു, കോണിയിരിക്കും' എ

ന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കെരണകാവ്യസിയുടെ പള്ളി
 ക്കു സമീപമുള്ള കരിട്ടുതൊഴുപ്പാലയിൽ ചെന്നുചെ
 ന്ന. അപ്പോഴെപ്പോൾ കേരളത്തിൽ കണ്ണുകിയ
 കെ അടിയും ഇടയും വല്ലാതെ തുടന്നു, നെടുവീ
 പ്പോടെ ഒരു കുട്ടി പറയുന്നവണ്ണം തെക്കാനി വീ
 ശിരക്കുണ്ടു് അസ്സലുമായി, “കയറുകയെന്ന പുരത
 നപുരി ഏതാണു്” എന്ന ചോദിച്ചതിന്നു, “സീ
 ചോദിച്ച കയറ നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു് എത്രയും
 കാതം അകലത്തിലുള്ളതാണു്” എന്നു് അപ്പോൾ
 തകി ചാരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു, കേരളത്തിൽ അവി
 തോടുള്ളി ചെന്നു താഴെത്തോഴുപ്പുസ്ഥിതമായ കയ
 ന്നയിൽനിന്നു കണ്ടു കണ്ടു തൊഴുതു കാലിന്ന വ
 ന്നായി.

അപസി—രൂപമെന്നും കലമെന്നും അന്നു
 ന്നാശിലും ബുദ്ധാഗമോക്തങ്ങളായ പ്രതാപം
 നങ്ങളും ചേർന്നിട്ടുള്ള നിങ്ങൾ കണ്ണുകിയെപ്പോ
 ലെ സ്വസ്ഥാനംവിട്ടു യന്നതിന്നു് ഉദ്ദേശമെന്തു് ?
 കേരളത്തിൽ—അപ്പോൾ താഴെത്തോഴുപ്പു
 തകിന്നത്തൊരില്ല; ഏകിലും അപ്പോൾ ഒരു കയറി
 ടുണ്ടു്, അതെങ്ങനെയൊരു പുരതാഗാഗരിയായ
 കയറായിൽ ചെന്നു അന്നുതോഴുപ്പിട്ടുള്ളതോ
 ലും ദ്രവ്യം സ്വസ്ഥാദിക്കുന്നതെന്നാണു്

അപസി—ഇതാണു് തോഴുപ്പെന്നതിൽ ഇവരുടെ

മുഴുവൻ കഠിനബാധയാൽ പരേതനായ പ്രാവി
 കും; അതിനാൽ നാട്ടുപ്രദേശങ്ങളും നാട്ടുപ്രദേശ
 ങ്ങളും കടന്നു പോകുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇവരുടെ
 സൗകര്യം വഴിപ്പെടുന്നതല്ല; ഇനി വിധി എ
 ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെയാകട്ടെ. അത്രയല്ല, ഒരു ക
 ലവധിവിധിയിൽ നിലയ്ക്കും ഇവരുടെ കൈകൾ കെ
 ണ്ടുപോകുന്നു; യോഗ്യതല്ല, ഇനി പോകരുതെ
 ന്നതാൽ വിചാരിക്കുന്നതായാൽ അതു നിശ്ചയം
 ഗീകരിപ്പാൻ കഴിവില്ലായെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. ക
 രുണപ്രദേശകാലം പരമാർത്ഥതയോടെ
 വ്യവസ്ഥകളായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മറികടപ്പു
 ന്നു ശാസ്ത്രങ്ങളെ കേട്ടിട്ടുണ്ടു് അവിടു സമ്പാദിപ്പാ
 നായി അതിനാൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ള വിവരണ
 തെക്കൻ ഭാഗത്തുവെച്ചു പോവാൻ മുൻപുതന്നെ
 കരുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഞാൻ പോകുന്നുണ്ടു്;
 റിങ്ങും വരുവിൻ.

കോവലൻ—സ്വാമിനി! അവിടെക്കു വന്നാൽ. ഉപ
 കി ഇങ്ങനെ അങ്ങനെയുള്ളതായാൽ ഈ അ
 ബദ്ധയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തേണ്ടതല്ല; ആയം
 സമയം എന്നിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുവ
 രേല്ലാ.

സ്വാമി—കോവലൻ! നാം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അ
 ത്രത്തിൽ പാലത്തും പല കഷ്ടങ്ങളും നേരിടാൻ

നിത്യയുദ്ധം; അവയൊന്നും നിന്നാടിവിട്ടു; അതിനാൽ അറൻ വരയരും; കേട്ടുകൊണ്ടുവരും. സൂര്യന്റെ കണ്ണുകൾ കരഞ്ഞുപോയും. അധികതയായ ഈ കോമളരംഗിയായും കരണ്ടു നാം ചുറ്റു സമുദ്രിയുള്ള തണ്ടുലഗ്രാമത്തിലൂടെ പോകേണ്ടി വരുന്നതായാൽ അവിടെ നിൽക്കു വിട്ടുപോകുന്നതും ആഴത്തിലാക്കി വളരുന്ന വള്ളിക്കിഴങ്ങുകൾ പൂക്കിയെടുത്ത കഴിക്കുള ചമ്പകരങ്ങളിൽനിന്നു കൊഴിക്കു തേനോലുന്ന പൂക്കൾ ഉടി പടുകഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതറിഞ്ഞു നടക്കുന്നവരങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു ദിവ്യംകൂടെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും; അങ്ങനെയുള്ള പടുകഴിക്കുള കണ്ടിരുന്ന് മണ്ണിമാറിപ്പോകുന്നവരുടെ ദേഹത്തിൽ അളിയപ്പെടുന്ന വിണ്ടുതേന്നുഴുകിപ്പോകു താഴ്ന്ന കരസ്ഥകളിൽ ഇരുന്ന പനസഫലങ്ങൾ ശത്രുതപം ഭാവിയുകൊണ്ടെന്നപോലെ അംഗങ്ങളിലിടക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ വെളിച്ചമേറിയ ലൂടെപോകുന്നതായാൽ അവിടെ രണ്ടുവർ ഇങ്ങിനെയാകുന്ന നട്ടിമിടുന്ന തോട്ടങ്ങളിൽ ആ ചെടികൾ തമ്മിൽ പിന്നെത്തുകിടക്കയും ഇടച്ചാലുകളിൽ ചക്കക്കുളം ചെന്നിരിക്കുകയാൽ ഇവരുടെ ഉദ്രപാദങ്ങളെ വേദനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ മരച്ചാലുകളും തോട്ടങ്ങളുമായി

കിടക്കുന്ന മേട്ടപുറം വഴിപ്പല്ലത്തെ താഴ്ന്നുവര
 രായ വാൽമറ്റായി പോകുന്നതായാൽ ഒരുവി
 ന്ന വിമിഷണ പൂക്കളുടെ പരിമളം വീഴുന്ന തടാ
 കങ്ങളിൽ വാസംചെയ്യുന്ന നീർനന്മുൾ ഇങ്ങന
 ടി നടത്തുന്നതും വാളു, മണൽ മുതലായ നീണ്ട മ
 ന്വയങ്ങൾ വിടങ്ങിട്ടു വാടുന്നതും ഇവർക്കു യോഗ്യ
 തന്നിട്ടില്ല; അത്രയുമല്ല, ജന്മവിടെ കരിമ്പിൻ
 തോട്ടങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു കാടുകളൊന്നുമില്ലായ്മ
 യാൽ കരിമ്പുകളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള തേൻകൂടകൾ
 തടികൾ തമ്മിൽ മുട്ടിച്ചടക്കത്തു ചേരുന്നൊഴുകി ജര
 ടത്തുള്ള പൊയ്ക്കയീരയെ ശുദ്ധജലത്തോടു ചേരുന്ത
 ഇവൾ ഇതറിയാതെ ദാഹം സഹിക്കുവതായാതെ
 കരമ്പോൾ മധുചിശ്രമായ ഒരു ജലം അങ്ങലിയി
 ലേറതിക്കട്ടെല്ലവെന്നു വരാം; ഇതു യാതൊന്നുവിത
 തോകുന്നു; വന്ദിതർ വേലക്കാർ കൂടുകൾ പാടി
 ച്ചു വരമ്പിലിട്ടുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സുലഭമായിട്ടുള്ള
 കരികവലയപ്പൂക്കളെ വിട്ടുവാകാതെ മധുപാനം
 ചെയ്തു യെങ്ങിരിക്കുന്ന മധുപങ്ങളെ യാത്രാമുക്ത
 ശം ധേതുവാൽ പ്രദാദംകൊണ്ടു ചവിട്ടിയെന്നും
 വരാം. ജാലകളിൽ കിടക്കുന്നൊഴുകുന്ന വെള്ളവ
 ര്ത്ഥാലിന്നത്തേ കരവഴിയെ പോകണമെന്നു വ
 ന്നതേ കരസ്സരികെ ജലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരും
 കൗതുകമുള്ള പുണ്യകളോടും വരകാളാടും കൂടി

യവയുദ്ധമായ കണ്ടെടുക്കൽ. ശേഷം ഉള്ള
 വഴി സൂക്ഷിച്ചറിയാതെ സാധാരണമായി നടക്കു
 ന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങൾ തട്ടി അവയ്ക്കു
 വേദന പറ്റുന്നതായാൽ പ്രാണിഹിംസാബ്രവ
 രമായ ആ ഹിംസ നമുക്കു വഹിക്കേണ്ടതാണോ?
 മുൻ വിചരിച്ചുകൊള്ളൂ. അങ്ങനെയും വായുക
 ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലായിട്ടുള്ള വിധം ഭൂ
 മികൾ നമുക്കു യാത്രചെയ്യുവാൻ കേൾക്കേണ്ടിയില്ലാ
 യതാൽ നീ, നിന്നിൽ പ്രിയപ്പെട്ട മണിത്തൂവ
 ുളാത്ത ഒരു അങ്ങനെയുള്ള ആശങ്കയെ
 ന്നു് അവിടത്തെ അപായകരങ്ങളായിത്തീരാ
 തവിധം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ഇപ്പോൾമെല്ലാമേറേയായു കയ്യിൽ അടി
 കൾ കിടക്കുകപോലും അല്ലെങ്കിൽ പിലികളും ക
 യ്യിലേക്കുള്ള, “പഞ്ചമന്ത്രം (അ. സി. അ. ഉ. സാ)
 തന്നെ നമുക്കു വഴിയിൽ ഇണക്കട്ടെ” എന്നു പ്രാ
 ത്നാപ്തി, അവയുടെ ചേർന്ന യാത്രയുണ്ട്. ശനി ഇ
 വേലിക്കിനോടൊന്നിച്ച് തന്നെ മറ്റൊന്നും പൂർ
 കേതുവുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇത്രയും കേൾക്കുന്നതിലൂടെ
 ബാധകമാകുന്ന കടകളുടെ ശിക്ഷയെ
 ന്നുൽ വേദനയായ ഇടിമുഴക്കങ്ങൾക്കും പരന്ന
 ബാധകുന്ന കാര്യവുമായിട്ടെന്തെങ്കിലും ആ ക
 ലയിൽനിന്നുതന്നെ നന്നായ പ്രവർത്തനങ്ങളാകട്ടെ

കൂടി സ്വമിത്വത്തിനായി കഴകീയവരുന്ന കാവേരിതടം, നദീതടം കയ്യിട്ടിട്ടുള്ള കടൽവയറ്റുറ്റപ്പാക്ക ത്തിന്റെ നിരോധനത്താൽ കരകവിടത്താഴകുന്ന ചുറ്റുവയറ്റുത്തിന്റെ ഭവനിക്കും പുറകെ വയവിൽ കലാസ്സൽക്കടലാലും കരിമ്പിൻകുത്താലും ചുറ്റപ്പെട്ട അനുപത്തികളുള്ള കരലിനികളിൽ വാ കേരളി, നാമ, ജനനനം, കരറി, കട്ടുകേഴി, നീകാക്ക, കേകാക്ക മുതലായവയുടെ നിവാസത്തം വേദകളത്തിലെന്നപോലെ ഏകീകരിച്ചുള്ള വോ ഹവും, വിളയിടാക്ക ചെറുവടത്തുകിടക്കുന്ന കഴി തിലിനത്തികിടക്കുന്ന ചുവന്ന കണ്ണുകടോട്ടകളിയ ഏതെ കയരിയച്ചു, മോടത്തം അധികമുള്ളതി ന്നും ഉടൽ തെച്ചുകഴകിട്ടിട്ടാത്തതിനാലും ഉണ്ണ ത് ചെറിച്ചിൽ വോക്കവാനായി ഭയകിടന്ന ഉണ്ണി യതിനാൽ പരികളര ചരിത്തരും അധികം നെ പ്ര നിറച്ചിട്ടുള്ളതായ പരികളട്ടിൽനിന്ന ചെറു

[illegible]

[illegible]

ഓരോപുരത്തുനിന്നും ചെറിയൊരു സമരസമിതിയും, ക
 മലകൾക്കിടയിലും, കടലിടകൾക്കിടയിലും ഉന്നതി
 ശതങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാതെ ആഗമങ്ങളു
 മെങ്കിലും തത്വങ്ങളുമടങ്ങിയ ധർമ്മപ്രകാശങ്ങളെ
 യുവജനം കേൾക്കുകയും വണ്ണം അർത്ഥമെടുക്കുന്ന
 മറ്റു ചാരണന്മാർ (പ്രഭുക്കന്മാർ) പട്ടണം വി
 ഛിയിക്കുമെന്നുള്ളി ചിന്തിക്കുന്നതായിത്തോന്നുന്നു,
 “പുരുഷന്മാർക്കിതകർമ്മങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോകേ
 ണമെന്ന കരുതലാട്ടുതി ഇവർ വന്നിരിക്കയാണു്”
 എന്നായിത്തീർന്നു കവനത്തിലിടുകയോടുകൂടി ചെന്ന
 കണ്ണകിയും കോവലനും അവരുടെ കാഴ്ചയ്ക്ക് സാ
 ഷ്യാംഗം നമസ്കരിച്ചു. ഇവർ ഇവിടെ വന്നതിന്നു
 ചുള്ളി ജ്വലിക്കുന്ന തന്റെ പ്രസന്നമായ ഭൂതകാ
 ലമനുഭവത്താൽ ഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും മരമാനുഷ്യാ
 ദികൾ നീങ്ങിയ ഗംഭീരപുരസ്സനാകയാൽ ഇവർ
 നേരിട്ടവൻ പോകുന്ന ദാരുണതയെക്കുറിച്ചു താൻ അ
 ശേഷം ക്ലേശിക്കാതെ അവർക്കുവേണ്ട ചാരണൻ പാ
 ണ്തെ. — “തവാനിധിയാരു കവനത്തിൽ ആരും ആ
 പ്താൻ കഴിയാതെപിടയത്തിൽ അനുഭവത്തിന്നടുത്തി
 രിക്കുന്ന കൃത്യംഗതി നോക്കുക. വിളമ്പലത്തിൽ വി
 കലു വിത്തുപോലെ ഹരിച്ചു പ്രത്യുഷ്ണത്തിൽ സമു
 ത്തഹരലാഭമവിടുകാലത്തു് അതു് ആകാശവന്ന
 തല്ലി അതുപോലെ ഇതു് കഴിക്കാവുന്നതല്ല കൊടു

കരോടിക്കുന്ന വിശാലമായ ഒരു കൈത്തറയിൽ
 വെച്ചു വിളക്കുപോലെ ഉടലിൽ നില്ക്കുന്ന ജീവനും
 മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലാതെ ബന്ധിച്ചു നില്ക്കുകയില്ല—
 സർവ്വജ്ഞൻ, ധർമ്മശീലൻ, മനോനാഥിതൻ, നിശ്ച
 ലൻ, * ജിജ്ഞാസൻ, സിദ്ധൻ, * ഭഗവാൻ, ധർമ്മാ
 ലോകൻ, ദൈവഭാവൻ, ധർമ്മബ്രഹ്മൻ, നിത്യൻ, ശു
 ഭൻ, പരാത്മാൻ, പണ്ഡിതൻ, നിമജ്ജമാൻ,
 ബ്രഹ്മദൈവൻ, ശിവലോകനായകൻ, പരമൻ, ഗു
 ണാത്മകൻ, പരാചിത്ര്യൻ, തത്ത്വജ്ഞകൻ, നിത്യ
 തൻ, ചാരണൻ, കാമണൻ, സിദ്ധൻ, സർവ്വാത്മാ
 മൻ, പ്രഭു, തോജാബ്രഹ്മൻ, സർവ്വപ്രാപി, ഗുരു
 ത്തി, ഗുണബ്രഹ്മൻ, അസ്മൽസമർത്ഥി, പൂർണ്ണകീർത്ത
 നൻ, ഗുണസമ്പന്നൻ, ശങ്കരൻ, ഗുരശൻ, ശംഭു,

* മനോനാഥമനീഷഃ, മനോവശനീഷഃ, വേദനീഷഃ,
 മോഹനീഷഃ, മോഹജ്ഞഃ, കരോ, ഭഗവതഃ, അനന്തരം...
 നീ അപ്പകർത്താമ്യം ചെയ്തിട്ടുവെ.

* മതിജ്ഞാനം, ശ്രദ്ധജ്ഞാനം, അധിപത്യജ്ഞാനം (പുരു
 ഷർത്ഥം) മനോവശ്ചാത്മജ്ഞാനം (മനോവശഃ മനോജ്ഞ
 ഷഃ) പുഷ്പജ്ഞാനം കേവലജ്ഞാനം (ത്രികലജ്ഞാനം)
 എന്നീ പഞ്ചജ്ഞാനമുണ്ടുവെ.

ചതുർവ്യക്തി, അംഗഗമകൃത്ത്, അർദ്ധ്യൻ, ശിവ പരമുണ്ണി, കണ്ഠാവ്യം, ∴ അഷ്ടഗുണസ്ഥനൻ, അഷ്ടപുരാനന്തരം, ദിവ്യൻ, + ആഗമാദ്യൻ, സ്വയംപ്രകാശൻ ഇങ്ങിനെ 47 നാമങ്ങളോടുകൂടിയ വനാൽ അർജ്ജുനമൃഗപ്പട്ട ആഗമത്തെത്തന്നപ്രകാരം സിദ്ധിക്കാത്ത യാതൊരുത്തരും ജനനരൂപമായ നിലവാരങ്ങളിൽനിന്നു കരോധൻ കഴിയുന്നതല്ല.”

ഇങ്ങനെ മഹിമയും സാമഗ്ര്യവുമായ ചരണന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട തപോധനയായ കവനമി കൈകൂപ്പിനിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു — “കാമനെ ജയിച്ച മഹാത്മാവിന്റെ തന്നെ പ്രതിപാദകങ്ങളായ പരിശുദ്ധാധ്യങ്ങളിലല്ലാത്ത മറ്റൊന്നിലും ഞാൻ ചെവികൊടുക്കുന്നതല്ല; മരജിത്തിന്റെ

* അംഗഗമം 12. ആചാരം, സൂത്രകരണം, സ്ഥാനം, സമവായനം, വ്യാഖ്യാനപര്യായം, അർത്ഥകരണം, ഉപാസകാഭ്യയനം, അനുകൂലംഗം, അനുരോപാധികരണം, പ്രസ്താവകാണണം, വിവരകണ്ഠകരണം, ഭൂമിദാനം.

∴ അഷ്ടഗുണങ്ങൾ 1. അനന്തകരണം, 2. അനന്തവിജ്ഞം, 3. അനന്തരണം, 4. അനന്തസ്വരം, 5. നിന്നാദം, 6. നിഷ്കാരം, 7. നിരായുക്തം, 8. നിഷ്കൃഷ്ടം.

+ ആഗമങ്ങൾ 8. അംഗഗമം, പൂർവ്വഗമം, ചതുർവ്യക്തിഗമം.

[illegible]

വിടുന്ന കണ്ണകിയും കേവലനും കവുനിയടി കളഞ്ഞാണിച്ച് ഇരുക്കെയിലും മുക്തിനിമയണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മരച്ചേരകളോടു കൂടിയ കരവരി മഹാ നദിയുടെ വടക്കുകരയിൽനിന്ന് കടംകയറി ഒരു കൈകരയിൽ വന്നിറങ്ങി, നടുമലയതിൻ പരന്ന കിടക്കുന്ന ഒരു പൂശ്ശെലയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ആ പൂശ്ശെല കുമ്പാഴ്ത്തലും നവോദയയുമായ് ഗണികയും ഒരു വിടനുംകൂടി അവിടെ വന്നു കണ്ണകിയെയും കേവലനേയും കണ്ട് ഇവമാണെന്നറിയാനാഗ്രഹം തോന്നി അടികളോടു ചൊരിച്ചു. “ഉപവസാദിത്യ ത്വങ്ങളാൽ മെലിഞ്ഞ ശരീരവും ഉഗ്രമായ തവസ്സും ചേർന്നുകാണുന്ന താപസി! കാമനും തനിയുംപോലെ കറണപ്പെട്ടു. ഹ ഇവർ ആരാണെന്നറിയരുത് കെറളം.”

താപസി—ഇവർ ഏതെങ്കിലും മക്കളാണ്; കാമനും തനിയുമല്ല; മനുഷ്യശരീരികളാണ്; യാത്രാക്ലേശമൂലം അവശമായിരിക്കുകയാണ് അവരുടെ അരികിൽ ചെന്നു് അനുവൃത്തിപ്പെടുത്താതെ കഴിഞ്ഞു പോയിൽ.

ഗണികാവിടന്മാർ—ശാസ്ത്രാത്മസാമങ്ങളറിഞ്ഞതാ പസി! “ഏകോദനജന്മമായ സ്പീഷ്യന്മാന്മാർ ഭാര്യമുൾത്തൂതം കൈക്കൊണ്ടു വാണിമിക്കാം” എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ പറിച്ച ശാസ്ത്രങ്ങളിലൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാലും.

ഇങ്ങനെ വാങ്ങുന്ന ഡിക്കാരവാക്കു കേട്ടതിനാൽ കണ്ണുകി നടുങ്ങി ചെവി പൊങ്ങി, ശ്ലേഷത്തിൽക്കുന്ന ലതയ്ക്കൊക്കുന്ന എണ്ണർ മകളെ നിന്ദിച്ചതിനാൽ ഇവർ പെരുമുറിച്ചെടുക്കുകയും നിറഞ്ഞ കരട്ടിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന കുന്ദമികളോടൊക്കെട്ടു. ” എന്നുള്ള കർവ്വത്തിടകളുടെ ശാപം തപോബലത്താൽ തൽക്ഷണംതന്നെ അവരെ ബാധിക്കുകയും ശാപപുരുഷനായ ഗ്രാഹിക്കാത്ത ഒരു ദേവതകൾ കറുത്തമികളായിത്തീർന്നു നെടുനായ ശബ്ദത്തിൽ കൂക്കിയിരിക്കുകയും ചെയ്തതു കേട്ട കണ്ണുകി നടുങ്ങി നെടകളുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നുപേക്കിച്ചു.

കണ്ണുകി — സ്വധർമ്മമനുഷ്ഠാനന്തരം വിവിതമല്ലാത്തതു പറഞ്ഞാലും ഇവർ അറിവില്ലാതെ പരസ്പരപോരുത്താണെന്നു മേലയുള്ളവർ തങ്ങളെ അനുനയമാലിഷയുണ്ടാക്കുന്നു; തപോനിധിയായ ദേവതയുടെ മുമ്പിൽ അവരധമമായിട്ടു ഇവർ ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് മോചനം കിട്ടുവാനുള്ള കാലം വിണ്ണായിട്ടു ശോചാരോക്ഷം നൽകണമെ.

അടികൾ — അഹങ്കാരത്താൽ ദൈവം നേരിട്ടതെന്നറിയാതെ ദുഃഖമനുഭവിക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ വിശ്വജനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അർദ്ധവതികൾ ഉൾ

യൂർക്കോട്ടയുടെ മതിലിന്നു പുറമെയുള്ള ഒറ്റമരം
യു മുറക്കോട്ടിൽ ചുറ്റിയലഞ്ഞു വന്നുണ്ടു സംവ
സരം കഷ്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതിന്നശേഷം സ്വസ്ഥ
രൂപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്

ഇങ്ങനെ ശരപരമാക്കുവാനു കൊടുത്തു് അടി
കളും കണ്ണുകീഴേവിയും കണവനുംകൂടി * 'കോഴി'
യെന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും പുറമേരിയോടുകൂടി
യതും 'പെരുനൽകിള്ളി' എന്ന ചോഴൻ വാഴുന്ന
തുമായ ഉറയൂർനഗരത്തിൽ ചെന്നു.

കാണുപരിശിഷ്ടം

കിമീടാധിപതികളായ ചോളവാംഗ്യചേര
ഭൂപാലന്മാരിൽ ഭൂബലംകൊണ്ടു പേർ പുകഴ്ന്ന
ചോഴമനവന്മാരുടെ ധർമ്മരൂപനാശീലവും അ
പ്രതിഷേധമായ പരാക്രമവും പരിശുദ്ധീകരണവും രാ
ജ്യത്തിൽ വിരുന്നതുമായ അഭ്യുന്നതിയും നാനാപ്രവ
രങ്ങളായ ഉത്സവാരംഭങ്ങളും അതാനു സന്ദർശ
ിച്ചിട്ടു് ഭരതമന്ത്രികളുടെ സമാഗമവും യോഗഭേദ

* മുൻകാലത്തിൽ ഒരു കോഴി കുറംപോലെ വലിച്ചു
കുരുമ്പവിയോടുകൂടിയ അതഗുണത്തെ അർത്ഥവസ്തു എന്നു
പേരും.

ങ്ങിരിക്കും ഭംഗം ഭവിക്കാതെ ധനധാന്യസമ്പത്തി ക
 തയ്ക്കുന്നുള്ള കടികളുടെ വാഴയും ആഹാരപദാർത്ഥ
 ങ്ങളുടെ സ്വരൂപിയും ദിവ്യനദിയാത കരവരിയുടെ
 പരിപാവനമായ മുമ്പിയും മേഘങ്ങൾ യഥാക്ര
 മം ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന പൂഷ്പിയും, മംഗളങ്ങളും ഭരതനാട്ടു
 വും ഏറ്റു വരികളുള്ളതുകളും ഏഴ് കാനൽവരിയും വീ
 ണാഗാനവും മറ്റു കലകളും സ്വർവ്വിളിയികളും അ
 താഴ്ന്നിലയിൽ അനുകരണീയമരവണ്ണം യഥാക്ര
 മം ഏകകരവിച്ച വിഖ്യാത വകാർകാണ്ഡം പരി
 സരപ്പൊഴായി.

—

മധുരകാണ്ഡം.

പതിനൊന്നാം ഗാഥ.

അമണ്ഡദിശനം.

കവുന്തിയും കണ്ണുകിയും കോവലനും വൈക
ന്നേരം ഉറയ്ക്കുകിൽ ചെന്നു തങ്ങി പിരേന്നാർത്തം,
ഇന്ദ്രവിംബരൂപം മേന്മയുണ്ടിതിന്നതുപോലെ
നിണ്ണുക്കുവീട്ടയും മുക്കയും മേയ്ക്കുതന്തിട്ട
ചങ്ങലാലയ്ക്കുവീടുണ്ടു ചാരുസുന്ദരകണ്ഠം.
മെണ്ണക്കണ്ണെ നിരന്നുള്ളതേക്കുകത്തിൽ തന്നെത്തന്നിൽ
വയ്ക്കുന്നതിട്ടാഴ്ചകൾ മെയ്ക്കുമാഴ്ചക്കിന്നൽ
ധന്തുനാമരഹിതനെ ചെന്നെൻ വയ്ക്കുന്നവയ്ക്കു.

ആ വിഹാരത്തിലുള്ള സമ്പ്രദീപ്തികൾക്കെല്ലാം മുഖ്യ
സ്ഥാനമായ സംഗമവശത്തുവെച്ചുള്ള വിശാലമായ
ചോലയിൽ വെച്ചു, തനിക്കു മുൻ ശിലാതലത്തിലി
രുന്നതല്ലാത്ത ചാരണൻ ഉപദേശിച്ചു വാക്യങ്ങളെ
കവുന്തിയടികൾ ആവിടെയുള്ളവക്കായി ഉപസ്രി
ച്ചു; അന്നു് ആ വിഹാരത്തിൽ വാസംചെയ്യുന്നവ
രും ഘോഷമാശ്രയിക്കുകയായ ജൈനന്മാരെ പരി
ഞ്ഞു മറ്റൊരിടത്തിൽ ചെന്നു ചാത്തു. ഭക്ഷിനദി
ക്കിടലക്കു അത്രചെയ്താനായി അത്ര വെളിച്ചം പ

ഇതുകാഴ്ചകളെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉറപ്പുവരുത്തുവാനായി പരമപ്പെട്ടു; ആദിത്യൻ ആദിത്യൻ പൂർവ്വദിശിയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു, പിന്നെ അന്നും ഉദയാസ്തമനം; ജലസമൃദ്ധി യോടുകൂടി നല്ല വളം നില്ക്കുന്ന വനവും അതി ന്നരികെ ഒരു തടാകവും ഇളങ്ങലെയും കണ്ടു, ആ ചോലയിലുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ വന്ന വിശിഷ്ടനായ ഒരു വൃദ്ധ ബ്രാഹ്മണൻ ഇപ്രകാരം ആശീർവാദിച്ചു: “ഓ ഓധിരാജനായി പേർപുകഴ്ന്ന നമ്മുടെ മണവൻ വരുന്നിരിക്കട്ടെ; മുമ്പാകെ കാലത്തു തന്റെ പ്രതാപത്തെ മറയ്ക്കി മണവന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി അണിപ്പാനായി കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടുകയും വേല റിടയ്ക്കു വരുന്നതുകൊണ്ടും മെല്ലെ പഴംപകു വീട്ടുവാനായി പിടന്നത കാലത്തു തെക്കൻ ദിക്കിലുള്ള പറ്റുളിയാടൊട്ടുകൂടി കരകിടക്കാട്ടിനെയും ആതിന്റെ അയൽപക്കമുള്ള മലകളേയും കടൽ കേൾവിപ്പെടുത്തുവോയതിനാൽ അതിന്നു പകരമായി ഉത്തര ദിക്കിലുള്ള ഗംഗാനദിയെയും ഹിമവൽപര്യതയെയും കൈവശപ്പെടുത്തി ദക്ഷിണദേശാധിപത്യം വഹിച്ചു പാണ്ഡ്യഭൂപൻ ജയിക്കുമോകളെ; ചന്ദ്രവംശത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കായി ഇന്ദ്രൻ ചവിട്ടിയെന്ന അനഗമരായേ ധാരാളത്തെ തന്റെ മാനദണ്ഡത്തെ വിളക്കിയ പാണ്ഡ്യവംശൻ വാളു തന്നെ സാധി

അതു ഇന്ദ്രൻ അണിയുന്ന മകടവലയത്തെ മുടിയിൽ ധരിച്ചുതിനാലുണ്ടായ ഈയ്യുന്നിമിത്തം തന്റെ നാട്ടിൽ വഷിപ്പാക്കിത്തന്ന ദേവങ്ങളെ ബന്ധനത്തിലാക്കി യഥാകാലം വഷിപ്പിച്ചു കൃഷിക്കു അങ്ങനെയുണ്ടായ കോട്ടവും തട്ടാമത നാട്ടിന്റെ ഫലപുഷ്പിയെ നിറവേറ്റിയ ഉഗ്രവർമ്മപരബ്രഹ്മദൈവങ്ങളെയുപരികൂടെ.” എന്നിങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണവർക്കും കേരളക്കാരും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു കോവലൻ ചോദിച്ചു: —

ഓം ബ്രാഹ്മണ! അവന്റെ ദേശമേന്ത്രി? ഇവിടെ വരുവാൻ കാരണമേന്ത്രി?

ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു: — “ഏതായാലും ഉന്നതവുമായ ഒരു പവുതത്തിന്മേൽ നീലമേഘം പാർച്ചാഗങ്ങളിലേക്കു കവിയാതെ പട്ടിത്തറ നിന്നാൽ അതിന്നൊക്കെയധികം വിടർത്തിയ തന്റെ ആയിരം ഫണങ്ങളെ ഉയർത്തി ആദിദശാധനാകുന്ന പയ്യങ്കത്തിന്മേൽ പള്ളിക്കൊണ്ടു സർവ്വദൈവതാഗണസേവ്യമാനന്ദാധി അലകളിച്ചുകുന്ന കാര്യമെന്താറിന്റെ തുരുത്തിൽ ഇന്ദ്രിയമുണ്ടെ അധിവാസത്താൽ സുന്ദരമായ വർണ്ണസ്ഥലത്തോടുകൂടിയ ശ്രീമംഗനാഥനെയും, കൊടിവഴിത്തീരം മുതലായ അനേകം അതവിയാകളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമായ വേങ്കിടഗിരിയുടെ മുമ്പാകിൽ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ ഇരുപുറത്തും പ്രകാശിച്ചു നില്ക്കുന്നതിനുമദ്ധ്യേ ഒരു മഹാനിലമേഘം മി

നല്ലതന്നെ പുതിയ വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഇന്ദ്രധനുസ്സാക
 ന്ന പാണ്ഡുനിയന്ത്ര നില്ക്കുമ്പോൾവ ശത്രുക്കിത്തായ
 ചക്രത്തെയും ശംഖത്തെയും ഭക്തിനവാകരങ്ങളി
 ലേന്തി മനോഹരമായ കൃഷ്ണാമാലം മാറിടത്തിൽ
 പൂണ്ട പരിമളമലപീതാംബരധാരിയും പാകതരമാക്കു
 ന്നതായി വേകടഗിരിയെന്ന തിരുപ്പതിയിൽ വാണ
 കൂട്ടുന്ന വിശ്വരൂപി വേകിടാപലപതിയെയും കുനി
 ണ്ണു കണ്ടു കണ്ണിൻ സാഹസ്യം ലഭിച്ചാൻ കരൾ
 കവിഞ്ഞുള്ള കാഞ്ചനയോടെ ഇവിടേക്കു വന്നതാണു്
 എന്റെ ജന്മഭൂമി അങ്ങു കടകലയ്ക്കു സമീപത്തിലു
 ള്ള 'മോകാപ്പു' എന്ന ദേശമാണു് അത്രയുമല്ല ദ
 ഷിണുദേശാധിപനായ പാണ്ഡ്യഭൂപന്തം മഹാമ
 യും ഭാഗധർമ്മാദികളും അറൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
 തന്നെയല്ല കണ്മകളിടത്തക്കവണ്ണം കാഞ്ചനം ക
 ശിപ്പുണ്ടായിട്ടല്ല അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ശ്ലാഘി
 ക്കുന്നതാണു് ”

കോവലൻ അവദമന്തനും അഗ്നിഹോത്രിയുമായ
 വിഷ്ണുവർമ്മൻ അതങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ; മധുരാപു
 മിക്ക ചോവാരൻ നല്ല മാർഗ്ഗമെന്തെന്നു അങ്ങനെയോട
 വാണതാൽക്കൊള്ളാം.

ഇതാമണൻ—സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാത്രമല്ലാതെ പ്രജക
 കളുടെ ക്ഷേമത്തെ ദേശശുദ്ധിയും ഗണിക്കാത്ത
 അമാത്യന്മാരെപ്പോലെതന്നെ നാട്ടിന്റെ നീതി

നൂറ്റാണ്ടുകളെ അൾത്തോഴ്സ നടുക്കിപ്പോയതെ രാ-
 ജാവും ധൂഷണത്തിന്നിന്നിന്നാൽ അനുഭവകര-
 യ രാജ്യപോലെ കടുവേനലാകുന്ന അനൂലുലസ-
 ചിവനോടുട്ടി കരോരകിരണനാകുന്ന സൂര്യ-
 നാലും മുല്ല (വനഭൂമി) കരിഞ്ഞി (മലയാ-
 മം) എന്നീ രണ്ടു തരം ഭൂമികളും ആത്മ-
 കാരം സഹിതത്തെ സഹജമായ രാമണീയകം ക-
 ളത്തു സ്വഭാവം മറ്റി അദ്ദേശവംസിറുകെ-
 ല്ലാം അസഹ്യമായ ആമയത്തെ ഉളവാക്കുന്ന
 പാല (മേളി) നിലത്തിന്റെ നിലയെ വഹി-
 കുന്ന ഇക്കാലത്തിൽ വിശദം ഈ തനപരി-
 യോടൊരുമിച്ച അത്രയ്ക്കൊരുമി വന്നുവല്ലോ
 എങ്കിലും അൻ നിങ്ങൾക്കു പോകേണ്ടും മാറ്റ-
 യെ വാങ്ങത്തരാം. വാറകളും കന്നകളും നെട്ട-
 തായി വളഞ്ഞു വഴികളും ഇടിഞ്ഞു തുറന്നു കിട-
 കുന്ന കളങ്ങളും നിറഞ്ഞുള്ളി വലിയ ചുരം കട-
 ന്ന കൊടുമ്പാലൂർ, നെടുംകളം എന്ന രണ്ടു ദേ-
 ശങ്ങൾക്കും പൊതുവെത്തുള്ളി ഏർക്കം കടന്നു
 ചെന്നാൽ ചന്ദ്രശാലാധരനായ ശിവൻ കയ്യി-
 ലേന്നിയ ഗുലത്തിന്റെ അകന്ന മനകൾപോ-
 ലെ അവിടുത്തെത്തായ തൂന്നു വഴികൾ തിരിഞ്ഞു
 പോകും. അവിടെ പടന്ന കൊമ്പുകൾക്കടുത്തിരു-
 വെണമെന്നു കളയും, ശാലാഗ്രങ്ങൾവാടിനില്ക്കുന്ന
 മരുകളും, അൽക്കൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളി വാകാരെ

ഭൂം, ഉണങ്ങിയിണ മുളകളും, ഉണങ്ങിച്ചുരുങ്ങി കിടക്കുന്ന ചെടികളും, ഭാഗ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടു വലഞ്ഞു മിന്നുപടര ചുരുപ്പിച്ചു നിലുണർന്നു കറുത്തു, അടുത്തുള്ള മനുഷ്യന്റെ ചെറിയും കാണപ്പെടുന്ന ഈ വഴിയുടെ കടന്നു പോവാൻ വിഷമിടും. ഈ ഭാഗം കടന്നു പോയാൽ വിരുന്നെ ലബ്ധതയിൽ നെൽകൃഷിയും, മറ്റു വിളികളും, മുറിപ്പാൻതക്ക മൃഗ ചെന്ന കരിമ്പും, കൊയ്യുമാറായ തിനയും, വിഷമമായ പാമ്പിൽ വിളഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വരകം, വെള്ളത്തിലും, തെങ്ങിലും, വള്ളിച്ചടികളും, കലകൾ തൂങ്ങി നിൽക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും, കൃഷ്ണം തെങ്ങും വില്പനയും മാത്രം നല്ല ഭാഗത്തും തഴച്ചു വളന്നു നില്ക്കുന്നതും ചെറു മല' എന്ന പേരുള്ളതിനുള്ളിൽ പാമ്പുനൽ മലത്തോളം പ്രകാശിച്ചുകാണാം; ആ മലയെ വലതു ഭാഗത്താക്കി ഇടത്തേ തിരിഞ്ഞു നോക്കി നടുക്കു മധ്യഭാഗത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ ആ വഴിയെ ചെന്നാൽ ഇടതു ഭാഗത്തു വണ്ടകൾ കടന്നു പോയി ഗാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന അഴ്വരത്തോടും അഴിന്നു വലകളോടും കളുർച്ചയുള്ള കസേരവനങ്ങളോടുംകൂടിയ ഇടയ്ക്കിടയുള്ള പല ചുരുങ്ങിയ കോട്ടകളും കടന്നു അഴകർ മലയിൽ ചെന്നാൽ ശ്രമപരിഹാരത്തിന്നു യോഗ്യ

മായ ഗുഹാമുഖമുണ്ടു്; അതിന്നകത്തു് അമര
 ഞാൽ വന്ദിക്കപ്പെടുകയും സൗജന്യമായിക്കും
 വിസ്തൃതത്തെ അതിപ്പിടയും ചെയ്തന്ന രാജാജ്യ
 മേരിയ പണ്ഡിതവർണ്ണാ, ഭവകാരണി, ജ
 ഷുസിലി എന്ന പ്രസിദ്ധിയോടെ അടുത്തടുത്തു
 തെടുത്തൊടു കിടക്കുന്ന പുരാണതന്ത്രായ മൂന്നു
 പൊതുക്കളുണ്ടു്; ഇവയിൽ പണ്ഡിതവർണ്ണാപു
 ത്തയിൽ സ്നാനംചെയ്യുന്നവൻ ഐന്ദ്രവ്യാകര
 ണത്തിൽ പൂജ്യനായിത്തീരും; ഭവകാരണിയിൽ
 സ്നാനംചെയ്യുന്നവൻ പൂജ്യനായിത്തീരും;
 ജഷുസിലിയിൽ സ്നാനംചെയ്യുന്നവൻ സ
 വ്യാജീഷുക്കളും സാധികും; അത്യന്തമായ ആ
 മലയുടെ മുകളിൽ സാന്നിദ്ധ്യംചെയ്തതന്നെ ത്രി
 വിക്രമമുഷ്ണിയുടെ ചേവടികളെ വണങ്ങി ഭൂമി
 നിമു കീർത്തനംചെയ്തു ഗിരിയെ മൂന്നു വലംവെ
 കുന്നതായാൽ പാതളഗംഗയ്ക്കുപരിഭാഗമായി
 നില്ക്കുന്ന ഭൂപുഷ്പത്തെ പിടിക്കുകയാണെന്നു അേ
 ന്നും വധം പ്രവാഹംവഹത്താൽ ഇടിഞ്ഞു താ
 ഴിന്ദ് അഗാധമായ ചിലമ്പാറിന്റേൻ (ആപുര
 ഗംഗാ) തീരത്തിൽ പുഷ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞു ചിലമ്പു
 ന്ന കണ്ണികാരതന്ത്രമുഖത്തിൽ സുവർണ്ണലത്തും മി
 ന്നൽ പിന്നറിന്നും സമാനമായ തന്നപോട്ടും മുകി
 മിന്നു കിടയായ മുടിതോട്ടം വളങ്ങ അറുവെ

യെന്നിത്തലയായതും കൂടിയ ഒരു കരുണിത
 ന്നിയ കാരണം. അവർ അവിടെ ചെല്ലുന്നവ
 രോട് “ഐതിഹ്യസംഗ്രഹമേതു? പാരമ്പരിക
 സംഗ്രഹമേതു? ശാസ്ത്രവും ഏകവും അതേ
 ഹൃദയം നിത്യനന്ദനപ്രദമായ സംഗ്രഹമേതു?
 അതുകൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു വിചാരിച്ചാൽ
 പറയുവിൻ; (ഉത്തരം—ഐതിഹ്യസംഗ്രഹം കീ
 ര്ത്തി, പാരമ്പരികസംഗ്രഹം വ്യക്തി, ശാസ്ത്രമെന്ന
 സംഗ്രഹം മോക്ഷം) ഞാൻ ഈ തത്വത്തിൽ വാ
 സം ചെയ്യുന്നതിനാൽ ‘വേദാന്തമേ’ എന്നു വിളി
 കളെഴുതുന്നു; എന്റെ ചോദ്യത്തിന്നു’ ആരെങ്കി
 ലും സമാധാനം നൽകുന്നതായാൽ ഞാൻ അവ
 യുടെ കൈകൾക്കും കൈകൾക്കുള്ളതാണു്; നി
 ഞ്ഞാൻ അതിന്നുതന്നെ പറയുന്നതായാൽ ഇ
 രപ്പോൾക്കെന്ന ഈ ബിംബം. അതിന്റെ വാ
 തിൽ ഇന്നു തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു” എന്നു പറയും ഉത്ത
 രം പറഞ്ഞാൽ കരുണ തുറന്നു വഴിയിന്നതെന്നു
 കാണിക്കും; ആ ഭിംബമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇടയ്ക്കി
 ടെ പല കവാടങ്ങളുണ്ടു്; അവയെല്ലാം കടന്നു
 ചെന്നാൽ ഇരട്ടവഴിയില്ല ഒരു പോര കാരണം;
 അതിന്നു മേലേ കയറിക്കടന്നു ചെന്നാൽ ചിത്ര
 തിരുളഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുള്ള ഒരു സുന്ദരി
 പ്രത്യക്ഷമായി, “അന്നന്തരം ആനന്ദമേതു?”

ഇതിന്നു നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയുന്നതായാൽ ഈ
 ഉന്നതീയങ്ങളിൽനിന്നും റിപ്പോർട്ട് ഇറക്കുന്ന
 കാര്യം ലഭിക്കും" എന്നു പറയും ചോദ്യത്തിന്നു
 അറിയില്ലായ്മയാൽ നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞി-
 രല്ലെന്നിരിക്കിലും നിങ്ങൾക്കു കയ്യെപ്പട്ടതുകയില്ല;
 നിങ്ങൾക്കു പരാകണതായ വഴികളെന്നു അരു-
 ത്തും; ഉത്തരം പറയുന്നവരുടെമുമ്പിൽ അവരെ
 മുൻപുപറഞ്ഞ പൊതുക്കൾകളിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 ചെന്നു് അവരുടെ ഭാഗ്യം പരഞ്ഞറിയിക്കും.
 ഓരോ പാഠം ഉണർത്താൻ അശക്തമായി വേദം
 കണ്ടതും അർത്ഥം ആരും അർത്ഥമെടുത്തു് ഉപരി-
 വയുമായ പ്രവർത്തനം പ്രവർത്തനം എന്നീ മ-
 ത്രങ്ങളെ ഏകമാണെന്നോടെ പ്രകാശിക്കും മ-
 ഹിതം ചെയ്തു് ഒരു ഉന്നത പൊതുക്കളിൽ തന്നെ
 ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നിൽ സ്ഥാനമെല്ലാമുൾക്കൊള്ളാ-
 ന്താ ഹൃദയം അപ്രാപ്യമാകാത്തും സാധിക്കുന്ന
 കണ്ടു. ഈ സ്ഥാനംപോലെയും ഇറക്കുന്ന പ്രാപ്തം
 പക്ഷം അതിനെ ചിട്ട് ഒരു പട്ടികയുടേയ്ക്കായി ക-
 ടിക്കൊള്ളുന്ന ദൈവന്റെ മാനദണ്ഡത്താലാകെ
 മലയാളം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടു്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ
 തൽക്കണം ശ്രദ്ധാർഹമായ അർത്ഥം പ്രത്യ-
 ക്ഷമായി മനസ്സിലാക്കുന്നവരായ ദൈവത്തിൽനി-
 ന്ന നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശംചെയ്തു് ചിലന്ന പക്ഷം
 പരമ പ്രാപ്തികളെന്നുള്ള സന്തോഷത്തോടുകൂടി

സമുദായമധ്യമായ മധുരാനഗരിയെ പ്രാവിശ്ഠ്യം
വിൻ; പ്രത്യേകത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു
ബിലത്തിന്റെ മഹിമ ഇപ്രകാരമാണ്

മറുതല്ല ഒരു മാറ്റങ്ങളിലൂടെ പേരവനിട്ടി
ക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയിൽ നട്ടവയുള്ളതാണ്
ഉത്തമം. ആ വഴിയിൽ നല്ല തോട്ടങ്ങളോടുകൂടിയ
ഗ്രാമങ്ങളും ഉടയ്ക്കിയുള്ള കാടുകളും കടന്നാൽ
ഒരു ദുഃഖമാറ്റത്തിലേക്കും, അവിടെ ഉപദ്രവി
യായ ഒരു ദൈവത പ്രത്യേകമായി തെറ്റാടണമെന്ന
വിധത്തിൽ വഴിയാഗ്രഹം തടഞ്ഞുനില്ക്കും;
അതിന്നു അകറ്റിപ്പോകുന്നതായാൽ ആ പെരുവ
ഴിയെ പോകുന്നവരെയെല്ലാം നോക്കിക്കണ്ടുത
ന്നു അവിടെ കിടക്കുകയും ചെയ്തും നിങ്ങൾക്കു
പോകേണ്ടവഴിയെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു വിവരങ്ങൾ ഇ
ങ്ങനെയെല്ലാമാണ്; അതിനാൽ നിങ്ങൾ പെര
യ്ക്കാൻ വിൻ; ഞാനും ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം വേരുക
ടേക്കു വന്നു വന്നിപ്പോൾ പോകുന്നു”

ഇങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണോത്തമനിൽനിന്നു മാറ്റ
വിവരങ്ങൾ കേട്ടു കവുന്തിയടികൾ അത്ഥഗതിത
മാവേണ്ടു പഠിക്കുക.

അടികൾ — ധർമ്മനിഷ്ഠനായ മഹീസുരി അക
ത്തൊഴി പാടിത്താവായ ഇന്ദ്രനാൽ മെട്രിപ്പട്ട
പ്രകാരം ഞങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടുള്ള പര

റപ്പെട്ട് അതിനാലുകെ പോകുന്ന വഴിയിൽക്കൂടെ ഒരു സരസ്സിന്റെ തീരത്തിൽചെന്നു വീലാസയോടെ പടവിൽ ഇറങ്ങി നിന്നു അപ്പോൾ ബ്രഹ്മണൻ പറഞ്ഞ വനദേവത കോവലന്റെ ചേരിൽ തനിക്കുണ്ടായ രാഗഭാഗത്താൽ അവന്റെ മെട്രികിൽ ചെന്നുചേരുന്നതുള്ള മോഹത്താൽ മാധവിയുടെ മേൽ ഇവനുള്ള അനുരാഗം നിമിത്തം തന്റെ ചേരിൽ പ്രീതിയുണ്ടാകുമെന്നു കരുതി അവളുടെ സമീപമായ വസനമാലയുടെ വടിവുകൾക്കുണ്ടായ കോവലന്റെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിച്ചു, കാരാന്നാൽ ഒരു പൂങ്കൊടിയെന്നപോലെ (?) പൊടുന്നനവെ അവന്റെ അടിയിന്നയിൽ വീണു വണങ്ങി കള്ള കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു മാധവിയുടെ പക്കം പിടിച്ചു പറഞ്ഞു ഇടങ്ങി.

വനദേവത. — “നമുചേർ മാലയിലുള്ള കേന്ദ്രകീപത്രത്തിൽ ഞാനെഴുതിയ സ്വന്തശക്തിൽ ഒരു തെറ്റും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല; നീ പറഞ്ഞ വരകിൽ വല്ല തെറ്റും സംഭവിച്ചിരിക്കാം; അതിനാലുള്ള കോവലൻ എന്നു കൊടുത്ത ഒരു ചുരുക്കത്തന്നെ ചാത്രമാക്കിയത്” എന്നു പറഞ്ഞു മാധവി ശോകപരവശയാൽ വീണു വിലപിച്ചു; “മനികളും പണധിതന്മാരും പഠിപ്പില്ലാതെ തന്നെ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരും സന്തോഷകരമിണിയായ

പിശാചികയാണിതെന്നു കല്പിച്ചു മുഖദേശനംചെയ്താക്കു അകന്നു പോകുന്ന വേഗ്യാനത്തിന്റെ വൃത്തി നികത്തുമാണു് എന്നു തന്നെ വിചിന്തിച്ചു നായനങ്ങളിൽ നിന്നു മൊക്കെകാസ്മരാനിഭങ്ങിയ ബാഷ്പധാരകൾ പൊഴിച്ചു്, ആദാമോപ്പന്റെ മുലത്തടത്തിലണിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വെണ്ണിലാപുപൊഴിച്ചു ചിലമ്പുന്നതുമായ മുഹൂർത്തത്തെ അറുത്തൊഴിഞ്ഞു് അവിമകതയായ എന്തൊരു വിരക്തയാശിഷിത്തു്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ മധുരാപുരിയിലേക്കായി പോന്നതിന്നു മറ്റൊരുപ്രത്താൽവെച്ചു കണ്ടവരിൽ നിന്നരികായതുദ്യലം വ്യാപാരികളോടു ചേർന്നവൻ ഇവിടെ എകാകിനിയാരുഴലേണ്ടിവന്നു; ഇതിന്നു സമചിത്തനായ വൊന്നങ്ങളിച്ചയന്ന ആശ്വാസവചനമെന്തു്? എന്നു ചോദിച്ചു. ഇങ്ങനെ യക്ഷിയുടെ നാട്യം കണ്ട കോവലൻ, “മതിയായമുള്ളവരെന്ന ഒരു ദേവത ഈ വകാട്ടിലുണ്ടു്” എന്നു് ആശ്വാഹണൻ പറഞ്ഞിരുന്നതിന്റെ കോളു മനോഹാർപ്പങ്ങളിൽ ദേവതോന്വികളിലുൾപ്പെട്ടവളാണിവളെന്നു ദേവമാനുഷദൈവങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം തന്നിരുന്ന മന്ത്രസിദ്ധികൊണറിഞ്ഞു പിടന്ന ‘അന്തരി’ മന്ത്രം ജപിച്ചതിനാൽ അവർ നട്ടെലി, ശ്വേതൻ ഈ വനത്തിൽ സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്ന യക്ഷിയാണു്; വിന്നിൽ കാമമുദിച്ചതിനാൽ അവികി

ലണഞ്ഞു മോഹനോപദായം പ്രയോഗിച്ചതാണു്; ഞാൻ ചെയ്ത ഈ അപരാധം നിന്റെ കഡുംബി നിഃയുക്തം കവുന്തിയടിക്കളോടും പറയാതിരിക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു മറഞ്ഞു പോയി.

അതിന്നുശേഷം കോവലൻ ആ പൊസ്തയിൽ നിന്നു ശിതലമായ ജലം താമരയിലയിൽ കേരി എടുത്തുകൊണ്ടുചെന്നു വിവാസാദൃതയായ പണിക്കരെ കൊടുത്തു ദാഹം ശമിപ്പിച്ചു താനും ആശ്വസിച്ച് ആഭിശ്രുതിക്കുണ്ടാകാൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അത്ഭുതമായി ജ്വലിച്ചു തുടങ്ങിയതിനാൽ മരുഭൂമിയുടെ നിലയിലായിരുന്ന ഈ വനമണ്ഡലത്തിൽ ഇനി വഴി താത്ര സാധ്യമല്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അവർ ഭൂതപേരും വഴിയറിയാത്തതും അപായകരവുമായ ആ വനത്തിൽ വാടാക്കുറഞ്ഞു, വെൺകുടമ്പ്, കണ്ണികരം എന്നുള്ള വിപാകൾ ഇടതിങ്ങി വിച്ഛന്നമായിരുന്ന ചുഴിപ്പട്ട കര പതിപ്പിൽ, ചെമ്മവഴി പോകുന്നവരുടെ കൈമുതലാകുന്ന വളരെയല്ലാതെ വഷമാകുന്ന വളരുന്ന ഇറ്റിക്കാതെ ചാപോലകീവനംതന്നെ കൃഷിയാക്കി നടന്നു വരുന്ന മറുവർ, സംഘനാലയത്തോടെ ചാപപാണികളായി രണമുഖത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ അവർ വിജയമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്നു പ്രതിഫലമായി അവർ നൽകുന്ന വിനോബലി ലഭിപ്പാൻ വഴിനോക്കിയിരിക്കുന്ന

നന്നായിത്തന്നെ കരളിയും ദേവന്മാരായ് സേവിക്ക
 തപ്പട്ടന്ന ദേവിയും അന്നയായ് അരമലോകത്തിൽ
 അധിവസംചെയ്യുന്നവളായ കാളിയുടെ കോപ്പു
 ഞെ പ്രാപിച്ചു

പന്ത്രണ്ടാം ഗാഥ.

വേട്ടവരാട്ടം.

കവുന്തിയടികൾ കോവലജനാടും കണ്ണുക
 യോടും കാളികോപ്പത്തിൽ ചെന്നശരണം കരേണ
 മായ സൂര്യകിരണം സമ്മിശ്രത്തരുന്നിനാൽ കണ്ണ
 കിയുടെ അംഗങ്ങൾക്കു വേണവാടിച്ചു കാലടിക
 ലിൽ ചോളം പുറപ്പെട്ട വളരെ കഴങ്ങിയിരുന്നതി
 നാൽ ഇനിയും യാത്രചെയ്തതുക വിശ്രമം ലഭി
 ക്കേണ്ടതിനായി ഒരു കോപ്പത്തിൽ പലതും കണ്ടറി
 ഞ്ഞു. ട്ടില്ലായ്ക്ക ചീടത്തു ചെന്നിരുന്നു. അതിന്നശേ
 ണം മറവയുടെ വംശത്തിൽ പിറന്നവളായ 'ശാലി
 നി'യെന്ന തരുണി അമ്പും ചിലും കയ്യിലെടുത്തു
 വഴയ പ്രയത്നം നടത്തുവാനായി ഗർഭിച്ചുകൊണ്ടു
 തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്നു നടുവെയുള്ള മണിൽ കാളിയു
 ളെ കോരമരമായി വെളിച്ചപ്പെട്ടു തലമുടി ചിങ്ങി ശ
 ക്തിയോടെ നീവന്തിയ കൈകളെക്കൊണ്ടു് കററ

ഞ്ഞും വെച്ചേറയും ഭാരതാനന്ദിനയിട്ടു അഭിജി
 ന്നാത്തവണ്ണം ചോട്ടവെച്ചും വന്നവാനിഹർ വി
 സ്തയിക്കത്തക്കവണ്ണം നടന്നുചെയ്തുകൊണ്ട് മറ്റു
 ജീവരോടിനോട് കല്പിച്ചു. “നിങ്ങൾ ഭവ്യ നേന്റി
 ത്തുള്ള വഴിവാടകൾ നടത്താനിരുന്നതിനാൽ വലി
 യ്ക്കു വില്ലാഭികളായ വേടരുടെ (മേയർ) മണകൾ
 ഇന്നു പഠാപ്പോയിരിക്കുന്നു; ശത്രുക്കളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ
 ഭരണേകം മന്നു (കേരളം)കൾ നിരന്നിരിക്കു
 ന്നു; അങ്ങനെ ഇവർക്കു (കാളി)യ്ക്കു വഴിവാടന
 ടത്തായ്ക്കാൽ ഈ വേടച്ചേരിയിലുള്ളവർ മറ്റേർ
 പ്രകാരം തട്ടിപ്പറി, കൊള്ള മുതലായവയിൽ നി
 ന്നുള്ള വരവുകൾ കറഞ്ഞു മറക്കുകകളെല്ലാം അറക്ക
 ടികൾ (ധർമ്മലന്താർ)പോലെ ഔര്യം കറഞ്ഞും
 ശൗര്യം അതിച്ചും വശായിരിക്കുന്നു, കാലത്തിയാ
 ത്തും കണ്ണിയിലുണ്ടാകുന്ന കോളി ത്തകിയ ജന്മത്തിന് ഇ
 വർക്കു നടത്തുവാൻ നേന്നിട്ടുള്ള നരബലികൊണ്ടു
 തിന്നശേഷമല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കണകൾക്കു ജന്മ
 നൽകുന്നവളല്ല കളവുമാത്രം ജീവിതം കഴിക്കുന്ന
 നിങ്ങൾക്ക് അയൽവാസികളെപ്പോലെ ദ്രവ്യം
 മദ്ധ്യ മരിച്ചുകഴിയുന്നമെങ്കിൽ കോളി നേന്നിട്ടു
 ന്നു നേച്ച നടത്തുകതന്നെ വേണം; തങ്ങൾ ഉദ്ദേശി
 ച്ചിട്ടുള്ള വൈരികളുടെ തലകളെ തങ്ങൾതന്നെ അ
 മുക്കത്തുണുനതല്ലാതെ വരദായവർക്കു കൈക്കൊള്ളുന്ന

ജ്വേദനിദനകാടകാത്ത വേദമുതൽ വഴുകടിയില്ലെന്നു
 കരാമിതയകൊണ്ടു' ഈ ബദ്ധി നടത്തുവിൻ'' ഇ
 തന്നെ കാളിയുടെ കല്പനകേട്ടു വേദയാമൊക്കെ
 കൊട്ടിത്തു കരാമിയുടെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതന്നു മുടിയെ നെ
 റുകയിൽ നീട്ടിക്കൊട്ടി അതിൽ വെണ്ണകൊണ്ടു നമസ്ക
 രം പാമ്പിനെപ്പോലെ കാണത്തക്കവണ്ണം പൊൻ
 നൂൽ ചുറ്റിക്കെട്ടി, വേലിപൊളിച്ചു തോട്ടത്തിൽ ക
 ടന്നു വെട്ടി ശിപ്പിച്ചു കാട്ടുവന്നിയുടെ അന്തര വരി
 കെട്ടത്തു മുടിയെലണിയിച്ചു, കൊട്ടമ്പലിയുടെ വാ
 ന്വെട്ടുന്ന പരിമെട്ടത്തു വെള്ളായുന്ന പല്ലകൾ
 കോത്തുണ്ടാക്കിയ അറിക്കെട്ടിച്ച്, വരികളോടും ചു
 ന്ണുകാളാടകേടുകൾ അതിനർക്ക മേക്കിയ (മാട്ടുവായ
 മത്തിന്) അടുപ്പിച്ചു, ഒരു വലിയ വില്ലിനെ
 അറന്നാറി അമ്പോടുകൂടി അപമുതൽ കയ്യിൽ പിടി
 പ്പിച്ചു, വിമിശ്ശ കലകളോടുകൂടിയ ഒരു മാനി
 നർക്കു മറ്റുകിളിയെങ്ങി, മരപ്പാവ, കിളി, മയിൽ,
 കാട്ടുകോഴി, പയ്യ, കഴക്കിക്കൾ ഇവയെല്ലാം കാ
 ലിയുടെ സ്ഥാനിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു പുകഴ്ത്തി, കലാ
 ചുറ്റും സുഗന്ധമുല്പാദിയും നൂൽപാത്തും അപര മത
 ലായ പൂർവ്വമായ സാധനങ്ങളും ഏല്പിക്കയും നിന്ന
 മേലും പൂർവ്വം പൂർവ്വം നെൽക്കുറുത്തും കയ്യിലേ
 ന്നിയ വേദത്തെണിക്കൾ പിറ്റുടക്കും, പൊമ്പരയും
 ചിന്നയും കേരവും കറയും കടന്നുവെക്കുകയും

വാദ്യം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു കാളിയുടെ സന്ദിധിയിൽ നിന്നുണ്ടിട്ടു ഏല്പാലം ആദ്യം നേട്ടു നടത്തുവാനുളള കിശാലമായ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുന്നിൽ ചെന്നു വന്നിട്ടു പിന്നെ മെറിഞ്ഞുവരുന്ന തരണിയെയും തൊഴുതു

അതിന്നുശേഷം ശാലിനിയും ബലിപീഠത്തെ വന്നിടുകയും ഉടനെ അവളിൽ ആ ദേവിയുടെ ശക്തിമത്തായ ആവേശമുണ്ടാവുകയും ആ ദിവ്യദൈവത്താൽ, അടിച്ചിണകൾക്കു കൃപാബലംനേടിത്തരുന്നതായ ദൈവസ്വം നീങ്ങുവാനായി കണവനോടുകൂടി അവിടെ വന്നിരിക്കുന്ന കണ്ണകിയെ അവൾ കണ്ടതിന്റെ ഇങ്ങനെ ചുരുക്കിയുംചെയ്തു “ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന ഇവൾ കൊണ്ടുവന്നതും പശ്ചിമദേശത്തിന്നും വാഴുന്ന മാതളിയും തമിഴ്ദേശത്തെ വാഴുന്ന ദേവിയുമാണ് ഇവൾ പൂവുപൂണുസഞ്ചയത്തിന്റെ അങ്കുരമാണെന്നുമാനിക്കാം; ഈ ലോകത്തിൽ ഇവൾ മുഴുത്ത മാനിക്കുവോളമെന്തിനുള്ള ഒരു നാളിരൂപം ധരിച്ചുവളാണ്” ഇപ്രകാരം ശാലിനി തന്നെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞതു തനിക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ “ഇങ്ങനെയൊക്കെയായ ഇവൾ ആവേശത്താൽ പറഞ്ഞതാണ്” എന്നു കരുതലോടുകൂടി കണ്ണകി നന്നിട്ടു തലത്താഴ്ത്തി തന്റെ പതിയുടെ പിന്നിലേക്കു മററി അവളുടെ അറിവില്ലായ്മ

യോർത്തു പുഞ്ചിരിപ്പൂഴു നിന്നു. മുടിയിൽ വെണ്ണ
 തിപ്പീറ്റം, നിടിലത്തിൽ പൊട്ടിപ്പൊഴുപ്പു നിന്നിരേ
 ങ്ങിയ നേത്രവും, ചെമ്പവിഴത്തിനൊത്ത വായും,
 ചന്ദ്രികാധവഭസ്മിതവും, നീലാഭരായ കണ്ണവുമായ
 വളം ജീനായ വർണ്ണകിയെ ഞാനൊക്കി മഹാമന്ത്ര
 വിന്ന വില്ലാക്കി വളച്ചുവളം വിഷ്ണുഗർഭനാഭനാ
 ങ്ങിയ ഭഗവതെ വഹിക്കുന്ന സുസ്ഥിരത മുഖം
 ചന്ദ്രകീർത്തിച്ചു, വളയണിഞ്ഞ കത്തിൽ ശുദ്ധര
 നെ, സംഹാരത്തോടുത്തും ജനത്തോൽ പുതച്ചുരി
 ിക്കുന്നവളം, ഇടതു കാലിൽ ചിലമ്പും വലതു കാ
 ലിൽ വീരതന്ത്രയും ധ്വനിക്കുംവെണ്ണും വാഗ്ദേവതിൽ
 വിജയമാണ് നാമികയും, ഉടലും തലയും വേരായ
 വടിയുകൊണ്ടു താഴെ വലംഗലിയായ മഹിഷാസു
 രന്റെ ശിഷ്ടംവെണ്ണു അതിന്തൽ കരേറിനിന്ന വീര
 വനിയയും, ദേവമുനിചന്ദ്രനായി അരരി, കമാരി,
 ഗൗരി, സമരശാലിനി, ശുലിനി, നീലി ഐന്ദി നാ
 മധ്യേയങ്ങൾ കളുത്തു വില്ലാസോദിയും, ചാത്ത
 ഹസ്തത്തൽ ശ്രീമതിയായ് മൃഗവാരമാനതൽ കണ്ഡ
 ലാഭ്യകാമമണ്ഡിതയായ പാവയോടു സാമൃദ്ധ്യമുള്ള
 വളം, പ്രാമുഖ്യമുത്തുകകളാൽ സേവ്യമാനതായി
 കൊമാകൊവം കൈക്കൊണ്ടുവളമായ ആ കമാരി
 വിഷം ഈ ശാലിനികൊണ്ടു കൊലത്തെ ഏറ്റവും
 അഭിനയിച്ചു.

മുസ്ലിംകളുടെ വാമമുഖനായ ഒരു മുസ്ലിംനേതാവായി ബഹിഷകാലഘട്ടത്തിൽ ചന്ദ്രനും നാമകവും മേവും പുനരുദ്ധരിക്കിച്ച് പുതു ചരങ്ങൾ, യുദ്ധം ചന്ദ്രനെയും മേയ്ക്കിയിൽ തന്റെ കാലീശ്വരനായിരുന്നതിൽ വേണ്ടുന്ന മുക്കുകൾക്കായിരുന്നതും നിശ്ചിതമായ സമയംവരിമ്പി, അയ്യപ്പംചന്ദ്രനെയും മേയ്ക്കുക എന്നിങ്ങനെയാകും കാര്യം സമയം പുനരുദ്ധരിക്കിച്ച് പുതു ചരങ്ങൾ, യുദ്ധംവരിമ്പാകുമെന്നും.

കമ്മീഷനേഴ്സിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു...

ദുഷ്ടദേവിയുടെ അലങ്കാരമെല്ലാമെന്നിങ്ങനെ ഈ ശാലിനി പൂച്ചുത്തിൽ ഏത്തു നവസ്താഭം ചെയ്തു. ഇവൾ വിറന്നു കലങ്ങിയുള്ള ചാപോപരിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത കലം. ഓം ദേവി! ഭവതി അനന്താൽ പുതച്ചു പുലിത്തൊലിത്തു കരളപ്രഭത്തിന്റെ കണ്ണലുമേൽ കരോണവരണോർവണത്തിനില്ലെ. വേദാന്തവേദിയും ഭക്തഭീഷ്മപ്രഭയും നിശ്ചലമുദാഹരിക്കുന്നു; ഹരിഹരവിശിഷ്ടന്മാരുടെ ശ്രീകൃഷ്ണകൃഷ്ണകലാപതിൽ അനവരതം ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന ഭീമമായ ഭവതി വലത്താളിത്തായ കലത്തിൽ, കരവളമായി ചെന്നു മഹാസുതനായ മഹിഷാസുരനെ ചെന്നു കൃഷ്ണസാധിത്യവശയാഹ്നി

നന്ദ ഗംഗാധരനായ ഗിരീശകന്ദാ വാമോദകാശ്ലീത
 ന്നാന മാഹരശ്ചരിയുടെ ബ്രഹ്മ ധരിച്ച നന്ദനകളാ
 ലും സൂതിക്കപ്പെട്ടവാനന്തരം മഹിഷാസിന്യ
 ന്നെ വാരിച്ചു; ശാഖചക്രധാരിണിയും കൈതാക്കി
 യുമായി സിംഹവാരാനന്ദപ്രഭുനാഥപ്രകാശിച്ചു; ഇ
 ന്നെന്തൊരു മാതൃമാണ് കൊന്നപ്പവും തുളസീദള
 പും കലന്തിക്കുട്ടിയ മാലയെ ഉത്തരിയക്കയണി
 ന്നത്? ജന്തു വാടത്തക്കവണ്ണം ദേവസുരവൃദ്ധത്തിലാ
 ടിയ നൃത്തം ഇവിടെയും ഉണ്ടാകും; കമഃസ്വാലയ
 റിട്ടിലമ്പും അമ്പലവും മണിമാലയും ധ്വനി
 തക്കവണ്ണം വാചകന്മാരും വാർഷികാചാര്യന്മാ
 രായ ജന്മസാന്ദരം സംഹരിപ്പാനായി അവിടെ
 പൊയ്ക്കാലിൽ നിന്നാടിയ നൃത്തം ഇവിടെയും ഉണ്ടാ
 കും; അപ്പോൾ ആ നൃത്തം കായാനുലേഖാഭി
 രട്ടം തിരുമേനിയിൽ നാകവാസികളെക്കൊണ്ടു പു
 ണ്ണയ്ക്കു മെയ്യിക്കാതിരിക്കയില്ല; മാനാലയം മന
 ശോബലയുദ്ധവാഹത്തക്ക ബലസമ്പത്തിയുള്ള ഒരു
 പുരിയിൽചെന്നു് അപ്രതിഭനായ വിഷൻ അടക്ക
 മത്തിലിറങ്ങേണ്ടിവരുന്നതായാൽ അമ്പന വിജയ
 ശ്രീവരണമാലയെ അപ്പുണ്ണമെഴുന്നതിന്നു മേ
 തിരട്ടം വാളയെ കാളിയും വേണം; ജന്മത്തെ അ
 വർ വിമുക്തിവിനോദാഭിമു ചെല്ലുന്ന ശത്രു
 പുരിയെ സ്വീകരിച്ചു വനത്തിൽ നിന്നു 'കാരി' എന്ന

വർഷിതന്റെ കരോരമായ കണ്ണാലുപനിയാൽ അ
വർഷ നേരിടാവുന്ന വിപത്തിനെ മുൻകൂറായി അറി
വിക്കേ; മദ്യം വില്പിക്കുന്നവർ മുൻകൊണ്ടു കടം
കൊടുത്താൽ പിന്നെ മദ്യം കൊടുക്കാൻ കട
ക്കി അയച്ചതായ അവനെന്ന സഹിക്കാത്ത ഒരു മറ
വൻ ആ നിന്നനിലയിൽത്തന്നെ അവരോടു വൈകി
മുദിച്ചു വിടല്ലതെന്നുവെന്ന് വിചിത്രം തല്ലാലും പ്രതി
കൂലിയെടുത്താൽ കാലതാമസംവരുത്താതെ, ശത്രു
കൾ അണിനിരന്നാൽ കരകി ഉടൻ അവി
ടംവിട്ടുപോകുന്നവെങ്കിൽ തന്റെ സിംഹാധിപവുമു
യർത്തിക്കൊണ്ടു മുക്താഭിപ്രായം അവന്റെ മുഖ
പോകരുല്ലോ

ശ്രീമതിയാര കിമാനകമാമി! നിന്റെ പിതാ
മഹാദ്യുതമായ വാശകത്താക്കത്താ മുൻകാല
ത്തിൽ കവനകകണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പനാശികൾ
പേർക്കടയുന്ന കൊല്ലൻ, തുടികകാട്ടുന്ന പറമ്പൻ, ക
വനത്തിലും മണ്ണാത്രത്തിലും ഗാനത്തിലും നിവൃണ
ത്തായ വൈണികന്മാർ ഏറിവരുടെ മുറയ്ക്ക
ലിൽ നാശനഷ്ടകിടക്കുന്നതു കണ്ടുകൊൾക. മുക്കു
മുഴുകുമാസിയെ നിന്റെ പൂവ്വന്മാർ പരാജയം
പറ്റിയ വൈരികൾ അലറി മുറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം
അവഹരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ദ്രവ്യസഞ്ചയം മദ്യ
വികൃതചൈതന്യവളമേയും, ചാരപുഷ്പങ്ങൾയും,

പക്ഷിശാസ്ത്രകാരന്റെയും മുറുത്തുളിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. നീലായനനായനാ! നിന്റെ പൂവ്വന്മാർ മുൻകാലത്തു് അയൽദേശക്കാർ മുറവിളിക്കുതുംവണ്ണം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള പശുക്കളും കഴുത്തു വാക്കും നരച്ചുനീണ്ട അടിയുപുണ്ടു വാഴുന്ന കിരാതന്മാരുടെയും വർക്കകളുതും തലനകച്ചുമിടക്കുന്ന മുതുകിമാനികളുടെയും മുറുത്തുളിൽ കാണാം.

വേടർ പറഞ്ഞു:—

തമിഴിയുടെ കരോകകിണങ്ങൾ ധരണിയിലകരുന്ന ബഹുവിധജീവികളെയും ബാധിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾക്കെന്ന വധിച്ചുകൊണ്ടു് അവനോടുകൂടെത്തന്നെ പരിവർത്തനംചെയ്യുന്ന ദിവ്യധിഗണത്തിന്റെയും ദൈവഗണത്തിന്റെയും അഴലകണ്ടുപോകവണ്ണം വരകളെന്നു ഭവതിയുടെ അടിമലറിഞ്ഞ അങ്ങൻ പണിയുന്നു; വാതകന്മാരും കരബലശാലികളുമായ കിരാതന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന വിജയത്തിനാതി നിന്തിരുവടിക്കു കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജഗദീശ ധീരധാര കണ്ടുറങ്ങുന്നതെ. ഇന്ദ്രാലികളായ ദൈവന്മാർ അണിമുടികളണച്ചു ചേവടികൾ വണങ്ങുന്ന വാസവനീലമണിസുന്നിമിളി നിന്നു. നമസ്കരം; കയ്യടക്കുന്ന കാട്ടാളത്തട്ടത്തിന്നു നിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ പകവീട്ടുവാൻ സാധിച്ചതെന്നുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതായ കരുതിത്തൂണും നീ ഏറ്റുവെക്കുള്ള

മരണമകിടത്തു വന്നവരെയെല്ലാം കിടത്തി
 വെട്ടിക്കൊന്നു പൂർവ്വജനാനന്ദൻ വാണു
 തന്നെയെല്ലാം തന്നെ സംഗമം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടി-
 യെന്നവർ കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെയെന്നുള്ളതാണ്

— — —

പതിമൂന്നാം ശ്ലോകം

പുറപ്പെട്ടിപ്പോയവരും

കഴിഞ്ഞ ഗർഭത്തിൽ വാങ്ങപ്പെട്ടവരും ശാലി
 നി തന്റെ ആട്ടം സന്താനമായി വോണമഴിച്ചതിന്നു
 ശേഷം താപസീത്തായായ കവചാതിയെക്കൂടെ സ
 ന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കിപ്പോ
 കൊണ്ട് “കൊള്ളാംഗിയരേ ഇവൾ ഈ കുഞ്ഞിനെ
 ന്നു കൈതവം സ്വദിക്കുകയും താൻതന്നെ കല്പം ക
 ളെടുത്തു ചുട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
 ഇവൾ തന്റെ അടുത്തുള്ള മൂന്നു നാളുകളിൽ
 നേരിട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടു കർമ്മം കൊടുപ്പുറി
 നെ കണ്ടിട്ടു തന്നിട്ടുള്ള ചിലപ്പതികാരം തന്നെ
 യെന്നുള്ള സഹജമായ സമാധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു
 വരികയും ചെയ്തു തന്റെ ചോദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 ഓരോ കുഞ്ഞിന്നു വധിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
 യെന്നു മുതലായ മറ്റു ദുഷ്ടസ്വഭാവങ്ങളും കണ്ടു
 ന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ തന്നെ തന്നെ തന്നെ പാ

ജീവിച്ചതൊക്കെ അതിവേഗമായി ശാസ്താജി
നടന്നവരികയാൽ എന്തും മെ യിടേയും നടക്ക
നാകൂ,” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ കോവലൻ,
“അങ്ങനെ പറയുകയാണു ദിനകരകിരണങ്ങൾ
സ്വരൂപകരണമായിരുന്നതും സർവ്വശക്തികൾക്കും
പരമേശ്വരകരണ നിശ്ചയങ്ങൾ കൊടുവി
ധാസ്യമായിരുന്നതായ ചാലാവില്ലയുടെ അന്നുവെ
ച്ചുന്നതിൽ അങ്ങനെയൊരു പ്രതിബദ്ധവും നേരിട്ടിരുന്നി
ല്ല” എന്നുപ്രതിരോധിച്ചതും കവലനാലകൾ
അതിനെ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്ത പ്രശ്നം
നായ നവകരൻ പ്രകാരം കാണുന്നപ്രകാരം മ
മ നവകരികൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തി കാലം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരി
ക്കുന്നപ്രകാരം ഇവർ ഉണ്ടായതായ ആകാശത്തെ അ
നുഭവിച്ച ശിരസ്സായ ചന്ദ്രികാവിധാസ്യം പ്ര
തിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും ആ കാലഘട്ടത്തിൽ
കലകളുമായ കരുണാധാരൻ നല്ല നവകാലം
കൂടെ തീരത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതായ (മന്ദ-
ലിനത്തിൽ നവകരൻ) അങ്ങനെയൊന്നിൽ
അവിടെയില്ലാത്തതായ കലാകാരൻ പ്ര
സ്താപിച്ചു. അന്നുവെ ശാലിനി കണ്ണുകൾക്കു “മ
ന്ദ നിരൻ കണ്ണൻ നന്നെ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഇ
തരം നവകാലം വിശദമായ സമീപത്താൽ
വെളിച്ചം കാണുന്നതിനായിട്ടുള്ളതായ കലാകാരൻ

ചന്ദനമൃദം മനോരമമായ ഭവനത്തിൽനിന്നു
 രാജവരണം, ചന്ദനകീസലയവും പുഷ്പദളങ്ങളും
 ചെന്തളിർമണിയിലുണ്ടായിരിപ്പാനും, നാനാവൃ
 ണ്ണസങ്ങളും മെഴുനീർപൂപ്പിന്നും (ഇടവിടത്തെ
 ഉല്ലാസമണിയുന്ന) പൂർവ്വകലണിതമായിരിപ്പാനും,
 ലയഗിരിയിൽ ഉള്ള മധുരപുരിയിൽ വളരെ മ
 ഹാകവികളുടെ സന്ദർശനത്തിൽ പൂത്ത സമൃദ്ധ
 സിദ്ധന മാലയമാതന്മണിയിലുള്ള കളർവ
 ണ്ണിലാലൊളി തന്റെ സുകദാകളെപ്പോലെ
 പൂർത്തിയാക്കും ആശിച്ചിരിക്കും ഇപ്പോൾ ഈ ച
 ണ്ണികാര്യം വീ ആശിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.” എ
 ന്ന പറഞ്ഞു ദേവിച്ച പൊട്ടിച്ചിട്ടുംകൊണ്ട് ചെ
 ന്ന ശരിച്ചു.

അന്നന്തരം അവർ യാത്ര തുടർന്നു കര മുഖം
 ചെന്നപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷനായവരായ കണ്ണുകി
 യോടു കോവലൻ, “ഈ രാത്രിയിൽ നാം പോക
 ന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ പൂവി ഉരവും; കാലങ്കുഴി കൂടും;
 കരടി എരിമിടും; ഇവയെ തടയുവാൻ വരിക.”
 എന്നു ചെയ്തുപെട്ടത്തി. ഇവർക്ക് ഉറക്കം ബാ
 ധിച്ചു കണ്ണു തടയുന്നതിനാലും തളന്ന കാൽ പക
 ച്ചുനടക്കുന്നതിനാലും അവരുടെ കരണങ്ങളെക്കൊ
 യ്ത കരവല്ലവകൊണ്ട് തന്റെ ദൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ടു
 ലംബിച്ചിട്ടും അവരുടെ മാനസ്യം നിശ്ചയം ആ

ഗമനീതങ്ങളായ ചരിത്രമുഖപത്രങ്ങളെ ശ്രദ്ധണം
 സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അടികളുടെ ധർമ്മപ്രദശേഷമുള്ള
 കേരളീയർ നടന്നുതുറന്ന സാമൂഹ്യതയെ സു
 ദൃഢമായ പന്ഥാവിതന അതിക്രമിച്ച ഭവനവി
 ന്നർ ശക്തിയെ വെട്ടുകൾക്കു കീഴടക്കുന്ന പരവ
 കാട്ടിൽ കാഴ്ചപ്രകാശികൾ കൂടി പ്രശംസകാലത്തെ
 അറിയിച്ചതായ മിഥനാസംവസാനത്തിനടി
 യിൽ ഭൂതിവശകൃതമുള്ള നാശകാണ്ടച്ചരിക്കത്തെ
 വീണയിൽ പരംചെയ്യുന്ന വിപ്രനാമത്തെ വസതി
 കരിക്കയുള്ള ഒരു ഭക്തശ്രീയിൽ ചെല്ലാമെന്നു. ആ
 പ്രശംസകാലത്തിൽ കവനനിരയികളേയും കണ്ണുകി
 യേയും കണ്ണുകൾക്കു അടക്കുവുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തിന്
 തിരിയുകയുള്ള വേലി അല്ല. ഇന്നു പ്രഭാതകൃ
 ത്വം നടത്തുവാനായി അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തനായ
 ഒരു മലയാളത്തിൽ ചെല്ലാ തന്റെ പന്തിയോട്
 കൂടി വനമേറ്റത്തിൽ പ്രയാണചെയ്യുന്നതിനാൽ ശരി
 കൊന്നിടത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചതുന്ന തുരുത്തിപാലം ദീ
 ഗവരതി പ്രശംസാസ്തമനം ചെയ്തു നാമകാള
 ന്നോടെ ഏകാകിയാതി അകലെ നില്ക്കുന്ന കോ
 വലയെ കണ്ടു സംശയം ജനിക്കുകയാൽ ശകാപതി
 ഞ്ഞെത്തിനായി “കോവലയെന്റെ വിരഹം സന്ദിഗ്ധ
 വയ്ക്കാതെ കാമാഗ്നി വിഭീഷണ കഴങ്ങിയ ഭരണവി
 ഘ്നതെ അന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ റീയും ഇളവേന

പൂർവ്വത്തിൽതന്നെ പരമേശ്വരനായി; അതു കഴിഞ്ഞു
 തുടർവന്നപ്രകാരംപോലും അസത്യമായ ആത്മ-
 ത്വം ഉടൽ വാടി മെലിഞ്ഞുകുനിക്കുക പരമശ-
 നായിരിക്കുന്നു” എന്നു മാധവീനാമധ്യയത്തോടു
 ഈ പ്രതിപത്തികൾപ്രദമായെന്നു തോന്നുംവണ്ണം ഒരു
 മാധവീപരാപദലത്തിന്നകമെ ചെന്തുന്നിന്നെന്നു
 കൊശികബ്രാഹ്മണന്റെ മൊഴികളു കേവലൻ മ-
 നസ്മിതത്തോടെ “നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്റെ അല്പ-
 ത്വം എന്നുവിളിക്കുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞു; കൊ-
 ശികൻ സംശയം തീർത്തുകൊണ്ടുവെങ്കൽ സമീപ-
 ത്തിൽ വന്ന തന്റെ വന്ന കാര്യം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
 “നിന്റെ വേർപാടിനാൽ മാതാപിതാക്കളായ
 വൈകുണ്ഠകുമാരനും ഇന്ദ്രനാഭകുമാരനും മരണി-
 കം പോയ മണിനാഗത്തുപോലെ കാണുന്ന ഒരു
 ജന്മം അതിച്ചു വിവശതയായിരിക്കുന്നു; നിന്നെക്കു-
 ള്ളമുള്ളവരായ ജന്മാതിരുന്നെ അത്യാവൃത വേർപെട്ട
 ശരീരപോലെ ചൈതന്യമെന്നു ഭൂമിയിൽ ഉ-
 പകിയതിരിക്കുന്നു; നിന്റെ ജനനാൽ നിദ്രയിൽ
 പെട്ട ജഗദനാഥനാൽ വിന്നെ ആകാത്തു കൊ-
 ണ്ടവനാൽ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും പോയിരി-
 ന്നു; എത്ര ചെയ്തായിരുന്നാലും താഴ്ന്നു നിൽക്കു-
 ന്നു കാര്യം ചെയ്യുന്നതു ശ്രേയസ്സുമായിരിക്കുന്ന
 തല്ലാതെ ആത്മാവുകൾമാതിവായതല്ലെന്നു ഭൂമി

[illegible]

വടൻ മനസ്സ് വരക്കെ നടക്കു നിവൺതി വാങ്ങിച്ചു;
 ബദൽ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു;

“തരിണിയേറ്റു കടന്നു പതുക്കെവ” എന്നു മട്ട്

തീണ്ടവയെന്തിനാൽ മൊഴുത യോൽ
 വാങ്ങുകൊള്ളുന്ന കിഷിഹന നോക്കി അറൻ
 മനോഹരനാരിയും ഗുണങ്ങളും
 മനവും ചേന്നുവായും മനോഹരൻ
 വൃദ്ധരാജയ്യയും മനോഹരനാക്കരു
 ശ്രദ്ധപൂർവ്വ പരിചരിച്ചിടാതെ
 ഗുണമുള്ളതായ സമീപത്തും
 അദ്ധ്യയനം പുറപ്പെട്ടു കാഴ്ചയിൽ
 പത്തനാതിട്ട പെരുമയൊന്നൊന്നൊന്ന
 പാറിയെന്നാരിയെന്നില്ല അന്തരം
 ഇഷ്ടിയുള്ളവനാണോപിച്ചിടതെ.
 നീംഗിതാരിൽ വിശേഷവിഷയം
 മഞ്ചി അനന്തരം തിഷ്ടാമന്തരം
 മൂലകാലമേറ്റു കെട്ടിക്കൊള്ളേ.
 നാരിയൊരൊന്ന അറൻ പരിചര്യവും
 സമകരമല്ലെ കഴിഞ്ഞപ്രകാരം
 വരക്കയെല്ലാം മലമെന്നനിക്കു
 നേരത്തില്ല കടന്നു കൂവാനിടേ.
 അകത്തുനിന്നു കെട്ടിക്കൊള്ളേ.
 അംഗത്തുണ്ടെന്നൊരുവേണമേ

മുൻ ഏഴാംഗാഥയിൽ “ഗംഗതല പുണന്നാ
 കിട്ടും” എന്നും “മേൽമുഖത്തു ചാരിത്രക്കവയം”
 എന്നും അൻ ഗാനംചെയ്തതിന്നു ഇപ്പോൾ ഇതിൽ

“ഇതുവരെയുള്ളതായ സതി” എന്നു പ്രായോഗിച്ചതിനാൽ തന്റെ അപരധം തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയും മാങ്ങാപ്പിള്ളി” എന്നതിൽ അവൾ നിന്നുവെക്കണം നേരിട്ടവരും അറിയിക്കണം പറയുന്നതായ കലത്തിന്നു ദുഷ്ടശസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു. “പോകുമ്പോഴും ചേരുന്നതിന്നു നേരിട്ട കലകളും” എന്നതിൽ തന്റെ ഭരണത്തെയും അതിനാൽ കേവലനാശമാകുന്ന ദുഷ്ടശസ്ത്രങ്ങളും കരുതണമെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പദ്യപാഠത്തിൽ ലെ താല്പര്യം ഇരിക്കാതെ കേവലൻ അർക്കണം മോഹിക്കയും പിന്നീട് സ്വസ്ഥനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. “അവർ കേവലനാശം ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇതിൽ അവരായി അന്തരാനന്ദം; ഈ മാലയിലെഴുതിയ വാചകവും അർത്ഥവും എന്റെ അടുത്ത കൂടെ സംബന്ധപ്പെടുന്നതാണ്” എന്നു ബോദ്ധ്യം വന്ന കേവലൻ, “കൈശിക! എന്റെ മാങ്ങാപ്പിള്ളിത്താഴ്വാരത്തെ പറയുന്നതായ വാക്കുകളെക്കുറിച്ചായി ആ റീക്കു നോക്കി ഞാൻ നന്മുറപ്പാക്കേണ്ടതും; ഈ മാല അർത്ഥം കാണിച്ച് എന്റെ വിമിശ്സ അവൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ആധി തീർത്ത് അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചാനായി അക്ഷിയാതെ ചെല്ലുക” എന്നു പറഞ്ഞ് ആ ഇന്ദ്രിയമാലിമുദ്ര പരത്ത് മാലയും കൊടുത്തതുമു കണ്ണുകളും കവുന്തിരുടികളും ഇരിക്കുന്നതെന്നു ചൊല്ലുന്നു.

അവിടെ കോവലൻ അസുരന്മാരെക്കുറിച്ചു
 പറഞ്ഞിരുന്ന ഒറ്റാഴ്ചയിന്റെ രൂപത്തെ നൂതിച്ചും
 കൊണ്ടു തപ്പുകൊട്ടി ചാടുന്ന ഗായകന്മാരെന്നിപ്പു
 വിണയെടുത്തു ശ്രുതികൂട്ടിശ്ശിപ്പെട്ടെനി താളശ്രു
 തികൾ പിഴയ്ക്കുന്നതെ വായിച്ചുതിന്നശേഷം അവരെ
 ട്, “ഇവിടെനിന്നു മധുരയ്ക്ക് എത്ര കരം അകല
 മുണ്ടെന്നു പറയുവിൻ” എന്നു ചോദിച്ചതും അവർ,
 “അകിൽ, ചുന്നം, കങ്കുമപ്പ, കുമ്പുരി, വെളുപ്പു
 എന്നീ സഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ദ്രവ്യ
 പരിമളരസം മേനയിടുന്നിത്തു”, മധുര്യതിന്ന മ
 ണംവീശുന്ന ചെങ്കുണി ചെമ്പകം മുതലായ പൂമാ
 ലകൾകൊണ്ടലങ്കരിച്ച്, മല്ല, മല്ലി, മാലതി തുട
 ന്നീയ പൂക്കൾ പരത്തിയ പര്യങ്കതലന്തൽ അടുക്ക
 ലയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വരച്ച മുതലായതിന്റെയും
 പരന്ന പണ്ഡുചിമിരിൽനിന്നു പലഹാരവ്യാപാ
 രികൾ നിറന്നും പാകമെടുത്ത മധ്യതളുപ്പേയും
 തരുന്നിതെന്നതാർ കേൾവസ്ത്രാദികളിലേക്കായി ഉ
 പയോഗിക്കുന്ന അകിൽപ്പുകയുടേയും അർദ്ധമശാല
 കളിൽനിന്നുരമിക്കുന്ന അറ്റുറ്റതിയുടേയും പരിമ
 ലം ശകന്ദം, അരരധിപനാൽ ആമുകതമായ മു
 കതാരാരം പൂണ്ടു തുടലർക്കാലനായി വിളങ്ങുന്ന
 പാണ്ടിയന്റെ അരമനയിലുള്ള അമേയമായ മിഥ്യ
 ഗന്ധപൂരത്തൽ സുര്യംഗസുരമിമലപടിയന്നും, സം

ഖഡ്ഗലവന്ദനാൽ തത്താദൃശമുണപ്രതിപാദനപൂർവ്വം
 കം വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടും, വിവസ്വതയാൽ മലയാകാശത്തെ
 മനോഹരമായ മനോഹരത്തിന്നു പാത്രമാക്കുന്ന മധുര
 മരയൻ മീനുന്നതു കാണുക. അതിനാൽ ശ്രീമ
 തായ ഒരു വാസ്യനഗരം അധികമുറങ്ങിയല്ല
 അവൻ അന്നിലായില്ലുള്ളവർ അവിടെ ചെന്നാ
 ലും അവർ അന്നാദിക്കുകയില്ല” എന്നുതന്നെ പര
 കയും ചെയ്തതിന്നുശേഷം കോവലനും കൂട്ടുകാരും
 അന്നു് അവിടെ തന്നെ ചതിവുപ്രകാരം പുലർകാ
 ലെ പൂർണ്ണമായി.

സംഹാരമുതൽക്കായ ദുർഗ്ഗാദേവിയുടെ ആലയ
 ത്തിലും പുകൾപെടുന്ന മന്നവന്റെ അർമനയി
 ലും മിന്നരുവത്തിലുള്ള പ്രഭാതവാദ്യധ്വനിയും,
 ബ്രാഹ്മണരുടെ അമൃതനശരലകൾക്കുമ്പോൾ സ്വര
 രേഖകൾക്കു വിധിപൂർവ്വകമായുള്ള വേദശാസ്ത്ര
 വും, താപസന്മാരുടെ മന്ത്രോച്ഛാരണധ്വനിയും, അ
 വതാഭിനയനായ നൃപവീരനാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട കൃ
 പാണികൾക്കു തങ്ങളുടെ പീഠധർമ്മത്തിന്നനുസൃതമായി
 പ്രയോഗിക്കുന്ന മൃദംഗാദിവാദ്യനിധനവും, വൈരി
 വിമരണപോക്കളിൽ മയിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
 ഏവന്നു കരിവരന്മാരുടെ ഗർജിതവും, അർജു
 ത്തിൽനിന്നുതന്നെകാലത്തു കൊണ്ടുവന്ന മഞ്ഞകാ
 തംഗങ്ങളുടെ ഗംഭീരനിനാദവും, പന്തികൾക്കു

൭. നില്ക്കുന്ന പടക്കുകൾക്കു കണക്കുവെക്കുവാനു
 ചൊല്ലപ്പെട്ടവയെന്ന പ്രേരിതവും, ആത്മമാമൃതത്തിൽ
 വേളാമുതൽ വയലുകൾക്കുതന്നെ മുഴങ്ങുന്ന തടാമിപ്പ
 റയുടെ നാദവും ഏകീകരിച്ചു കാർകണ്ട കടലിൻമുഴ
 കരണത്തു ശക്ത ജനിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ മുമ്പുണ്ടാ
 തിരുന്ന നെല്ലുലയല്ലോ നീങ്ങി കരയിൽ പുറംഭാ
 ഗത്തു കരവകം, കൊമ്പ്, വേങ്ങ, ചെറുപുന്ന, മ
 ബാടി, മരുത്, മധവകം, ഹരിതീ മുതലായ പാ
 രുപങ്ങളിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി പൂർണ്ണകീലയും,
 ഉൾഭാഗത്തു കരുണയിമല്ല, മധ്യമല്ല, കാക്ക, മ
 ല്ലിക, നാത്താളി, കടകപ്പാല മുതലായ പല വ
 ജ്ജികളും ചെടികളും നിന്നു പടൻ പൂർണ്ണമായി
 തന്നാൽ കടലപ്പുറത്തു കാക്കി അന്നിത്ത
 തയും, പൂർണ്ണതാദികൾ വളർന്നു പൂർണ്ണമായും
 മുഴക്കുന്നതല്ല, ഏറ്റവും പരമമായ കിടക്കുന്നതു
 മായ തെളിഞ്ഞു ഭഗവതാകരൻ മുന്നങ്ങുന്നിങ്ങ
 മുലയിണയായും, കരയിൽ നില്ക്കുന്ന മുതലമുതല
 ക്കിൽനിന്നു കെഴിഞ്ഞ കസ്യമല്ലെങ്കിൽ ആധാരസ്ഥാ
 യും, ആവവികൾ വഴിയായൊഴുകിയെന്നു ചേരുന്ന
 മുല്ലമലർ ആലങ്കാരമായും, വില്പനയെ നീക്കുന്ന പര
 തമകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കരുണയുടെ കണ്ണുകളാ
 യും, ഇതുകൊണ്ടാണല്ലോ ആലങ്കാരിച്ചു നീക്കാ
 തെ തെളിയിക്കുന്ന മലാരിൽ പൂർണ്ണതയാ

അം, ജനനാപകാരകമാംവണ്ണം പല പൊരുളും
 ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നുവിട്ടിട്ടും അത്യന്തം അന്യമു
 ക്കാതിരുന്നതും, കവിവരന്മാരുടെ നാവിലുണ്ടാകാ
 യും, അശ്രുയിച്ചവകളുപിപ്പാതാനന്ദം നൽകുന്ന മ
 റോലക്ഷ്മിയാൽ, 'വയ്യ'യെന്ന പേരായ പാണ്ഡ്യന്മാ
 രുടെ കലവറയിൽ കണ്ണുകൾ വെള്ളമെപ്പോലെയെ
 ചുറ്റിയെ മുൻകൂറായിത്തന്നുപോലെ തമ്മെക്കൊണ്ടു
 പൂജിച്ചവർ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ദാനമെടുത്ത നാറു
 നൂക്കളാകുന്ന ലസനത്താൽ തന്റെ മരംഗം മുഴുവ
 നും മൂടി തന്നിൽ നിറഞ്ഞുയരുന്ന വിരിഞ്ഞ പൂ
 തകു കാണിച്ചിരുന്നാൽ അതു കണ്ടു സന്തപിച്ചുക
 മെന്നു കരുതി അന്തഃകാഗ്നിയിലടക്കുകയാൽ 'ഇതു മ
 ളമയമല്ല പൂച്ചമാണ്' എന്നു കരുതി എല്ലാ സ്പീഡ
 മണന്മാരും വെന്തമെടുത്തപ്പോഴും കഴുകാലി
 ന്നു നിലയില്ലാത്തവിധം അഗാധവും അന്യോന്യം
 അഭിനയം ചെയ്തതല്ല അശ്വമുഖങ്ങളും ഗജമുഖങ്ങളും
 സിംഹമുഖങ്ങളും ആയ പലരും കാടങ്ങളിൽ മറക
 മൂട്ടു കടത്തിവിടുന്നതും സത്യസാധാരണപുരുഷന്മാരു
 ത്തിൽ ചെല്ലാതെ അതിനടുത്തുള്ള മരോരുത കട
 വിൽമെന്ന് ഒരു കെട്ടമരത്തിൽ (മൂന്നു ചെറിയ മര
 ത്തടികൾ അണച്ചു ചാണിപ്പോലെ കെട്ടിയ ഒരു മ
 ലയാനം ഇത് പൂശുതിരുന്നിൽ മത്സ്യപക്ഷികൾ
 ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.) കയറി ഏക

ചർച്ചിതപ്പെടുന്ന തലവകകൾ നിറഞ്ഞുള്ള രേഖി
 ഞ്ഞീരത്തിലെന്നത്തു ജനമൊറ്റുലും കരഞ്ഞ ഒരു
 ഭാഗത്തു ചെന്നുചേർന്ന്, ദേവന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യ
 ഭയമാർ കൂടുന്ന മരചാസ്യക്കേന്ദ്രസമേകത്തിന്നു പ്ര
 രേഖിണകൾക്കൊന്നതു ശ്രേയസ്സുമാണെന്നുള്ള
 ഭവോധത്താൽ കണ്ടകവനാവൃതമായ കീടങ്ങിന്നു പൂ
 രക നന്ദനകൾക്ക് അതിമുള്ള കരളനിശാലപക
 മുദിതർ കണ്ണുകിടും കേവലനാം വരുവാൻപോക
 ന വിരേയഗദ്യഃപം അതർ നിട്ടുമാന്ദഗിരത്തിരിങ്ങുന്ന
 തുലോലല ക്രമരൂപനിതാൽ മോദിക്കയും മകര
 സ്സതിയാൽ കണ്ണനിർ മഹാഴിക്കയും താമസകവ
 നത്താൽ വിചാരികയും ചെയ്യുന്നതും, മറ്റൊരു നട്ട
 ത്തുംവണ്ണം പുറമതിലിരുന്ന് മോരത്തിൽ സ്ഥാ
 പിച്ഛിട്ടുള്ള കരകിടർ, “നിങ്ങൾ ഈ നഗര
 ത്തിൽ വരേണം; ഒഴിഞ്ഞുപോകവിൻ” എന്നുള്ള
 മന്യമുദ്ര ഇവരുടെ നേരെ കാണിക്കുന്നവിധം കാ
 രിനാലിട്ടകുന്നതും കണ്ടുകൊണ്ട്, നീർവക്കുകൾ
 നിറഞ്ഞു നേത്രാനന്ദകരമായ തടാകങ്ങളും, വിട്ട
 നിലങ്ങളും, ചോലകളും, കണ്ടു, കവുണ്, വാഴ
 മുതലായ ഹലസ്യങ്ങളാലും അനേകം തണ്ണീർപ്പനൽ
 കളും ചേർന്നു വിട്ടുയുന്നതും ഒരു പൂർണ്ണ പട്ടണ
 തിന്നു പൂർണ്ണമുള്ള യഥാവിശ്വനാമയ രാജാധ
 നന്മാരെഴികെ മറ്റൊരു വാസംചെയ്യാറില്ലാത്തതു

മാതൃ ഭരണ ഗ്രാമത്തിൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യപരിവർത്തനം
തി കലനാഭം.

പതിനാലാം ഗാഥ.

ഗ്രാമം നമസ്കാരം,

കോവലനും മറ്റുള്ളവരും തങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും
നാട്ടുപുറത്തുള്ള ജലാശയങ്ങളിലും തോടുകളിലും
ഒരു കെട്ടിൽ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന വയൽകളിലും
കിടന്നിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾ തീരകരണങ്ങൾ ശബ്ദി-
ച്ചുരുടങ്ങി; രാത്രിയുടെ പിമ്പും പ്രഭാതത്തിന്റെ മ-
ധ്യമയും ആ സമയത്തു സാന്നിദ്ധ്യം കലമക-
ളങ്ങളെ കരസംവർത്തനം വികസിതങ്ങളാക്കിത്തീ-
ർത്ത സമൃദ്ധനായ ഭീമസുകരന്റെ മണ്ഡലം
വൈവിധ്യപരമായതും മസ്കങ്ങളും നട്ടുവളർത്തും
കരങ്ങൾ ചുറ്റുന്ന പാഷാണികനേപ്പോലെയെ പ്രതാപ-
ഭരിതരായുടിച്ചതും ദേശങ്ങളെ ഉണർത്തി; ഫല-
പലമെന്നായ പരമേശ്വരന്റെയും, ഗന്ധർവ്വപര-
നായ വിഷ്ണുവിന്റെയും, ഫലായുധനായ ബലാഭ-
വന്റെയും, കഷ്ടധനനായ സുബ്രഹ്മണ്യന്റെയും

ക്ഷേത്രങ്ങളിലും, ഗുഹസ്ഥധർമ്മികളുടേയും സമ്പ്രദ
 സികളുടേയും ; വീരത്വവും അതിമഹാ വർമ്മങ്ങളും
 പ്രകാശിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരുടേയും സന്ദേശത്തിൽ
 യഥാർത്ഥഗ്രന്ഥം മഹാമഹദ്യഭേരിയ പ്രഭാജ്ഞാ പ്ര
 ച്ചാപനംചെയ്യുന്ന ശംഖമദ്യഭകാമദ്യഭാപനികൾ മു
 മുഴങ്ങി. കേരവലൻ കവുന്തി നാടികളെ വണങ്ങി
 നൃതിച്ച്, “തേവരധരണ! ധർമ്മവൃന്ദാരുടെ വൃ
 ത്തി കൈകൾക്കുണ്ടുള്ള ഞാൻ പേരലംഗിതായ ഇ
 വർക്കു ഭയം ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭൂസ്വ സ്വപ്ന
 ത്തിൽപോലും നിന്നസ്തർക്ക ഭേദത്തിൽ വന്നു വെക്ക
 വഴിനടന്ന ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു ഭൂവനാന്തീർന്നിരിക്കുന്നു;
 ഇതു മഹാദാഹമെന്നിരിക്കെ വൈശ്വനാഭരേട്ട് എന്റെ

* പതിവുതരം പതിയേണ്ടതിന്നു ഗുഹത്തിലിരിക്കുന്നവൻ ഗുഹസ്ഥൻ—ഇവന്റെ മർമ്മങ്ങൾ—കാർ മുണ്ടാക്കി കർ, പിതൃക്കൾ, ദേവന്മാർ, മുതികൾ, അതിഥികൾ, ബന്ധുക്കൾ മുതലായവരെ പൂജിക്കുക, തഴങ്ങിവെക്കുക, സ്മരിക്കുക—കാരുണികനരകത്തിലേക്കു മുതലായവരായവർ

‡ ചാതു ചതുരദിഷ്ടകളുംപോലെ മഹാമഹദ്യഭകന്മാരുമുള്ള ബന്ധുക്കളെ പരിവൃത്തിച്ചു നിരതനീതനാക്കി എന്നവൻ സമ്പ്രദായം—ഇവന്റെ മർമ്മങ്ങൾ—ചന്ദ്രൻ, കൃഷ്ണൻ, യോഗം, അന്നം, ചന്ദ്രൻ, മിന്നുന്നതും മുതലായത് ക്രിതം—പൂജ മുതലായത് യോഗം, യോഗം, നിതരം. മനുഷ്യം പ്രാണനരകം, പ്രകൃതനരകം, മൃഗം, ഗാർഹസ്ഥം, സകലം ഇങ്ങനെയുള്ളവർ.

മായ സുഖത്തിന്റെ ഫലമായി അനല്ലമായ ഒരു
 ചരത്ത ഉരുവാണു. വർത്തം അല്ലമായ ദുഃഖത്തി
 ന്റെ ഫലമായി അനല്ലമായ സുഖത്തെ നൽകുന്നു.
 അതായത്—സീസംഭവം സാധിപ്പാനുള്ളി
 കണത്തും ദുഃഖം; പിന്നീട് വിഭവം വരുമ്പോൾ
 ദുഃഖം; സംഭവവിഭവങ്ങളുടെ ഭീഷണിയിൽ
 അനല്ലമായുള്ള അവം നേരിടുന്നതും ദുഃഖം; ഇ
 ത്തൊക്കൾ സർവ്വമാ ദുഃഖപ്രഭവമെന്ന വരുന്ത
 ജ്ഞ; അതസംഭവത്തിനായുള്ള പ്രവൃത്തിയും ദുഃ
 ഖം; അതിന്നു നാശം വരുന്നതായാൽ അതും ദുഃ
 ഖം; ഇതുണ്ടിന്നും നേരിടുന്ന കലശലാശ്വ
 ത്താൽ അതയുടെ പരിണാമത്തിനുള്ള ജിഹ്വ
 സയും ദുഃഖം; ഇങ്ങനെ അതയുടെ സർവ്വമാ ദുഃഖ
 പ്രഭവമെന്ന വരുന്തല്ല. അതിനാൽ അതകര
 ത്തിൽനിന്നു ജന്മമായ സകലദുഃഖവും കാമനി
 സകലതയായി ഭേദമില്ലാത്തവരെ മാത്രമല്ലാതെ
 ബന്ധം നീങ്ങി ഏകാന്തവാസംചെയ്യുന്ന മനീഷി
 കളെ ബാധിക്കുന്നതല്ല; ഇങ്ങനെയുള്ള ദുഃഖത്തെ
 സുഖഭാവനയോടെ കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അ
 തകരുന്നതല്ല; അതായത് താപങ്ങളാലുപേക്ഷയെന്നുള്ള
 ത്ത് ഇക്കാര്യത്തു മാത്രമല്ല; നീ തന്നെയല്ല; ഇതി
 ന്നുമ്പോൾ അതകര പെരുമ്പോഴുണ്ട് പിതൃനി
 യോഗംമൂലം പരസ്യഭവനായി വന്നവരുംകൂട

ജ്ഞാതാർ അർവഭട്ടാ വിരഹത്താൽ ഭക്തിച്ചവൻ
 വേദത്തിന്നാധാരമുതന്നായ വിധിയെ നയന്നവ
 നാണന്നു ലോകം മുഴുവനും അറിഞ്ഞിരിക്കെ നീ
 അറിവിലായാ? അതു ലോകപ്രസിദ്ധമായ പുരാണ
 കഥയല്ല? നമുക്ക് മുന്നെ പഴയന്നോട് മൂതിൽ
 തോറു തൂമിയും രാജാധികാരവും വെടിഞ്ഞു രാജ്യം
 സ്വന്തം വേദമായ കാനനത്തിൽ പുഷ്പ
 വേദം അറാന്നിയിൽ ആൾ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടല്ല
 അർവഭട്ട പിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു; അർവഭട്ട ഏകാകി
 നിയാശ്ശിന്നതിനാൽ ഇളച്ചു പോകുന്നവല്ല; ഏ
 കിപ്പും കൊടുങ്കാറ്റിൽ കൂടിയതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്ക
 വേദം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയതു മന്ദാനപാപപരി
 നാമല്ലെന്നു അർവഭട്ട വല്ല പിഴയും ചെയ്തിട്ടു
 ണ്ടോ! ഇവരിൽ ഒന്നാമൻ ദേവോത്തമനും രണ്ടാ
 മൻ നരോത്തമനല്ല? ഇങ്ങനെ പല ആധികാരം
 പ്രകാരത്തിലായാൽ നീ അർവഭട്ട ഇല്ലെന്നറി
 ിക്കുവും ഒരു കായ്ക്കത്തിൽ നീ അർവഭട്ടാർ ദേവ
 യുള്ളവനാണ്; എന്നെന്നാൽ നിന്റെ പ്രേതസ്വ
 നിനെ പിരിയാതെ വാഴുന്നുവല്ലോ. ഇനി ഇങ്ങ
 നെ അഴൽ പിണഞ്ഞുലാതെ നഗരത്തിൽ ചെ
 ന്നു അപകന്നിട്ടു ചെല്ലുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ കഷ്ടമായ
 ഒരു നിലയും ഇന്നത്തെ നോക്കിക്കണ്ടുവരിക" എ
 ന്നു പറഞ്ഞു

ഇതുകൂട കോവലൻ വേലിക്കകമെടുത്തു പുറം
 കാട്ടിനാൾമാഗമായി നഗരത്തെ ചുറ്റി നീമാഴ
 തോടും പരപ്പോടും കിടന്നു കിടങ്ങിലധ
 ത്തന്നത്തട്ടത്തിന്നുപോലാനായി കല്പപട്ടത്തുകിട്ട
 ത്തിതെഴവിൽ കൂടി ഉന്നതമായ കോട്ടയാതിൽ
 കരുന്ന ചന്ദ്രപാണികളായ യമനന്ദരൻ ശ
 ങ്കിപ്പാട്ടാലും അകത്തു കടന്ന് അന്നു ചെങ്കുളായ
 ഭണിത്തൂണത്തു സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള സമസ്താൽ
 കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇന്നുവെച്ചുതുടങ്ങിയ വി
 ഉത്തന്ന പ്രാകാരവലയാത്തടകളായ അകനഗര
 ത്തിൽ ചെന്നു. കൊടുമായ കോട്ടാശാലിപ്പു നട
 കളിൽ റിട്ടത്തിട്ടുള്ള കൊടികൾ പരഞ്ഞു വീഴുന്ന
 ഈ ആശാസമാസത്തിൽ ആ നഗരത്തിലുള്ള വേ
 ശ്യകൾ സമ്പന്നന്മാരായ അങ്ങട കാമകന്മാരോ
 ളൊത്തു പൂർണ്ണമായി പ്രവഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
 വൈഗന്ധരയിൽ വിചിത്രങ്ങളായ ബോധകളിലും
 തോണികളിലും കയറിയും ചെങ്കുമുത്തുണ്ടുകുള
 തഴവി നീന്തിയും ഉത്തര ചെന്ന തുളണൽ നിന്നു
 ള്ള പുളിനങ്ങളിലേക്കു ചെന്നു ഇലശ്രീധ ചെത്തു;
 ഇന്ദ്രിയം കലലം മല്ലായന്നി പ്രസ്തുതങ്ങളെ കൊ
 ണ്ണകളിൽ (മുടിക്കട്ടകളിൽ) തെരുക്കിച്ചുടി മറ്റി
 കപ്പും ചെങ്കുണിപ്പവൻദ്രേയം ചെത്തുകെട്ടി
 യ കൊണ്ടാലയും കൊക്കയിൽ പ്രാപ്യമാലയാ

നി. ഇതിനരികെയുള്ള കുമ്പിൽ ഉത്തരകരം മുത്തു
 ലഭിക്കുന്നു. വിജ്ഞാത വെള്ളത്തുകളാൽ നിമ്മി
 ത്ത ഹാരവും കണ്ണാണിലുണ്ടാകുന്നതും, സ്വർഗ്ഗം
 ഭവനംകൾക്കുവേണ്ടുന്നതും, നഗരത്തിന്നു സമീ
 പം സുവർണ്ണക്കൊട്ടികളിന്നുണ്ടുന്ന ചവറുകൊട്ടി
 ന്നാൽവെട്ടി നാടിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ ജാതീയവും ഉദ്യ
 നലിലയംകൊണ്ടു തന്നെ കുമ്പകന്മാർ സംസ്കൃ
 നൽകിയ വാൽഗോനകൾ അവരോടടുത്തു നടത്തി
 വന്നു നില്ക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ കസേതലങ്ങളിൽ
 കൊത്തുവെക്കപ്പെട്ടു വിശ്രമിക്കുന്ന ചുമന്ന വട്ട
 പ്പാത്തലത്തു ചിഹ്നമോടുകൂടി ചെങ്കുളപ്പു
 വാണിയൻമാർ ചെങ്കുളപ്പുവെക്കുന്ന വാടകകൾ
 പൂവും മൂടി, കൊങ്കത്തടങ്ങളിൽ കൈനീർക്കുന്ന
 കൈചുമ്പും പൂശി സഗന്ധമുണ്ണുവരുന്നിങ്ങ
 ചെങ്കുളപ്പു വെച്ചുവെക്കുന്ന പവിഴത്തുണ്ടകളി
 ക്കെത്തു ചെലിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതി, ചെങ്കുള
 പ്പാത്തലത്തായ വാക്കുശ്ച നന്ന പ്രദേശിപ്പിറ്റാൽ
 വച്ചുകാലമനന്മാർ നെടുമത്തന്നാട്ടുകുടി വരുന്ന
 കാലവും, ശില്പശാസ്ത്രവർദ്ധനവ്കൊണ്ട് മാനാദര
 ത്താദു നിമ്മിക്കപ്പെട്ട മോഹമണ്ഡലവ്യാപികളായ
 മോഹങ്ങളിൽ കല്ലൽമുട്ടത്തുന്നിന്നായിത്തന്നിൽ
 വിരക കത്തിച്ചു ശബ്ദകാലങ്ങളായ മോഹവിശ
 ങ്ഗങ്ങളാകുകയായ വാതാജനങ്ങളെ ബന്ധിച്ചു ക

കുറയാതോട്ടുകൂടി ശിക്ഷാധിപോടി വരുന്ന കളി കരളവും, കലണീതലണാരാർ സരണകളിമിത ന് ഇളവെയിൽ കായുവൻ കലവട്ടും മരിചി മാലാമേളിതരായ ദിവസകരണധലം ദിക്കിണാ യനത്തിൽ വരുന്നതും ശരദപാതാധരങ്ങൾ നരരണധലത്തിൽ നിന്നു കാണുന്നതുമായ ശര ച്ചാലവും മരണവിടത്തിലുണ്ടി? അത്രയുമല്ല കിഴ കൻ ദിക്കിലുള്ള കൊണ്ടി (ചോഴവംശിയായ ഒരു വംശത്തി) നഗരത്തിലെ ഭാരാ നാട്ടുമാജാക്ക യാർ കിഴക്കേക്കര) കൽകിയ അകൽ ചന്ദനം കപ്പും മൂലായ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെ വെപ്പുറായി വരിച്ചിരുന്ന പടവുകളെ നദീമാറ്റമായി നമി പ്പാൻ സഹകരിക്കുന്ന കൊണ്ടകാണുന്ന സ ലാഭോടുകൂടി പാണ്ഡ്യന്റെ മധുരപ്പുരിപ്പുകി കാ മദവരൻ കായകരായ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിര യോത്സവം കൊണ്ടാട്ടാറുള്ളതും, ഫാൽഗുനമാസാ ന്തംവരേക്കുള്ളതും ഉത്തരവരണമെന്നുള്ള പ്ര സ്ഥിച്ചുള്ളതുമായ ശിശിരകാലമരിവതി മണവി മടയുണ്ടി? മലർ നിരയണിയും മായവികാകളിയും വട്ടും കറും കാനവും പൂക്കളൽ നിറഞ്ഞു പാ ണിയെൻ മരഗന്ധപൂക്കടാതെ മനായ ദിക്കിണവ വനോട കൂടെ ആ മനവരൻ നഗരങ്ങളിൽ പ്ര വേശിച്ചു കാമിനികടംബം കണ്ടെ പ്രിയജനത്തെ

തഴവിട്ടതപ്പുരോടും കണക്കമനായ ഇളവോലമ
കുന്നവൻ മഹാവിടെയുണ്ണീ! ഇപ്രകാരം ചെറൻ
കൊടികൾ തങ്ങൾ കാമുകന്മാരോടുകൂടി തെത്തു
സുഖഭോഗങ്ങളിൽ ആസ്വദിച്ചിരിക്കുകയും വായ
കലാത്തയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്നുള്ള
അസ്വസ്ഥ്യത്തിൽനിന്നു വിമുക്തകളായി.

കളഭങ്ങളും കരിണികളും ചേർന്നു കഴിയാ
ത്തലവനായ് തതിക്കപ്പെടുന്ന കലയയുമ്പോൾ,
കഷ്ട കർമ്മ നടത്തുവാൻ കടന്നുവരികിൽ പടന്ന മ
ലനാട്ടിലുള്ള കാടകളും തീപ്പുറത്തുനിന്നുപോലെ
കടന്നുവരുന്ന ഉഷ്ണവൃഷ്ടിയാക്കി നിസ്സപതം വാണി
യെന്നു വേണലാകുന്ന നരവരൻ തിരിച്ചെഴുന്നള്ളുന്ന
തായ ഒരു ഭൂഭാഗങ്ങളിലെ കാരിയെപ്പോലെയൊരു
ത്തിരിയെന്നു കേൾക്കുന്നതിലും മറ്റും, അങ്ങനേ
യും, ശബ്ദിക എന്നിയ്യും പാതെ കാമുകിയോടൊ
ത്തൽ രാജാവിന്നൊന്നു മെരുത്തുവരുണമു വി
നോദിച്ചിരുന്നു സുചിത്തമെന്നുള്ള അനുവാദവും
കൈയെടുത്തു (ചെറിയെടുത്തു) ചാത്തം ഉട
വാൻ എന്നീ വിത്തുകളും ലഭിച്ചിരിക്കുകയാൽ ആ
ബിരുദസമ്പത്തിക്കൊത്താലും മംഗം വരുത്താതെ
നാൽക്കേറും പുതിയ പുരുഷന്മാരോടൊന്നിങ്ങിനെ
കളെ സംശയംഗതമാക്കുന്നതായ ശ്രമം നീങ്ങി മരേ ജ
നിച്ചാൻ പരിചരിക്കാൻ പൊൻകിണികളിലെ

ന്നതിലിരുന്നതും കണ്ണിന്നും നവനും തചിക്കത്ത
 കത്തുകയ്ക്കു കട്ടിയ കടിച്ചു വിഴുങ്ങിയതായ കണ്ഠപേർ
 ഉകളിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുക പുല്ലുവേലങ്ങളിൽ മറ
 ന്നതങ്ങളെ വെട്ടിക്കളയുന്ന കരതി വന്നതെ മത്ത
 ഭംഗപാകതിനെ ആവരണിക്കുന്ന മോലകളു
 മെത്തത്തു് ആവകൾണ്ടടിച്ചകുറുവാൻ കരുതുകയും
 ആലമ്പുംമൂലം അവ കയ്യിൽനിന്നുവഴിപറ്റുകയും
 ചെയ്തു് അവയില്ലാത്തതെന്നു കൊള്ളുകയാൽ മ
 ന്നു വിമലകാലത്തിൽ പൂട്ടപ്പുവിതളിക്കുന്നതെ
 ചോരിവായിൽ ഇളകുന്നതുംവാലുള്ള ദണ്ഡത്താകൊ
 ന്നു മരണത്താകെ കേൾച്ചു ആലാര്യം ആവിന്ദു
 തകരയിരുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാൻ
 കരുതിയിരുന്ന ആശയങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
 വഹിയാതെ ഇടറിപ്പോയതുമൂലം ശ്രോതാക്കൾക്കു
 പരിഹാസജനകമായ വചനവും, ചെങ്കുണിർപ്പു
 വിഹൻറ നീരിൽ പടിക്കു കിടക്കുന്ന കീഴ്ന്നതും
 കൊത്തു മീനായതലോലങ്ങളിൽ ആമണ്ണുവ്യാ
 പ്തിയും, കലച്ചു വില്ലുന്നൊടൊപ്പം വളഞ്ഞ പൂക
 കൊടിയും, ചെറുതലകമണത്തരം ഖണ്ഡിത
 കളൽഗമിച്ചമലിക്കുന്ന നിടിച്ചത്തടയുമണത്തിന്ത
 മടവർമണികളാൽ വിവസുന്ന ചുമ്മികൾ, അവ
 ത്തെ മോവയ്ക്കും നീങ്ങി തലമണ്ഡലത്തിനെ പ്രാപിച്ചു
 കാഞ്ഞാൻ കൊതിച്ചു വകയറുന്നസന്താമരൻ മേയു

[illegible]

உகந்திசுரத்தினால் அந்த உலகம் உருப்பிட்டு நாளந்தம்
காலினால் உருப்பிட்டு வருகின்றன.

കുറഞ്ഞതും കൂടുന്ന കാലിനങ്ങളുടെ അകക്കാമ്പിൽ അല്പമുളവാക്കി, അപ്പോസ്തലികളായ അങ്ങളുടെ കടാക്ഷവശയിലകപ്പെടുന്ന അപസന്ദാരം മുൻ, വിമിശ്ശന പുണ്യങ്ങൾത്തോറും കലന മധുധാനം കലസ്സി പിന്നീട് തിമിശ്ശന നേർക്കാതെ മടങ്ങുന്ന വണ്ടകളെപ്പോലെ കിടത്തും തങ്ങൾതെ പുതിയ പുതിയ മരണാനിന പുണർകൊണ്ടുചുറ്റുന്ന വിടനാരായാലും, കാലിലാസുകത്തെ ഇപ്പോൾ മായി അനുഭവിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞോടങ്ങിയ അനാദി ജന്മങ്ങൾക്കായാലും, അവരുടെ വിദ്യുരവിനയാദികൾ കനീശവിശ്വത്തക്കവണ്ണം വശഭാഷി നാറത്തോറും സംഭോഗപാഠവശ്യസുകത്തോടെ നിദ്ര ചെയ്തിച്ച വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്ക ധാതവത്തോടും, സഭാതിതങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാൽമുയ്യത്തോടും ചത്തുയ്ക്കാതികലത്തോടും തോടും കൂടിയ അവിമർശിതവശ്യാജനവസതികളായ വിമിശ്ശനം മണീയങ്ങൾ തന്നെ.

കുറവായാരുടെ പന്നി, മഗ്നിയോണം, മഗ്നങ്ങൾക്കുള്ള രണസ്ഥലികൾ. കവചങ്ങൾ, മണിമയങ്ങളായ അനന്തോദികൾ, ചർമ്മങ്ങളായ കയ്യറകൾ, ദോഗ്ദ്ധങ്ങളായ അരപ്പട്ടകൾ, അരവളയങ്ങൾ, വെണ്മലരങ്ങൾ, പന്നികളെപ്പോലകൾ, തോൽവറുകൾ, തോൽപരിചകൾ, വസ്ത്ര

[illegible]

ധർമ്മപ്രതിഭയെന്നും വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു
 വ്യക്തിവർഗ്ഗവും ഇക്കൂടെ ഒരുമിട്ടു വരുന്നതിൽ വിശ
 ത്തിപ്പെട്ടു വിലംനാശിശേഷമുള്ളും, മനുഷ്യവർഗ്ഗ
 മുള്ളാൽ മിശ്രിതമായ ഗോമുഖകളായിട്ടും, ഒരു
 വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടു ഭാണിക്യം, പണ്ഡിതം, നീലം,
 ഗോമുഖം, മോചനം, പാണ്ഡിത്യം എന്നിവർക്കു
 മറ്റൊരു ഗോമുഖകളെന്നു ഭാണിക്യം, കാണിൽ
 നിന്നും കല്ലിൽനിന്നും മണ്ണിൽനിന്നും വിമിശ്രി
 ത്തം ഉണ്ടായി അവർക്കു ദോഷങ്ങൾ അനുഭവ
 യും പിന്നെയൊരു മെളിത കൂടുന്ന കാണിൽനിന്നും ഈ
 ശ്രമങ്ങൾക്കുപോലെയും വ്യവസ്ഥയും അനുഭവിക്കുന്ന
 പാണ്ഡിത്യം ലോകമെങ്ങുമായും ആപ്തപ്പെടുന്നതും ഗോ
 മുള്ളാകാലമായും മനുഷ്യവർഗ്ഗവും, ഉത്തരത്തിൽനിന്നും
 ഇക്കൂടെ കല്ലിൽനിന്നും മണ്ണിൽനിന്നും മറ്റും
 കും, വർഗ്ഗം പിരിയുന്നതിനാലും കറങ്ങുന്നതിനാ
 ലും ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയായി അനുഭവങ്ങളു നി
 ന്ന കാഴ്ചവിശേഷവും ഇവയുടെ ഉല്പത്തി ക
 തൽ ഗുണസ്വഭാവങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഭേദങ്ങ
 കളു ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ വിശദമായതായ വന്നി
 ഗമനങ്ങൾ സംഭവിക്കു നിമിത്തം ഏക
 യും വിശദമായതായി വ്യാപാരം അനുഭവം കേൾ
 ണമെന്നതു ഒരു കാലത്തും പാണ്ഡിത്യം കാണിട്ടാ
 തത്തായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും മറ്റും കാണിയിട്ട

[illegible][illegible]

നാലുംകൂടിയ മാറ്റുസന്ധികളും, കോവിലങ്ങടിയും, ബലികൊള്ളുന്ന കറവുകളും, മെമ്പിമികളുമെന്നീ ജാഗങ്ങളിൽ ജ്ഞാനമുഖ്യത്തിൽ ഉത്തമത്തിൽ പോകുന്ന ജ്ഞാനമുഖ്യത്തിൽ കറവകിടന്നുനില്ക്കുന്ന പതിക്കുത്താവിധം പുറത്തു പുറത്തായതായിട്ടുള്ളതും ചെറുതും വലുതുമായ പന്തകകളാകുന്ന പന്തകളിൽകൂടി മനോഹരമായ ഒരു മനോഹരിയെ ചരിനടന്നുകണ്ടു കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു താൻ കരുതി വന്നപ്രകാരം ഒരു വാസസ്ഥലം കണ്ടുനില്ക്കുക എന്നതെന്നുള്ളതിനെ വിസ്മയിച്ചു കോവലൻ മടങ്ങിപ്പോന്നു.

പതിനഞ്ചാം ഗാഥ.

ശരണാഗതി.

തങ്ങളുടെ പ്രതിമയിൽ നാനാപ്രകാരമായ സമ്പത്തുകളും വിളങ്ങുന്നതായതുകൊണ്ടു നിലയിൽ ധർമ്മത്തെ നടുങ്ങിച്ചെന്നു പാണ്ഡ്യപ്രവാസത്തിൽ പുകഴ്ചെക്കുന്ന ജ്ഞാനമുഖ്യത്തിൽ പ്രജാമുഖ്യം സേനാലക്ഷണമുള്ള വൈശിഷ്ട്യം ഒരു കറുത്തും വിട്ടുമാറി പോയതായി ജ്ഞാനമുഖ്യത്തെ മധുരാനന്ദം

ഈ കടം കേൾവലൻ ഈ നഗരത്തിന്റെ പരിപാവ
നസ്ഥിതിയെ അന്യന്മാർക്കുപദേശിക്കുന്ന വേദിയ
യാർ വരസംചെയ്യുന്നതും പുറമതിൽ ചാറിലുള്ളതു
മാത്രം പുരാതനഗ്രാമത്തിൽ അപ്രാധനന്മാരിലുള്ളതായ
കൂന്ന അല്ലയത്തിൽ ചെന്നു നില്പാകരായ ഈ നഗ
രത്തിന്റെ മേൽമേൽ കവുന്തിയടികളോടു പറയു
മ്പോൾ 'തലച്ചുകാട്ട്' * എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ നി
വാസിയും നാലുവേദങ്ങളുമോതി നില്ക്കുന്നതെന്നു കി
ത്തിലിട്ടു ചേർത്തൊത്തതായ ഒരുപ്രകാരം
ചെലിയൻ അഗസ്ത്യപ്രായസമാത്രം സമുപവൃത്തത്തെ
വലംവെച്ചു കരളിയാറിൽ തഥാവിധി തിരുമാറ്റി
തന്റെ കവുന്തികളിൽനിന്നുപോയതെല്ലാം മടങ്ങിവരു
മ്പോൾ അല്ലയഗ്രാമത്തിനായി കവുന്തിയടി
കളിൽനിന്നു അല്ലയത്തിൽ ചെല്ലുകയും കേൾവലൻ
അതിനെ ചെന്നു വന്നതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേ
ഹം പറഞ്ഞു

ചോഴൻ കരികാലൻ കൊടുത്ത നന്മകീതിലു
കസ്ഥാനമുലം മേന്മയും പ്രസംഗിച്ചുമുള്ള മേൽമേ
ലിനായ മാധവി തന്നിന്നുവരിയായ ഒരു ബാധി
കരായ പ്രസവിച്ചു അല്ലയം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം
ചിത്രാവതി ഭൂതലായ വൃദ്ധവേദഗ്രാമം, 'മാധവി'യു

* കാവിലിപുത്രനെന്നും കൈവേദിത്തോടായി നല്ല
നാരികളുണ്ടായിരുന്നു

കെ കെറക്ക നാമകരണം ചെയ്യണം എന്നു സ
 ന്നോത്താവഹരായ വാക്യം കേട്ടു, മുൻകാലത്തു വെ
 തകടലിൽ ഇരുളടങ്ങ കെ മാന്ത്രിയിൽ താൻ കരു
 റിയിരുന്ന മരകലം ഉടഞ്ഞുവെക്കയാൽ നമ്മുടെ
 പൂവ്വപിതാമഹൻ മുൻജന്മത്തിൽ ചുണ്മൂവും ദാനധ
 മ്മങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ദൈവത്തും തനിക്കവ
 നതും നേരിടാമെന്ന ആ കടലിൽതന്നെ ഏതാനും
 നാൾ നീന്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കെ ദേവി ആ
 വിദവിച്ച്, 'ഈ രീപിലുള്ളവരെ അങ്ങുൾ വാ
 ധിക്കാജനവിധം മഹാസ്രോതസ്സായാൽ കൂത്തുറക്കിപ്പു
 വരുന്ന തൊൻ നീന്തുന്ന ദിക്ഷകളെ' അതിൽനി
 ന്ന കെപ്പെട്ടത്തുവാൻ വന്നാമിടത്താണീ; ഇനി ക
 തപ്പെടേണ്ട; ഏതെൻ നാമധേയം 'മണിമല'യെ
 ന്നാണീ; ഏതെൻ സഹായമില്ലെങ്കിലും നീ മു
 ന്നചെയ്തു സകൃത്സഞ്ചയം നിന്നെ വിട്ടുമാറ്റുന്നത
 ല്ല; ആകയാൽ നീ ഈ കടലിൽനിന്നു കരേറുക;
 എന്നുചെയ്തു തന്റെ വിദ്യാശക്തിയാൽ കെ മ
 ണൽത്തിട്ടിൽ കരേറി ആടൽരീതിയ നമ്മുടെ കല
 തകെടൽതന്റെ വേർ വിളിക്കുവാൻ' എന്നു പറയു
 കയും അനേകം ഗണികമാർകൂടി 'മണിമല'എ
 ന്ന നാമകരണംചെയ്തു നാലതിരയയും നഗരത്തേ
 യും വാഴ്ത്തുകയുംചെയ്തു ആ ദിവസത്തിൽ നീ മേധ
 വിയാടുകൂടി വിപ്രന്മാർ കനകവലം കയ്യാകെ

ബിന്ദിതവേദാദി ദോഷസാധനമായ നമ്മുടെ നീലനായകൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ മുമ്പിൽ ഉ
 ഗാഗാത്രനായി കാൽ തളന്ന് വടിയുന്നി നടന്നുകൊ
 ണ്ടു മാനം വാങ്ങുവാനുള്ളതിവരികയായിരുന്നു; നി
 യാദികൾ കീഴടങ്ങാതെ നാവുപാടും ഭരിച്ചുകൊണ്ടി
 രക്കുണ്ടു മദിവേഗത്തോടുകൂടി വരുന്ന ഒരു ഗജം
 കോപാധനമായി ആ ബ്രാഹ്മണനെ പിടികൂടി; ആ
 സമയം അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുവിട്ടാനായി അനന്തോട്
 മന്ത്രാകാണ്ടത്തു് അതിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അ
 നന്തെന്ന വേർപെടുത്തിയ അവസരത്തിൽ നീ
 അതിന്റെ കയ്യിലകപ്പെട്ടു; ഉടനെ പത്തു തുമ്പി
 കടന്നതിന്റെ ബന്ധമൊഴിച്ചു കൊമ്പുകൾക്കിടയി
 ലൊതുങ്ങി അവയിൽ ചവിട്ടുകൾക്കു നീലപവുതാഗ്ര
 ത്തിൽ വാഴുന്ന പിശ്ചാധനെന്നപോലെ അതിന്റെ
 കഴുത്തലിമുണ്ട് അടക്കുവാൻതാങ്ങാതെ മരിക്കത്തു
 ടക്കിയ കൃപാലുവായ വീര അൻ വളത്തിയ കീരി
 തന്റെ കട്ടിയിൽ കാലോയ്മകൾ അതിനെ വന്നെ
 ത്ത ഒരു സുപ്പത്തെ കുടിച്ചു പണയിച്ചു കൈപ്പുറ
 ത്ത മുഖത്തോട് തന്റെ വാവനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
 പോരദേശത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നതിനാൽ ഇതു തന്റെ
 ശിശുവെന്നെ ഹിംസിച്ചതായിരിക്കണമെന്നു നല്ല
 യിച്ചു കയ്യിലൊളാൽ അതിനെ വധിച്ചു ഒരു ബ്രാ
 ഹ്മണി ഉത്തരദേശത്തിലേക്കു ഗംഗാസ്നാനത്തിന്നു

തിലോകന തന്റെ പതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ
 അവൻ അവളെ നിയമിച്ചിട്ടു, “നിന്നോടുന്നതി
 ഹൃദയമാശ്രയത്തിൽ വാഴുന്നതിന്നു് ഇനി ഞാൻ ക
 രുണമല്ല; അതിനാൽ സംസ്കൃതമുദയകലയ്ക്കു

‘അപരിചിതന കർത്തവ്യം കർത്തവ്യം സുപരിചിതം

ന ചൈവ വേദിസന്തഃപം ബ്രഹ്മണശതകയുഗ്മം’

ഈ വദ്യത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചുവ
 ശഃ ഈ കാലശക്തികൾക്കു് എന്നു പറഞ്ഞു് അവൻ
 വേദാന്തപ്രാധാന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രജ്ഞാശക്തി
 കേടകളിലും സാധാരണക്കാരുടെ സ്വഭാവങ്ങളിലും ക
 യമിതിയായി ഭൂതകാലത്തെ വർത്തമാനവും നേട
 വിൻ എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന ആ മഹാബ്രാഹ്മണി
 നെ വിളിച്ചുവരുത്തി “ഇങ്ങനെയുണ്ടാവാൻ തക്കവ
 ണ്ണം എന്നൊരു സങ്കടമാണു നിങ്ങൾക്കു് അരികിലി
 ള്ളെന്നതു്! ഈ പറഞ്ഞതെന്താണു്!” എന്നു നീ
 ചോദ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവൻ, “ഞാൻ ഒരു കൊ
 ലയെക്കൊണ്ടുനിന്നു് എന്നു വിശിഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു പതിയെ
 കാണാതെ അഴൽപ്പുഴയ്ക്കു നടുക്കുകയാണു്; ഒരി
 തരമു സഹായിതപ്പെട്ടു് ഏതു് ഈ കാലവാങ്ങി കൈ
 പ്പണമായി കണ്ടു വന്നു്, ചൊറുക്കുമ്പോൾ
 എന്റെ സന്താപത്തെ ഒഴിക്കുന്നു” എന്നുപേരി
 ചുകയ്ക്കു്, ‘അഞ്ചാതിരിയെക്കു നീന്റെ സങ്കടം
 ഞാൻതന്നെ തീർക്കു ഏതെങ്കിലും വേദങ്ങളു്’ എ
 നു പറഞ്ഞു് അപ്പോൾതന്നെ ധർമ്മശ്രീതിൽ

[illegible]

- 1 തമിഴവരും തന്നിൽ ഭരണമുൾക്കൊണ്ടു
പതിച്ചു ഭക്താർപ്പിതനുകരണമുൾക്കൊണ്ടു.
- 2 പതിനെ വിശ്വാസം വെക്കുന്നവർക്കു
ഇതും വെക്കുന്നവർക്കു കലിംഗം പൂർവ്വമി
- 3 പെട്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
കൊടുക്കുന്നവനെ പതിച്ചിട്ടും മറ്റും
- 4 ഭരണമുൾക്കൊണ്ടു കലിംഗം പൂർവ്വമി
പെട്ടെന്നു കലിംഗം പൂർവ്വമി
- 5 പെട്ടെന്നു കലിംഗം പൂർവ്വമി
കലിംഗം പൂർവ്വമി
- 6 ഇതും വെക്കുന്നവർക്കു കലിംഗം പൂർവ്വമി
കലിംഗം പൂർവ്വമി
- 7 കൊടുക്കുന്നവനെ പതിച്ചിട്ടും മറ്റും
കലിംഗം പൂർവ്വമി

ഈ ആവേശത്തിൽ സംബന്ധിച്ചുള്ള പാലാസമരം കൂടി വധിച്ച ഭക്ഷിക്കുന്ന ഭൂതത്തിന്റെ കാലപാശത്തിൽ അകപ്പെട്ട ആ ദുരഭാവനാഭയാണി ആവു

തന്റെ കാതാവിനു നേരിട്ടിരിക്കുന്നതായ പരിതാപം
 കണ്ട് അവനെ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പാപാശിന്നുക
 കള വേഗം കടന്നുചെന്നു “ഭൂതപുഗവേ! എന്റെ
 ജീവനെ നിങ്ങളിരയാക്കിയെടുത്തു് ഇവന്റെ ജീ
 വനെ വിട്ടുകൊൾ” എന്നു താമിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം
 അവനെ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ, “ഈ നീമന്റെ നീകൃ
 ഷ്ടമായ ജീവനുവേണ്ടി നീന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ജീവ
 നെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു് എന്റെ നന്മത്തിന്നു
 പറയുന്നതല്ല. അതിനാൽ നീ ഈ ഹൃദയ വിമുക്താ
 ഹിതക; നീന്റെ കുന്നിൽവെച്ചു ഉപാധ കൈക്ക
 മിന്നുന്നുണ്ട്” എന്നുചൊല്ലി മാത്രകാരണമെന്ന
 ചൊല്ല. അതിനാൽ മാത്രമായപ്പോഴുണ്ടു മടങ്ങി അവ
 ന്റെ കയ്യോപ്പത്തിന്നു ബാധ്യമനത്തിന്നു തിന്നന്റെ
 ആപ്തബാധകാരണപോലെ നിത്യപ്രതിഷ്ഠ തര
 കൊരു ദിവ്യവും നേരിടാതെ പലകാലം പരിപാലി
 ച്ചുവന്ന കലിനപുഗവേ! ചന്ദ്രനെ! സമ്പന്ന! പ്രഭാ!
 ഗോദ്ധാല! എന്റെ ജന്മിവിൽ നീ ഈ ജന്മത്തിൽ
 ചെയ്തെല്ലാം സൽക്കർമ്മങ്ങളാണു് ഈ കരുണിമ
 ണിനിരോടുകൂടി ഒരു സഹായച്ചുമിപ്പാതെ വന്നതു പുതു
 ജന്മത്തിൽചെയ്തു ദൃഷ്ടാന്തിന്റെ ഫലമായതിന്നു
 മേലു് എന്നു മറുപടി പറയിപ്പു

കോവലൻ പറഞ്ഞു—പാണ്ടിത്താൻ ഈ മ
 ധുമാനഗരത്തിൽ ഹിന്നായ ഒരുവരിപ്പിന്നു മ

ണമിയല്ലുന്ന ഭക്തപഞ്ചകത്തോടുകൂടി ഇവർക്കു
 അതിയായ ഭയം നേരിടുകയും ഉടൻതന്നെ വസ്ത്രം അന്യ
 നാമാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ട അറൻ ഒരു പോക്കിൽ
 പുറത്തു കയറുകയും ഇവരോടുകൂടി അറൻ അനാഥ
 സ്ഥിതിയിലാവുകയും കാരദേവൻ തന്റെ പുത്രി
 സ്ഥിരന വലിച്ചെറിഞ്ഞു വിടുന്നതായിത്തീർന്നുവെന്നും
 മാധവി മണിമലയുടെ ചുറ്റും ഭവനമായിത്തീർന്നു
 ഒരു സമുദ്രവും ചെല്ലത്തായി മുതിർത്തതായ
 തരസ്സിനാൽ ആകൃഷ്ടപ്പെട്ടതായ അന്യയാക
 ണിൽ അറൻ ചെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

മേകം കഴുക ചോരയിവകൾ
 പുതുക്കിയ കിനാവതു കരയ്ക്കൽ
 അപ്പൂട്ടികൾക്കു നൂലനെയ്യും
 നിമുക്കൽ ശരണമല്ല കഴിയാ

2 നെടുമുടിയിലേക്കു ചെന്നാൽ
 പിന്നെയും നിന്നു കൂട്ടിനാൽ
 മൂന്നിലും മൂന്നുമാസങ്ങൾ
 പിന്നെയും പത്തുനാളിനാൽ.

3 കിനാവിനാൽ മരം മരം
 മിന്നു വന്നു വെട്ടിപ്പോ

കുറുപ്പിനും മാടലനും വരഞ്ഞു — സാധനപി
 ക്കല്ലാതെ മറ്റൊരും ഈ പുറംഗാമത്തിൽ വാക്കുന്നതു
 യോഗ്യമാകുന്നതല്ല, അകനഗരത്തിലേക്കു പോകുന്ന
 നായർക്കു മാത്രമേ വരണമെന്നു പറയുന്നു.

അധിഷ്ഠിതപ്പെട്ട വൈദ്യന്മാർ നിന്നെ ഏതീടൊരു സ
 ഘ്നമിപ്പാണെന്നും; അതിനാൽ ഇവിടം വിട്ടുപോ
 ള്കുന്നതെന്നുമുഖ്യ പത്മിനീമന്ദനത്തിൽ മധുരവു
 മിതം പേരൊന്നാക.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതിൽക്കേൾക്കും 'മാതാമി'യെ
 ന്ന പേരുള്ള വൃദ്ധനായ ഒരു ഗോപസ്ത്രീ തമ്മിൽ വ
 ിശ്വകർമ്മൻ പാൽപ്പൊരികൾക്കു വരുന്നവഴിക്ക് പ
 സ്ത്രീയെത്തന്നെ പലരോടും ചേർന്നു പുറത്തുനിൽപ
 ള്ളിയിലിരുന്ന കവുനയിടികളെ കണ്ട ഭക്തിപൂർവ്വം
 അരികുകൊണ്ടു വന്നിട്ടു. അപ്പോൾ കവുനയിൽ, "വ
 ഹ്നമിപ്പാൻ കഷ്ടമല്ലേ! അതായത് നിന്നെ
 ബാധിക്കുന്ന പാലാൽ ഗോമുഖത്തെ താമസം നൽ
 കുന്ന ഈ ഗോപന്മാരുടെ ഗൃഹത്തിലിരുന്നതിൽ ഒരു
 ദോഷമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഇവർ നമ്മുടെ സമുദായ
 പരിരക്ഷയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മനോഹരമു
 ണ്നവല്ലോ; അത്രയുമല്ല പ്രായംചെന്നവർ; ഒരു
 ലക്ഷണമുണ്ടായിരിക്കുന്നു, കഷ്ടതയുള്ളവർ; അതി
 ന്നാൽ ഇന്ന് ഈ മാതാമിയുടെ അധീനതയിൽ ഇവ
 ളെ വെക്കുന്നതിൽ താമസം വൈകല്യവും വരുവാ
 ന്നില്ല" എന്നു തന്റെ മനസ്സിൽ കരുതി.

കവുനയിൽ പറഞ്ഞു: — മാതാമി! ഈ തന്നെയു
 മ്ന ഗോപന്മാർക്ക് പേർ കേൾക്കുന്നതായാൽ ഈ ന
 ഗരത്തിലുള്ള ഇവരുടെ സമുദായം അർത്ഥമായ

വന്യ ലഭിച്ചതുപോലെ ബഹുമാനപൂർവ്വം ഇവർക്കു വ
 ന്നോടു കൂടി ഏകദേശം കെട്ടം കരവെടുത്തു തങ്ങ
 ടെ മേടമുക്കരെ കേരളമെന്നു വെണ്ടുവെണ്ണം ഉപ
 ചരിക്കും; ഇങ്ങനെയിരുന്നാലും ഗോപകുലത്ത
 യായ നികർക്കെയിൽ ഇവരെ തന്നിരിക്കുന്നു. ക
 ലീനയായ ഇവരെ മംഗളസ്സാനം ചെയ്യിച്ചു ചെങ്ക
 യല്ലൂരിലുള്ളനാമദേവി കാണിച്ചവണിയിൽ നന്നു
 ത്തമലരണിക്കു മടിച്ചുവെടുപ്പിച്ചു ദീനനെ സ
 ചിതും ഉപാസാവും മാതാവുമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം
 മരണമുളിയിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ അവശയായി ഏ
 ന്നോടൊരുമിച്ചു പോന്ന ഈ ഡെങ്കൽകൊടുമുട
 മെലുപാദമത്തെ ദൃഢമെയും മുമ്പു കണ്ടിരുന്നിട്ടില്ല;
 ഇവർ കടംവെച്ചിരിക്കാൻ തന്റെ കണപൻ വർടി
 ന്നപൊക്കു കണതിനാൽ കരളുകൾ നാശം വരുമ്പോൾ ത
 നിന്നു നോട്ടിട്ടുള്ള നയനാസനയെ വേർതിരിച്ചറിയാ
 തവണ്ണമല്ല ചെറുമാഹാത്മ്യത്തോടുകൂടി ഒരു പു
 കെടലിലാലെ പ്രകാശിക്കുന്ന ചളാണി; ഗാഥസ്ഥ
 ധമാലാക്കണത്തിൽ പതിക്കുക സാധകവും ദിക്കി
 കുന്ന ധർമ്മത്തിൽ ഭരിച്ചുതന്നതായ പാതിവ്ര
 ത്വനിമു തന്റെ കടമയ്ക്കുതന്നെ ഈ ദൈവ
 ശൈലപ്രകാരം ദൈവം ദൈവത്തെയും ഞാൻ പ്ര
 ത്യാക്കമായി കാണുന്നില്ല; കരവെക്കും പരിചയമായ
 മകയില്ലാ ദൂതയുടെ പാലപ്പുല്ലി കരഞ്ഞതായതിക

യില്ല; മറ്റാകത്താൽ ഉപദ്രുതൽ ഭംഗംവന്നതായ
 റിവില്ല; ഇങ്ങനെ ഗുണഭൂതിക്കുതക്കി കണ്ടിട്ടുള്ള
 ഇ സരിഭണി കടികൊള്ളുന്ന ഭാജ്യമാണെന്നു മറ്റൊ
 തരംകൂടാൽ അകളിച്ചെടുത്ത ധർമ്മശാസ്ത്രവചന
 ങ്ങൾ നീ കേട്ടറിവിലേതാ? ധർമ്മാരികളുടെ അ
 ബ്രാഹ്മണം തലോടും സാമാന്യമായ ഒരു ഭാഗ്യം
 കണ്ടു മാത്രം അറിയിപ്പിക്കുന്നതാണെങ്കിലും പിന്നീ
 ട് ചമോന്നന്ദപ്രാപ്തിയെന്നുവായിതീർത്തതാണെന്നു
 നീ അറിയുകകൊണ്ട് കാമവരിനമിതോട്ടങ്ങൾ
 കൈനിയായി കിട്ടണമെന്നു വട്ടണത്തന്നെയുള്ള പൂക്കൾ
 നീക്കത്തും പൂർവ്വാവസ്ഥയാണെന്നു കേൾക്കുക കേൾക്കു
 യിൽ നീയ്ക്ക് വന്നു ശോഭിക്കുന്നതുമാത്രം അംശക
 ഭൂമിയിൽ ശ്രമണന്മാരാൽ മനോഹരമാകട്ടെ
 നിൽക്കുവെട്ടു ശിലാതലത്തിലിരുന്നു സമുദാനന്തരം
 യാത്രപ്രസ്ഥാധനം ചെയ്യുന്ന ശ്രമണമുഖി (ചര
 ണവരങ്ങൾ സന്നദ്ധിയിൽ ഇത്രയുംധൃതമായ
 തലയിൽ ഹാമകൂടും പൂർവ്വവും സമുദാനന്തരം
 തലമണിക്കരു മനോഹരമാകട്ടെ ഗോപനമാത്രമായ
 നേകും അമൃതമാൽ സേവ്യമാനമായ ദിവ്യരൂപ
 കേന്ദ്രം കയ്യിൽ കൈപ്പിടൻ കയ്യിൽ ഇല്ലാ
 യ് ഒരു കഴുത്തും വന്നു നീ ഒരു ദേവനെ കണ്ടു
 ആ ശിലാതലത്തിൽ കിടന്നു ഇങ്ങനെ ധർമ്മശാസ്ത്രം
 ചെയ്തതന്നു ശ്രമണന്മാരെല്ലാവരും ഏഴുനോടു മ

നിന്നു തൊഴുതു “ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഇവിടെ വെ
വാൻ കാരണമെന്തെന്ന്” എന്നു ചോദിച്ചു.

ചമണൻ പറഞ്ഞു - മുമ്പത്തെങ്ങനെ പോയി
യെട്ടിം പരിചയമേ വണിഗന്മാർ അത്രയും എ
ങ്ങനെയായിട്ടു നടത്തിവന്നിരുന്നതിനാൽ പൊതു
കാസി, അറാബാസി, അയ്യമി ഇവ തിരികിൽ ശു
ദ്ധപരവാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്രതകൾ പലതും
പാലുന്നതായി ഇവന്റെ വേഷത്തിൽ വരിക പ
തിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദിനത്തിൽ
അവന്റെ ഗൃഹനായിക തന്റെ പാപശാന്തിക്കു
യിന്നു തപസ്സിപ്പതോടും കൂടിച്ചേർന്നുവെ
ന്നു വിശിഷ്ടവും ഉണ്ടായിട്ടു. അപ്പോൾ അമ്മാൾ
കിട്ടാതെ കെട്ടിത്തൂ പരമ്പരയായ ഒരു കരകൾക്കു
യുണ്ടെന്നതും വേഷത്തിനകത്തു കടന്നു കയറണി
കനായ ഒരു തപോധനനെ അടിച്ചണങ്ങി അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഉദ്യോഗം പരിചയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഹിന്ദു പ
രമ്പരയെ പരിപാടി സംഗ്രഹിച്ചതായി അവന്റെ
മുഖപ്രസാദം കണ്ടതിനാൽ ന്യായമനുസരണമായ
അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊതുക്കുണ്ടായി, ആ ഗൃഹനായി
കയോട്, “നിന്ദിന്റെ കൈകൾക്കുവന്നതായി ഇ
വനെ കൈക്കൊള്ളുക” എന്നു അവളെ കൈമാറ്റി

മുട്ട അമ്പലംകളെ ആ കണ്ഠമാവിന്റെ ആശയം
 ഞങ്ങൾ ശിശുവായിച്ച് ആ വരുന്ന വാങ്ങിയ
 ഭാരമെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു; അങ്ങനെ
 ഞങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ പാത്രമായ ആ വരുന്ന ക
 ഞിപ്പുസമയം അവർ അതിന്റെ നികത്തായ ഒരു
 നീക്കുവാനായി ഞങ്ങൾ ഗുണത്തിൽ കരം കരം
 ചെയ്തു; അതിനാൽ അവൻ കൈയെഴുത്തു 'മര
 ണവാസി' എന്ന നഗരത്തിൽ 'ഉത്തരകകൽസ്ഥൻ'
 എന്ന അർച്ചനൻ പുത്രനായി ജനിച്ച സന്ദർഭം,
 കരയി, അന്നും എന്നി ഇന്നുതന്നെ തികഞ്ഞു പ
 ല ഭാരമെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും
 രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു വന്നു ദൈവത്വം പ്രാപി
 ച്ചു. ഈ ഉപാധിയിലുള്ള കാരണത്താൽ ഇവ
 നെ ഹോരപിതൃത്വത്തിൽ ആ ഹോരനായികയാൽ ചെ
 യ്ക്കപ്പെട്ട ഭാരത്തിന്റെ ഭാരമുണ്ടെന്നു മോശി
 ചു ഉത്തരത്തിൽ കരിങ്കൽക്കൽവടിവായിരുന്ന
 പ്രോഴ്സി ചെറിയ കയ്യിനെ അകൽ ശരീരത്തിൽ
 ഒരു വലിയ ഭാഗത്തു കൈകൊണ്ടു, അനാഥമായ
 ചായമന്റെ പണി അങ്ങനെയ്തെ ചെയ്തു അ
 ന്നാൽ ഈ ഗുണം സിദ്ധിച്ചതാണെന്നു ഗ്രഹണവ്ര
 തികളെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായി ഈ ദൈവകാരൻ ഇ
 വിടെ ആവിഷ്കരിച്ചതാണ്

ഇങ്ങനെ ചാണകനെയെടുത്തു വെച്ചാൽ ദി

വ്യവക്തങ്ങളായി വിചിന്തിച്ചു ധർമ്മനിഷ്ഠത അംഗീകരിച്ച തദ്ദേശവാസികളായ തപസ്വികളും തപസ്വശ്രേഷ്ഠന്മാരായ ബ്രഹ്മണന്മാരും മാനസികന്മാരായ വൈശ്വദേവികളും അനന്യമനോഭാവമേഖല പ്രാപിച്ചു. ഈ ആശ്രിതകളെത്തന്നെയും ഫലത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടാണ് ഈ കാർവേണിയോടു കൂടി സമ്പ്രദായ ഇവിടെ അഭിസ്മരിച്ചു നില്ക്കുക. ഹൈന്ദവരായ കവനീ അടികളുടെ ഈ വാക്യശാക്തവാദം കൈപ്പറ്റിയ ആശ്രിതയപ്പനരി സന്തോഷിച്ച് അടികളെ നമസ്കരിച്ചു പ്രത്യംഗം മണിയുമായ ഇളംപ്രായത്തിൽ തന്നെ വിവിധമണ്ഡലസമ്പന്നരായ അവിഷ്ണുവർഷാദി അസ്തംഗത്തായ അഭിത്യൻ സങ്കല്പങ്ങളായ കിരണങ്ങളാൽ അകി വ്യാപ്തമായ സാമാന്യത്തിൽ മുല ചുരുക്ക വസ്ത്രങ്ങൾ ഓടുന്നപോലുള്ള ഗോകുളം ഗോമന്ദിരം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടും ആട്ടിൻകുട്ടികളെയും കോടലിയെയും ഉറിക്കുട്ടിയ കാവ്യവടികളെയും അങ്ങിൻ ധരിച്ചുപോകുന്ന ഇടയന്മാരെ വിത്തുടന്നു, ഭീഷ്മങ്ങളായ കരണങ്ങളെണിക്കും മുലകൾ ചുരുക്കം കൊണ്ടുപോകുന്ന ഇടപ്പികളിൽ ചിലർ ഇവരുടെ അഴകുകളെ ചുറ്റിനിൽക്കുകയും, വനദിഗ്ഗന്ധം കിടന്നു അന്നെ വളഞ്ഞ് അനുബന്ധുന്ന യന്ത്രവിദ്യ കരിങ്കരയിൽനിന്നു വളത്തിൽ അരികെ വന്നവരെ കടിക്കുന്ന യ

രൂപം കല്പനയും കവണയും തിട്ടയായിരിക്കുന്നതി
 നാൽ അടയുന്നവരും പൊതുവിട്ടു പേരിട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന
 നായും (ശകര) ചാകകറകിടയെന്ന കടാശ്ശ
 ഭം ഇതേവ വട്ടകൾ പഴുപ്പിടുന്ന ഉലകളും ഏറിയ
 വരത്തു കല്ലുകൾ നിറച്ച കൂകളും കോട്ടയ്ക്കരിക
 വരുന്നതും കൊത്തിയിട്ടുപോന്നതി മൂന്നൽപോ
 ലുള്ള കൊരികൾ അഗ്രത്തിൽ ധേയ്യുറപ്പിച്ചു തോ
 ളികളും കഴത്തിലിട്ടുറക്കത്തക്ക നീല ചമ്പലകളും
 ആൺതലപ്പക്കി (൨ ശ്ലോകം) ദികൾക്കായി വെക്ക
 ന്ന ചിലി പിശാചാദികൾ വന്നു റാരിച്ചാരിനിപ്പാ
 നായി നാട്ടുന്ന കൊടിയിൽ പൂജനാർക്കു തലയും പ
 ഞിനും ഉടലുമാതിരയ്ക്കുമാറുള്ള രൂപം തുടങ്ങി
 കൂതിയിൽ നിർമ്മിച്ചു പരക്കുവാൻ വിട്ടാൽ ശിരസ്സു
 കൊത്തിപ്പിട്ടുൻ തലച്ചോരടയെന്ന തന്ത്രപാതി
 യും കഴത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കു തലച്ചോരട ഇരമ്പു ക
 വിട്ടികളും കഴമരത്തും ശക്തകാൽക്കോട്ടകളും തര
 വുരുകളും ചെറുചെങ്കൾ കോട്ടയ്ക്കുവിട്ടും തന്ത്രപ
 നസ്സുകളും തലയിൽ പിടിച്ചുകയറുന്നവരും കയ്യി
 ന്ന കത്തിത്തുളപ്പനായ് സൂചിതന്ത്രവും മാററാദര
 കേൽ ചാങ്ങു കണ്ണ കൊത്തി നിറക്കും ചിട്ടിയില
 കിതന്ത്രവും പ്രകാരശിക്ഷരത്തിൽ കയറുന്നവരും
 തോരക്കോട ഒന്നായി വിട്ടയ്ക്കുന്ന ചാമതന്ത്രവും
 കത്തിക്കൽ ഉറപ്പിന്നായി കൂർക്കാഗത്തു വിധം ഭൂം

വണ്ണമുള്ള മീപ്പുകളും സാക്ഷകളും കണവും വേലും ശതാശ്വി മുതലായ മറ്റും പല ശസ്ത്രജാലവും ആവരി മിതമായി സംഭരിക്കപ്പെട്ട നാറന്തോറും വിജയം നേടിക്കൊണ്ടുവന്ന കൊടികൾ ഇടതിങ്ങുന്ന ഗോപുരചോരം കടന്ന മാന്തരി കണ്ണുകിടത്തോട്ടുള്ള ഒരു നെർ വസതിയിലേക്കു ചെന്നു

പതിനാറാം ഗാഥ

കുറലക്കുളം.

കുറലക്കുളം നൽകപ്പെട്ട ദില്ലിമോയ വിജയവും സമീപ ചിത്രസങ്കാശമായ മരമണിയ കകിയന്നവളുമായ കണ്ണുകിയുടെ ലാഭത്താൽ പരിശുദ്ധമായ മാന്തരി അശ്വിമൃഗം ചെന്നു ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഇടച്ചികളും ഇടയന്താലം കടിവാക്കുന്ന പരമയിടങ്ങളെ സംബന്ധിക്കാതെ നാലുപുറവും ഉറച്ചു വേലിയും മുൻപശത്തിൽ മനോഹരമായ കളുത്ത പരമമുള്ളതും, ചെമ്മണ്ണ് പൂശി പൂത്തിയാക്കിത്തുള്ളതായ ഒരു പുതിയ ഭവനത്തിൽ കണ്ണുകിയെ പാപ്പിച്ചു, തന്റെ നിയന്ത്രണത്താൽ ചില ഗോപികമാരോടൊത്ത്മിച്ച പുതിയ ജലം കൊണ്ടുവന്നു കച്ചപ്പിച്ചു

മു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഈ ചോരിയിലുള്ള കോടി നികരം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിഖപ്പിടിച്ച സുവർണ്ണ മണങ്ങളുടെ വിച കറയുവാനായി അഭ്യന്തരഭൂമി ഗോത്രങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ള ഭവതിയെ പരിചരിപ്പാൻ ഒരു ഭംഗിയിൽപ്പെന്ന കമ്മിപ്പുകയ്ക്കു്; ആ കൃത്യം നിയമിക്കേണ്ടതിനായി ഏകദേശ കരം അയ്യതെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു; അൻ ഭവതിയെ പൊന്നിനെപ്പോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം; ആകയാൽ ഇ നികര ചിന്തയുണ്ടാകെ ഇതന്നെകൊൾക. (എന്നു പറഞ്ഞു നമസ്കാരമുചെയ്തു) കയ്യന്തിയടികൾ, അപാരകരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളിൽ യാതൊരു വിചിത്രം നേരിടാതെ രക്ഷിച്ചു താങ്ങാതെ അവയുടേ നെരിട്ടാത്തതെ കൊണ്ടുവന്നു ചേർത്തിരിക്കയാൽ ഇ നികരൻ വല്ലഭനും ഭവകരസൃഷ്ടിനവകാശമുണ്ടാവി (പിന്നെ ഇടച്ചികളോടായി) ഇവളുടെ നായകൻ സന്തൃപ്തിക്കാരെ തന്നെ വൃതക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു ഒരു ഭോമരകയാൽ നിങ്ങൾ വിതന്നുകാലികളും ഡാ ഇന്ദ്രാതംകൂടി ഈ കോതിയെ വകൽ കാലത്തക്കു മണണപോകുമെപ്പോൾ വേണ്ടുന്ന പുതുക്കലത്തു മാഗ്രസയോടെ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുപ്പിൻ” ആ ഇപ്രകാരം അതുതലയവർ മാതമുള്ള ആദേശത്തിനനുസരണത്താൽ പുതുക്കലത്തോടുകൂടെ, ഭവതയുള്ളവർ കൊടുക്കുന്ന സന്തൃപ്തയത്തിൽ നല്ല ച

കപ്പഴവും വെള്ളരിക്കയും, കുമ്പളിക്കായും തേന്താമ്പഴവും വാഴപ്പഴവും ചമ്പാൻ തൊട്ടുറിയും തങ്ങൽ അധീനത്തിൽപ്പെടുന്നവയ്ക്കു ചാൽ ഒന്നു മുഴയായതും കണ്ണകിയുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെന്നു, ഇവയെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞു.

കണ്ണകി അവർ കൊടുത്ത വലത്തു കാതുനി കണ്ട അരിയാറി (മുട്ടിക്കുത്തി)കൊണ്ടു നൂറുകയും തന്നിരിക്കത്തം മുഴക്കിയതും അംഗുലികൾ ചുവക്കുകയും ആനയെ വിടുകയും കണ്ണിൽ ചുവപ്പുവുകയും ചെയ്തു; കരി പറിക്കാത്ത അഴകളിൽ പുകയേറു മുഖം തിമിഴാതിമിഴത്തകുവണ്ണം കവലകോൽകൊണ്ടു നീ മുട്ടിക്കൊടുത്ത അയ്യയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തന്നാൽ കഴിയുന്നവിധത്തിൽ പതിക്കു ഭോജനചോരമങ്ങൾ വാകുമെല്ലാം; വെളുത്ത പനളുംവെളുത്തകാണു ചേരിയെൽ കടത്തു കടകിൽ തെൻറ നായകൻ വന്നിരുന്നതിനശേഷം പത്തുപ്പുറനിയലെടുത്ത സുരഭിലകസുരമിപ്രതിതമായ നവസുലിലത്താൽ പതിയുടെ ചമക്കൊളുത്തുമെല്ലാം ഭോജി പനിച്ചു, ധരണീഭേദിക്കു യാധിച്ഛതായ ആലസ്യം ചോരവരണണചോരവ തണ്ണിൽ തളിച്ചു നിൽക്കു തുടച്ച നീർ ചുഴറ്റി കണ്ഡലമെട്ടു, കുമ്പളയാഴ ഇന്ദ്രവിധ നവഞ്ചി തുടച്ചു അന്നം വിട്ടുവെ, “ഭോജനത്തിന്നിരിക്കാം” ഏനരിയിച്ചു. അവശ്യം അ

കൃത്യം ചെയ്യണമെന്നതായ വേദത്തെപ്പോലെയല്ല
 ഈ അത്രാനന്തരവണ്ണിനെ വിധിച്ചവണ്ണം വേണ്ടതു
 ഡി ബലി കൃതമായവയെല്ലാം യഥാക്രമം നിവൃത്തി
 പ്പതിന്നുശേഷം വെളിയിൽ നിന്നിരുന്ന അയ്യപ്പ
 മന്ദിരം, “ഇന്നു ഈ മധ്യത്തിലുള്ള ഗോപുര
 ത്തിൽ നമുക്കു ചെല്ലു നവവസതിയിൽ ഭക്തിചെയ്
 യുന്ന ഈ പ്രളകരമൻ ഞന്നു ആ മധ്യത്തിലുള്ള
 ഗോപുരത്തിൽ യശോദയ്ക്കു ചെല്ലു് അവളുടെ വ
 സതിയിൽ ഭക്തി ചെയ്തു കാന്താവുവണ്ണനായ ക
 ണ്ണൻതന്നെ യോ? ഇവന്റെ അഴൽത്തീർത്ത ഈ സു
 ന്ദിയും യമനാതിരത്തിൽ ആ നീലചണ്ഡിപ്പട്ട
 ന്ന്റെ അഴൽത്തീർത്ത പൂമകുശാഭരണയോ! എന്നു ശ
 ക ഇറിക്കുന്നു; ഇവന്റെ സൗന്ദര്യം നമ്മുടെ നേത്ര
 തളിപ്പടത്തക്കതല്ല” എന്നു പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞു. യ
 ഥാസമയം മേൽക്കൽ കഴിഞ്ഞതന്നുശേഷം വനി
 താൽ ശാർവ്വലം നൽകപ്പെട്ടു കൊമ്പൻ ശ്വാമു
 തായ പാഞ്ചലികയോടൊത്തു ചിലസുന്ന അമ്പല
 അരികെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു “നമ്മുടെ സുഖവിശാ
 കത്താർ, പത്തത്തും വിസ്താരം കരഞ്ഞതുമായ വെ
 തവഴി നടന്നുപോവാൻ വധുവിന്റെ ചാർത്താർ
 അല്പമേലും കെൽപ്പുണ്ടാകയില്ലെന്നു കരുതി, ആ
 തവഴിയിലും ആറുകൊഴുകിച്ചാടുന്നതുമായ വയു
 തകർത്തുപോന്നു പോന്നതിൽ അനുതപിച്ച് ഏ

തുകണ്ടു ഹൃദയവ്യഥയനുഭവിച്ചിരിക്കുമോ? നാം ഈ വിധത്തിലായി കണ്ടെന്നതു സ്വപ്നമോ? അല്ലാത്തതെന്നതിനിടെ മുൻപൊരു ദൃഷ്ടിമധ്യമമാ? തന്നെത്തോളം ബലിച്ചിരിക്കയാൽ ഇതെന്നും പറയാൻ ഐനിക്കുറിച്ചായില്ല. മിഥ്യയാവാം ചെയ്യുന്നവരോടും വേദപ്രാബല്യത്തോടൊപ്പമി പരമൃത്യുനാംചെയ്തപ്പോൾ മരിച്ചതിനോട് അഭിജ്ഞാനമോൽ ഇച്ഛിക്കപ്പെടുന്ന സന്താപനാശയ മുഖി, ദിച്ച ഐനം ഇനി ദൃഷ്ടിയല്ലതെ സർഗ്ഗത്തിനോട് അത്രയല്ല വൃദ്ധനായതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്യുന്ന പരിചയ്ക്കും മുട്ടിയു; യുവതിയായ നിന്നും ലഭ്യതാഭംകൊണ്ടിട്ടു; ഈ ദൃഷ്ടി നടുവടി ആപത്പ്രദമാണെന്ന് അല്പംപോലും ഐനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; ഞാൻ ഈ നിവൃത്തിയാക്കുന്നതാൽ നമ്മുടെ നഗരം വിട്ട് ഈ നഗരത്തിലേക്കു വരുവാനാരുതകതില്ലായിരുന്നു. അതു യുക്തമല്ലെന്നു തട്ടകാതെ നീയും അന്തഗമിച്ചുവല്ലോ; നീ ഐനം കണ്മ ചെയ്തു് ഐനം വേദപ്രാബല്യം പറഞ്ഞു.

കണ്ണുകി വാങ്ങു—വ്രതികൾക്കുള്ള ദാനത്തെയും ഭൂദേവന്മാരുടെ പരിപാലനത്തെയും അതികൂടെ അനുഗീകാരത്തെയും അതിഥികളുടെ സൽക്കാരത്തെയും നട്ടത്താക മുടക്കിയ ഐനം മോഹന്റെ പൂജയാലായ മാതാപിതാക്കന്മാർ പരിചരിക്കുകയുണ്ടി

തന്മാത്രയ്ക്കു കരുണ തോന്നി സാന്നിധ്യവർഷം
 ഉൾക്കൊണ്ടിപ്പിടിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അടക്കിയത
 ന്ന അവശേഷം അനന്തരവുമ്പോൾ വെളിച്ചപ്പെട്ട വാൻ
 തന്നെ പാവപ്പെട്ടവനെ ഇങ്ങനെ എന്റെ പൂർണ്ണ
 കണ്ണു സന്തപ്തമാൽ തീർത്തവകിലും മവാൻ അനന്ത
 ശാസ്ത്രമായ മറ്റൊരുതെ അനുസരിച്ചിരുന്നതിനെ ഗ
 ണിക്കാതെ അത്രയാകൃത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്ക
 തിട്ടല്ലെന്നുള്ള ദൃഢവ്രതത്തെ മുൻനിർത്തി അങ്ങനെ
 ചിന്തയുടൻതാഴെ

കേവലൻ പറഞ്ഞു—മാതാപിതാക്കൾ മുതലാ
 യ കഡംബികൾ, സമീകൾ, ദാസികൾ, ആശ്രി
 തകൾ എന്നീ നാലംഗവും വെടിഞ്ഞു ലഭിച്ചു, സാ
 ധുതം, സഞ്ജനസമരം, ചാരിത്രം ഈ നാലു
 വൃത്തിയും അംഗീകരിച്ച് എന്നെ അനുഗമിച്ചു ഇന്ന
 യാതുന്ന തങ്കമെ! ഡെൻകൊടി! പൂർണ്ണതേ! ചി
 ത്രാംഗി! മന്നിളിപ്പമെ! ചെന്തളിമ! സമ്പന്ന!
 ഞാൻ നിന്റെ ചെവടിയിണിചിലമ്പുകളിലൊന്നു
 കൊണ്ടുപോയ് വിനയവരാം; മടങ്ങിവരുമ്പോളും വി
 മിഞ്ഞുപോയതോത്തു ലോകത്തിലിരിക്ക. ഇവയെല്ലാ
 മുതലായ കയ്പുണ്ണായ തന്റെ കാന്തത്തെ മുറു
 കെ തഴുകി, അവൾ ഏകദാനിയായിരിക്കുന്നതു ക
 ണ്ടു കമളയകിടക്കയിൽത്തഴുകുന്ന ബാഷ്പാൽഗമം
 കാണുന്നത് അവൾക്കു ഏതേതേകമായിത്തന്നെ

കരുതി അതിനെ കണ്ണിണുയിലടക്കി; ഗോസമസ്ര
 ഞ്ചും മഹിഷിസമസ്രഞ്ചും നിബിഢിതമായ
 തന്റെ ഇരിപ്പിടം വിട്ടു ചെന്നിരു വിമിത്തുപോ
 കേണിവന്ന ഭവഞ്ചൽ നടപ്പാൻ വരുന്നതെന്ത
 നെ ഇടത്തേക്കവിളക്കിടത്തു.

അങ്ങനെ ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു കൊലക്കുറ്റം ഒരു
 കോട്ടയിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ഇത് ഇടയക്ക
 ല്ലാതെ തന്റെ വശത്തുവന്നുവെങ്കിലും ഇ
 തെന്തെ എന്നിരിക്കുമെന്നൊന്നിവിടെ കഴിഞ്ഞിട്ടു.
 ആ തെന്തിലുള്ള 'പ്രവേശനം' മറ്റൊരു കട
 ന്' അംഗനാഭനോടൊന്നിച്ച് വീഥിയിലൂടെ അ
 ത്താടിത്തന്നുവെങ്കിലും കടന്നു. അവിടെ കടന്നുവെ
 ഞ്ചും തന്റെയൊരു നോട്ടംവെൽ പിൻതുടർച്ചപ്പെട്ടു,
 രാജാവിന്റെയൊരു കണ്ണുകെണ്ടിത്തു, കയ്യിൽ വെട്ടു
 കൊടിയുമായി ഏതിനെ വന്ന (കലിനായകൻ കോ
 വലനെ കണ്ടു ബഹുമാനപൂർവ്വം ഒരു ഭാഗത്തേക്കൊ
 ത്താടി കടന്നുചെല്ലുന്ന) തട്ടാതെ കണ്, ഇവൻ പര
 ഞ്ചിയനാൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ട ഒരു
 വെങ്കലത്തോണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുക ചെയ്തു.

കോവലൻ— മഹാമഹാമഹിഷണിയത്തക്കതായ ഒരു
 ചിലമ്പിനു വിളക്കിടത്തു നിന്നാൽ കഴിയു
 മോ?

പെരുന്തട്ടാൻ—കരണികളുടെ കാൽച്ചിലവിൻവില
 തിങ്ങുന്നതിൽ അടിയുന്നറിവു കരയുമെന്നിരിക്കി
 ലും അവതീന്ദ്രന്മാരണിയുംകിമിടാമ്ബാണേങ്ങാൻ
 ഞാനാണു് ചമസ്സുദരമുള്ളതു്

എന്നു കാലമുതന്നുണ്ടു പെരുന്തട്ടാൻ കൈ
 കൂപ്പിവണങ്ങി പരക്കത്തീനാൽ കാണികൾ വിസ്മ
 തിക്കത്തക ചിലമ്പിനെ അല്ലും തുറന്നുകൊണ്ടിച്ച
 പച്ചപ്പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ദേവണത്തിൽ ഉരുന്നത
 െര മറങ്ങിക്കവും കൈയറവും നിറമിറയായമുട്ടി ഉൾ
 കടയവച്ച ചിത്രവേലകളോടു കൂടിയ ചിലമ്പിന്റെ
 വിശേഷപ്പണികളെല്ലാം കൂടവൃത്തിയാത രട്ടം-ന്റെ
 കണ്ണുകൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നിരപരാധിയെ
 അവരംഗിയാക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റുതെ അവ
 ന്ന്റെ മനസ്സും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ദുരുകാ
 സ്സുകളുടെ ഈ മിന്നവൃത്തിതലം ഇതരന്മാർ
 ഗ്രാഹ്യമല്ലല്ലോ. അനന്തരം പ്രാണിപ്പതാരി
 വികല്പത്തെ മറന്നാകും ഈ അർത്ഥപ്രായ ചില
 മ്പു് ആശിക്കത്തക്കതല്ല; അടിയൻ ചെന്നു പെ
 രുന്തട്ടാൻ ഈ വിചാരമുണർത്തിച്ചുവരുവാനും അ
 റിയന്റെ കല്പാടിനാലക ഇഷ്ടനാമുകു് എന്നു
 പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. കൊമ്പൻ അവന്റെ പൂര
 യിടക്കിനടുത്തുള്ള ഒരു അഗ്രഹാരമുണ്ടു മതിപ്പു
 കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു തട്ടാൻ, ധന്വാൻ മുമ്പ

[illegible]

അങ്ങനെയൊരു നഗരം വാലിയുവയ്ക്കുന്ന കരവലാളികളുടെ ഭൂമിയിൽ പെടാതെ അടിയന്തരം പുരയിടം അറിയാതെ വന്നിരിക്കുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞു. മാലാധിപതിയായ പാണ്ഡ്യദീപൻ ഇതു കേട്ടു നഗരം പൊലകയ്ക്കാരെ പതത്തിൽ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹം ചിലപ്പതികാരം ഇവൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം കവർന്നുകൊണ്ടുപോയ കള്ളന്റെ കയ്യിൽ കണ്ടെന്നതായാൽ വല്ലാത്ത ഒരു വനെ ചിലപ്പതികാരം കണ്ടുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു" എന്നു കല്പിച്ചാൽ കണ്ടതിനെന്തിനാലും വിധിമുഖപരിവൃത്തം ആലോചനാശക്തിയില്ലാതെ ദൈവമുഖം വിമുഖം ആയാൽ കാലപരവശം തദനുസരണമായി തൽപ്രസാദപ്രാപ്തിയെ മാത്രം മുൻനിർത്തി, "അവനെ കൊന്ന് ആ ചിലപ്പതികാരം കണ്ടുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു" എന്നു കല്പിച്ചു. കല്പനപ്രകാരംകരവലാളികളോടൊത്തു പുറപ്പെട്ട കള്ളന്റെ പെരുന്താൽ തന്റെ മനോഹരം സുരയിച്ചതുകൊണ്ടു കൃത്യമായി കർമ്മശബ്ദമെന്നായ കരവലനിൽക്കുന്നേടത്തേക്കു സ്വതന്ത്രം വാങ്ങിയെന്നു.

കവർന്നുവന്നിട്ടായ പെരുന്താൽ കരവലാളികളോടുകൂടി കോവലന്റെ അടുത്തു ചെന്നു മാലാധിപതികാരം ചിലപ്പതികാരം കണ്ടെന്നായി വന്നിട്ടുള്ള ഇവൻ ചിലപ്പതികാരം കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞതിനനുസരണം

ഈ ചിലവിന്റെ പണിയിലുള്ള വിശേഷത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതാണെന്നു ദാവത്തിൽ മേൽക്കൽ മാടിവിളിച്ചു. അതുകൊണ്ടിവിടെപ്പുള്ള കറച്ചിലവിന്നാട്ടു ഈ ചിലവിന്നു പ്രത്യേകത്തിൽ സാധിച്ചു മുഖേനയെ ധരിപ്പിച്ചു. “സത്യവാദിയുടെ ചങ്ങനാടാ കാണുന്നതുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കൊണ്ടും ഇവർന്നി പറയുന്നപ്രകാരം ഒരു കള്ളനല്ല, വല്ലാത്തല്ല.” എന്നു പറയുന്ന വീണ്ടൊരാളെ വേൽക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൊലപാതകനായ പെരുന്താൽ ചോരശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള തെളിവുകൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

മറ്റും മേൽകളിത്താൽ കയ്യെടുത്തും

മറ്റും നിമിത്തകഥനത്താൽ കാലത്തും

ചിന്തിച്ചതാൽ വഴിപെടുത്തേണ്ട മരവരമും

ചിന്തിച്ച വേദനാചിഹ്നവരവരമും

മറ്റും—ചോരന്മാർ സിദ്ധിവരുത്തിട്ടുള്ള മറ്റും വിധിപ്രകാരം ജയിക്കുന്നതായാൽ ദേവകുമാരന്മാരെത്തന്നെപ്പോലെ ജീവനായ നമുക്കു വിന്നകാത്താൽ കഴിയാത്തല്ല

മകൻ—ഇവർ മേൽകൊണ്ടു നമ്മെ തന്നെത്തായാൽ നാം ഇങ്ങനെയുള്ളതിന്നും മറ്റും നല്ലപോലായതാണെന്നു സാധ്യമല്ല.

ഇടം—ഇന്നുസ്ഥലത്തുനിന്നും ഇന്നു വന്നു കയറുകയുള്ളതാണെന്നു അവർ നിശ്ചയിക്കുന്നതെങ്കിൽ

ആ സ്ഥലത്ത് അവരെ ആക്കം കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

കുരുപ്രയോഗം—അവർ ഒരു വിധത്തിലും കൃത്യലക്ഷ്യവാനുതരുന്ന വസ്തുക്കളെ കയക്കൂടെ സേവകകാണു കവർന്നുടുത്താൽ അതി ആരാൽ കണ്ടു പിടിച്ചാൻ കഴിയും.

കന്യാ. —ചേരശാസ്ത്രത്തിൽ പുത്രിവാദിച്ചിട്ടുള്ള തൊഴിലുകൾ പഠിച്ചറിഞ്ഞു പരിഭ്രമകൃഷ്ണനെ കണ്ടുനന്നായാൽ അവർ ഭൂലോകവാസികളെന്നു രീതിയും സ്വപ്നലോകവാസിയായ മഹാശാസ്ത്രം മറിടത്തിലണിയുന്ന മുക്താഹാരത്തെ ഹരിപ്പറമ്പിട്ടു കുന്നതായാൽ അതും അവർ അസംബ്യമല്ല.

നിമിത്തം—അങ്ങനെയൊരുവേദവ്യഞ്ജനം നല്ല നിമിത്തങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ യാതൊരുവർക്കുതന്നെയും കണ്ടുകയ്യില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ദൃഷ്ടമായ വല്ല ധനവും അന്നാഹാരസേന കലിക്കുന്നതായാൽപോലും അതു കൈക്കൊൾകരുമില്ല.

കാലം—ഇവർ കളവുപറ്റാത്തുള്ള കാലം ഇന്നത്തെ കരുതി നിശ്ചിതസമയത്തിൽ ഉദ്ദിഷ്ടമായ ദ്രവ്യം കവർന്നുകൊള്ളുന്നതായാൽ എന്തു മേധാവികൾക്കും നിശ്ചയിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

കേരളം—തങ്ങൾ സേവിച്ചു വരുന്ന കേരളം എപ്പോഴും ഭൂമിയിൽ ഇന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം

തോട്ടുകൾ അവർ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷാഭി
വം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലകപ്പെട്ടാൽ കൂടിയും അവർക്കു
മിപ്പാൻ കഴിയും.

നിങ്ങൾ ഇവർക്കു തന്ത്രമുള്ളവകപ്പെട്ടവരോ
യെന്ന് പുകഴാനു വാണിമപ്പനമെങ്കിൽ ഭണ്ഡനമു്
ഉടനെ പാത്രീവിലും ഈ തെക്കൻ രാജ്യകര
ന്നു ഭക്ഷിച്ചു. ഇവരുടെ കയ്യുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചാ
ന്നു സാധ്യമല്ല; മുഖവർത്തനം ഒരു കള്ളൻ ഒരു
മുതലൻ വേർപെടുത്തിട്ട് അമ്മനെ വാങ്ങലിനെ പ
കൽ കഴിച്ചു രാത്രിയിൽ സ്ത്രീവർദ്ധനായിട്ട് ഉ
ള്ളിൽ കടന്നു വിട്ടുകിടന്നു നാഴൽപ്പതി കൂസൽകൂ
ടത്തെ പള്ളിത്തറയിൽ പുകക്കുമിട്ട് ഉറങ്ങിക്കിടക്ക
ന്ന ഇളയവർത്തനം വെറും ഉണ്ഡലത്തിൽ ഉ
ണ്ഡലമെന്ന കൈവെട്ടലു വരികയുണ്ടെന്നു; അദ്ദേഹം
ഉണന്നപ്പോൾ കണ്ണത്തിൽ ഹാരം കാണുന്നതായ്
ഉടനെ വാളാഴുരി; കള്ളൻ വാളം കയ്യാകി;
വാൾകൊണ്ടു കണ്ണവെട്ടലും വാളിൽ ഉറയിട്ടും
കൊണ്ടു തട്ടുന്നതിന്നു. അപ്പോൾ യുവരാജാവ് അ
വനോടുമല്ലിട്ടു പരവശനായി; കള്ളൻ അവിടെയു
ള്ള ഒരു നൂൽക്കരയെ താകുന്ന കാട്ടി ഫലിപ്പിച്ചു രാ
നി തന്റെ ചേരശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്താൽ ദൈവ
മെങ്കപ്പെട്ടവരായി. ആ ദിവ്യനെ വല്ലവരും കണ്ടാ
കണ്ടുകിട്ടി അവരെ ഒരു കാട്ടിത്തലവിൻ. ആക

അത് ഇവകീവർ തന്നെ തുച്ഛമാക്കുന്ന വരുന്നതല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമുണ്ടെന്ന് ഏതെങ്കിലും അധ്വാനം ചെയ്ത ഒരു സംഭവം പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു.

അപ്പോൾ അവിടെയുള്ള മേന്മയിൽ ഒരു യുവാവു പറഞ്ഞതായത് — മുമ്പാകിൽ നീലവസ്ത്രമുടുത്തു നീലംചെട്ടിപ്പുറമുള്ള ഉളിയും കയ്യിലെടുത്ത് പല ആരോണങ്ങളും കയ്യിലാക്കുവാൻ ഉപദേശം നൽകി കിട്ടിയതിനെ കൈവിടാതെ, കൈകൾ വിശപ്പിനാൽ കടിമാറും വിടാത്ത പുലിയെപ്പോലെ ശരീരംകൊള്ളുന്ന ഒരു അധ്വാനത്തിൽ ഒരു കള്ളനെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ കൈവാളം തൂങ്ങിപ്പിടിക്കും അവൻ ആ വാളിനെ കയ്യിലാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവനെയും ആ വാളിനേയും ഒരിടത്തും കണ്ടുകയറാതിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇവരുടെ കൃത്യങ്ങൾ ആരും അറിയാത്തതായതാണ്; നാം ഇവനെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടാൽ രാജശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രീയായിക്കൂടി ഇനി ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ കൃത്യമെന്തെന്ന് ആയുധപരണികളായ നിങ്ങൾ നന്നാൽനിന്നുവിച്ചു ചെയ്തുകൊൾവിൻ.

1. അതുകൊണ്ട് മുമ്പാകിൽ മേന്മയുള്ളവർക്കു.

അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട് വിശിഷ്ടൻ

2. അതു വിശിഷ്ടനായ ഒരു ഗുരുവി പരിഷ്കാരം

പ്രായത്തിൽ കഴിഞ്ഞു വരുന്നത്

3. വസ്ത്രമതിയായി കയറുകയിൽ മുഴുകിപ്പിന്നാൽ
വീരനും മന്നനും മർദ്ദം പിടച്ചിതു
4. വിധിയനുസരണത്തിൽ മരിക്കാതിട്ടു കേരളത്തിൽ
വിനയം വേദാഭ്യർത്ഥനം കർമ്മമവതരം.

ആപ്തപദകൃതം.

1. മഞ്ജുപതി പരബ്രഹ്മൻ പൂർവ്വകർമ്മനിന്നാൽ
മരണിന്ത്യർമലയാളം മരണമർമ്മത്തിനും
2. സമീകരണി കണ്ണുകീഴേയിരുന്ന് കാരണത്തെ
മകരാനുഭവം മനു മംഗലമനുഭവങ്ങൾ
3. പരിചിതനായ പാണ്ഡുപർവ്വതൻ കർമ്മവൃന്ദം
പാരമേശ്വരിപ്പിടമെന്നറിഞ്ഞിട്ടയിൽ.

പതിനേഴാം ഗാഥ.

ആത്മീയമുഖമെടുത്തവർക്കുതീർത്ഥം

“ഹിമാലയമുഖമെടുത്ത് താൻ വെച്ചു ക
മിതസ്സുത്തിനാലിടുക പുലിയും വില്ലും വര
ച്ചു ചെമ്പിയൻ ചേരനും * ജംബൂദ്വീപിലു

* പാണ്ടിത്തം മണ്ഡലത്തിൽ, ചേരൻ പൂർവ്വകർമ്മനി;
തന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചാൽ പാണ്ഡുൻ മകൾ നാ
ളിയെത്തു ചേരനും തന്റെ മകൾ നാളി; മണ്ഡലത്തിന് പ
കിയും വില്ലും ശത്രുക്കൾക്കും കാണിക്കുന്നു.

ഈ അറ്റമെന്നതും സർവ്വമുഖമുഖമെന്നും തന്നിട്ടു കിഴ
 കത്തും വെണ്ണം പാക്കല്ലാം പരിപൂർത്തിയാക്കുന്നതിന്നു
 വെണ്ണകൊണ്ടു കയ്യോളം പാക്കുവെണ്ണ കേരവി
 ലകത്തു വെണ്ണിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു മുഖമുഖനി മുഴങ്ങ
 വാൻ കരവരായിരിക്കുന്നു; ഇന്നു നമുക്കു കേരവിലക
 ത്തതു നെയ്യുണ്ടാക്കുവാൻ മുറയാണല്ലോ" എന്നു കരുതി
 തന്നെൻ കൈർ നെയ്യുണ്ടാക്കുവാനിട്ടു തന്റെ കലക്ക
 വാൻ കടകൾക്കു കയറുമെടുത്തു ഗോവകലയുദ്ധയാ
 യ മാതരി തന്തികലം വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കുന്നു;
 മകളെ നോക്കി, "നാം കലക്കലിൽ കാച്ചി ഉറവക
 ന്നു വെച്ചിട്ടുള്ള പാൽ ഉറ കൂടിയിട്ടു; നെയ്യുണ്ടാക്കലി
 ന്നുള്ളതായി കനത്ത പൂക്കളായെടുക്കി കൈയെടുക്കുന്ന
 കാളക്കുട്ടി കണ്ണൻ്റെ പൊഴിയുന്നു; ഇതു സംഭവങ്ങൾ
 നമുക്കുണ്ടാകത്തു വരുവാനുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു കാ
 ന്നിക്കുന്നു. തലേനാളത്തെ വെണ്ണ ഉറക്കിയതേ ഉ
 രകന്നിട്ടു; നെയ്യുണ്ടാക്കുകയും തുളിക്കുകയും ചെയ്ത
 ണി വീഴുന്നു, അതിനാൽ ഉണ്ടാകത്തു വരുന്നതേ
 നെയ്യുണ്ടാക്കുവാനുണ്ടാകുന്നു; അതായതേ കഴ
 ത്തിൽ കെട്ടിയ വായാണിനെ അറുവീ
 ഴുന്നു; അതിനാൽ ഉണ്ടാകത്തു വരുന്നതേ ഇതു
 കട്ടപ്പനെന്നു. തെക്കുടാടിയിൽ; അപ്പാടിയിൽ
 അപ്പാലത്തു പൂക്കുകൊണ്ടുവെണ്ണ അണ്ണാനാക്കു
 കൂട്ടുകാരെക്കൊണ്ടു പിന്നെയാവാൻ വായാ ക

ജനാധിപ്ത ബാലക്രിസ്തീയതയിലെന്നായ കരവന്മാ-
 ൧൦ * താമസംഗിതത്തിലായ ഈ കണ്ണുകിയും കണ്ണു-
 നില്ക്കുന്നവണ്ണം നടത്തേണ്ടതും ഈ പട്ടണത്തിലും
 മറ്റു കരവന്മാരും വന്നിട്ടുള്ള ശല്യം നീക്കംചെയ്യേ-
 ടെ¹ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അതിനൊരുങ്ങി
 മുല്ലമാലയുമ്മുടി പൂജക്കോട്ടത്തിൽവന്നപ്പോൾ എ-
 ട്താമസകന്യകകൾ അവിടെയുള്ള ഏഴ് പൂജക്കോ-
 തെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരംകൊണ്ടുതന്നെ ചു-
 ബിക്കാണിച്ചു പറഞ്ഞു.

1. “ചിരംകഴന്ന കരികൂറ്റാകത്തു തണുത്ത
 പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
2. തൊട്ടിൽ പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 തൊട്ടിൽ പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
3. തൊട്ടിൽ പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 തൊട്ടിൽ പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
4. പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
5. പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
6. പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
7. പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ

* ഏതാമസംകൊണ്ടുതന്നെ പാളിപ്പിരിയെപ്പോലെയുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ
 കളിക്കുന്നു.

(പ്രബന്ധിച്ചുകൻ സപ്പുവൃത്തങ്ങളാൽ, നന്ദാ
ഞ്ചങ്ങൻ സത്യയെ വേട്ടകൊണ്ടാൻ" എന്ന ഭാഗവ
തകഥാരംഭം ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.)

മരണിനി അയ്യയെ നോക്കിനിന്ന ആ ഏഴ് കന്യ
കളെയും സപ്പുസ്വരങ്ങൾ നിൽക്കും മുറപ്രകാരം
നിറുത്തി അവൾ പടിക്കത്താറിനിന്ന തുടങ്ങി ക്രമ
ത്തിൽ അഡ്ജം, ലീഡർ, ഗോഡൗൺ, മെഡ്രോ, പ
ഞ്ചമം, ഡെഡവതം നിശ്ചാരം ഇങ്ങനെ ഏഴ് സ്വര
ങ്ങളുടെ സംഗമകൾ കൊടുത്തു ഇവർ ആട്ടുവാൻ
ചുറ്റി നിൽക്കുന്ന വൃത്തത്തെ പന്ത്രണ്ടാം ശിഷ്യ
അവയെ കോശിരാശിസ്ഥാനങ്ങളായി കല്പിച്ച്
അവയിൽ പശ്ചിമദിശ്ശഭാഗത്തിൽനിന്ന പ്രഭാക്കി
ണമായി തുലാം, ധനു, കുംഭം, മീനം, ഇടവം, ക
ർക്കിടം, ചിങ്ങം ഈ ഏഴ് രാശിസ്ഥാനങ്ങളെ ക്ര
മത്തിൽ അഡ്ജം മുതലായ ഏഴ് സ്വരസ്ഥാനങ്ങ
ളായി കല്പിച്ച്, അഡ്ജസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നവരെ
ഡെഡവനെന്നും, പഞ്ചമസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നവരെ
പഞ്ചമവനെന്നും, ലീഡർത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നി
ല്ക്കുന്ന ആയുധത്തെ പിന്നെ (ചക്രം)യെന്നും ഗോഡൗൺ,
മെഡ്രോ, ഡെഡവതം, നിശ്ചാരം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ
കൊള്ളു കണ്ടാ ഗോപകന്യകാരായും നിൽക്കി.
ജ്ഞപുരം നിശ്ചാരവും ഡെഡവനെന്ന അഡ്ജത്തെ
കേവലം, മെഡ്രോയും ഡെഡവതവും ബലാഭവനെന്ന

പഞ്ചതന്ത്രം ചെറുതാക്കി നൽകുന്നത് ഗാന്ധിജി
 പ്രയത്നത്തിന്റെ ഇടതുഭാഗത്തും മധ്യവരും നിഷേ
 ധത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തും നൽകുന്നു. അവരിൽ
 മധ്യവരന്റെ കണ്ണത്തിൽ തുളസിമംഗളം കയ
 താട്ടത്തിലേക്കുവെച്ചപ്പോൾ ഇടക്കി. “ഇവർ പ്രതി
 പ്രകാരം ഭവനം തന്റെ വക്കുസ്സിൽ വരേണ്ടതാ
 മെന്ന പ്രതിബദ്ധിയിൽ അനാസ്ഥയായിപ്പോൾ തക്ക ഗു
 ണാതിശയത്തെ വക്കുസ്സിൽ പിന്നെ (അധീനസ്ഥാ
 നത്തു മധ്യവരനുവെച്ചുവെച്ചു പിന്നെത്തവർ—
 അതു) അന്നേയം അതു” (അവർ)“ എന്നായി
 കന്നു മാതിരിയുടെ മതം. സമനിലയിൽ കൈകൾ
 തുറന്നു പിടിച്ചു വട്ടംതികഞ്ഞു നിന്നതിനുശേഷം ആ
 ള്ളവരൻ തക്ക അനാസ്ഥയെ ആലോചിച്ചു എന്നാ
 മതത്തായ അദ്ദേഹം അനാസ്ഥാനുഭൂതി മധ്യവരനെ
 ന്ന സംസ്ഥാനകണ്ണാണുവെക്കൽ ഗാന്ധിജി പ്ര
 യത്നസ്ഥാനുഭൂതി ആത്മയാട്ട്, “വിശ്വാസാ
 യ ഗുഹാഭൂതത്തിൽ കയ്യാട്ടം നിന്ന നാ
 കെട്ടാക്കെ മെട്ടിച്ച ആ ദേവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു നാം
 മല്ലാഴ്ചയിന്റെ പ്രതിയിൽ പാടിയാടണം” എ
 ന്ന പരഞ്ഞു പാട്ടുവാണാതെ അധീന മനസ്സ
 മാറ്റം, പഞ്ചതന്ത്രം സമസ്തമായും ഇതിനുപ്രകാ
 രം പ്രയത്നത്തെ ഉച്ചസ്ഥാനായും മധ്യവരനെക്കുറ
 സ്ഥാനായും പിടിച്ചു അവരോടൊത്തു പാട്ടു

ജനനനന്ദം യമനാകൃലഞ്ജനം കൃഷ്ണനാടോ
ന്നിമൃത്ത പിന്നയുടെ കേളീവിലാസത്തെ പ്രതിപാദി
ച്ചു പറഞ്ഞു

ചിന്ത് ഏതെങ്കിലും കേളീവിലാസം എന്നു മട്ട്

- 1 മിന്നമൊഴികിരമൊഴിഞ്ഞീടും—മേഗം—
മെഴു കറുത്തും വിചാസത്തോളം—മേ
വുണവർ അൻ തൂകി കവർത്തുവർത്തം അകാശി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?
- 2 അംബരം മെഴിഞ്ഞു മൂടവെടി—പാമ്പു
മെഴിഞ്ഞു മൂട കട്ടവെടി—അമർ
മെഴുകുവെടി—മെഴുകുവെടി—മെഴുകുവെടി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?
3. അന്നു കേളീവിലാസത്തിൽ മെഴുകുവെടി
വെറു വിള വെറുത്തു മൂടവെടി—മെഴുകുവെടി
നിന്നവർ കമർ കവർത്തുവർത്തം അകാശി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?
- 4 അങ്ങിനെ അൻ കമർ കവർത്തുവർത്തം—മെഴുകുവെടി
മെഴുകുവെടി—മെഴുകുവെടി—മെഴുകുവെടി
കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം അകാശി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?
- 5 കറുത്തുവെടി മെഴുകുവെടി—മെഴുകുവെടി
കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം—മെഴുകുവെടി
കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം അകാശി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?
- 6 കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം—മെഴുകുവെടി
കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം—മെഴുകുവെടി
കമർത്തുവർത്തം കവർത്തുവർത്തം അകാശി
പെരുമേറ പൊൽവെറുത്തോ?

ദിവാകരനെ തന്റെ വക്രമകാണ്ടു മറച്ചു ക
 ടൽവണ്ണനായ കണ്ണന്റെ ഇടതുഭാഗത്തും മതി
 നെർവണ്ണനായ ബലദേവന്റെ മലതുഭാഗത്തുര
 തി പുവ്വണിയും വേണീബന്ധമഴിഞ്ഞുനിന്നവളു
 യ പിന്ന (പിന്ന) ഏകരാജ്യത്തിൽ പാടുന്നതനു
 സരിച്ച മറുളളവർ വേദോക്തമായ തന്റെ ശിക്ഷാ
 ക്രമത്തിൽ നാമദൻ ഗാനമെഴുന്ന തന്ത്രിസ്ഥന
 തിന്ന നൃപ്യമായി അനുഗാനമെഴു മയിലിന്റെ
 പൂക്കഴിഞ്ഞിന്നനുവദായ നരകാന്തിയൊട്ടട്ടിത
 ഭാഗവന്റെ മിമിന്നലാശ്രത്തിയും പുതുവെണ്മല
 രംഗത്ത കാന്തികൊലുന്ന ബലദേവന്റെ വാമലാ
 ശ്രത്തിലുമായി അല്പം തലകുനിച്ചുനിൽക്കേ വി
 ന്ന, അമളുടെ മനോധർമ്മത്തിന്നാത്തവിധം ലയ
 പതിൽ പാടുന്നതനുസരിച്ച മറുളളവർ വേണനാദി
 ത്തിന്നനുഗണമായി നാമദൻ ഗാനമെഴുന്ന ത
 ന്ത്രിസ്ഥന തോട്ട ദേവമകംവണ്ണം അനുഗാനമെ
 ഴു ഇങ്ങനെ കാമപാലനം കണ്ണനും പിന്നയും മ
 റുളളവരും കഴിഞ്ഞുപിന്നിന്നെ വനമാലകൾ മുതുകി
 ലേക്കു തുങ്ങി നിലയും കോത്തുപിടിച്ച കൈകളില
 ണിഞ്ഞ കരണമുഗ്നിപ്പനുവദായി അലംചവി
 ടിയും, അന്ധാടിയിൽ വൃന്തമേകാഴ്ചത്തിൽ തലോടി
 തൊഴുതു മനേഞ്ഞതെഴുണ്ണം അന്നാടിതപോലല
 ഏത്രയും മനോഹരമായ കവയത്നം കണ്ടു മാതിരി

അതുതപാൽസ്രോതസ്സായിട്ട്, “നാം ഈ ആട്ടത്തിന്റെയും മറ്റും ഗർഭിണി ഗർഭസ്ഥപിതൃക്കൾക്കു കൈവന്ന സുതീർത്ഥം പാടുക” എന്നുപ്രകാരം പാടുന്നു.

ചിന്ത? - 'പ്രപഞ്ചലഭം ശരണീകൃതം' എന്ന കത്ത്

1. **അഭിമാനമുപാധി** അഭിമാനമുള്ളവനും
 ഉന്നതനും തീർത്തു കൊടുക്കുകയും—സർ
 സർവ്വതരം നൽകിയ ദിവ്യവേഷവും—എന്നിന്
 പൂജ പരമേശ്വരനായിപ്പൻ വന്ന
 സീറ്റി കയറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുന്നു.
2. **അഭിമാനം** വിജയത്തിനും വെളിച്ചത്തിനും ഉന്നതതയ്ക്കും
 ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും—തിന്നും
 ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും—തിന്നും
 ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും—തിന്നും
3. **അഭിമാനം** വിജയത്തിനും വെളിച്ചത്തിനും ഉന്നതതയ്ക്കും
 ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും—തിന്നും
 ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും ഉന്നതതയ്ക്കും—തിന്നും

തേവരം, “തോരനീനാതെരേഴുംവിട്ടുംപൊന്നെ”

ഏന്ന മട്ട്

1. കണ്ണാൻ! കണ്ണവണ്ണി പ്പോരേണ്ണി
 തെരമായുളള തെരമാ തന്നാൻ
 മൂന്നും പരമാശ്വതി കഥിച്ചു കടന്നു
 തെരമാ പിടിച്ചു പിടന്നു തെരമാ
 തെരമാതെ തെരമാതെതെരമാ
 പിടിച്ചിടിച്ചു കഥിച്ചുതെരമാ.
2. കണ്ണി പ്പോരേണ്ണി വന്നാൻ!
 വിട്ടുവെൽ പ്പോരേണ്ണി പ്പോരേണ്ണി
 തെരമാതെതെരമാതെ തെരമാതെ
 പിടിച്ചു തെരമാ തെരമാ കഥിച്ചു
 തെരമാതെ തെരമാതെതെരമാ
 പിടിച്ചിടിച്ചു കഥിച്ചുതെരമാ.
3. തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ
 പ്പോരേണ്ണി തെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെ തെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ.

തേവരം, “തോരനീനാതെരേഴുംവിട്ടുംപൊന്നെ” ഏന്ന മട്ട്

1. തെരമാ തെരമാ. തെരമാ.
 തെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാ: തെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാ തെരമാതെതെരമാതെ
 തെരമാതെതെരമാതെതെരമാതെ.

നാമകവിരന്തര
 പെരിയെഴുതിയതുപോലെ— ചുരു
 കൊള്ളുന്ന മനോഹര
 പരമേശ്വര വിഭക്ത—യെ—
 പരമേശ്വര മൂലക
 പെരിയെഴുതിയതുപോലെ— ചുരു
 കൊള്ളുന്ന മനോഹര

2. അധികാരത്തിൽ നിന്നും
 മാറിപ്പോകാൻ കഴിയാത്ത
 സ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീർന്നു.
 അതായത് ആധികാരിക
 പദവിയിൽ നിന്നും മാറി
 വന്നു. അതിനാൽ
 കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും മാറി
 കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും മാറി
 മാറിപ്പോകാൻ കഴിയാത്ത
 സ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീർന്നു.
 അതായത് ആധികാരിക
 പദവിയിൽ നിന്നും മാറി
 വന്നു. അതിനാൽ
 കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും മാറി
 കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും മാറി
 മാറിപ്പോകാൻ കഴിയാത്ത
 സ്ഥിതിയിൽ ആയിത്തീർന്നു.

9. பரம சூரனாயன்—கரைய
வையு உதிககஜஜலம்
சூர சபாபகதாள்—ரபுர
ஸகாதி ககககபி
காசக பாபாபகதாள்—கரைய
சூரகவையு சூர
பாபகதாள்—புரைய
கககதாள் கரையகதாள்
கரைய “கககதாள்” கரைய

புதுச்சேரி திருவிழா

എന്നർ മെമ്പർമാർക്ക് അകത്തു

ആർക്കിഡയുടെ സാമ്പത്തികത

ഇങ്ങിനെ നമ്മളോടിയ കരവള്ളത്തിനാൽ സ്കൂളി-
കളെപ്പറ്റി ദേവൻ നമ്മുടെ കാലികരോട് വന്നുണക്കി-
ട്ടുള്ള വിപത്തുകളെ അകറ്റുമാറുകയ്ക്കു; കലിശയാ-
ണിയായ മഹേന്ദ്രന്റെ കീഴീടത്തിന്മേൽ തന്റെ
അംഗം വിളങ്ങുന്നതായെണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ആസന്നമിത്രവും ഭക്തിനാദശാധിപനായ പാ-
ണ്ഡ്യദ്രവന്റെ സാമന്തദ്രിപാലകന്മാരായ കമാളി-
സുഗംഭീരമായ ഭരണമുപരം വൈരിചിദ്രാജസന-
ത്താലുള്ള വിജയത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു
മുഴങ്ങുമാറുകയ്ക്കു, "ഏതാ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു കരവള്ള-
ത്തിന്റെ സമാപി വന്തത്തി.

പതിനെട്ടാം ശാലം

திருவள்ளூர்.

ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ കർമ്മത്തും ദൈവാനുഗ്രഹത്തും മൂലം മനുഷ്യ മൃത്യുവിലൂടെയും മരണത്തിൽ നിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ദൈവത്തെ അർപ്പിക്കുന്നതിനും വിധേയരായിരിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ജാലാലായിപ്പുന്നായി ചെന്നു; അവിടെ ഭരണത്തു
 കണ്ടി ഉൾനഗരത്തിൽനിന്നുതന്നെയും അൻ കേ
 ട്ടതുമായ വൃത്തം അറിയിപ്പാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു വ
 ന്നുചെന്നു; അവൾ അൻ കേട്ട വർത്തമാനം കണ്ണുകി
 യെ നേരിട്ടറിയിക്കുവാൻ മനസ്സുപറഞ്ഞ അവിടെ
 നീങ്ങി കരയ്ക്കു കയറിയില്ലെന്ന ഗോപിമാരോട് ര
 ഹസ്യമായി പറഞ്ഞു. അവർ അവരോട് ചെന്നു സ
 ഹസിക്കയും അവരുടെ അഴകും ഇളംപ്രായവും
 അനാഥസ്ഥിതിയുമാർത്തു അവർ സ്ഥിതിയാഞ്ഞതി
 നാൽ കണ്ടുമരിച്ചാൽ കെല്ലിടാത്ത നിഷ്ക
 യം ചെയ്തു അപ്പോൾ കണ്ണുകി അന്യോന്യം പറ
 ഞ്ഞു. “സഖ! എന്റെ പ്രാണവല്ലഭന്റെ മരണ ക
 ണ്ണിപ്പ; അതിനാൽ എന്റെ അകസ്മയ കല
 ണി ഉലയലൂതുംതൂങ്ങുന്നതിന്റെ മുമ്പെന്താവാമെന്നു
 ഗോസങ്ങൾ സന്താപപാവകനെ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നു,
 അദ്ദേഹം എന്റെ അരികിൽനിന്നു പോയസമയം
 മുതൽ മയാനകമായ ഒരു വൃഗ്ഗ എന്നെ ബാധിക്ക
 യും അതു നശിക്കുകയും അധികരിച്ചുവരികയും
 ചെയ്യുന്നു; പ്രിയനേത്തിന്റെ വരവു കാണുന്നതുമി
 ല്ല; എന്റെ ഹൃദയം അധിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെയിരിക്ക
 വേൾ ഈ ആച്ചിമാർ എന്നെയടുക്കിപ്പി ചില
 സംഭവങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നുതന്നെക്കേൾക്കിനി
 വൻ കഴിയുമില്ല. ഇവരുടെ ഭാഷണം നിസ്സാര

മായ ഒരു വിഷയത്തെ ആസ്പദിച്ചല്ല; ഇതിന്നു
 യോജ്യമായി ഏന്റെ ഇഷ്ടജനത്തിന്റെ ആഗമന
 ും കാണാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഏന്റെ അറി
 വിൽ പെടാത്ത ഒരു സംഭവമുണ്ട്; അത്രയുംകൂടി
 ഏന്റെ ധൃതിയും തളരുന്നു, ഇന്ദ്രധിതിക്ക് ഏന്നെ
 യുദ്യമിച്ചു ഇവർ പറയുന്നതൊന്നായിരിക്കുമെന്ന
 നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കണ്ണുകിട്ടാമ
 പരവശമായിരിക്കുമ്പോൾ നാട്ടിലുണ്ടായ ആകാശ
 മഹാകാലം കാര്യംഗ്രഹിച്ചു വന്ന വാചസ്പത്യൻ ഒരു
 വൻ അവിടെ വന്ന്, ഏതൊരു അനന്തരവും
 ത്തിലുള്ള ആകാശവും മനോഹരവുമായ ചിഖപ്പതിനെ
 അനന്തരം സഹ കവനകൊണ്ടു കള്ളൻ ഇവൻത
 നെ ഏന്നെ റ്റുങ്ങിച്ചു, കാലിൽ വീരതെങ്ങുന്നി
 ത്തെ വേൽപ്പേടുകയാൽ ആ കള്ളനെ കൊലപ്പെടു
 ത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഏന്നെ പറഞ്ഞു. ഇതുക
 ള്ള കണ്ണുകിട്ടാപാത്തതായി പൊന്നൊന്നെ ഏറ്റേ
 ല്ലുകയും കള്ളനെ ഒരു വിചിത്രമായിട്ടെങ്കിലും ക
 ളികളിലൊന്നെ പാഞ്ഞിൽ പതിക്കുമെന്നും അ
 വശത്തുണ്ടു ഭൂമിയിൽ പതിക്കും തന്റെ കുന്നവ
 നെ കാണാതാവുകെന്നെന്ന സങ്കല്പത്താൽ കണ്ണ
 കൾ കലങ്ങുമെന്നും കരങ്ങാൽ തീരുമിരിക്കാമെന്ന
 കരയുകയും ഏതിവിടെ! ജീവനുള്ള വാഴ്ന്നു ഹാ
 ഹാ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തു. ഏന്നിങ്ങനെ ഉപാസം

உய்யுதற்கு உதவி செய்து கொடுக்கவும்
உய்யுதற்கு உதவி செய்து கொடுக்கவும்

പിന്നെ അവിടെ, ധർമ്മൻ പ്രേമഭാഷനായ അദ്ദേഹം ഫോക്കൽ ചിന്താഗതിയിൽ മുഴുകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി അതിൽ മുഴുകാതെ ദ്വാപരയിൽ ധർമ്മൻ വൈധവ്യവൃത്തി കൈക്കൊണ്ടപ്പോൾ സഹസ്രമുഖിഭാഷനത്തെപ്പോലെ ഭൂവാസികളെല്ലാം പശ്ചാത്തപ്യന്മാരായി പാണ്ടിയനോട് നിത്യപ്രസന്നരായി അഭിമുഖീകരിച്ചതായാ അന്ന് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു വിശ്വാസിപ്പാർത്തുകൊള്ളാണോ! തന്റെ വല്ലഭൻ അഗ്നിയിൽ മുഴുകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വിമർശിച്ച് ദ്വാപരപ്പുറം പല തരത്തിലും വെറുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മുഴുകി അഴൽപ്പുറം വിചാരിച്ച മാഴ്സസ് സാമ്രാജ്യവനിതാധനത്തെപ്പോലെ അധർമ്മവനിതയ്ക്ക് ധർമ്മവനിതയായ ഭാര്യയായി മാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ദ്വാപരപ്പുറം വല്ലഭനോട് പാഴ്ന്നു തന്നാടിയിരുന്ന പരസ്യപ്രേമസമൃദ്ധി കൈക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്ന സമൃദ്ധവൽ ഗുണസമ്പന്നനായ ധർമ്മൻ കഴിഞ്ഞുപോയ ദ്വാപരവനിതയിൽ ജീവനും മെരുക്കുമ്പോൾ അന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു കൂടെത്തന്നെ അതിൽ ജീവനും മെരുക്കുമ്പോൾ വൈധവ്യവൃത്തിയോടെ തീർത്തുപോകുകയും ചെയ്തു.

നാലുപയ്യ കളർമകൊള്ളുന്ന പ്രകൃതവനിതകളെ
 പ്പാലെ സന്തോഷവൃന്ദിച്ചലനംചെയ്തു ചെങ്കോൽ ന
 ടത്തുവരുന്ന പാണ്ടിയൻ അന്യായകന്മം ചെയ്തിരി
 കെ ജ്ഞാനത്തിലും ഞാൻ ഈ അപവാദത്തിന്നു
 പരസ്യമായി സന്തോഷിച്ചിട്ടുമാത്രം ജീവിതത്തെ അ
 വലംബിച്ചിരിക്കേണ്ടവളാണോ? അത്യാവസ്ഥ ചക
 ണ്ഢമായ ഭിന്നിമിത്തങ്ങളുടെ ശാന്തിക്കായി കരവെള്ള
 ഈ നടത്തി ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്ന ഗുണവതികളാ
 യ ഗോപികമാരെ! കേൾപ്പിൻ! നിങ്ങളവരും
 കേൾപ്പിൻ കിരണമാലയും കർമ്മസാക്ഷിയുമാണ്
 ദൈവ! അലങ്കാരം ചൂഴ്ന്നാമീമഹീമണ്ഡലത്തിൽ
 നീയറിയാത്ത വസ്തുക്കളൊന്നുമില്ല, നി അറിയാ
 യ്തെന്റെ ജീവനാഥൻ കള്ളനോ? എന്നു ചോദി
 കയും ഇതിന്നുത്തരമായി ഇങ്ങനെത്തൊഴിമിവാ
 ക്കുമുണ്ടാകയുണ്ടാകട്ടെ

“കളനല്ലെ നിൻകരണം

കഴല്! കേളവനെത്തൊ

ചൊല്ലിയൊരൻ പുക വരേ.

മില്ല വന്നിടയിനമാം.”

പ്രത്യാശയും ഗാഥ-

നഗരത്തിലുടനന്തം.

ആദിത്യനിൽനിന്നുണ്ടായ അശരീരിയാകൃഷ്ട
കേതുതിരുവാക്കത്തം കണ്ണുകിതന്റെ പശുലളിത
യു മറച്ചിലമ്പിനെ കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് ആ ആ
യർവശിയിൽ നിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു ചെന്നു; അ
വിടെയുള്ള സതീജനത്തോടു, പ്രയാണയോഗ്യനാരി
നായ ഭൂപാലന്റെ ധാരാളമായ നഗര
ത്തിൽ വാസംചെയ്താ സാധുപിടണിക്കട്ടേ' ഇവി
ടെ ഒരു ചിത്രവിനെപ്പുംബാധിച്ചു നടന്ന സംഭവം
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ; അതിന്റെ ഇണപി
ലമ്പാണിത്; എല്ലാവരും കണ്ടുകൊൾവിൻ ആ
ക്കും നേരിടാത്ത കണ്ണങ്ങൾ എനിക്കു നേരിട്ടു; ആ
ക്കും അനുഭവിക്കാത്ത ദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു, ഇ
വയെല്ലാം മരണവദനയ്ക്കു തുല്യമായിരുന്നു ഇങ്ങ
ല്ലാം എന്റെ വിധിയെന്നല്ലാത്ത മരണമന്ത്? എ
ന്റെ കണവൻ കള്ളനല്ല, എന്റെ കാൽ ചിലമ്പു
വിനമു വിലങ്കകൾവാൻ ഇവടെവന്നകാണത്താൽ
കള്ളനെന്തേ പേർപാഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെടുവല്ലോ; ഇങ്ങ
നെയെല്ലാം! അനുഭവത്തോടെ പതികളാകട്ടാത്തു
വാഴുന്ന പതിവുകൾക്കു കുന്നിലയിൽ പൂർവ്വസ്ഥിതി
പോലെ എന്റെ പതിയെ കാത്താൻ എനിക്കു സം

തി; ഇതിനാലിനി എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു
വേദം ഒരു നവനവോൽപ്പാദനവും കരുതിപ്പെടുത്തു നമു
ക്കേതാളെങ്കിലും പത്തുവയസ്സുവാൻ അത്രയും വയസ്സാ
യി ഒരു മഹാദൈവം ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്, ഇതു
ലം ചെയ്യാവുന്നതെന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ; വിസ്മയം
മെങ്കിലും വിശ്വാസപരമായതാണ് വികാസംപൂർണ്ണ
നിശ്ചിതസ്വഭാവമുള്ളതും പ്രലവിഷ്ണു ആവേശ
മാനമിരിക്കുന്ന ഇവർ ഏതുചെയ്യാനും കഴിവുള്ളവ
രായി കാണപ്പെടുന്നു; ഇതുനിമിത്തം വരാവുന്നതെ
ന്തോ? എന്നിങ്ങനെ പുരോഗമകർ ഇവളുടെ നി
ലയപ്രദി വിശ്വസിച്ചും മനസ്സാൽ മറയത്തക്ക
പ്രദി നിമിത്തമെങ്കിലും കരമേ കാഴ്ചകൾ ക
ണ്ടു തെന്തിനടക്കുന്നവരായ വിവർ കൊലപ്പെട്ടു കി
ടക്കുന്ന നെയ്യുടെ കണവനെ കണ്ടുകൊടുത്തു. തൽ
ക്കണം പൊൻകൊടിക്കൊത്ത കാന്തികലയന്ന ക
ണ്ണുകി തന്നെ കാണുന്ന ഒരുവരേയും താൻ ക
ണ്ടില്ല

വിശ്വാസമായ മഹാഭാഗ്യത്തെ ഇതുകൂടിയും
യർക്കി ഉന്നതമായ ആസ്തിമിതെ ആക്കേണ്ടതും
ചെയ്തു തന്റെ ചെങ്കുതിപ്പുകളെ ചുരുക്കി കരിമവൻ
കരഞ്ഞു പോയതിനാലേയും ആത്മകൃതികളും ഓ
പ്പകൽമുഖമിരിക്കുന്ന വേർതിരിപ്പാണെന്നതെന്തോ
യെന്നുകുറുത്തു സന്ധ്യകാലത്തു പൂക്കൾക്കിടത്തു പൂ

കൊടിക്കൊത്ത കണ്ണുകി കാലനെപ്പോലെ പരണിതൻ നോരെ കേറപിടിയും, ആ നഗരത്താൽ മേൽ എന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയുംചെയ്തു; പ്രാദേശികാലത്തിൽ ആയർവാടിയിൽവെച്ചു തന്റെ കണവന്ന തഴുകി ബരിന്നു പ്രതിപലമായി അവന്റെ മുടിയിൽധരിച്ചിരുന്ന 20ലധരത്തിന്റെകൂന്നലിലണിഞ്ഞുകൊണ്ടവരും, സ്വായങ്കരലത്തിൽ അവന്റെ അംഗക്കുത്തത്തിൽപിന്നും പൊങ്ങിവരുന്ന ശോണിതധാരയൊഴുകി നാലുപാടം നഗരത്തു കിടക്കുന്നതിനാൽ അവൻ തന്നെ കാണുന്നില്ലെന്നറിയുകയും അകക്കാമ്പുതകി ഇങ്ങനെ ഉപാലംഭിടിയും ചെയ്തു.

(തമിഴിൽ ഉപ്പാദിഞ്ഞു പരയുന്ന
വിലാപായശ്ശമായ മേഴ്)

1. ആയർകില്ലാതെ അഴൽ തെളുകെടുപം
കുത്തയർമിവിർകൊല്ലം കുത്തനെനാറിതാരതാ
കാലതച്ചാറണത്തു കണമേലും പൊങ്ങിനി
കേവ ചെവിതണിത്തു മേവുമെന്നതൊക്കാരും
മന്നവനാൽ വരുന്നത കേരുകൊല്ലു മൂലമെന്നോ?
എന്നവിവർ കൊണ്ടകുത്തംതോ കേരകർ ചൊല്ലിട്ടു.
2. കുത്തകൊള തൂണതില്ലാതാമേതെളുകിത്തന്നം
കുത്താതൊഴുതയൊട്ടകുത്തം അന്നിതിരില്ല
കുരിത്തിൽ മുഴക്കം നിൻ പാത്തതിത്തരവിതം അൻ
ചെരിയ്ക്കിൽ പതിക്കിട്ടെന്നാലാത്തമേൽതിത്തന്നം
ഇതകുത്തപെണ്ണയെന്നെചെപ്പീർമ്മി നേരമെന്നും
ഇതകുത്തം മേക്കുകർ വെല്ലാതെ നിന്നിട്ടുതേ.

- [illegible]

അവർ ഇങ്ങനെ ഫിസിയോനമിയ്യു പ്രാണ
വല്ലഭന്റെ ഭാരികത്തെ തന്റെ മറോടു ചേർത്തു വ
ന്നു; അപ്പോൾ അവൻ ഉന്മാനം ചെയ്ത്, ഹൃ
സ്തചന്ദ്രപ്രതികമായ ഭവതിയുടെ മുഖം വീക്ഷിതമാ
യി നന്മനങ്ങൾ അത്രപുണ്ണങ്ങളായിരിക്കുന്ന
പ്പോൾ, "എന്നു ചെല്ലി തന്റെ കൈകൾ" അർ
പ്പിക്കുകയും തന്റെ തുടയും അനന്തരം അവർ ഏങ്ങി
ക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന വീണ്ടു നിമിഷത്തെ വരെയും
കൈകൾ തമ്മിൽ ചേർത്തു; നിമിഷമായ ഈ സ്ഥി
തിയിൽ കൈവിട്ട നാകുലാകുലാപിനായി മുതി

നിന്നു അവൻ “എന്താൽ നീ നില്ക്കുക” എന്നു ചൊല്ലി അമരശ്വന്തരമാൽ വരിവൃന്തനായി ഭരണതു പോകയും ചെയ്തു. അവൻ ഇതു കണ്ട്, ഹൃദയാത്മകമായി അദ്ദേഹത്തിൽ എന്തായിരിക്കും? എന്റെ കനസ്സിനെ മോശിപ്പിച്ച ഒരു ദൈവം തന്നെയോ? എന്നും അറിയില്ലാത്തതിനാൽ എങ്ങും നടന്നു തിരിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നുചേരും; അതു നിശ്ചയമായെന്നിരിക്കിലും എന്റെ കോപാവേശം അടങ്ങിയതിനുശേഷമല്ലാത്ത അതിനു തുനിയുന്നതല്ല; ഈ കോപശമനത്തിനായി ആ കൊടിയ നൃപനന്മാൻ ചെന്നു കണ്ട്, “എന്റെ നായകനെ കണ്ടു ലഭിച്ചതായിത്തീർന്നു” എന്നു കണ്ടു ദൈവമാകട്ടെയായി” എന്നു ചോദിക്കണം.”

ഭാഗ്യം കിര.

1. എന്തൊരു അമരശ്വന്തരമാൽ ചൊവ്വയിൽ
 മരണ ഭൂമിയിൽ മരണമേ
 നിൽക്കുകയില്ലെന്നു ചൊല്ലാൻ കനവിതന്നാ
 മറ്റു കരളിപ്പിച്ചു ചൊല്ലാൻ
 കരളുരുളിയതിനാൽ
 നന്മനമെന്തെന്നു ചൊല്ലിക്കൊടു.
2. കണ്ടാൽ കണ്ണിനെ കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
 തന്നെ തുടച്ചു വെക്കുവാൻ
 കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ—കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
 കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
 കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
 കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
 കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ

—

ഇരുപതാം ഗ്രന്ഥം

നൃത്തവാരം

പ്രവേശനം കടയും ചെങ്കോലും വരുന്നിതിന്നും
വീണകൊണ്ടും മാനമണ്ഡലമിട്ടുകിമറിഞ്ഞുകൊ
ണ്ടും കാണുന്നു; അന്ധകാരം ദീപകമെന്ന കഞ്ചി
കരിക്കുന്നു, മേവിൽ ഇന്ദ്രമാലയും പകൽ ഏരി
പൊരി ചിതറുന്ന കെള്ളിമീനം കാണുന്നു; അമര
നായിൽ ചെങ്കോലും വെൺകൊറക്കടയും മറിഞ്ഞു
നിലത്തു വീഴുന്നു; മാളപാമണിപ്പുള്ള മണി കിടുകി
ടാതും വിറയ്ക്കുന്നു, ഇങ്ങനെ ഞാൻ കണ്ടകിനായി
നാൽ ഏതോ ഒരു വിചിത്ര വന്ദ പ്രദർശനിയു
ണ്ടു്; ഇതു മനോവശമുണ്ടാക്കുകയെന്നു് എന്നു നി
ശ്ചയിച്ചു കിട്ടുന്ന ടി, വീണ, കളിവിതലുന്ന മണിപ്പു
ഷണങ്ങൾ, കോടിപ്പട്ടം, പട്ട, പൂണ്ണകണ്ഠം, വ
ണ്ണദാശരഥം, സുഗന്ധചൂണ്ണങ്ങൾ, കസ്തൂരിച്ചാ
രത്തു, പൂങ്കൊത്തു, പന്നൽമാല, ചാമരം, മൃദം
ഏണീ പദാഞ്ചലങ്ങളെ വഹിച്ച പരിജനങ്ങളാലും കൂ
റൻ, മൃകൻ, അന്ധൻ എന്നീ കീഴ്ജീവനാക്കാരാ
ലും ഭയഭക്തിപൂർണ്ണരും അനുഗതയായി, പൃഥ്വരാ
ലും വർമ്മികളാലും സൂരിമാപ്പെട്ടു, “പാശാവാ
രപരീതരായ ഭൂമണ്ഡലമലംകരിക്കും പാണ്ടിത്തന്റെ

പേരും ദേവി വാഴെണ്"മെന്ന വാഴ്ചി വരണീക
 ന്തിനിന്നത്താലും സാമന്തദ്രവാലന്മാരും വന്ദി
 ക്കപ്പെട്ടത മഹാമന്ത്രി പരിവാരസമേതം സ്വീം
 ഹാസനശ്വരവരനായിരിക്കുന്ന പാണ്ടിനപ്പുതറാളുടെ
 സന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു തന്റെ ദീപപ്പാദസന
 തെ ഉണക്കിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ, "ശ്രീ
 മൻ! ദക്ഷിണദേശാധിപതി! മഹാപാലക! മഹാ
 പാലക! അറിവു മറഞ്ഞവരുകെട്ടിയു ധർമ്മ വിഴു
 മന്നവന്റെ കിങ്കരനായ മഹാപാലക! മരിക്കുന്നതി
 ലവ്യ കണ്ഠാഞ്ജവർ, അഞ്ചു മരിച്ചവർ; ഗോപ
 മദ.മന്ത്രിൽ ഭൂപതിയെ കാഞ്ഞാൽ വന്നു നില്ക്കു
 ന്നവെന്നറിയിച്ചാലും, അറിയിച്ചാലും" എന്ന ക്രോ
 ധവശഗതാർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ട് അ
 വൻ മാജസനിയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

മഹാപാലൻ—സഹചി സദ്യോൽക്കഷണ വർത്തി
 ച്ചാലും. ദക്ഷിണദേശാധിപതിമാജനായ മവൻ
 ചീര വാഴ്ച ശത്രുവിനുനേനായ മവൻ സുചി
 രം വാഴ്ച; തന്നാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു നിന്നമടങ്ങ
 ഇള്ള മഹിഷാസുരശിരസ്സാകും പീഠത്തിന്മേൽ
 വാഴും അർദ്ധരാജിതരായ വേലേന്തിയ മഹാദേവി
 തല്ല; സപ്തമാതാക്കളിലാരുവളായ ചാമുണ്ഡത
 ല്ല; ചന്ദ്രശേഖരന്റെ നൃത്തം കണ്ടെളിയ കാ
 ലിയല്ല; അങ്കുരന്റെ നഗരത്തിൽ കാളിയുടെ

അവതരമായ ഈശ്വരിയുമല്ല; ഷോഭയും കോവ
വും കൊണ്ടുവരുന്നപോലെ അന്തരം; കാണിക
ളുടെ കണ്ണിണകുവരുന്ന കരനീയായ ഒരു കാൽ
ചിലമ്പു കരതലത്തിലേന്തിയിരിക്കുന്നു; മർത്ത്യ
നിധനത്താൽ കലുഷിതയാസ്താണെന്നു; ഈവ
ണ്ണുമുള്ള ഒരു നാമി തിരുമേനിയെ സന്ദശിപ്പുന്ന
യി ചോരശ്ശേണിൽ വന്നു നില്ക്കുന്നു.

രാജാവ — എന്നാൽ ആ തരണിയെ ഇങ്ങോട്ടു കൂ
ട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക.

ചോരവാലകൻ കല്പനപോലെ.

(ചോരവാലകൻ കല്പന അറിയിക്കയും കണ്ണുകി രാജാ
വിന്റെ മുമ്പാകെ വരികയും ചെയ്തു)

രാജാവ് — രേമ സുന്ദരി! ഓപ്പൊകലേക്കുണയായി
നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വന്നിരിക്കുന്ന നീ ആരാണ്?

കണ്ണുകി — ദേവ! ഞാനെന്നെങ്കിലും; അമരനാമാൽ
പോലും അതിശയിക്കത്തക്ക രാമിയായൊട്ടും സമ്പ
ന്നമൃദ്ധിയായൊട്ടും കൂടി ചോഴമന്നവൻ ചെങ്കോൽ
നടത്തിവരുന്ന പുകൾപെരിയ പുകൾനഗരമാ
ണ് ഞങ്ങളുടെ ദേശം; അവിടെ അതിയായ കീ
ർത്തി ഹിമസുന്ന വെള്ളടി വൈശ്വകലപുംഗവ
നായ മാശാത്തുവാന്റെ മകൻ എന്നെ വേട്ടു;
ജീവിതം നന്മപ്പൊന്നായി കർമ്മഗതിക്കു വശംവദി
യായി ചൊൻ ഈ നഗരത്തിൽ വന്നു; ഇവി

ടെ ഏന്റെ ഒരു ചിലമ്പിനെ വെല്ലാനായി ഇ
നിന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കൊല ചെയ്താൽ
കൊല ചെയ്താൽ വെല്ലാനായി കൊല ചെയ്താൽ
കൊല ചെയ്താൽ കൊല ചെയ്താൽ

മാജാപ്—സുഗ്രീവൻ! കള്ളനെ കൊല ചെയ്യുന്നത്
അനീതിയല്ല; അത് ഉദ്യമമായ മാജാപ്
നാദിത്താലും

കള്ളൻ—അന്ധനായിത്തീർന്ന നാദിത്താലും കേട്ടാ
ലും ഏന്റെ ചിലമ്പിൽ തരികൾ മറയ്ക്ക
കുന്നു

മാജാപ്—നമ്മുടെ ചിലമ്പിൽ തരികൾ മുട്ടുക
കുന്നു

അപ്രകാരം പറഞ്ഞു കേൾവാനിനിന്നു കി
ട്ടിയ ചിലമ്പിനെ തന്റെ മുമ്പാകെ വെക്കുക വെ
ക്കുകയും അതു തന്നെയെ വിട്ടുപോയതിൽ മാണിക്ക
ത്തരികൾ പാണ്ടിയന്റെ മുഖത്തു തെറിക്കുകയും
ചെയ്തു, അപ്പോൾ അവന്റെ കട്ട താങ്ങു മുട്ടിക്കൊണ്ടു
കിട്ടിക്കൊണ്ടു, കേവലം തന്റെ തന്ത്രത്തിനെ
വശഗനായി കൊട്ടി ചെയ്തു ഞാൻ ഒരു മാജാപ്
കളും! ഞാൻ തന്നെ കള്ളൻ; പ്രജാപരിപാലനം
ചെയ്തു ഭക്ഷണഭക്ഷണവാനായിത്തീർന്ന ഏന്റെ
വശത്തിൽ എന്നാൽ ഇദംപ്രകാരമായ ഒരു ചില
പനായിരിക്കുന്നു; ഏന്റെ ആയുസ്സിനാൽ വെക്ക

ട്ടെ?" എന്നു പരമാർത്ഥമായിട്ടുണ്ടെന്നു നിസ്സംശം
നാൽ വീണ്ടു ജീവിതം വെട്ടിത്തു. പാണ്ടിപ്പട്ടാഭി
വി ഇതു കണ്ടു കണവന്റെ കാലവർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കു
ന്നതെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ, കേന്ദ്രനാഥനോട്
പരിചരിക്കുന്ന ജനത്തിന്നു ആരെ കാട്ടിക്കൊടുത്താ
ശ്ശെപ്പാൻ കഴിയും?" എന്നു പരമാർത്ഥമായിട്ടു
കൊണ്ടു കണ്ണുകൾക്കു കാലിന്നായിൽ വീണ്ടു വ
ന്നതി.

ഇരുപതാം ശാഹ.

- 1 "അന്ത്യമകൻകുറുപ്പുണ്ടാകാം കേൾ"

മരണമു മനുവേദനം ജാതകവർണ്ണം
കണൽ വരിച്ചു മരണകാലം വെട്ടി
കിന്നീച്ചിയും വിനീച്ചിയുമുള്ള കണ്ടുകൊൾക.
- 2 മനുഷ്യരിൽ നല്ലൊരു വിധമു. നിന്നും വരുന്ന
വിത്തുകൾക്കുവേണ്ടിയും താൻ വരുന്നതും
മുറയും മൂന്നുപക്ഷി കാർക്കശ്യം നിറീക്കി.
മുഴങ്ങുന്നതും മകളിൽ വാപിയുമായതും.
- 3 മകളിൽ പരാമർശം നല്ല വിധമു കട്ടി-
ലുള്ള വിനീച്ചിയും കരിയുടെ കണ്ണിൽ
കണ്ടും കലശലായിൽ വലനാലും കേട്ടും
കൊണ്ടു വെട്ടിത്തു മുമ്പെ അറിഞ്ഞതും പണ്ടുമുൻ.

ഇരുപത്തൊന്നാം ഗാഥ.

കോപാതിഭേകം.

“അല്ലയോ മഹാശാസ്ത്രി! ഞാൻ മഹാശാസ്ത്രിയും കരിവുമില്ലാത്ത നിലയിലിരിക്കുന്നവളാണെങ്കിലും ‘പൂർവ്വാഹ്നത്തിൽ ചെല്ല പരമപിഡനം പരമനത്തിൽ താൻ തന്നെ ഭൂമിയിൽ’ എന്നുള്ളതിൽ പ്രഭാതത്തിൽ നിന്നു കയറിയപ്പോൾ.

വന്നിരുന്നതും മടപ്പുള്ളിയായും സാക്ഷിപ്പെട്ടതിനാലാണ് കാര്യമിരിക്കുകയുള്ളൂ (കരവരി പട്ടണത്തിലുള്ള പഞ്ചകോശങ്ങളിലൊന്നും മാജവൽത്തിന്നും മേലും വരുന്നതായാൽ അതിന്നു എടുത്തു കണ്ടിരിക്കുന്നവളായ) ദേവി “ഇവൻ നിന്റെ കണവനാണെന്ന് കർത്തിക്കൊടുക്കയാൽ പ്രബലങ്ങളായ തിരമാലകളിലകപ്പെട്ട പ്രവാഹവേഗത്താൽ ആകൃഷ്ടനും വനിതാജനപരിപൂതനുമായ വഞ്ചിമാറ്റാവിന്നു മഹിമയുണ്ടെന്നു കരിക്കാലഭയാശങ്കകരമി സമുദ്രമലത്തിൽ പിറന്നു “ഇദ്ദേഹത്തെ കരയ്ക്കുപ്പിടയില്ല” എന്നു ഗൗരവത്തോടെ ചോദിച്ചപ്പോൾ കടൽ അവനെ കരയ്ക്കു കയറ്റി കൊണ്ടുവന്ന് അവളുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തുകയും അവൻ അവനെ തപ്രകി പാടത്തുളിൽ വണങ്ങുകയും

ചെട്ട; വിരഹിണിയായ ഒരു തരുണി ഭരണീയ
 ജ്ഞാപൂർവ്വം ഒരു ശിലാമന്ദിരമായ ശിലാകുടാര
 ഒരു മരകടലത്തു മുമ്പും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
 നിമിത്തം സമാഗതന്മാർ ശിലാഭൂമി വെട്ടിത്തു
 സ്വസ്ഥിതി ലഭിച്ചു സുഖിച്ചുവാങ്ങ; മറ്റൊരു നാ
 ി സമന്വീതരായ ശിശു കൂട്ടത്തിൽ പതിച്ചതായി ക
 ണ മാത്രയിൽ നമുക്കു ശിശുവിനെപ്പോലെ കരുതി,
 അതിനെത്തട്ടു കരളു കയറ്റി മെല്ലെപ്പട്ടെട്ടു
 വേറൊരു കാലം ചിന്താമഗ്നയായിരിക്കുന്നതു കാ
 ണത്താൽ അവളുടെ മയിൽ പൂർണ്ണവസ്ത്രപ്രായമായ
 ജീവന്റെ മുമ്പും വേറൊരു മുമ്പായിക്കൊട്ടു ഏ
 ന്ന ശവചൂരവെച്ചു ചോയ്ക്കുന്നിരിക്കിലും അവൻ ഒരു
 ണിവന്നു കാണുമ്പോഴൊക്കെ അവൻ മെട്രാലും മാ
 റി മാണിക്കരം നാരികളുണ്ടെന്നുതന്നെത്തു തപ്പു
 ലം വിശ്വാസകാലത്തെ അനുസ്മരിച്ചു ശോകകണ്ഠിത
 യാൽതന്നെയെങ്കിലും പിന്നെ പ്രാണവല്ലഭനായിട്ടു
 ലിച്ചു വാങ്ങ; പൂർണ്ണവസ്ത്രമായിത്തന്നെ മൗര്യം ത
 നെ" എന്നു വിധിച്ചു വിശ്വധന്മാരുടെ അനുവേ
 ണെ ഗ്രഹിക്കാതെയല്ല അന്നിപ്പോൾ കരുതുന്നതീ

ഇതും പ്രായത്തിൽ കൂറുകാലമായി കളിക്ക
 സ്ഥാൻ ബലപാലംമൂലം വല്ല അനുവിതവക
 നത്തും ഉച്ചരിച്ചാലാൽ ഒരു മാതൃവിത്തു
 മൂലം മുമ്പാകെ സമുത്തരം അങ്ങനെ വന്നു ക

രദിനാതി ക്ഷമായാചനംചെയ്തു തദ്ദാദൃപരിഹാ
 ശയം അവിടെ അഭിവാദനം ചെയ്തു. ആശീർവാദം
 കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു പോകുന്ന ഉത്തമ കഥ
 പാലകകളും സുവർണ്ണപ്രതിമകൾപോലെ വലിയ
 സിംഹത്തായമായ കാനിനീരണികളുടെ ജന്മദേശ
 ത്തിൽ തന്നെയാണ് എന്റെയും ജനനം; ഞാ
 നൊരു സാധുവായെന്നുള്ളതു സത്യമെന്നുവരി
 കിൽ ഞെരച്ചെന്നാട്ട ഒരു പ്രകാരണവും സന്ധിക്കുക
 തില്ല; ഈ മധുരപ്പുരിയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യും; എ
 ന്റെ പട്ടത്വം നിന്നാൽ ക ഞ്ഞൊരാകും. നാലുപാ
 ടും മാടകളങ്ങളിൽ മരുവുന്ന മഹിമാജനവും പുക
 ളാരവും ദേവന്മാരും മൃഗികളും കേൾപ്പിൻ; എ
 ന്റെ പ്രാണവല്ലഭനേ അന്യായമെന്നതിന്നു പാ
 ത്രമറക്കിയ ഈ രാജധാനിയുടെ നേരെ എന്റെ
 ചിരം പ്രേയാഗിക്കുന്നു; ഞാൻ ഈ കാര്യത്തിൽ
 അപരാധിനില്ല, 'എന്നു വാളിച്ചു പറഞ്ഞു ത
 ന്റെ വലതു കയ്യാൽ ഇടത്തെ മേല തിരുമുടി പരി
 ചെട്ടത്തു മധുരനെ മൂന്നു വലംവെച്ച്, 'ഏനിക്ക
 ചാരിത്രശ്രദ്ധിക്കണമെന്നിരിക്കിൽ ഈ പട്ടണം പാ
 വകനാൽ ദഹിക്കുമൊകട്ട; ' എന്നു ശാപപൂര
 കം ആ പട്ടണത്തിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അ
 ങ്ങൾക്കു അന്നിദഗവാൻ ഒരു വിപ്രവേഷം പൂണ്ടു വ
 ത്ത് 'സുരഭിപിത്തമെ! നിന്നകനിപ്പും ചെയ്യുന്ന

കുലം ഈ നഗരത്തെ ദഹിപ്പിച്ചു കളയുവാൻ ഭവനത്തെ എറികൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ ജനത്തെല്ലാം ധനിക്കുണക്കുന്നതൊഴിച്ചു പോയി എന്നു വിപ്രൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ പതിവുപോലെ കണ്ണുകൾ “ബ്രഹ്മണൻ, മൂന്നിരം, പശുക്കൾ, പതിവുകൾ, ബാലന്മാർ, വൃദ്ധന്മാരെന്നുള്ളവരെക്കൊണ്ടിട്ടു മറ്റുള്ളവരെയും കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊൾക” എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായ ജനങ്ങൾ പൊതുവെ പാവകൻ വൃദ്ധന്മാരുടെ ഉപദേശം മറുപുറത്തു വെച്ചു.

വീരൻ പാലിത്തൻ വിചാരിച്ചിട്ടും

മയരപുരത്തും

പൊലാളികളും ഗോളികളും

കാലം കഴിയില്ലാതെ

പൊലാളികളും മയരപുരത്തിൽ നിന്നും

സാന്നിദ്ധ്യമുൾക്കൊണ്ടിട്ടും

നോക്കി നോക്കിയും അതിന്നിടയിൽ

പാലികളെ മറയ്ക്കി ഇവർ.

— പാലികളെ മറയ്ക്കി ഇവർ —

ഇരുപത്തിരണ്ടാം ഗാഥ

അഗ്നിബദ്ധം.

അഗ്നിജാലകൾ ഉയർന്നുപിടിച്ചു; നഗരരക്ഷകന്മാരായ നാലു ഭൂതങ്ങളും പൂർവ്വമാർഗ്ഗങ്ങൾ നാലിലുമുള്ള തങ്ങളുടെ കരവലോഴിഞ്ഞു; രാജപുംഗവനായ ചാലൂക്യൻ ചാരിത്രവരിയായ രാജാജിതോദ്യോചന രാജസിംഹാസനത്തിൽ കാലധമ്മം പ്രദപിച്ച് കിടക്കുന്നതറിയാതെ പൂർവ്വാഹ്നൻ, ഗണിതശാസ്ത്രീ, ധർമ്മാസനകത്താകൾ, കണകൻ, മാന്ത്രികന്മാർ, മറ്റു രാജപുരുഷന്മാർ, ജീവദോഷവധുക്കളെ നമ്പരമെല്ലാം ആശ്ചര്യപരംകുതിപ്പാലല മെന്തും ഭീഷ്മീമൃഗമല്ല, ഗദാധരന്മാർ, അശ്വപാലന്മാർ, സാഗ്രികൾ, വീരമുദന്മാരെന്നിവർ ഐന്തുചെയ്ത ആവാനറിയാതെ രാജഭാഗത്തിൽ തിരിക്കിത്തരികെക്കൂടി തിരുമുഖം കണ്ടു വിടുകൊൾവാൻ കാരണിച്ചുനിൽക്കുന്നു; മുത്തീനോടൊത്ത കളിർവെണ്ണപ്പൂവിലാവു പൊഴിക്കും പനികുതിക്കൊത്ത തന്മുകാൻകുലനും, വെണ്ണ തിമളന്ന പൂണന്തൽപ്പൂവും വെണ്ണന്മാരും, കറുക, നന്നിയായ്വട്ട മുതലായ നാലുപാലകൾ ചെവിയിൽ തിരുകിരവെച്ചും മോനാസന്നിഭവും ഉഴലവുതായി ഉലയത്ത ആടയ്ക്കുത്തും മാറിൽ ചാത്തു , ച

നന്നം മുതലായവ പൂശിയും, തേനും പാലും ശരീര
 യും ചേർത്തു കഴിച്ചു സുഗന്ധമുണ്ണുത്തിന്റെ പാടിട്ട
 പൂരം പൊങ്ങുന്ന ശരീരം ഹസ്തത്തിൽ ധരിച്ചും,
 തിരുക്കൈയിലും ദേവസ്ഥാനത്തിലും വേദപ്രായസ്സനു
 ശാലയിലും സന്നിധാനമെണ്ണ, പരമാർത്ഥത്തിൽ ശര
 ണ്വത്സർവ്വഭാവങ്ങളെ പകൽ കാലത്തു പാദകകളിൽ വ
 വിട്ടിടുന്നു വിശാലമായ കടയും, ദണ്ഡും, കരണ്ഡ
 മൂലം, ചക്രവും, ദർപ്പവും കണ്ഠാഭരണത്തിൽ ശാസ്ത്ര
 വർമ്മാഭരണങ്ങളും പൂർണ്ണം, അഗ്നികാന്തങ്ങളെ വ
 കല്പംവരാനെ നടുത്തിരുത്തുന്ന ഭൂതാധിപനായ ബ്രഹ്മ
 ധ്വജം, ബ്രഹ്മതന്ത്രത്തിന്നു വേണ്ടുന്നതായ ഉപ
 കരണങ്ങളോടുകൂടിവന്നു. മാതാപിതാ, അമ്മേച്ഛാപുത്ര
 ന്നായും ദിയ്യതന്മാർത്തികമായ അമ്മമാപവിതയും
 പാദാദികൾമണിക്കൂട്ടുള്ള മണിമുത്തങ്ങളും ച
 സ്തകം ചാലതി, മുല്ല മുതലായ മനോഹരകൗടുക
 നിർമ്മിതങ്ങളായ മാലകളും കങ്കമാതണ്ഡമാമുദസ്ഥ
 ലവും ഉതിർത്തന്നൊരമ്മണാംബരവും വിട്ടുപോവാ
 ലെ ചാലമായ കണ്ഠാഭരണങ്ങളുമെന്തിയും പാ
 ത്തിവന്നു (പ്രായസ്സനു)വേണ്ടി കട, കൊടി, ചാമരം,
 മോരം, വേൽ, പാശം, അങ്കുശം ഇവ ധരിച്ചും
 ചേർപ്പുകഴ്ന്ന പാത്ഥിപന്മാരെ ദുഷ്ടോധനാദിക
 ളെല്ലാ പരാജിതരായി രണ്ടിച്ചും മന്നിമലിലവുമനു
 ശാസിച്ചും ധൂതന്മാരായ ധരിത്രിപതികളെ അട

കിരാട്ട കായറും ലോകമെമ്പെട്ട് അനശ്വരമായ കീർത്തി സമ്പാദിച്ച മൈകണ്ഡവേണ സമനനായ മരുഭൂതവും വന്നു. ചെമ്പോൻനിറം കലന്ന അങ്കുരതിപ്പുണ്ടും ഏറവും പുകൾകൊണ്ടു വീരത്തായ ധർമ്മധർമ്മാർത്ഥം രാജാധിപത്യമൊഴിയുമ്പോൾ ചെങ്കോൽചുമർച്ചയും അമൃതകലത്തിൽ നീണ്ടുവരുന്ന കലപ്പയും വെള്ളിപ്പൊലും കയ്യിൽ ധരിച്ചും ധർമ്മനിറമായ ചേലയുടുത്തും തെളി, കേതകി, ആമ്പൽ മുതലായ പൂജാർത്ഥം മൂടിയും മറ്റിതിരുന്ന വിശാലമായ വർണ്ണസ്ഥലത്തിൽ ചാഞ്ഞുനിന്നും മുതിര, പയർ, തുവര, ഉഴന്ന മുതലായ വ്യാപാരമുതലുകളുൾക്കൊള്ളിച്ചും നല്ലശേഷമെടുത്തു കളഞ്ഞിപ്പും പക്ഷകൾ വിചസ്യന വതകലും വ്യാപാരശാലയിലും സ്ഥിതിയാനെയും കലപ്പയും, വാളും, തുലാസ്സും, വീണയും കയ്യിൽ ധരിച്ചും മലതുംഭുതങ്ങളും ജലധിസംഭൃതങ്ങളുമായ ദ്രവ്യങ്ങളെ വതത്തി വേണ്ടുന്നവർ വില്പിച്ചു. വിരും ഉഴവുതൊഴിൽ നടക്കുന്നതെത്തു വാഴും കിഴവന്നപ്പോൾ മല മൂലതിരുന്ന മുടിയിലമ്പിളിപ്പലതണിയുന്ന ദേവനാട്ടാലെ ദിവ്യനായ ദൈവശൃഭുതവും വന്നു. കാക്കപ്പുറത്തുലയമായ അങ്കുരതിപ്പും ചന്ദ്രനും ശുക്രനും തിളങ്ങുമ്പോഴും മറ്റിവിശ്വനാഥനോടും കാകിൽനിന്നുംകൊണ്ടു വന്നുത്തോടും കാകിൽകൂ

ദൃഢശിരസ്സ് മാറിടത്തോടും മലയിലും വള്ളിയിലും വെ
 ജ്ജിതമുരുങ്ങുന്ന പൂക്കളിടകലൻ വണ്ണത്തെ വ
 ഹിക്കുന്ന മയിലിന്റെ ശോഭയോടും കയ്യിൽ കലപ്പ
 യെടുത്തു ബലഭയന്റെ ലീലയോടും പൂമിഖീജന്യ
 മായ നീലമണിപ്പ തുല്യമായ തന്മയോടും നൃത്ത
 ഗീതങ്ങൾ നടത്തുന്നിടങ്ങളിൽ സന്നിധാനംചെയ്യ
 ന്നതിൽ വാഴ്ത്തലോടുംകൂടിയ മധുരമാപുരിയിൽ അ
 ലികകാളുന്ന തലവനായ വേളാമുഖനും വന്നു.
 “മാജനീതിപ്പ ഭംഗംവരുന്നകാലത്ത് ഈ നഗരം
 മുഹൂർത്തം അഗ്നിക്കിരയായിത്തീർന്നെന്നു വി
 ധി ഏതെ ഒരുങ്ങാറിങ്ങിരിക്കുന്നു” എന്നു ഈ നാ
 മ്യുക്തങ്ങളും തന്റെ മലവനിമുഖത്തെ ഒരു കല
 വനിതയോടൊത്തു. അപ്പോൾ തുലവ്യാപാരവിധി
 യും തേർവീഥിയും, പ്രാമേണദിമണ്ണങ്ങൾ വാസം
 ചെയ്യുന്ന നരവീഥികളും കവിഭാജനം വില്ലാ
 മിപ്പിമതമായ പാതനാൻ ആശ്രയാശ്വനിമതാക
 പ്പെട്ട കാണു വവനംപോലെ തീവ്രമായ പ്രഭോ
 മണിപ്പ വാശിമോട്ടു; അവസ്ഥകളുടെ ആവാസ
 ണളിൽ, അഗ്നിജ്വാലകൾ ധോധിക്കുന്നില്ല; പാപ
 ണങ്ങളുടെ വസ്തികളിൽ പാപകരപാലകൾ പടന്നു
 വിടിക്കുന്നു; ശോഷവും കിടാങ്ങളും അഗ്നിജ്വാലയി
 ല്ലാതെ പാവനമായ ഇടമേച്ചരിയെ ശരണം പ്രാപി
 കുന്നു; കരിനീരകളും തുരഗപാശനീയും ഒരു വാഹ

നങ്ങളും പ്രാകാരംകടന്നു പുറമെ വിടഞ്ഞുമാണ്ടുനാ;
 പ്രശാന്തസൃതികളായ കൈക്കണ്ണണികൾ വർഷ
 ന്നലിൽ വിവിധങ്ങളായ നൂലേലർമാലകളാലും
 അംഗമാംഗങ്ങളാലും ചോർമുലകളിൽ മുക്താമണി
 ന്നാരങ്ങളാലും മറ്റു ഭൂഷണങ്ങളാലും അലംകൃതക
 ലായതി, വിശാലങ്ങളും മലർനിമ തിമളുന്നവയുമായ
 മാലങ്ങളിന്മേൽ കണവരോടൊരു കണികപോലും
 പിമിയാതെ കാമത്താൽ മദാലസകളാവുകയും നിമ
 കണവരോടൊത്തു തൂമെത്തിയിൽ നിദ്രാവശമാവുക
 യും പൂലുകളായ വലിയ വീട്ടുജാർ ഹർമാഗന്തന്മാ
 ളായ അതിഥികളെ തഥാഹരം സച്ചരിച്ചു ഹൃദയസ
 ധാരം മുട്ടാതെ നിവൃത്തിച്ചുനന്നിടുകയും ചെയ്തിരി
 ക്കെ, “വല്ലഭൻ വധിക്കപ്പെട്ട്, ചിലമ്പിന്റെ വാദ
 ന്നിൽ വിജയം നട്ടിട്ട് ആ നാമീമണിയുടെ കച
 സ്സരം ഇത്ര കൊടിയാതാ” എന്നു ചൊല്ലി കാന്തി
 മന്ദനമായ സുരന്തർ തൊഴുതുവണങ്ങി. കലകളു
 പത്തിനാലും പഠിച്ചറിഞ്ഞു സംഗീതവിദ്യകളുടെ
 ആവാസമായ ഞെരുവിൽ വീണാവേങ്ങമുദഗോദി
 വംശ്യകലകളോടു കൂടി ലാസ്യം നടത്തുന്ന നാടകവ
 ഴ്വകൾ നാടകരംഗംവിട്ടു ചെളിനായ വന്ദ്യ, “കരന്റെ
 കണവനെ കടംകൊല ചെയ്യപ്പിച്ചു ലാസ്യദശ
 ധിപനെ ചിലമ്പിൻമുലം മരണമല്ലിച്ച്, ഈ പട്ട
 ണം ഹവകുന്നു ഭോജ്യമാന് നല്ലിയ ഈ വിരവ നിത

യുടെ ദേശമേതു? ഇവളാരുടെ മകൾ? എന്ന ച
രസ്സതം ചൊട്രംചൊഴു. ഒരിവിടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ
ണന്തിട്ടിവേലിയും വേദപഠനയണവും ഭദ്രദീപവും
നിറമലേയും ജ്ഞാതാകളും നടത്തുകയുണ്ടായില്ല
വീടുകളിൽ വിളക്കുവെക്കുകയോ, നിയമേന സ
ന്ധ്യാസൂചകങ്ങളായ മുരളികാഥളാദിപ്രാണികൾ മു
ഴക്കുകയോ ഉണ്ടായില്ല

ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരിക്കെ പതിവിനുവേദന
കൂലന്തികണക്കെ ഉള്ളമുതുകിച്ചമച്ചതിനാൽ ചത്തു
പിഴച്ചു ബലത്തുതിരിഞ്ഞു സന്തപ്താഗ്രാശനത്തില
കുളപ്പട്ട കർകരണാഞ്ജനമുഴന്നു വീരപതിയായ ക
ണ്ണകീദേവിയുടെ മുമ്പിൽ കത്തിക്കുറുന്ന കടംകുറൽ
മുട്ടപൊറുപ്പാനുത്തരത്തോ, ധോലാസ്ത്രക്കേന്ദ്രാധി
ദേവതയായ മധുരപതിയെന്ന ദേവി പ്രത്യക്ഷി
വിച്ചു.

വാനിയും ജഗതികന്യയും മരിച്ച

കളഭസ്തനാതിനി വോനിയും

വാനിയിൽ പട്ടമ കവയം യാത്രയ

വിശ്വരീരക വരക്കള

അനാശാപനമേകിനാർ നിജ ക-

മാ പരിമുഖിക മൂലക്കൽ

നാണമെന്നവരുമെന്താർ മുന്നിൽ മധു-

മാഗിത്തമയണത്തുക.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം ഗാഥ

പ്രബോധനം.

ഇടമുടിയിന്മേൽ ചന്ദ്രക്കലയും കവിതാത്തടങ്ങ
കൂടലക്കു താഴ്ന്നുകിടക്കുന്ന കാകവക്ഷങ്ങളും കരികു
റുലയത്തുറകൾക്കുതക്ക കണ്ണിണയും വയങ്കുമാന്തി വി
ലസുന്ന വിശാലവദനവും ദംഷ്ട്രകുളുടീടമേന്മ വി
ലസുന്ന വിറ്റുമുഖവും പൂനിലാവുവെഴിയിലും മു
ഞ്ചിമിഴുചേർന്ന് ഇടതുഭാഗം കരുനീലമായിരിക്കിലും
വലതുഭാഗം കാഞ്ചനപ്രമുഖമായ മേനീമുതാടും ഇടക
യ്ക്കിൽ കോമകൂമായ താമരപ്പൂവേന്തിയതും വലക
യ്ക്കിൽ വെണ്മഴവോടും വലതുക്കാലിൽവീരതണ്ടത്തുന്നി
ത്തരവും ഇടതുക്കാലിൽ കുമ്പിട്ടിലമ്പാടും പാണ്ടി
കുപ്പുജമരക്കുന്മാരുടെ പൂർത്തനമയ കലകെടവം, ക
നാമുലച്ചിതായ കണ്ണുകിയുകട, മുൻനിലയിൽചെന്ന
നീപൂരതെ പിൻനിലയിൽ നിന്നു.

മധുരവതി.—ധന്യ! നീ ഒഴിച്ചുതാക! ഏതെങ്കിലും
വലാതി ചെയിതന്നു കേൾക്കൂ.

കണ്ണുകി.—(വാടിയ മുഖം തിരിച്ച്) ഏതെങ്കിലും വാ
യിൽ വന്നുനില്ക്കുന്ന നീ ആരാണ്? ഏതെങ്കിലും ഭി
ന്നാവസ്ഥ നീ ഏതെങ്കിലും അറിഞ്ഞു?

മധുരപതി—നിക്കൻ ദൈവ്യം ഏതോ ഒരു വിധത്തിൽ ഞാനറിഞ്ഞു; സുമുഖ! ഏന്റെ പേർ 'മധുരപതി'യെന്നു പറയും; നിന്നോടു ചിലതു പറയുവാൻ വന്നതാണ്; മഹനീയമുണശാലിനിയാരു നിക്കൻ വാണു വന്നുണ്ടെന്നു വിധിക്കുവെക്കിട്ടും നിനച്ചു? ഏന്റെ ഹൃദയം തകഞ്ഞു.

▲ ഇനകി—തോഴി! ഏന്റെ ജീവനാഥനും ഏങ്ങനെയാണി അർപ്പണ നേരിട്ടതീ?

മധുരപതി—സന്തോഷമേ! നിക്കൻ നായകനെന്നറക്കുവെവാൻ മേന്മയായ കർമ്മമെന്നതാകട്ടെകാറുക. വേദമന്ത്രോത്തരന്മാരുടെ വിവിധ ചാനങ്ങളെ ശിംസുവാചിച്ചു തട്ടിത്തന്മാരുടെ വഴികളെക്കുറിച്ചു ഗൗരവം കൊടുക്കാനേയും താൻ ഇതുമേയും ജർദ്ദിപ്പണത്താൽവന്നിരിക്കിലും ഘടികളെ പഴിക്കാനും, സദാചാരനിയന്ത്രണമായ സാധുജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു സങ്കടവും വരുത്താത്തതും ജർദ്ദിതമായ അന്നദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ അർദ്ധമാവമില്ലാത്തതും (മോഹമതയുദ്ധകാലത്തു കരുപാണ്ഡവസേനകൾക്കു അന്നമത്തു ചോഴുന്നവൻ ജർദ്ദിതനാവണം ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ നൽകരുണ്ടായി) നീതി നടത്തുന്ന നെടുനാൾവർഷവും, പരതകീകളുടെ കല നടത്തുന്ന മന്ത്രവാദരൂപങ്ങളു പുക്കുവെക്കും വിട്ട

നിലങ്ങളും നിറഞ്ഞ പുകാരനഗരം പാലിച്ചുവരുന്ന ചോളഭൂപന്റെ ശോഭനമായ നാട്ടിനെ അലങ്കരിക്കുന്നതൊരുമാറായ പാശശരഭരയി ബാലകുന്തമരുനിക്കു സുഷ്ലാകപ്രാപ്തി നൽകിയ * ചോളന്റെ വംശജാണായ 'മറന്നൊരാൾ'യെപ്പോലെ' എന്ന ചോളനവന്റെ വീരത്വോദ്യാഭിമുഖംകേൾക്കുമ്പോൾ അവനെ കാണണമെന്നു കരുതി പല കോടും നാടും ഭേദവും വിവിധ പാശം നാണ്ടുമെന്നും കിടന്നു മലയാലവും കടന്നുചെന്ന് അവിടെ മുക്കുക്കളായ ഭക്ഷിണാണി, ഗാഢപച്ച, ആരംവന്നി തം എന്നു അഗ്നിത്രയങ്ങളെ ആരാധിച്ചും വേദവിധികളെ വിടവനി പ്രിയങ്കരം ദേവതയ്ക്കും നരയ്ക്കും വിശുദ്ധതയ്ക്കും പ്രാണിയെക്കും എന്നീ പാശമെ

* ബാലകുന്തമരുനിയുടെ പത്നീസമേതനായി ജനമവതരനെന്ന ചോളന്റെ അമ്മയായ 'പന്താമനമുൽപ്പുകഴ്'ക്കുവൻ" എന്ന ചോളഭൂപന്റെ കാലധാരിയിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ചില കവനങ്ങൾ ചൊല്ലി തിരുമുതലകെ സമർപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സമുച്ചനായി, "മേലന്റെ അഭിഷേകം പോടിക്കാം" എന്നാശ്ചര്യമുള്ളപ്രകാരം ബാലകുന്തമരുനൻ, "എനിക്ക് ആന്റെ ബ്രാഹ്മണിക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകണം" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഇതു കേട്ടു രാജാവ് ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരെ വരുത്തി മേൽക്കൈക്കൽ കൊണ്ടിട്ടു; പന്താമനമരുനിയന്റെ പശുവെപ്പാടത്തിൽ ൩ വി പ്രയേതികൾ അറക്കുപോകയും ചെയ്തു.

ഓരോരുത്തരെയും അർത്ഥശൂന്യം അർത്ഥശൂന്യം അർത്ഥശൂന്യം
 പരം യജനം യാജനം ദാനം പ്രതിഗ്രഹം എന്നുള്ള
 പഞ്ചകൃത്യങ്ങളിൽ സംസകതചിത്തനന്ദാദിപരമോപദേശ
 വേദിയന്മാരോടൊന്നിച്ച് ദൈവിക ചൂഢപരമങ്ങളിൽ
 യാഗപ്രതിപാദം നടത്തി ജനം കൊണ്ടതിനാൽ മര
 ന്യാമായി സിദ്ധിച്ച കണ്ഡലവും ധരിച്ച ദൈവിക
 പട്ടഭരണപട്ടം സ്വദേശത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോയിരുന്നു.

അപ്പോൾ പാണ്ഡുരാജ്യത്തിൽ പഞ്ചഗ്രാമി
 കളുടെ സകലതായ 'അജ്ഞാതരായ' എന്ന ഗ്രാമ
 ത്തിൽ ദണ്ഡും കമണ്ഡലും വെള്ളപ്പടയും ചമന
 യും മടിസ്സഞ്ചിയും പാടുകയും തുടങ്ങി ആഹാരഭ
 ഖൻ സന്നിധാനംചെയ്യുന്ന പരവനായ ആത്മജ
 ന്നുദിക്കുന്നിന്നു, "ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായുഗികാ
 ഈ പുകൾകൊള്ളുന്ന പരമ്പരൻ വാഴണമേ!
 കടലിൽ കണ്ട മായാകരംബുക്കുഞ്ഞു മണിച്ച വീ
 റ്റനായ ചേരൻ വാഴണമേ! വില്ലാളിപീഠനായ ചേ
 രൻ വാഴണമേ! പൂങ്കാവുകൾ വളർന്നു കളർന്നു നാ
 ടുവരുന്ന ചേരൻ വാഴണമേ! നാട്ടാർനലക്കൊട്ട
 വാഴ്ത്തും നരപാലൻ ചേരൻ വാഴണമേ!" എന്നു
 വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു മുടിയും കട്ടിയും ഇളംപവിഴമായും
 തളന്നു നടയുമായി തന്റെ പുറം വന്നു കളിക്കുന്ന
 ബാലന്മാരോടു പരസരൻ, "ഏതോ വട്ടക്കള! നി
 ണ്റെ ഏതൊ ചെറിയ മടിസ്സഞ്ചി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു

പോയിൽ" എന്ന വാങ്ങത്തക്ക കേട്ട തിരുത്തലിൽ
 ഗ്രാമവാസിയും അതിപ്രസിദ്ധനുമായ 'വാലിപ്പിൻ'
 എന്ന ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രനായ 'ഭക്ഷിന്നാമുത്തി'
 യെന്ന ബ്രാഹ്മണി പാൽമണകകലാതൊരോനെ
 വകനംപൂണ്ടു വിളക്കുന്നവരും തന്റെ സഖയസ്യയ
 മായ ഒരു ബ്രാഹ്മണികളുടെ മുന്നിൽ താൻ നാ
 ചിന്ന തട്ടു പുയ്യണന്നിമിതിയും സന്തോഷപൂർവ്വകം
 വേദോക്തികളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാത്ത ഒരു
 ശുദ്ധാചാര്യന്റെ ഉപസ്മൃതിയ്ക്കു ഇതു കേട്ട പരാശൻ
 വിസ്മയഭരിതനായി ഒരു ബ്രാഹ്മണിയെ മകനായ
 മായ പൂണത്തും വില്പയരിയ മറ്റു ഗർഭഭാഗങ്ങളെ
 മൂം കടകപീഠം മൂലം മൂലായാധികളാണിതിയ്ക്കു
 ബാഹ്യമാനപൂർവ്വകം അവന്റെ ഹൃദയത്തിലകയർച്ച
 ഇങ്ങനെ ഭക്ഷിന്നാമുത്തി നല്ല നല്ലാമണങ്ങൾ
 കെട്ടിയതും പൂട്ടിയതും കണ്ഠാഭരവിടെയുള്ള കീഴ്വോ
 ഗസ്ഥയർ അ.പരിഷ്കാരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 സ്ഥിതിഗതികളെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കൽ "മാലിനീതല
 വിളംബരമായി വിധിയെടുത്തു കൈവശം വെച്ചിട്ടു
 ഇവനാണ് ഈ ബ്രാഹ്മണൻ" എന്ന വ്യക്തമായ
 അപര്യം ചേർത്തി കരാഗരണത്തിൽ അധിപ്യ
 അതിനാൽ അവന്റെ കവുഞ്ചിയിയായ 'കാ.തി
 ക'യെന്ന തമിഴിനും ദീനയായുടനും യമനാമി

പുത്തൻ കുറയിട്ടു; ഇതുനിമിത്തം അവിടെ (മധ്യത്തിൽ) ഉള്ള കോളിയാക്കുത്തിന്റെ കരകളും അങ്ങനെയായി; ഇതുകേട്ട പാണ്ഡ്യൻ വിചാരിച്ചു, “രാജനീതിക്കുശരാശരമല്ലാത്ത ഒരാൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നത് ആ ദുഷ്ടതയും ഇന്നത്തെ പരയുവിൻ” എന്നു കിഴ്ജീവനക്കാരോടൊത്താവിച്ചു; അവർ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു (കിങ്ങനാളത്തിലെ) ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയ സംഭവം തൊഴുതിയിട്ടു; ഇതു കേട്ട മനവൻ തൊല്ലിൽചെന്നു കാഴ്ചകളുടെ കണവനായ വർത്തിക്കന്റെ മുമ്പിൽ, “പ്രാമദജാതത്തിന്റെ നിലയിൽ രാജധർമ്മത്തെ അതിവംശിച്ചു എന്റെ അപരാധം പൊറ്റത്തുകൊള്ളണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സമാധാനം നമസ്കരിച്ചു, ഇങ്ങനെ അമരായനം ചെയ്തപ്പോൾ എങ്ങും ഭയത്തോടെ നിന്നാൽ തൊട്ടെ കോളിയാക്കുത്തിന്റെ കരകളാണെന്നു അറുപ്പാൻ, “കരാറ്റാക്കുത്തിന്റെ കരയുവിൻ! അറുപ്പാക്കുകയെ നിറവ്യാക്കുകയെവിൻ! നായ്കൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതായാലും നിധിവെച്ചതായാലും ആധനം അതിന്റെ ഉടമയുള്ളവൻ ആരെ വിശ്വസിച്ചുകൊടുക്കണമോ അയക്കുന്നു?” എന്നൊന്നു പറഞ്ഞുവെച്ചു പാണ്ഡ്യനാക്കി രാജനീതിക്കു പ്രതിജ്ഞിച്ചതു ഈ നേട്ടംകൊണ്ടുതന്നെ രാജധർമ്മത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ “കർക്കരസം കൃത്യപരത്തു മേണിക്ക

ജ്ഞികയും അർജ്ജുനിയും ശുക്രവാരവും കൂടിയ ദിവസം അഗ്നിബാധകൊണ്ടു മഹിമകോലുന്ന മധുമാപുരിയും മന്നവനും നാശം ഭവിക്കും എന്നു കല്പനകളെപ്പറഞ്ഞ് ചൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് അതെങ്ങനെയെന്നു കേട്ടുകൊള്ളുക.

മുമ്പത്തെ കാലത്തിൽ കലിഗംഗാദേശത്തിലുള്ള സിംഹപുരാധീശനായ വസുവും കവിലപുരാധീശനായ കുമാരനും തമ്മിൽ വൈരമുണ്ടായി രീതികളും അർത്ഥാനുസാരവും പൊതു ജനവിശ്വസനമെന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു അതിന്നു കാലം പ്രശ്നിക്കുമ്പോഴാണിരിക്കയും ചെയ്തു; അക്കാലത്തു സിംഹപുരാധിപൻ പണ്യവീഥിയിൽ 'സംഗമൻ' എന്ന ഒരു വൈദ്യൻ ചെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു; അവിടെ അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു ശമ്പളക്കാരനായി പണിയെടുത്തുവരുന്ന മേൽക്കർ സംഗമനെ ശത്രുമാക്കാവിതൻ ഒരു കാരണത്താലാണെന്നു മുമ്പാകെ ചുമത്തി വിട്ടിച്ചു. ഇതിന്നു പണ്യവീഥിയിൽ ന്യായാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ തെളിവുകൊടുത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു; അപ്പോൾ സംഗമന്റെ ഭാര്യയായ നീലി നിർഭയമായ ദേഹം സമീപം വന്നാൽ പതിന്നാലുദിവസം പല ദിക്കിലുമായി അലഞ്ഞു നടന്നതിന്നുശേഷം പ്രാണശ്വാസംകൊള്ളുകൊണ്ടുപ്രാപ്തനായ പതിയുടെ മൗഢത്തെ അന്തഗാമിപ്പാണാത്തതി ഒരു പശ്ചാത്താപത്തിൽ കരറി

നിന്നുകൊണ്ട്. “ആർ ഞങ്ങൾക്കു ദൈവമുണ്ടാക്കി
 അതിത്തുടർച്ചയ്ക്കു അവർ ഇനിയെങ്കൽ ജന്മത്തിൽ ഈ
 ദൈവം അനുഭവിക്കുമോരാകട്ടെ.” എന്നു ശാപമിട്ടു കൂ
 ലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ആ ഭരതനാണ് ഈ കോ
 വലാത്താഴ്ന്നതായി; അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു സങ്കടം
 അനുഭവിക്കേണ്ടിപ്പോന്നു; നീ ഇന്നുണ്ടാട്ടു പതിന്നാ
 ലാണാൾ ദിവാന്തത്തിൽ നിന്റെ കണവനെ ക
 ണ്ടു ചേരും” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ് അവളെ ഒരു
 ശപഥം ചെയ്തിട്ടു; പിന്നെ കണ്ണുകൾ മധുരമായി ചിട്ട
 വെക്കുകയാണിന്നുകൾ വഴിയായി പടിഞ്ഞാറോട്ടു ന
 ടന്നു ചലാട്ടിലെത്തി, അവളുടെയുള്ള ‘തിരുച്ചെങ്ക
 ന്’ എന്നു പേരുള്ള ചലയുടെ മുകളിൽ ഒരു വേങ്ങ
 മരത്തിന്റെ തണലിൽനിന്നു; പതിന്നാലാംദിവ
 സം അനൂരഗത്തിന്നുശേഷം അവളുടെ ദിവ്യരൂപം
 പൂണ്ടുവന്ന കോവലനെ കണ്ടു കൈത്തുറലും പൂണ്ട്
 അവനോടുകൂടി വിമാനത്തിൽ കരയേറി അമരത്തു
 രാജാക്കന്മാരെ നിലയിൽ അമർത്തുപോകും പ്രാ
 പ്തി.

അമർത്തുപോകും വിനാവതിക്കു പുറമെ ചെട്ടുവേദം.
 തുടർച്ചയോടുകൂടിയതായ് വെക്കമില്ല സംശയം
 അമർത്തുതന്നി മാർക്കിയിട്ടുവന്നു കണ്ണുകൾ
 അമർത്തുനാലിക്കിന്നിന്നുതന്നിമേഴമാനുക.

കാണുപരിശിഷ്ടം.

- 1 പുക്കുറുപ്പരിയ ഗണിപ്പതിയരക്കണികൾ മുയലിൽ
പരക്കും വൃക്കു് ന പരക്കു് പരക്കു്
2. കർമ്മിജ്ഞാത കൃപയുക്തപുണ്യവും വർദ്ധം
കേരളം പെർവിളയും താഴെയാനിയും
3. കർമ്മിജ്ഞാത പുക്കുറുപ്പരിയ കർമ്മസംസ്കാരം
കർമ്മാദാനംകരയും വിളയും വർദ്ധം
4. കർമ്മാദാനംകർമ്മാദാനംകർമ്മം
കർമ്മാദാനം വിളയും കർമ്മം വർദ്ധം
5. നാട്ടാർ നിരന്തരംകർമ്മിജ്ഞാതം
താഴിൽ വർദ്ധം കർമ്മം വർദ്ധം
6. യുക്തം ജ്ഞാതം വർദ്ധം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
7. വർദ്ധം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
കർമ്മം വർദ്ധംകർമ്മം കർമ്മം വർദ്ധം
8. വർദ്ധംകർമ്മം വർദ്ധം വർദ്ധം
കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
9. കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
10. കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
11. കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
12. കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം
13. കർമ്മാദാനംകർമ്മം വർദ്ധം
കർമ്മം കർമ്മാദാനംകർമ്മം

വഞ്ചിക്കാണ്ഡം.

ഇരുപത്തിനാലാം ഗാഥ.

മലങ്കരവക്കരൻ

“പരമകരുണാദീപ്തം ദൈവശ്ലീലികളെയക
രരിയും കന്നിനന്ദൻ ചെന്നു വാസംചെയ്തും അരുവി
താരിൽ മുഴുകിയും കോവം ജപലിപ്പും ചുറ്റിസ്സഞ്ച
രിപ്പും മുന്നിൽ കണ്ട മലവേഷാരമത്തിന്റെ നന്ദം
തണലിൽ വള്ളിനായപ്പോലെ (മലവേഷാരമാന്
തിന്ന സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ സന്നിധാന്തത്തിൽ മലക്ക
ര മകളായ വള്ളിയൊപ്പം) വിളങ്ങുന്ന ദേവി! മ
നം കലങ്ങി ഒരു മുലയും കളഞ്ഞുവെന്നു നീല്പുന്ന മ
വതിന്റേമാണ്” എന്നു മലക്കരത്തികൾ ചോദിച്ചു
തിന്മ, “മധുരപുരികും മനവന്ദനം നാശം നേരിട്ട
വിശത്തക്കരപ്പുറമുള്ളി ഏന്റെ മഹാപാപശക്തി
യാൽ അവിടെവെച്ചു കണവാനയും ബലിഹര
പ്പത്തുവന്ന പാപിനിയാകുന്നു ഞാൻ” എന്നു ദേവി
ഉത്തരം പറഞ്ഞു അനേകം പുളിനികൾ ഒരുമ
കുതിച്ചിരിക്കുകയായി കരകലലങ്ങൾ കൂപ്പാനിന്നു; തൽ
ക്ഷണം ദേവന്മാർ മഴ പൊഴിക്കയും പൂർണ്ണവയം ചെ
യ്ക്കയും പുളിനന്ദനരവരം കണ്ടുനീക്കി, ആ ദേവി.

ജയിതനോടൊത്തു വിമനോരൂപയായി വിഷ്ണുൻ
പുരി പുകകയ്യം ചെയ്തു.

പുളിനാധിപൻ പറഞ്ഞു—ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ
സമുദായത്തിന്നു മനോരമ ദൈവമില്ലാത്തതിനാൽ
ഹേ! കുട്ടികളേ! ഈ ദേവിനെയു ആരാധിപ്പിൻ! ധാ-
തുക്കളലിത്തതു ചെന്നു പല വസ്തുക്കളായാഴകന്നു
പുഴകാളാടുക്കുടി. ഈ മലഞ്ചരവിൽ ശാഖാശതനി
ബാധിതമായ വേമ്പരത്തിൻകീഴിൽ ഒരു ദൈവ
മുണ്ടെന്നു കണ്ടു നിങ്ങൾ വഴിപാടുചെയ്തിൻ! ഇടി-
യ്യം ചെറുപായും മഴക്കുടിൻ; ഭാൻകൊമ്പു ചാത്തു
വിൻ; മണിനടുപ്പിൻ! കുറിഞ്ഞി പാടുവിൻ; പൂവ-
മേല്പിക്കുവിൻ! പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടുചെന്നു ചെയ്തുവിൻ!
കതിയും ഗോപുരവും കെട്ടുവിൻ! നമ്മുടെ മലത്തൂ-
ര കുറവും പരമാർത്ഥ മലമുഖമവൻ ദേവമലപ്പി-
യായ ദേവിനോടുചേർന്നിപ്പിൻ!

ഒരു പുളിനാധിപൻ തൊഴിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു

അൻ അഗ്രഭാഗത്താട്ടു ഇങ്ങു താഴ്വരയാളം
നോക്കിക്കൊണ്ടുക. അങ്ങനെയുണ്ണയും അതൊരുമപ്പാ-
ടിയും സിന്ധുതലോറയും തെളിക്കണം കലന്നു മഴ
വില്ലിന്റെ കാനികവന്നു ചലമകളിൽ നിന്നു മനോ-
രമമരവണ്ണം തെളിക്കത്താഴകിലെന്ന മലയത്തി-
യിൽ നമ്മുടെ നീരാടുക; ഇതിൽ ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല;
കൊട്ടു ചെയ്തുവാൻ മലയില്ലാത്ത ഇഷ്ടമശിതമു

ഉറയ നറുത്തോലകളിൽ നിന്നുതലമെന്ന ഈ ഗിരി
നദിയിൽ നന്മയെ മുഴുകേണ്ടി വന്നുവല്ലോ.

ഒരു നാഴിക തോഴിയോടു പറയുന്നു—കൊടു
നെന്നാഴിയാളികളുടെ നേതാക്കന്മാർക്കുവീണായ ഒരു
യിലൊഴുകി വന്ന പുതുവെള്ളത്തിൽ നാം മറുത്തുവ
രോട്ട മേയ്ക്കു നീമറടിയല്ലോ ഇത് ഏറെനേരം നെസ്സി
ത്തിണങ്ങിയതല്ല; സമീപം ഇതിന്നു കാരണമെന്നും
കാണുന്നില്ല. ഈ മേയ്യിൽ പൊന്നുനീർ കലഞ്ഞൊഴ
കിവെന്ന മനോഹരമായ അരുവിയിലെ പുതുവെള്ള
ത്തിൽ മറുത്തുവൽ മുമ്പിലായി നാം മുഴുകിയല്ലോ
ഇതു നെസ്സിനെന്നാണതല്ല; ഇതിന്നൊരു കാരണവും
കാണുന്നില്ല; ഈ മേയിൽ ഉതിന്ന പൂക്കൾ ചേ
ന്നൊഴുകുന്ന അരുവിൽ പുതുനീരിൽ മറുത്തുവൽ വി
ത്തിൽ മനോഹരം ചെമ്പുവല്ലോ. ഇതു നെസ്സിന്നു ക
ണ്ടിട്ടുണ്ടല്ല; ഇതിന്നെന്തു കാരണമെന്നറിയാവുന്ന
തല്ല.

വാമിമാമേവരും നായനങ്ങൾ ചുവക്കുംവെണ്ണും
തെളിയിക്കോവുന്ന പുതുനീമറടിക്കഴിഞ്ഞൊവങ്കിൽ ശ
കുതിയെന്നായ സൂനനെ ചാഴ്ത്തി പാടുക പേർ പുക
ഴ്ത്ത തിരുക്കച്ചനുമിലും തിരുച്ചെങ്കോട്ടിലും സ്വാമി
മേയിലും തിരുവേലകത്തിലും കഴിയാതസാന്നിദ്ധ്യം
വഹിക്കുന്ന സ്വാമി, കരത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഉ
ത്തമലത്തായ വേഷാദയമല്ലയോ പണ്ടൊരനാൾ

ഛോവീണായ ഏനോകന്ന മൃഗമേത നന്തേദിത
 യന്തീ? അനന്യസാധാരണമേത ആദമുഖവും ഈ
 രാമകമഞ്ജുലം പൂണ്ട സാമിയിട്ടുട വെക്കുകലയന്ന
 വേലപ്പാതം വിണ്ണോർനാളുകൾ വണങ്ങി വാഴ്ത്തും
 വണ്ണം വാനവർക്കെഴമിക്കൂത ഭാനവന്മാരെ നിധ
 നം ചൊല്ലുന്തീ ശരവണത്തിൽ പൂമുതലായ പള്ളി
 നയിൽ മരണമുളയ ആദ കൃത്തികകളുടെ നന്മ
 പാലുണ്ട വളർന്ന സാമി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാ
 ന്തികാലം കതിർവേലമല്ല ചത്രായുധം പൂണ്ടവന്ന
 മത്രഞ്ചാസുരന്റെ ഏതെത്താലാല തന്നെ
 ക്രോഞ്ചപവൃതത്തേയും പിടുന്നതീ?

എന്നിങ്ങനെ ബാഹുവ്യധത്തിൽ നാം പാട്ടു
 ന്നതെല്ലാം മരണാനന്തര ഭക്തരൂപിത മലാനടനായ
 അദ്വൈതം ഇവിടം വിട്ടുപോകുന്നതിന്നുമുന്പത്തന്ന
 ഞാൻ അരികുകൊണ്ടു തിരുവടികൾ ഞാഴ്ത്തുന്ന
 ഞിനിപ്പുറയ അദ്വൈതം “തോഴി! നിന്നെ മംഗളം
 വേക്കട്ടെ കടമ്പിൻമലർ ചൂടി കരത്തിൽ വേ
 ലേന്തി സ്ത്രീവിധയമായി ഈ പതിക്കു വരികയാ
 ണ്; ആദ മുഖമില്ല; മയിൽവാഹനമില്ല; കരക
 ലായ വളർച്ചയുമില്ല; ഈരട കൈകളില്ല; അ
 തിനാൽ ഇവിടെയുള്ള സാധുക്കളായ കടികൾക്ക്
 കൈ ദിച്ചുരൂപമാൽ തോന്നുകയില്ല” എന്നിങ്ങനെ
 ഇവിടെ എനിക്ക് പരസ്യമായ മേഖലാദം സമ്രി

ചിട്ടക്കുതിര നാൽ പറഞ്ഞുതന്ന കേട്ടവെന്തിരി
 കിലും അതിൽ കൈയെടുത്തു ഭവിക്കാതിരുന്ന പാ
 സ്ത്രീൻ മറഞ്ഞുപോകത്തക്കവണ്ണം മൂല പരികല്പി
 ത്ത, മറ്റിട പെരുകുന്ന മധുരപുരിയ കൊള്ളിയെ
 ചു കാമിനിയുടെ ജീവനാഗനെ വാനവരേവരംകൂ
 ടി ആ സതീത്തത്തിന്നു കാട്ടിക്കൊടുത്ത സംഭവ
 മത്തെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു നാം ഒരു വാഴ്ചി പാ
 ടേണ്ടതാണ് കൊടികളാലും മാടങ്ങളാലും താലം
 കൃതമായ മധുരനഗരം അമാമകമാകത്തക്കവണ്ണം
 ആശ്രയാഗതിയെക്കൊടുത്ത പരിഭവതയെ
 വണങ്ങി നൃത്തിച്ചു നാം ഹാടുക; അങ്ങനെ പാട
 നേരിൽ മലയരപ്പന്റെ കല്യാണകാലംകൂടെ വേ
 ണ്ണത്താണല്ലോ; സാമൂഹികമായ വഴുതുന്നങ്ങളാറ്റു
 തം തൊഴുതടിപണിയുവെണ്ണം നമ്മുടെ ഈ ചോല
 തിൽ സന്നിധാനംകൊടുത്ത ദേവിയുടെ പതിയെ
 സന്തോർ സന്തോഷപൂർവ്വം കാട്ടിക്കൊടുത്തു വാഴ്ചി
 വരണാട്ടംകൂടെ അവൾക്കു സ്വപ്നോക്തവസം പൽ
 കിയിരിക്കുന്നു; ഇതു പുനഃസ്മരണവിധീനമായ ഗ
 തിയാണല്ലോ; ഇങ്ങനെയുള്ള ദേവിയുടെ അപരാ
 നതരം പാടവരൻ നമുക്കു സംഗതിവന്നതിനാൽ ന
 മ്മുടെ ഈ പതി പുകൾ പൊറുത്തുതന്നു; മെണിക്ക
 ണ്നമാരുടെ മംഗളതോഗംകൊണ്ടു ഈ പതി പുകൾ
 പൊറുത്തുതന്നു." എന്നുള്ളിടമെല്ലാം ഇങ്ങ

ഒന്നു നാം അർത്ഥവത്തായി പാടിയാത്തു കർവച്ചു
 ഇതുകണ്ടു പ്രസന്നനായ നമ്മുടെ നാമന്റെ കടാ
 ക്ഷത്താൽ ഹിമാദ്രിയിൽ കൊടിനാട്ടി (ധനുഷ്കോടി
 മുതൽ തുഷാരാദ്രി വരുന്നതുള്ള ഭൂമിശാധിപനായി)
 അനന്തരം വീരപാണ്ഡു ചെല്ല പ്രഭാവതിശയംപൂ
 ണ്ടു പ്രീതനായിമിടുന്ന പാശ്വാത്യഭൂവല്ലഭൻ ചോ
 മന്നൻ സുചിരം വാഴേണമേ

ഇരുപത്തിയൊന്നാം ഗാഥ

ശില കൊണ്ടുവെച്ചവരുള്ള നിശ്ചയം.

വാരംനാളിയിലുണ്ടായ കടംബസൂക്ഷ്മത്തെ
 മേലിട്ടു കീഴ്ത്തിനടിച്ചു ഹിമാദ്രിയിൽ സുരഗണ
 സേവ്യനായി ലലരുകുളോടൊത്തു വാഴുന്ന പൂരഹര
 നെപ്പോലെ, പാണ്ഡുനാഥൻ നില്ക്കുന്ന നീരാവികണ
 കൾ വിലസുന്ന ധൈര്യോടത്തിൽ മഹിമിയായ ഒരു
 ഉത്തരോത്തേകൂടി വാണിമിടുന്ന ചോരൻ ചെങ്കട്ട
 വെച്ചുതാൾ ഗംഭീരമുപനി മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കു
 ന്ന വാഹിനികളാലും തുഷാരപീതലത്തായ ചോ
 ലകളാലും പരിലസിക്കുന്ന വരൂതനിമ കരണണമെ
 നെ കരുതി തമ്മിമണികളോടൊക്കൂടി വഞ്ചിമാമ

ധാനിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട സുരസുന്ദരിമാരോടൊ
മരിച്ചു സുരലിഖങ്ങളായ നവപ്രസൂനനികളോടൊ
പരിപൂരിതമായ നന്ദനാഭ്യാനത്തിൽ ശ്രീധാരകത
നാതി, ഹരിതജാതിതലമായ പൂങ്കാവുകൾ കളർ
നീരതവികളും തുരുത്തുകളും ഇളമരക്കാവുകളും നാട
കൾലകളും മണ്ഡപങ്ങളും തഥാകൂടം മചിച്ഛവ
ച്ചിട്ടുള്ളതും കേന്ദ്രാനാഭ്യുത യോദ്ധവ വിസ്തൃത
ജിതമായ കണ്ഠീരായതത്തങ്ങൾ യാനംചയ്ക്കുന്ന ക
രേന്ദ്രനാഭപ്പാല, പുനാഗം കടമ്പ കടന്ന ചെ
ങ്ങ മുതലായ തന്മൂലമെ നവപ്രസൂനങ്ങളിൽനിന്നു പ
രണകിടാശയാൽ അനുവികളാ പെരുകർ രാ
ജനും മധുചുഷുചരിച്ചു തെങ്ങിനടക്കുന്ന മധുകുറി
കരത്തിന്റെ മധുകാം മുഴങ്ങിയും ത്രിവിക്രമനായ
ദിവംഗൻ ഉണ്ഡമലത്തിലിന്നങ്ങുന്ന മകന്ദമാരം
പോലെ വന്ദലവിട്ടു വിലങ്ങിയ പെരിയാറ്റിന്റെ
പുളിനത്തിൽ, ഇളംകോവടികളോടും ചാത്തന
രോടുംകൂടി ഏഴെന്നെളിയിക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പോൾ അവിടെ മലകരവശ്ശനും കാത്തി
പ്പാട്ടും അമൃതപ്രധരചിന്തയുടെ പൂങ്കാമികൾ പാടുന്ന
പാണിപ്പാട്ടും തിനകത്തുണ്ഡമുള്ള പാട്ടും വിളനി
ലക്കവലാളുകളുടെ പാട്ടും ദേവൻ തെങ്ങിനടക്കുന്ന
മലയുടെ വിളിയും ഭേദിനിനാദത്തിന്നു തുല്യമായ
ഗിരിനദികളുടെ ഗംഭീരശോഭയും പുലികളോടും

നേരിട്ട പൊതുന്ന മന്ത്രിമാരുടെ ഗർഭനവും കൊല്ലത്തിൽ വിഴുന്ന കൊലയാണകളുടെ നിരയാലും സേനാനിനാദിപോലെയെ സമ്പന്ന രാജാവിനെ കൊല്ലിരിക്കും. ആദ്യം കീഴടങ്ങുന്ന മൈരിളവർ ലന്താർ ഭരണഗവണ്ണാൽ തിരുകൾ കിരസ്സിൽ വരിച്ചുകൊണ്ടു വഞ്ചിക്കാരുടെയും ഭരണത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന മുഖംകൊണ്ടുപ്രാണവസരംനോക്കി നില്ക്കുന്ന പൊലെയെ ആനക്കാരും അകിൽകട്ടയും വെൺമരിയും തേൻകൊണ്ടും മന്നനമുട്ടിയും സിന്ധുക്കരത്തുണ്ടും അഞ്ചുപാപ്പും അരിയറയും ഏലച്ചെടിയും ഉളകുകോടിയും കൂവല്ലൊടിയും തേന്മാമ്പഴവും നാളികേരവും പച്ചിലമാലയും ചക്കപ്പഴവും കരിയും പൂങ്കോടിയും വെള്ളുണ്ണിയും ഏഴുവള്ളുവഴക്കുലയും നേന്ത്രപ്പഴക്കുലയും, സിംഹക്കുട്ടിയും കരിപ്പിൻപിള്ളയും പൂലിക്കുട്ടിയും കരികളയും കടിക്കുട്ടിയും വരയാട്ടിൻകുട്ടിയും മറൻകിടാവും കുമ്പുരികുഗവും കീമിക്കത്തും മേൽക്കത്തും മെമ്മിൻകുട്ടിയും കാട്ടുകോഴിയും കിളിക്കത്തും മറ്റുമായുള്ള കാഴ്ചവൃത്തമെള വരിച്ചുകൊണ്ടു പാവതനിവാസികൾ തിരമുറയ്ക്കക മണ്, ഇനിയും ഏഴുവള്ളു അടിയങ്ങൾ തിരുമനിയുടെ പ്രഭുക്കളാൽത്തന്നെ മരിക്കാറകളു; ഇവിടെ കാട്ടിൽ ഒരു വേങ്ങമെച്ചുവട്ടിൽ ഒരു മുഖയും കളഞ്ഞു കണവതൻ വേർപാടിനാല

ഴൽപ്പുണ്ടു വാഴുന്ന ഒരു ദേവി വിടണ്ണാർപ്പുകഴഞ്ച
 ണ്ണും തെൻറെ മരണാനാട്ടുട്ടി വാണാർപ്പുരി പൂ
 കി, അവൾ ഏതു നാട്ടിൽ ജനിച്ചവളാ? ആരു
 മെ മകളാ? എന്നുള്ളത് അടിയന്തരമെ അന്വ
 ഷണത്തിൽ അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; തിരുമേനി
 അനേകം ആനാളു വാണിരിക്കെ" എന്നു പറഞ്ഞു.

മാണസനിധിയിൽ പെരുമാറട്ട കണ്ടു ചേരാ
 നന്മകൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മധുരാനിധാസിയായ ത
 ലിപ്പാമയ്ക്കൻ കൂലയാണികൻ ചാത്തനാർ ഇതു ക
 ഴ്ച, കണ്മനകൾക്കുസരിച്ചു ചിലമ്പിഴുപ്പും കോവു
 ന്നു നേരിട്ടു വിലത്തും പ്രഭാവമർന്നതായ വാണു
 പാലന്റെ സ്ഥാനിയിൽ ചിലമ്പുംകൊണ്ടു മൊന്ന
 കണ്ണുകിയുടെ നൂതനമാപ്പും വാങ്ങിയപ്പോൾ ചാ
 മെ ഭൃണിൽ മണിപ്പിലമ്പുടച്ചു കോവാചഗം പ്രഭ
 ശിപ്പിച്ചു പരിവൃതമാക്കി. "ഇതിന്റെ മുമ്പാ ചാ
 ണിപ്പു തമരം" എന്നു നന്മയെ ശ്രദ്ധമെടുത്തു ചാ
 ലിന്നുട തന്റെ ചോർച്ചയെ ചൊല്ലിത്തന്നു തമ്മ
 നൂതന ചാണിതാൽ മധുരപ്പുരി വട്ടവും സിംഹാ
 സ്ഥാനാഭൂഷണാൽ പ്രീതിപ്പെടുന്ന മാണസ്യഭൂപാലവി
 മൻ കണ്ണുകിയെ ചേരിട്ടതായ കഷ്ടം കണ്ടു സ
 മിതവെച്ചാണെ മൊന്നും പ്രാപ്തിപ്പെടുകയെന്നു മോഹി
 പ്പു വീണതും കണ്ണുകി ചൊല്ലിയ വീരവാദം ഭൂവ
 ന്നും കേട്ടു ചാമ്പുവെപ്പുകാണെ തന്നെ മനസ്സാർ

മകളുമാണെന്നതൊരു പ്രമേയം. പരിപാലിച്ചുവന്ന കലയാണെന്ന ഒരു രാജാവിനു ദ്രവ്യമല്ലാത്ത യദാദാരു സമ്പന്നമല്ല. ” എന്നുപ്രകാരം കണ്ണുകൾ നേരിട്ടുകൊടുത്ത ദ്രവ്യത്തെ അറിഞ്ഞ് ഇവിടെയും പാഞ്ഞു ചാത്ത നാൾ യഥാർത്ഥം മറന്നിച്ച് “ജീവനോടുമൂടെ പോയ (ജീവിതശാസ്ത്രം) പാണ്ടിയന്റെ മരണത്തെ വിട്ടുപോയി, സാധിച്ചേയും കോപാത്താടുമൂടെ വന്ന (കേന്ദ്രാധിപനത്താൽ കോപാവിഷ്ടനായ) ഇവിടെ വന്ന) സാധിച്ചേയും താമസിച്ചെടുത്തതിനോടനുബന്ധം ഇന്നു പൊതുപ്രഭുക്കൾക്ക് ” എന്നു പെരുമ്പാൾ ചോദിക്കയും, മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ “പ്രാണനാശം പരിതാപം കാണുന്നതും ദൈവത്താലും മെരുക്കുന്നതും മരണാശ്വാസം; നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു സ്വസ്ഥാനിപ്പ്രദകൊണ്ടു മഹാ ദീനസ്ഥാനം കല്പിച്ചു സ്വസ്ഥാസനം ചെയ്യുന്ന ഈ പതിവേതന്നെ നാം ആരാധിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാണ് ” എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ രാജാവിന്റെ പക്ഷത്തെ അനുജാലിച്ചുകൊണ്ടു പെരുമ്പാൾ അമാത്യന്മാരോടൊന്നിച്ച് കണ്ണുകൾക്കുവെച്ചു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പൂജിക്കുന്നതിനെ പറ്റി ആലോചന ചെയ്തു, അപ്പോൾ “പാണ്ടി ദേശത്തുള്ള പൊതിയിൽ മലയിൽ നിന്നൊരു മിഥാലയപവൃതത്തിൽനിന്നും ദേവിന്റെ ബിംബം വ

ണിയുപറഞ്ഞു വിശിഷ്ടശില്പ കൈയെടുത്ത വർണ്ണശാസ്ത്രം; ഗംഗാനദിയോലാ കാവരിയാറിലോ ബിംബത്തിന്റെ ജലസ്ഥാപനം നടത്തണമെന്നു നോക്കുന്നതായാൽ ഹിമാഗ്രിയിലേ ശിലയാണെന്നതിൽക്കൽ ഗംഗയിലും പൊതിയിൽപെയ്തശിലയാണെന്നു വരികിൽ കാവരിയിലുമാണ് സ്ഥാപനം ചെയ്യേണ്ടത് മരിച്ചവർ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമായ ജീവിതത്തെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവർക്കു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഭാവത്തോടും കലീനമായ കന്യകയുടെ രൂപത്തോടും ചന്ദ്രമുഖൻ കാളിക്കു നൽകിയ വിധത്തിലുള്ള മാല ചാർത്തിയും ഇടയ്ക്കിടെ വേങ്ങപ്പുതൊടുന്ന മന്ദരമാല മുടിയിലണിഞ്ഞും കുറും തുലാശാഗ്രം ബിംബം പണിയിച്ചു വഞ്ചിനഗരത്തിന്റെ ബലിമാഗ്നിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു; തിരുമേനി ഞെട്ടുവാൻ നാടുവാണിരിക്കയും വേണം," എന്നുണ്ടെന്നിരിക്കയും ചെയ്തു.

വിന്നെ വില്ലവൻകോൽ എന്ത മന്ത്രി പറഞ്ഞു:—തിരുമോഹിയപ്പോലെ പരാക്രമശാലികളായ പാത്മിഭവനന്മാർ പടക്കളത്തിൽ പൊരുതു പരമിതരായി സംഘടിക്കാറും പുലിക്കാടിയും വെച്ചോടിക്കൂട്ടു കീഴടങ്ങിയെന്നുള്ളതു ദിഗ്ഗജങ്ങളുടെ കണ്ണുങ്ങൾക്കു വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. കൊക്കണന്മാർ, കലിംഗന്മാർ, കന്തനാടന്മാർ, വംഗന്മാർ,

കുങ്കന്മാർ മുതലായി പേർപുകഴ്ന്ന രാജാക്കന്മാരായി പൊതത്തുനിലപ്പു നമ്മുടെ പൗനകർ അർദ്ധശതാധി കീഴകക്കാൽ തിരുമേനി തന്റെ വഴിമാർഗ്ഗമായ വാമണത്തെ വിട്ടിറങ്ങിയ സംഭവം എങ്കൽ ഊഴിയിൽ നിന്നകന്നു പോയിട്ടില്ല. ഇവിടുന്നു രാജരാജാവിനെ കക്കാണ്ടുപോന്ന ഗംഗയിൽ നീരാടിപ്പുകാലത്തു ആയുരപ്പുറന്മാർ ആയിരം വേർകാലവനായി നിന്നു പോയതിൽ ഒന്നുമാത്രം ഞാൻ കണ്ടതല്ല, ഇത്തരക്കാരുടെ കടകത്താണ്! തിടുകടപ്പുതെ ധരിശ്രീമണ്ഡലത്തെ തന്റെ നാടാകിയ വോരളകിടന്നൊരുങ്ങുന്ന പടം ഇദ്ദേഹമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു ഏതെന്നുവരില്ല എന്റെ സമാധി നിമിശികരിതപലക്കു പോകാനു ദേവിയുടെ ബിംബം പണ്ടിന്നു വേണ്ടുന്ന ഒരു ശില്പ കൊണ്ടുപറന്നതിനാകയാൽ ഉത്തരദേശം വാഴുന്ന രാജാക്കന്മാരെല്ലാം പക്കിനദേശത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ വില്ല്യ, മീൻ, പുലി എന്നുള്ള മുദ്രകൾചെയ്തു പത്രങ്ങൾഴുതിയതുക; ശത്രുരാജാക്കന്മാരുടെ ചാക്കന്മാർ നമ്മുടെ രാജപാദം വിട്ടൊഴിയാതിരിക്കും; നമ്മുടെ പ്രയാണത്തിൽ ആസ്ഥാനത്തുള്ള ബന്ധുവിന്റെ ഉച്ചഭാഗി എന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ കണ്ണുനീർപ്പുരയിൽപ്പൂക്കുളി വായളെ.

ചെങ്കുട്ടുവെപ്പുതൊട്ടിന്റെ നിരകാംക്ഷിതര

‘ഔഷധി’ എന്ന നാട്ടുമാതൃപദത്തെ: തിരുമേനി ഇവിടെനിന്നു വഞ്ചിനഗരത്തിൽ എഴുന്നള്ളി യോഗം സൈന്യസഭതം ഹിമാലയത്തിലേക്കു ശില കൊണ്ടുവരുവാൻ പോകുന്നതായാൽ ഉത്തരഭേരത്തിൽ വാഴുന്ന രാജാക്കന്മാരെല്ലാം വന്നെതിരേറ്റു തിരുവെച്ചു വണങ്ങുന്നതിന്നു പക്ഷം അവരോടു പെരുമാളുടെ പരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു “നീങ്ങൾ കീഴടങ്ങുന്നില്ലെന്നു വരികിൽ സത്യവും തൃപ്തിയും ലഭിക്കുകയും കടലിലോ വരണ്ടു ചെല്ലുകയും ചെയ്യും” എന്നറിയിക്കണം. മഹാജാവിന്റെ പീഠത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന വശംകിഴി വിജയം ലഭിക്കട്ടെ; പട്ടത്താനാമൽ ഭേദിനിനാദം രാജാവിനെ കൊള്ളുമാറാകട്ടെ

—

ഇരുപത്തൊന്നാം ഗാഥ.

മിഥ്യം പണി.

ഭേദിനിനാദം മുഴങ്ങി; പരമ്പരസിദ്ധമായ മതാസിദ്ധാസനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവർ, പുരോഹിതൻ, ഗണകൻ, ജാതാക്കന്മാർ, സേനാപതികളെ നിയമിച്ച് വണങ്ങി വാഴ്ത്തി മുറപ്രകാരം ആജ്ഞ

പറന്നുപ്രതികരിച്ചു നിൽക്കപ്പെട്ട ചെങ്കുട്ടവെപ്പേരു
 മാർ വരവിനീശ്ശാലോടിപ്രകാരമെന്തൊക്കെയും —
 മിഥാപ്രിയൻനിന്നു തീർത്തതന്നിന്നായിവിടെ വ
 ന്ന അപസ്മാരം ഉത്തരദേശധിപന്മാരും ജനശ
 ക്ഷന്മാരുമായ ആർക്കുവന്നവന്മാർ പാഞ്ഞിരിക്കുന്ന
 അധി നമ്മോടുണ്ടാക്കിപ്പു വരെയൊഴി നാം മറ്റും ജ
 റിത്തത്തുകൊണ്ടു വെച്ചുകൊടുത്തു; നമ്മോടുവെള്ള
 ചോളപാണിപ്രയാശകൊണ്ടു ഇത് ജനമനുനകരായി
 ഭിക്കും. ദേവിമുഖ വിശ്രാമംപണിക്കുള്ള ശിഖ ഉത്ത
 രദേശീയന്മാരായ ജനമനുനകര കിരീടംപുറം
 തലയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിക്കുകൊണ്ടു വന്നല്ലാതെ നമ്മുടെ
 വാർ കടത്തി വരുന്നതായാൽ ചോരകൾപുറം ശ
 ത്രമനുനകരമാർ ചോരയം വെക്കുകിടക്കുവാൻ
 കഴിയാതെ കേവലം കടികൾക്കു മറ്റും ഭീഷണി
 നൽകി ചോരൻ നടത്തി വരുന്നവനായ് ഭവി
 കണ്ടു

പുറമെന്താർ പറഞ്ഞു:—തിരുമനീ തിരിക
 കീഴടങ്ങിവരുന്ന നൂപന്മാർ സകല സമ്പത്തും
 കൊടുത്തു സമ്മാനമാക്കിത്തീർന്നു; ബലസമ്പ
 ത്തിയും പെരുമ്പടവും ചേർന്ന വിജയത്തായ നല്ലൊ
 ന്മാർ തിരുമനെയെ രാവില്ല യൊരാളെങ്കിലും തിരിച്ചു
 പോകുന്നു; ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഇപ്രകാരം കൊടു
 കൊടുത്തുകൊണ്ടു പരസ്പരം വിരോധം ജനമനുനകരായോ?

കൈപ്പരിചിട്ട അഥർ ഇമയവരമ്പ ചോഴചാണിത
 ന്നൊരുമല്ലാതെ തിരുമേനിയെ ധിക്കരിച്ചു വരഞ്ഞി
 ട്ടില്ല; അതുതന്നെ അമയത്തെത്തടക്കുക; പിന്നെ
 ചൊല്ലേക്കാതെകൂടും ഗ്രാമനിലകൂടും തിമിവാമനക്ക
 രൂപാഗകണങ്ങളായ പഞ്ചാംഗവും ഗ്രാമങ്ങളും
 ഉച്ചനീ പശുരൂപിത്രാദിസ്ഥാനമാവരേണ്ടതും ഗ്രാമി
 യു നിവൃണനായ മറ്റൊരുത്തികൻ ഏഴന്നേറു വ
 രത്ത—സ്വാമിക്കു സന്യാസ്തയവും ഭവിക്കട്ടെ; സ
 കലരാജാക്കന്മാരും വന്ന തൊഴുതടിച്ചലർ പണിയ
 തക്ക യോഗമുള്ളതായ ഈ സമുച്ചയങ്ങളിൽ ഉദ്യ
 ഗിച്ചുകിടന്നിരിക്കുകയുണ്ടു ഇത്തു ഇടരും ഇതു കേട്ട
 ചെന്തമാർ വാളും കുടയും ഉത്തമദിക്കിലങ്ങു തിരി
 ന്നൊന്നാത്താവിച്ചു, പടയാളികളുടെ ആപ്പവിളി
 യോടും മുരളാമവയോടും മണിദിവാലൂണിയോടും
 കൊട്ടിപ്പറക്കത്തോടും മാനദലക്കു മരണവേദനയുണ്ടാ
 കുന്ന മഹാസേനയോടും അഞ്ചംഗങ്ങളോടും ഏട്ട
 സ്വയംഭരത്തോടും രാജസ്ഥാനത്തിന്നു ചിത്തന്മാരോ
 യ പുരോഹിതന്മാർ, ഗണകന്മാർ, ധർമ്മധീപതി
 കൾ, തന്ത്രവേദികളെന്നിവരോടും മഹാരാജാവിന്നു
 ശീവ്യാദും ചെമ്പുക്കൊഴു പിണ്ഡഭോജിയായ മട്ടവ
 ഷ്ഠനത്തിടൽ (പട്ടത്താനയുടെ) മുന്നിൽ വാളും മു
 ത്തണിപ്പവണ്കടയും കരേറ്റി പുറത്തിൽ ചാറി
 ലേക്കു നയിച്ചു പള്ളിയറയിൽ പ്രവേശിച്ചു പടനാ

[illegible]

തിക്കപ്പെടുന്ന തേർപ്പടയാടുംകൂടി കടലോരം വഴി
 കിഴിയിലുണ്ടാക്കി ശക്തികളിട്ടും ഭൂപുഷ്പത്തെ
 പൊടിപെട്ടതുംകൊണ്ടു സന്നാഹംതൊടെ യാത്ര
 ചെയ്തു, നീലഗിരിയുടെ വിശാലമായ അഴി വരയില
 ഞങ്ങളു.

അവിടെ ജന കതിക തേർ കാലാഹി എന്നീ
 നാലുഗോപ്യതയും മിന്നം വരത്തനിലയിൽ തന്റെ
 ചുറ്റും കാവൽകാക്കത്തക്കവണ്ണം കൈനിലയുറപ്പി
 ച്ചു; ചെമ്മൻപെരുമാൾ വരണവീഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞിൽ
 നിന്നിടങ്ങി; എന്നാൽ സുരക്കിയായ വസുക്കിയെ
 പാദസ്തംഭംകൊണ്ടു പരിതൃപ്തയാക്കി, അവിടെ അ
 ഞാകുംപർ പാദവന്ദനംചെയ്ത അഹമ്മം സേനാ
 നിന്നാദേശാടിയോടുകൂടി മാഹാമാലിക്കൊണ്ടു; ഇതു
 കേട്ടു, സ്വപ്നാകവാസികളായ മൂന്നിനാൽ മേഘ
 നാമനെന്നപോലെ ശ്രീഭവനായ മഹിമമേന്ദ്രനെ
 സന്ദർശിപ്പാനായി സുരലോകം വിട്ടിറങ്ങി പാശ്ചാ
 ത്യാഭിമുഖം പരിലസിക്കുന്നപ്പോഴെങ്കിലും കൂറേഗത്തിൽ
 ആവിർഭവിക്കും മണവൻ അല്പമുറപ്പായപ്പോൾ അരി
 വരച്ചു നില്ക്കുകയുംചെയ്തു മനകൾ വരഞ്ഞു. . .
 ടാഡാരിയായ ഗിമീശന്റെ കാമണ്യത്താൽ കീഴ്തി
 കൈകളാണു വാഴുന്ന വഞ്ചിഭൂവല്ലഭ! മലയാചല
 ത്തിലും ഹിമാചലത്തിലും നിന്റെ അജ്ഞാശക്തി
 നിലനകാളുന്നതിനാൽ അവിടുത്തെ നിവാസികളാ
 യ്ക്കു വൈദികപ്രാമുഖ്യം കാണുതക്കിടയുണ്ടാകൂ വി

കുൻറ കടമയാകുന്നു” എന്നു മോശമല്ലിച്ചു വാഴ്ത്തി ആശീർവ്വദിച്ചു മറഞ്ഞുപോയി.

പിന്നെ കൊങ്കണദേശത്തിലുള്ള നാടന്മാരും, കുന്നടദേശത്തുള്ള കുന്നാടന്മാരും, തങ്ങളുടെ കലക്രമം മാനുവലായായി ഇരുണ്ടു ചുരുങ്ങു കുറുനിമകളോടും മധുവോലുന്ന നറുംപുതുരലർ മലകളോടും തെളിമുക്താമാരിപെരിപ്രസിതങ്ങളായ പൂമുലകചരങ്ങളോടും കയലാളിരിമുക്തുന്ന കണ്ണിണകളോടുംകൂടിയ കുമിനികളോടും കയിലുകളുടെ കലനാദവും കയുകങ്ങളുടെ മധുരാലാപവും പ്രസന്നസമ്പത്തിയും വലസന്ന വസന്തസമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും വിരുകതരായ പ്രാണനരതകന്മാർ വരഞ്ഞത്തിനാൽ നാമീകണികളുടെ പാണിവിരിച്ചുത്തു നടുത്തുവാൻ പരകയും അവർ കേരളംകെട്ടി കരലാപനാക്കി,

കേരളീന്ദ്യ

- 1 യോജകമിരിനിനാലും പാമിടംമുഴക്കി
വാമിദാമയ്യ മാരേതാൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടു
- 2 കരീന്ദം സമീപിച്ചാൽ ഉദയദേശംവിട്ടു
മരസകന്മാരോടുകൂടിപലരി തന്നിടന്നോട്

എന്നിങ്ങനെ കരവ പാടുകയും അവരോടൊന്നിച്ചു കടകളും വന്നു രാജാവിനെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു പിന്നെ നാട്ടാചാജ്ഞൻ ഉപദേശപ്രകാരം എല്ലാവരും രാജാവിനാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു അവ

പ്പോൾ രാജസന്നിധിയിൽ ഔവരത്തിന്റെ നാടക
 വേഷ്യകളും ഇരുനൂറ്റൊരട്ടു തിരത്തിക്കാരും തൊണ്ണൂ
 റൊറുവക പാഷണ്ഡന്മാരും ആറുവട്ടുവകന്മാരും ആ
 റു നേരം അങ്ങനെയു കലയാനകളും പതിനായിരം
 കതിരയും സഞ്ചയൻ മുഴക്കായി കലപ്പാമ്പുകട്ടിയ
 ജലയിരം കണ്ടുകിപ്രവരന്മാരും ചോരപാലന്മാരുടെ
 നിലയിൽ നടയിൽ പന്നുകൂടി വേഷ്യകളും മറ്റു ജ
 നങ്ങളും തിരത്തിക്കാരും സഞ്ചയനോടുകൂടെ ഹാജരാ
 കവാൻ കല്പിച്ചുപ്രകാരം സഞ്ചയൻ തിരുമുമ്പിൽ
 ചെന്നു പലവൃത്തവണങ്ങി മുൻപറഞ്ഞ ഔവരത്തിന്
 ന്റെ വേഷ്യകളെയും മറ്റുള്ള ആക്കന്മാകന്മാരെയും
 മൃണിപ്പണിച്ച്, ഐപ്പോഴം വീട്ടുപിരിയാക്കെ
 സേവിച്ചുപയന്ന കുന്നന്മാർ (ആഴ്ചനവന്മാർ) ആ
 റുപരോടും മറ്റു പരിവാരങ്ങളോടുകൂടുകൊണ്ടു തിരു
 മേനി ഉത്തരാകെത്തിലേക്കു ചെന്നുണ്ടെന്നതു ദേവിയ
 ൾടെ ബിംബംപണിക്കുള്ള ശില കൊണ്ടുപരേണതി
 ന്നാകയാൽ ഹിമാലയത്തിൽനിന്നു ശിപരയെത്തു
 ഗംഗയിൽ നീരാടിച്ചുകൊണ്ടുവരേണം” എന്നു പറ
 ഞ്ഞു വെങ്കലാർ, ഘോലകർമന്തർ മകളായ ക
 നകരം വീരയരം മറ്റു മന്നാരാടുകൂടി തമിഴുചന്മാരാ
 ളുടെ പ്രഭാവമറിയാക്കെ അറുക്കു ധിക്കരിച്ചു പര
 ത്തത്തായതിങ്ങു ചീരാമുറംകൊണ്ടിയലുന്ന നമ്മു
 ൾടെ ഈ സൈന്യം പോകുന്നത് അവിടെയുള്ള കുന്ന

അരയ നൂറുവൾ സഹായമായിത്തീരും" എന്നു കല്പിച്ചു ഗംഗാനദി കടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വടവുകൾ ധാരാളം ശേഖരിപ്പാനുത്തരവാച്ചു.

ഇതു കേട്ട സഞ്ചയൻ പോരതിന്നശേഷം ദ്രുപദപ്രതിജ്ഞനാമായ ആയിരം കയ്യുകികൾ ദണ്ഡിണശേഷധീവന്മാർ കയ്യുംകൊടുത്തു ചെന്നു മുട്ടുകയും നിരോധമുള്ള മുള്ളുകളും തിരുമുഖംമുന്നോത്തര കയ്യിൽ കൊടുക്കയും അവയെല്ലാം ബാവർ വാങ്ങിക്കൊട്ടി മുദ്രവെച്ചു വിടപറുത്തു കൂടി രാജസന പ്രിയ തിരുലക്കയത്തു യും ചെല്ല. പിന്നെ സാമന്തഭവന്മാരാൽ പരിവൃത്തനായി കൈനിലയിൽ നിന്നു നന്നുള്ളി ഗംഗാനദിയിൽ പ്രാപിച്ചു വെള്ളാൾ കുന്നത്തുമാൽ സഞ്ചികരിക്കപ്പെട്ട ഭാടം കരേറി ഉത്തരനീരം പ്രാപിച്ചു; അവിടെ താമസിച്ചാൽ യഥാഭയാഗ്രം ഘൃതിരേപ്പു പ്പെട്ടതിന്നശേഷം അവിടേയിട്ടു ഭലദിണ്ണത്താൽ സുരക്ഷിതമായ ഉത്തരദേശത്തിന്റെ സമതലമുള്ള ശത്രുപരമത വലസമ്പത്തിയൊടുക്കെ ഉപശാധിച്ചു; അപ്പാൾ കനകവിജയന്മാരുടെ മിത്രങ്ങളായ ഉത്തമൻ, വ. പിത്രൻ, ഭഗവൻ, ശ്വേതൻ, കൈരവൻ, സിംഹൻ, തമരൻ എന്നീ വടക്കൻ മണലെല്ലാം, തേമിഴരുടെ പാദാശ്രമം കരണണം" എന്നു കരുതി കനകവിജയന്മാരുടെ വടയോടു കൂടി യോദ്ധകയാൽ വേട്ടതലിമുക്കിപ്പറപ്പെട്ട സിംഹം

മെന്തെന്നുവെച്ചപ്പോൾ ധീരവേഷംകൊണ്ട് വരുന്ന ഒരു
 ജഡലശരീരംകൊണ്ടു കനകനും വിജയനും മറ്റൊരു
 വേഷംകൊണ്ടു അന്വേഷിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു കൂട്ടം
 ചേരന്റെ കൈകൾക്കുവെക്കുന്ന വലയിലുണ്ടായിട്ടു;
 മറ്റുള്ളവർ ജടാധികരികൾ, കരയായധികരികൾ, മ
 സ്കന്ധികരികൾ, പീലികളെടുത്തവർ, ഗായകന്മാർ,
 അംബുജെടുത്തവർ, നടന്മാരെണിക്കുന്ന കാരോ ചേ
 രന്മാരായി നിൽക്കുന്നവരായി പല വഴിയും മാഞ്ഞു
 മണ്ടി സ്വസ്ഥമാനങ്ങളിൽ ചെന്നുചേർന്നു. ഇങ്ങനെ
 കേന്ദ്രംകൊണ്ടു ആയോധനത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതി
 യിൽ വിശാലമായും വിശാലമായും ക്ഷീണമേറിയ
 നായകനും ഭാവനാസംഹാരത്തെയും മറ്റും വാഴ്ത്തി
 പാടിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം കൈമാറ്റത്തോളം ഉണ്ടായിട്ടു സം
 തൃപ്തനായി യുദ്ധിയായ വേഷംകൊണ്ടു വന്നു ചേർന്നു;
 അതിനുശേഷം പെട്ടെന്നും മന്ത്രിയായ വില്ലവൻ
 കോതയെ ഏതാനും സേനയോടും കൂടെ അയച്ചു
 ഹൈന്ദവത്തിൽനിന്നു വിശ്രമത്തിനുള്ള ശില വെ
 ത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തൊഴാം ഗാഥ-

നീരാട്ടം.

വാനിമുലാവും മഹിമകലനം മഹനീയമായ
ഹിമരചലത്തിൽനിന്നു സ്വരീഭവത്തായ കണ്ണുകി
ടെ ബിംബാനിർമാണത്തിൽ ശിലകൾക്കുതനിങ്ങു
പ്പം അതിനെ ഉഗ്രശാസനനായ തന്റെ മുഖാങ്ക
നരപാലോചിതവേഷംപൂർണ്ണ കനകവിജയനാളെ
മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന മകുടങ്ങളിൽ ചുരുട്ടിച്ചു നടത്തി
തമിഴമലന്റെ പെരുന്തുമറമ്പാഞ്ഞ വിചാരമുപേ
രായ ആയുർമണവന്മാരെ അളവില്ലാതെ ഹനിച്ചു
കൃതാന്തന്റെ തൊഴിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ച ചെങ്കുട്ടവ
ന്റെ പേരുകുളത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള മരണക്കു
പ്പ്, ലോകത്തിൽ മുൻനടന്ന യുദ്ധങ്ങൾ ഏതു ക
ലത്തോളം നടന്നുവെന്നു സംവത്സരമാസമിനുമടി
കകളെ കണക്കെടുത്തു തോരുപ്രകാരം നോക്കുന്ന
നായാൽ * ഒരു പകലിൽമാത്രം നടന്ന ചെങ്കുട്ടവ
ന്റെ അടക്കമുന്തിലുണ്ടായ മരണം മറുജ്ജ്വലിച്ചു

* ദേവാനുഷം പതിനെട്ടു സംവത്സരവും ദൈവ
അയ്യം പതിനെട്ടു മാസവും മഹാഭാരതയുദ്ധം പതിനെട്ടു
ദിവസവും കനകവിജയനാളോളം ചെങ്കുട്ടവന്റെ യുദ്ധം
പതിനെട്ടു നാളികയുമാണെന്നുള്ളത്

ജനമെങ്കിലും മരണത്തിന്റെ ഭയത്താൽ സമീപം വന്നിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലായിരുന്നു ചേർന്നു, മരണമുൾക്കൊണ്ടു വെട്ടു വീഴ്ചയെഴുതിയതും തന്റെ സേനയോടുകൂടി ഗംഗാനീരത്തിൽ വന്നു ചേർന്നു.

അവിടെ ദൈവിയുടെ പ്രതിമയെ ആഗമപ്രദി കളഭംകൊണ്ടു വിധിപ്പുകയും ജലസ്ഥാപനം ചെയ്തിട്ട് ഉത്തമമായ കേരളവും മണിയെടുത്തു മണ്ഡപങ്ങളും പൊന്തയമായ മഹാവും വിചിത്രമായ പൂപ്പന്തയും വിശാലമായ ധാരാപത്രവും പാറ പൂജാലയം താമരപ്പൊന്തയും കലശലാക്കി മംഗലപൂജാക്കൊണ്ടു മനവന്മാർക്കു ചിത്തങ്ങളായ മറ്റു പലയും ആത്മനവന്മാരാൽ മറികളിപ്പട്ടു വിചിത്രമായിത്തീർന്നു. വിശാലമായ കൈമാറ്റത്തിൽ വിചിത്രമായൊരു വിധിപ്പുകയും ചെയ്തു. പലതരം സമസ്തവസ്തുക്കളുടെ വരണമാവയെത്തുന്ന വാർദ്ധ്യം സമാകുലത്തിലായിട്ടു ഉടലും തലയും വേർപെട്ടു ഭിന്നമായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം അവിടേയും ഗംഗാനീരത്തിൽ മരണപ്രാപ്തിയും കഷ്ട കഷ്ടങ്ങളുള്ള വിശാലങ്ങളും കൂടാതെ സമസ്തവസ്തുക്കളും വാർദ്ധ്യം വെട്ടു മറിച്ചുകിടക്കുന്നവരും തന്മൂലം പല വാർദ്ധ്യങ്ങളോടുകൂടി മരണമടഞ്ഞു ഭീകരമായൊരു

വീരനാഥം ഏതുപൊരുതാ വീരരെ വാളോടും കൊന്നുവീഴ്ത്തി അവരുടെ മേലു തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മൂടിയ യോഗത്താലും മുമ്പിൽനിന്നു വീണ്ടു മകരപ്പൊണ്ടു കിടക്കുന്നവരും മരിക്കുകലത്തു മണിമുടിയുന്നിത്തു കണ്ണും തുറിച്ചു പോകുകത്തൽ വീണ്ടുകിടക്കുന്നവരും പൊടിപ്പുണ്ടു മണിയ കവചപ്പുണ്ടു നിറകലന്ന ചോരയണിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവരും വിരൂപസ്തംപ്രാപിച്ച വിബുധധരസുന്ദരികളുടെ വരണമാല കൈയ്ക്കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോഴുമാകയാൽ അറയെക്കൊണ്ടു മണിത്തീർത്തതിൽ സേനാനാഥവരും ചെയ്തിരുന്നതുകൂടിയോർ ഗംഗാസ്നാനം കഴിഞ്ഞു ശുദ്ധനായി തിരുമന്ദിരംകൈവന്ന മാടലൻ ഏതാ ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞു—മഹാമാജാവു ജയിച്ചാലും; കണ്ണുകീടേവിച്ചുടെ ശിരഃപ്രതിമ ചമപ്പിച്ചു കനകവിമയത്താലടെ മണിമുടികളെ ഞ്ഞെക്കി വശിധിവേലാവലത്താണു വസു മതിയെന്നുടക്കി കാത്തുകൊള്ളുന്ന ഭൂവാലമണമ! ചിരകാലം വരട്ടേ

പെരുമാൾ—ബ്രാഹ്മണ! വൈരില്ലാപ്പാലത്താൽ പലതും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത യാഗ്യമെന്നകരായ വൃത്താനമാണു വേറൻ പറഞ്ഞത്; അങ്ങുന്നിവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യമെന്ത്?

ബ്രാഹ്മണൻ—കടപുരപ്പോലയിൽ കളിയാടി മരി

മുനിക്കുന്ധാർ മെട്ടുമാണിയാരു മാധവി വരി
 പ്പാട്ടു പാടുകയും വിധിവിധാകണാൽ പാട്ടിലു
 ല്ല ആശയത്തെ ബന്ധമാ ശക്തിയും മാധവി
 ന്റെ വിവിന്ത കലപയുദ്ധോടുംതുടി പുരാതനപുര
 മായ മധുരനെ പ്രാപിച്ചു മാജകപ്പനയാൽ കെ
 ലത്തേപ്പുകയും ചെയ്തു കോവലൻ്റെ വന്തി തിരു
 മേനിയുടെ നാട്ടിൽ വന്നു, പിന്നെ ഉത്തരദേശ
 ധിപന്തയുടെ ഒഴുതിട്ടിടത്തു ആരോഹണംചെ
 യ്തു ഇതിന്നാൻ ഇവിടെ വന്ന കാമനയും കേ
 ട്ടുകൊൾക. അഗസ്തു ശാമിനിയുടെ ആവാസമാ
 യ പൊതിയലയെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു കമാരി
 മഹാതീർത്ഥമാടി വരുവഴിക്കു ക്ഷേത്രോത്തരാൽ
 കേളിമകട്ടു പാണ്ഡ്യദ്രുപൻ്റെ തലസ്ഥാനപട്ടണ
 മായ മധുരയിൽ ചെന്നു; ആ വിരമന്നൻ ചില
 സ്ഥിരൻ്റെ റിജിത്തം കണ്ണുകിയാൽ ലോകാന്തര
 നയിക്കപ്പെട്ടതും ആയർവാടിയിൽ മാതരി വൃ
 ങ്ങളുകോസ്തത്തിൽ ചെന്നു, “ശോചനാമേ! കോ
 വലൻ നിമപമാധിയാണു; പാഷിഞ്ചന പിഴ
 ചെന്നു; മാജരംഗത്തിന്നും ചെങ്കോലിന്നും ഉന്നം
 പാടി.” എന്നു പാഞ്ഞു സ്വന്താപം സുമിശ്ര
 യ്താക്കു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തതും അപായന
 യായ കവുന്തിയടികൾ കോപിച്ചതും ആയതാ
 ശക്തി മികച്ചു പാണ്ഡിപ്പെരുമാളുടെ മരണ

ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ പ്രാണാവേശമെടുത്തു വ
 ലോകം പ്രാപിച്ചതും പിന്നീട് മധുരയിൽ നട
 ന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം ചോഴമാഭയാസിയായ കാ
 വിമിത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണികളെ ഞാൻ ഒന്നോ
 ളിച്ചതെ അറിയിച്ചതും തന്റെ പുത്രനും സ്ത്രീ
 യും വാങ്ങിയതും നേരിട്ട വിപത്തിന്നു കേട്ട
 കോവലന്റെ പിതാവായ മാഹാതുരന്മാൻ ആ
 വിജയധിയിൽ മുഴുകി തന്റെ അപരിമിതമായ
 സമ്പത്തു മുഴുവനും അത്ഥകരകാര്യം കൊടു
 ത്ത് ഇന്ദ്രവചനമനുസരിച്ച് (ഇന്ദ്രനാൽ ദുഃഖാക
 ഷ്ഠിയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ബുദ്ധാഭയാതനങ്ങൾ)
 ഏകദേശം സമ്പാദിച്ച ആകാശചാമിടം മുന്ത
 റു വെണ്മ മുറുപ്പിച്ചുതുടലാലെ ശരീരധാരണമാ
 കന്ന ഭന്നാമിപ്പാതകത്തുവെണ്ണം മനികളുടെ
 സന്നിധിയിൽ ചെന്നു സമ്പാസം കൈക്കൊണ്ട
 തും അപ്പന്റെ ഭാഗ്യമായ വെണ്മകൾ പുത്രന്മാ
 രാത്തമായി ദൈവശാപമെങ്കിലും കണ്ണുകിഞ്ച
 ളെ മനകൻ ദീപ്യരൂപം ലഭിച്ചു താലാധനന്മാ
 രായ ആജീവകാന്തമുറുപ്പു മുഖൽ ചെന്നു സൽ
 കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സുഭൂതം സമ്പാദിച്ചതും അപ്പ
 ന്റെ പത്നി സ്വത്യാഗമിച്ചതുമെല്ലാം കേട്ട
 തന്റെ പുത്രിയായ മണിമലയെപ്പോഴും അറിയാതെ
 ദിവ്യത്തിന്നു കാമണമാണിതെന്നു ചേർത്തു കളുടെ

വേണം കാണാനിടകൊടുക്കുന്നതന്നു കരുതി മാ
ധവി തന്റെ മഠാവിനെ മേമേല്പിച്ചു മണ്ഡന
മെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു ബുദ്ധധർമ്മം കൈക്കൊണ്ടതും
ഏറെൻ മുഖത്തിൽനിന്നു കേട്ടതിനാൽ ചിലർ മ
ണമടയുവാനിടയായതുതലം ജിഹ്വ പാപശാന്തി
ക്കായി ഞാൻ ഗംഗാസ്നാനം കഴിച്ചു വന്നതാ
ണ്'

കവകമഠം — പാണ്ഡ്യഭൂപന്റെ നിര്യാണത്തിന്നുശേ
ഷം ആ നാട്ടിന്റെ ഭരണം ഏതു നിലയിലിരി
ക്കുന്നു?

മാടലൻ. തിരുമേനിയുടെ സ്വാലാസം വളവൻകി
ളി(ചേഴൻ)യോടു തുല്യനായ ഒരുവൻ രാജാ
ക്കന്മാർ തന്റെ വാഴ്ചയെ ഭരണവദിക്കുകയോ ക
നസ്സുടങ്ങുകയോ ചെയ്യാതെ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിന്നു
ഭംഗംവരുത്തുവാൻ കെല്പുള്ളവരായാൽ ഈ
വരെയുടേയില്ലായ പാണ്ഡ്യഭൂപൻ രാജ്യഭാരം ക
യ്യോറു. (പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ പഴയ തല
സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നായ മധുരസ്സുടുത്തുള്ള) കൊ
ക്കയെന്ന നഗരത്തിൽ വാഴുന്ന വെറിയേൽ ചെ
ഴിയൻ പാണ്ഡ്യൻ ഒരു മുല വെടിഞ്ഞു പതിവു
താഴെവിടുടെ പ്രീതിക്കായി ഒരു ദിവസംകൊ
ണ്ട് ആയിരം വെറൻകൊല്ലരെ (തട്ടന്മാരെ) ബ

കിടപ്പിച്ചു. ഇതുകൊണ്ട് ആ നാട്ടിനു നേരിട്ട
താഴെ വിപത്തു നീങ്ങി ക്ഷേമം വേിച്ചു

ഇങ്ങനെ ചെറുമാറ്റം മാടലൻ പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവെ അരിയച്ചുമിരുന്ന് അമ്പനീമണ്ഡലമുറയ്ക്കുവിഴങ്ങി; അന്നത്തെത്തിൽ ചൊങ്ങിപ്പടന്ന സായന്തനംഗനി മിഴ് മുഖങ്ങളെ വിഭ്രാന്തിപ്പിച്ചു; ചെറുനാണിൽ വെങ്ങുതിയ്യന്തം; വെണ്ണിലാവെങ്ങും പരന്നു; ചെറുമാറ്റം സായന്തനകൃത്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റി പള്ളിയറയിലേക്കുഴന്നുള്ളി.

ചിറ്റററു പുലർകാലമണിയമ്പുളങ്ങളും മണലുരുളമായ വീരനാവും ചേർന്നു ചിവിത്രമണ്ഡലത്തിൽ സൗഖ്യമണ്ണസിംഹസേനാനുരൂപനായി വിളങ്ങുന്ന ചേരഭൃപാലൻ വേദജ്ഞനാകെ വരുത്തി തന്റെ ഒരു തുലാഭാരം നടത്തിച്ച് അതിൽ തനിക്കുതുല്യം തുങ്ങിയ അമ്പതു തുലാം സപ്തം മാടലനു അർപ്പിച്ചു; സപ്തപാതികളാൽ പിളർന്ന ആർച്ച മണവനാർ ഇരുപതുപോരയും കൈവെക്കട്ടെ ആവരസങ്ങളിലേക്കുവെച്ചു; തമിഴ്ചെന്തരുടെ പ്രസാദമറിയാതെ വംശംനിമിത്തം അവരെ അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു വരും എന്നാൽ ജ്ഞിതപ്പെട്ടവരുമായ കൗകനേയും വിജയനേയും കൊണ്ടുചെന്ന ചോഴരാജാവിനും

പാണിയാലാവിന്നും കാട്ടിക്കൊടുപ്പാനായി നീലൻ
മുതലായ ചാരന്മാരെ അയച്ചിട്ടു.

പിതരുന്നാൾ ഗംഗാനീരത്തുള്ള വരുലകളിൽ
അഴച്ചുനില്ക്കുന്ന അമരക്കുട്ടങ്ങളിലെല്ലാം തെങ്ങിനട
ക്കുന്ന വരിവണ്ടിനങ്ങളുടെ വീണാനിനാദനികരായ
നിസ്പന്നം മുഴങ്ങി; ബാലദിവ്യകരൻ വിസ്മയത്തോടെ
കിരണങ്ങളാടുകൂടി പൂവപദ്മതലിവരാത്രയ
നായി പരിലസിച്ചു; അത്ഭുതമായ ഭംഗഭര
യിൽ വിവിത്രങ്ങളായ ശില്പങ്ങളാലും മകരസങ്ക
രങ്ങളാലും വിദ്യയിതമായ പള്ളിനഗരയിൽ നവരണ
പ്രചിതമായ കരമ്പനമഞ്ചത്തിൽ റിദ്ദാവക്കുന്നായി
രുന്ന ചെങ്കുട്ടവല്ലഭനോടു വന്നിറുന്നും കാലാചി
തങ്ങളായ മണ്ണുളിഗാഢങ്ങളാൽ പ്രാപ്തമായിപ്പിരിച്ച
പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളെല്ലാം പരിവേശിതനീരശേഷം
പരിവാസമേതം ഭക്തിനാഭിമുഖമായി യാത്ര തുട
ന്നു. ഏഴന്നുള്ളത്തു ചേരകന്മാർ മാറ്റത്തിൽ യാത്ര
നയിച്ചിപ്പോഴും വിവിതകരവുമാർ വേദകണ്ഠനേരം പ്രാ
ബലിച്ചുകൊണ്ടു മലക്കരത്തിങ്കൽ കറങ്ങിപ്പാണി
പാതി ഏറ്റകൾ പൂട്ടിയപ്പോൾ നടത്തുന്ന വേളാമുത
ടെ ഉഴപ്പാട്ടു മററൊരിക്കലും; ഗ്രാമിണർ വഴുത
പ്പൊടിയും സഗന്ധമുണ്ണവും ലേലം വെച്ചു രാജ
ഭക്തിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ആകാശം ഇത്ര ചാ

പരകരണങ്ങളാലേ പ്രകാശിച്ചു, ഇങ്ങനെയി-
 യിൽ, മട്ടമേൽ താമസിച്ചുകിട്ടി വെട്ടുകിട്ടുന്ന
 കൈകൾക്കൊപ്പമിരിക്കുന്ന ഗോപനാർ, “വി-
 പ്രാളീകൃതമായ ചേരകണവൻ നന്നകളിങ്ങു; മാ-
 ളെ ൦൪ ൪൪ നാ മണമുമാലയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്നി-
 ളിന്ന തിരുമേനിയുടെ കൈപ്പറ്റത്തന്നെ നീയിലിരിക്ക-
 ക.” എന്നു വാങ്ങുന്ന അവനെ കളിപ്പിച്ചു രാജസേ-
 വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ചിന്താശാസ്ത്രം വേഗമറിയാ-
 വരുന്നതിനാൽ കൈകൾക്കു മുമ്പായി വെട്ടുകിട്ടുന്ന
 തളിരാളി, ചിന്താശാസ്ത്രം നന്നാക്കേണ്ടതും യു-
 ധാനന്ദൻ സമ്പൽസമൃദ്ധിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു-
 ന്നതുകൊണ്ടും അവിടെ തന്നെയും താമസം
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ വന്നുണ്ടെന്നു അവി-
 ടെ അറിഞ്ഞതിൽ വിചാരിച്ചു മണപ്പറഞ്ഞു നാട്ടു-
 മലകളായ നാലിരുന്നെങ്കൽ സമുദ്രത്തെയും
 തിരകളായി വെട്ടിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നുളവാത്ത
 തുളകൾ നിറച്ചു സമുദ്രത്താലേയും കളിപ്പേരി-
 ന്നാൻ വെട്ടായ നൃഗതീരപ്രദേശത്തുണ്ടാകു-
 മ്പോലെയുള്ളതും മറ്റൊരുതരമുള്ളതും എന്തി-
 നോരു മേലേ തന്നെ വെട്ടിക്കൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊണ്ടു
 ജഗതിയെ പ്രാവീണ്യം, രാജാവും മന്ത്രിയും
 മറ്റൊരുതരമുള്ളതും മറ്റൊരുതരമുള്ളതും പ്രാവീണ്യ-
 കയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തെട്ടാം ഗാഥ.

ബംബേപ്രതിഷ്ഠ

മഹത്തമനികോത്തര പൊന്തന്മയയ്ക്കായ വെൺ
കൊരുകുടയുടെ നിഴലിൽ മണിടം പാലിച്ചു വീര
വാളേന്മയ്ക്കു ചേരൻ പെരുമാളുടെ, പല പൊയളും
സമൃദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടു ലക്ഷ്മീവിലാസമിണങ്ങി പുരാത
നമയ്ക്കു വഞ്ചിനഗ്നമെങ്കിലുള്ള തരുണിമണികൾ പ്ര
തിനിഷ്ഠതനായ മന്നവന്റെ മൂലംവിൽ മലർത്തുകി
മണിവിളക്കിനാൽ നീരാമൃതംചെട്ടു വരുന്നി. ദി
വാകാൻ ചമരാംബുരാശിയിൽ മറഞ്ഞു; സമൃദ്ധന
ത്തിന്നും ആദരണീയമയ്ക്കു സമ്പ്രദായം വന്നുണ
ത്തു. ഘോരമിൽ ആനക്കൊമ്പു തരച്ചും ദോഷമറ്റും
അമ്പുകൊണ്ടും വരവു പരിച്ചും പൂണ്ണതയിക്കുന്ന
നമ്മുടെ മാനിടത്തിലും പഞ്ചബാണമറ്റു മയ
ത്തക്കവണ്ണം പൊർമുല നെറുകി കാമാതുരക
ളായ കുമാരികളുടെ അകിൽമന്നം വീഴുന്ന കൂ
നലാകുന്ന കരിമുകിലിന്നോടു ചേന്ന ചന്ദ്രബിംബ
ത്തിലുള്ള കരുവില്ലിൻകീഴെ മകരവൃദ്ധന്റെ മലർ
ബാണം തുറന്നു ചിതറിപ്പരന്നതായ കടക്കണ്ണാക
ന്ന സന്ദേശം അന്നു വെച്ചുകരയ്ക്കായി കൈനില
യിലിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ആമയമനകമായിരുന്നുവെ

അപ്പോൾ അഖലജനത്തിന്റെ ഒരു യോഗം ക
രകലത്തിൽ മണിഭീവയപ്പിച്ചുമെടുത്തുകൊണ്ടു രാ
ജാരി ദീപവായുപ്പുതിയായിമിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു;
മറ്റൊരു യോഗം തപ്പും വീണയും പ്രായശ്ചിത്ത പ
ലതരം ചാട്ടുകൾ ചാടുന്നു; വേറൊരുയോഗം കന്യ
കിഷ്ടവും ചെറുചാത്തും വണ്ണപ്പെടാടിയും കർണ്ണ
മുപ്പാടിയും പുരാലകുടാരത്തി നില്ക്കുന്നു, വിനോദ
യോഗം പുഷ്പവും ധൂപവും പരിമളച്ചാത്തും കയ്യോ
ണ്ടു വർത്തകത്ത ചുറ്റിനിൽക്കുന്നു; ഇനിമൊരു യോഗം
കണ്ണാടിയും പൂടവയും മറ്റൊരുമണത്തും വഹിച്ചി
രിക്കുന്നു ഇങ്ങനെ പരിവാചസാരതം പുറപ്പെട്ട രാ
ജാരിയൊടൊന്നിച്ചു രാജാവും ചന്ദ്രശാലയെ ആദര
മർന്നുചെയ്തു 'ദേവീദൈവീഭവതഃകാഠ്യം', അർപ്പി
ണയന്നിച്ചലഞ്ചാടിയൊട്ടും കയ്യലരിച്ചൊന്ന പര
ണിയാദ്യത്തോടും ആകെതങ്ങിയ ആയിരം നന്ദ
നങ്ങളുടെ നാനാമുഖങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി
യും, മലഞ്ചിട വിമിശ്ശി ദിങ്'മുഖങ്ങളെ തടവിയും
വാമോലത്രവിണിയാരു ഉമാദേവിയുടെ മണിച്ചില
വെലാലികാത്തയും കകണമനങ്ങാത്തയും അർ
ത്താണിതകാത്തയും ആണിമുലച്ചുലയാതെയും മ
ണികണ്ഡലമാടാത്തയും വാർകഴുലയാതെയും മ
ഹാനതനായ ഗിരിശനാടിയ ചാണികാട്ടിയാട്ടം
പൊലെ നാട്ടുകലാവിശിഷ്ടനായ ഒരു നടനാടിയതു

കണ്ട കെട്ടുനാലും കൊറ്റുകയും ആവിടംവിട്ട് ആ സ്ഥാനമണ്ഡപം ഏർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്നന്തരം റീലൻ മുതലായ കണ്യകികൾ മാത്രമേനോടുകൂടി തിരുമുമ്പിൽ വന്നു തൊഴുതുണർത്തിച്ചു:—സ്ഥലിൻ! ഇരിക്കുവാൻ മോളംഭരണത്തിൽ ചെന്നു വരും അവനായി മഗധം എന്നീ ദേശാധിപന്മാരാണ് ഉപഹരിക്കപ്പെട്ട പൊന്മുതലായ മണ്ഡപം അറന്നു ചൊല്ലം ഇവരായി പ്രശംസിക്കുമായ വിചിത്രസാമണ്ഡപമെല്ലാം അലങ്കരിക്കുന്ന ചോഴമന്നവന്റെ മുമ്പിൽ അരിൽ പരാജിതനായ ആർച്ചനവന്മാരോടുകൂടെ ചെന്നു വന്നിട്ടു; “നാട്ടുപ്രവാരിൽ പട്ടന്മാരോടെ ചൊല്ലു പടക്കളത്തിൽ വാളും കടയും വെടിഞ്ഞു ചാവറയെ ചത്താഴിക്കുമായ വീണ്ടും ബാധനത്തിലാക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു വിജയമല്ല” എന്ന് ആ തിരുമുമ്പിന് സന്നാഹനികളോടുകൂടി ചിന്ത മധുരപുരയിലൻ കരണത്തടവണ്ണം ആർച്ചനവന്മാർ അടക്കത്തിൽവെച്ചൊഴിക്കുന്ന ശൈത്യപ്പത്രമണ്ഡപം ഇന്നുവൻ സ്ഥാനമായ തലമുക്കിലാക്കി നാട്ടുപ്രവാരിന്റെ കയ്യിൽ വിട്ടിട്ടു ചെന്നപ്പോഴേതാരി നടുക്കിരിക്കുന്നില്ല. കയ്യിലാലുവത്തിൽ (മിമാറ്റിലാ) നത്തിലുള്ള ഒരു ശിഖരലതം) അർച്ചനാരിശ്വരനായി കടികൊള്ളുന്ന മഹാദേവനായ വന്നിട്ടു. “ചോ

കളത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ സൂപ്പും വെടിഞ്ഞു ത പോവേണം പൂണ്ണ പേരയ രാജാക്കന്മാരിൽ കട്ടംചീ റം കൊണ്ട മന്നവൻറെ നീതി ഒരു പുതിയ പ്ര സ്ഥാനംതന്നെ.” എന്നു വീരനായ പാണ്ടിയനും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും പറഞ്ഞ തിനെ നീലൻ വിസ്മയിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കോപമുദ്രയുണ്ടായി; കണ്ണിനകൾ ക നൽചിത്തുംവണ്ണം ചുവന്നു.

രാമൻ പറഞ്ഞു:—അതേയവീർണ്ണമുണ്ടായ അ നേകം വെവിളിപ്പാലത്താലെ അടകളത്തിൽ അന്നാ യാസേന പാറമുതലാക്കി, വീരധർമ്മത്തിന്നു വിളനി ലമായ, ചോരളപാലവംശമുക്തരാമാണ്! അമലത്തെ യടക്കുക വേറെന്റെ ആയുഷ്ശാലം മണൽതരികളു ളെ എണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചു, നെടുനാൾ മഹിമ സ്ഥലം പാലിച്ച വാഴമോദകളെ. ഏകന്റെ നിമിഷ നേരത്തെ ലാലുകരിക്കാതെ കണ്ണുമാളുണ്ടാകെ. മന്നി ടം കാക്കുന്ന വേറെന്റെ തിരുവയസ്സ് അയ്യഞ്ചിന്നി റ്റു ചെയ്തതിൽ പിന്നെയും ദൈവതമനുഭവിക്കുവ ചെത്താതെ ആത്മാധനപ്പുഴയിൽതന്നെ വ്യാപരി ക്കയാണല്ലോ. അങ്ങനെ കടലിലുളവായ മാരക ടവിനെ മരിച്ചവനും വില്ലാളിപ്പിന്നും വേദത്തെ തുറന്നിന്നു സിദ്ധിച്ച ബോധത്താൽ സ്വർഗ്ഗാല്യ ന്നസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിരക്തനും പ്രജകളെ നീതി

നിത്യേനാകെ കാത്തുകൊൾവാനു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവർക്കു നീതിക്കു വേണ്ടി നിത്യമിട്ടു സേനയും പുകൾപെയ്യുന്ന അവ നദീതടം കാത്തു വേരുകൾക്കകിൽ പുകവനം മഹാ സേനയോടുകൂടി ശത്രുപുരത്തു ആക്രമിച്ചു ഭിക്ഷുക്കു നേടിയ വിളകളും അമരവതിയിലുള്ള ഭൂതങ്ങളെ വെടിനാശത്തിൽ വരുത്തി ഭഗ്യാലയി നടുക്കി അവനും ഭാര്യയും ഏഴുവരും വാധിതരായിത്തീരുകയും അവരുടെ ശരീരം ശവശരണമല്ലെന്നും ഈ ലോകത്തിൽ ആരിലും കഷ്ടിപ്പും അസ്ഥിമോടാണെന്നും അറിയുന്നവനായ അവിടുത്തെ കരിയോടുകൂടിയ ഒരു യുദ്ധവിജയം കണ്ടതിന് ആദ്യമണവരാരെ ശിക്ഷിച്ചതു കഷ്ടമല്ലയോ? തെറ്റെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്ന കല്ലെടുത്തതനുസരണമായിരിക്കെ അറിയുള്ള ചരമം വരുന്നതിലിരിക്കണമിട്ടല്ലോ. ജനാനുകൂൽ ഏവനെയും വാധിക്കുന്നതല്ല പ്രസ്തുതമനുസരണമാണ്

- 1 வினாக்களைத் தவிர்த்து வினாக்கள் வினாக்கள்
வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
- 2 வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
- 3 வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
- 4 வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
- 5 வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்
வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள் வினாக்கள்

ജീവികൾ തമ്മിൽ കർമ്മത്തിനോട് ഗതി
 ഒരു പ്രതിബിംബമെന്നുള്ളതു തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഉൾക്കൊ
 ന്നു. ഏഴുഭൂമി * മാറിപ്പറഞ്ഞു എന്നാൽ കർമ്മത്തി
 ന്നിന്നു കർമ്മമായിട്ടുള്ള ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തലമുറയുടെ
 ചുറ്റും പുകഴ്ന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് എന്തിനെന്നു
 കർമ്മത്തെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഉദ്ദേശിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന
 ന്നു. ഉത്തരത്തിൽ ചുറ്റും പുകഴ്ന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഗതി
 പ്രകാരത്തിൽ സാധാരണ ജീവികളുടെ ഗതിപഥം
 ഒരു ജനനമെന്നതുപോലെ പഴയസാധിതമായിത്തീ
 രുകയെന്നുള്ളതു് എന്തിന്നു സാധിക്കാവതല്ല, അതി
 ന്നാൽ അവർ അറിയുന്നതിൽ അറിവുണ്ടാകുമായി
 ഉണ്ടാകും തന്നെ. വേദോക്തപ്രകാരം അഗ്നിയന്നു വി
 ധിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു കർമ്മത്തെ നൽകുന്നു.
 കർമ്മമെന്നതും വർദ്ധിക്കുന്നതായിത്തീർന്നാൽ ചിത്ത
 ത്തിന്നു ഉത്പന്നമെന്നതാവാം എന്നുള്ള തത്വത്തെ
 അറിയുന്നവർ ഉന്നന്നവർ ഉദ്ധരിക്കാനാകുമെന്നോ?
 ധർമ്മപരിവർത്തനം നിമിത്തമെന്നപോലെയായ ഒരു
 വന്നു വന്നതെന്നതായും മറ്റുമെന്നുപോലെയായ ഒരു
 ഉദ്ധാരണ വാണിജ്യപ്രകാരം. എന്നിങ്ങനെ അടലൻ
 കർമ്മത്തിനുള്ള തത്വത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്
 എന്നാൽ അതിൽ ഉദ്ധാരണവും നേർത്താൽ ഉദ്ധാരണവും

* കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ഉദ്ധാരണം എന്നാൽ കർമ്മത്തെ കർമ്മമായി
 ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്.

കരയിട്ട് ആഗമങ്ങളോടിയുണന്ന വിപ്രവർത്തനം വരുത്തി മാടലനോതിയവണ്ണം അഗഭീഷ്ടയായി ശാസ്ത്രംഗമം നടത്തുവാനുത്തരമായിട്ട് ആർത്തനവന്മാരെ കാശാഗമത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു നഗരത്തിന്നുപുറമെയുള്ള കർമ്മനവംപുരയിൽ അഗാധ നിർമ്മിച്ച അനുസഭാപ്പി വരുത്തി, ചിരദീനാൾ അവലംബനംകഴിച്ചു നഗരത്തിലുൾക്കൊണ്ടുള്ളവൻ നിരവധിയായും അദ്ധ്യക്ഷനായി വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള അവനിവതികളെ അമാന്താഗ്രം ഉപചരിപ്പാൻ ഉന്തിയായ വിപ്രവർത്തനത്തോടും, ബന്ധനഗാമങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാനും നഗരത്തിൽ ധർമ്മഗാമങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചാനും കണക്കാക്കിക്കൂട്ടാതെ ആനന്ദാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

“ഓരോക്കന്മാർ കർമ്മകർമ്മം വരുന്നതി സ്വയം നടത്തി വരുന്നതായാൽ മറ്റൊരു നാട്ടിൽ ഉതിർത്തുവെക്കുകയോ ഹരിവൃത്യനിഷ്ഠ നിലനിന്നുവരികയുള്ളു.” എന്നു പ്രാചീനധർമ്മപ്രമാണത്തിന്നു വിരുദ്ധമായി ധർമ്മത്തിൽ പിഴച്ച ഹർമ്മപ്രവർത്തനം നഗരത്തെ ഹരിവൃത്യമനുഷ്ഠാനു പാലുന്ന നൽകി രാജ്യത്തിന്നും രാജാവെന്നും വിപത്തു വിളിയിച്ചു, നലകിയവും ചേരനാട്ടിൽ വന്നു കർമ്മകർമ്മം ചെയ്യുന്ന മരണങ്ങളിൽ കടിയകാണു കണ്ണുകീശേയിരയ, ധർമ്മഗാമങ്ങളായ ധർമ്മസുരന്മാർ

പുരോഹിതൻ ഗണകൻ നിപുണനായ ശില്പി
കൾ തുടങ്ങിയുള്ളവരായ് യഥാർത്ഥം നിർമ്മിക്ക
പ്പെട്ട പതിവേതായനത്തിൽ അമാർ കടികൊ
ള്ളുന്ന ഹിമാദിശിവത്തെപ്പിന്നെടുത്തു നിപുണ
നായ ശില്പിയായ് സവിശേഷം കൈകരി
യ നടുത്തി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പ്രസന്നമായ ഭിച്യവിഗ്ര
ഹത്തെ വിധിപൂർവ്വം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടു സമുപേക്ഷ
കും ചാത്തി പശ്ചാത്തലിലെത്തു ദിക്പാലരേയും പ്ര
തിഷ്ഠിച്ചു നിത്യപൂജാബലിദോഷാദികളും ഉത്സ
വങ്ങളും നിരമിച്ചതിനുശേഷം ഉത്തരദിഗ്വിജയം
ചെയ്ത പുകൾപെരിയ ചെങ്കട്ടവണ്ണയോൾ, “ദേ
വി! നിത്യശാഗലപ്രദായനിയാത്മവർക്കണമെ”
എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇരുപത്തൊമ്പതാം ഗാഥ.

പശ്ചിമീശ്വതി.

കമാരിതത്ത് ഹിമാലയംവരെയുള്ള ഭൂമീതല
ത്തിന്റെ ഏകാധിപത്യം വഹിച്ചു വാണിരുന്ന
ചേലൊത്ത പുകൾപെരിയ ദിനകരവശമണിയോ
യ ചോളമുവാവന്റെ പുത്രി ‘ശോണിയെന്ന രാജ
കമാരിയിൽ ഭരതനായ ചെങ്കട്ടവൻ ഗംഗാതീരം

വിട്ടു വഞ്ചിനഗരത്തിൽ കടന്നിറങ്ങുക കോലാകുലനായിരിക്കും കാലം, ആദ്യമെന്നവന്മാർ ഒരു വിവാഹംഗമ്യത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി തമ്മിലൊരോ വടനാലത്തോ വാണയകൊണ്ടിരിക്കും “തമിഴ് നാട്ടുരാമൻ പടവെട്ടി ഭയംനേടി ഹിമഗിമിശിഖത്തിൽ വിലസുന്ന ചാപവ്യോമ്പുനീനരൂപങ്ങളായ മൂന്നു കൊടിയടയാളങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുപോകുന്നതുപോലെ” എന്നു ഹാസ്യഭാവത്തോടെ പറഞ്ഞു അവിടെ ആതുരകേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ശാപസന്മാർ കണ്ഠത്തിൽപുറം ഈ വൃത്താനവും ഹിമാലയമുഖാചൽ മീമ്പുചിത്രഹനനാണെന്നുതോന്നുന്ന രൂപത്തിൽ ഒരു ശില്പ കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വൃത്താനവും ദരദവിഷ്ണുൻ വഞ്ചിഭൂമുപുറം ആയുരേശധിപന്മാരെ അമർച്ചയൊഴുക്കി അവിടെക്കൊണ്ടു വെട്ടിയശില്പ ചുരുപ്പിച്ചു ഗംഗയിൽ ഇലസ്ഥാപനം നടത്തി വഞ്ചിയുപലക്ഷ കടക്കി, അരിശകടക്കി, പതിഭവതയുടെ പ്രതിഷ്ഠകഴിച്ചു പിടറുന്നാൾ, ആ ദിവ്യക്ഷേത്രത്തിൽ സാമന്തന്മാർ വന്നുചെങ്കട്ടവനെ വണങ്ങി വിഷ്ണുഭജിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

ചഞ്ചലാന്നാ മതിമുഖത്ത് ചെങ്കുത്തംകണ്ണിൽ നീർപൊഴിച്ചുകയും പൊടിയാടിയ കരുതകിയിൻപുറം മൂടുകയും ചെയ്തതത്സംവത്സം സുതും

അയിച്ച ഭൃത്യരും ത്രുപീകരിച്ച കോവലൻ ഒരു നീ
 ചന്ദ്രൻ വധിക്കപ്പെടുകയും രാജസന്നിധിയിൽ
 ചെന്ന കണ്ണുകിയുടെ കണ്ണിർ കണ്ടു കരളുളകി പാ
 ണിതന്ന പ്രാണാപായം വരികയുണ്ടായു വിചാരം
 കരപിരി പട്ടന്നത്തിൽ ചെന്ന മാടലകന്റെ മുഖ
 നയിൽ നിന്ന കേട്ട മാശാത്തുവാന്റെ സ്വസ്താസം,
 പെരുമാക്കിത്തെയുടെ രണ്ടെണ്ണിച്ച കേൾക്ക
 യാൽ അതിമാത്രമല്ല ചന്ദ്രൻ രാത്രി ദേഹത്യാഗം
 ചെയ്തു കണ്ണുകിയെ കാണാനായി അറുവളുടെ ധാ
 ത്രിയും, പ്രിയവത്സ്യയും, ദേവനിയുംകൂടെ പുറം
 റിൽ നിന്ന മധുരയിൽചെന്ന് അറുവള അവിടെ
 കാണാതെ പൂത്താനതരറിഞ്ഞു്, അവിടെ വെച്ചു ക
 ണ്ണുകിയുടെ വിശ്വാസംകൂടും മാളി രണ്ടാം പ്രവേ
 ചു മാതരിയുടെ വസ്തിയിലത്തു; അറുവളുടെ പുത്രി
 യായ അയ്യയോടുംകൂടെ വൈഗതാനറിൻകര വഴി
 യായി കുന്നം മലയും കടന്നു മലനാട്ടിൽ കണ്ണുകി
 യുടെ സ്ഥിതിയിൽവന്ന്, തങ്ങൾ ഇന്നിന്നവരോ
 ണെന്നു ചെയ്തുവന്ന പരമന്തരിവിച്ചതിന്നാശയം
 ആ ദേവിയുടെ വേവ്വാട സ്ഥിതിപയ്യാതെ ആ പ
 ണിപ്രവചനയുടെ ഭാഗമാന്യത്തെ നിമിഷമം കീർത്തി
 ത്തുകൊണ്ടും പ്രകാശിപ്പിച്ചു ആ മനവനെ പൂർ
 സ്കരിച്ചുകൊണ്ട് പരിഭവനംചെയ്തു

“പിത്തം പിടററത്തുടാ” എന്ന മട്ട്

മേവന്തി പറഞ്ഞു:—

കണ്ണരർവരവർ മൂവുതളിതടങ്ങിമകാക്ക
 വിഷ്ണുഭരണീകണനം തുമ്മിനാളിയിമുളവരൻ
 ഗംഗേശകളരിപരവനമതിലാകിയശേഷം
 മങ്ങാതിൽ കളികൊൾവവാങ്ങ ജനാനി സുകരണി
 മോളാമന്നാരു കനകംഗവസ്വിതാ മമ മോഴി
 ചോളാചനിതാളം സതിമേവി മമ മോഴി.

ശാസ്ത്രി പറഞ്ഞു:—

മേവന്തിമേവന്തി കണ്ണരി തുമ്മൽ വെക കലറതും
 മോഷം കലകാഴ്ച നിജമീയേയര തുണയാൽ
 മോഷം വനമർദ്ദം ജ്ഞാകരണം ഗതസഖിയം
 പരമാതുള ഉദകാൽത്തളിയിണകൊണ്ടു ഗളിമോൾ
 നീലാംബുജമുദമോരന്തന്നത്തര മമ ജനതര
 മോഷൻ പുകാക്കീശപരി മേവിതാ മമ ജനതര.

പ്രിയവത്സ്യ പറഞ്ഞു:—

കണ്ണരികിടവാങ്ങ വാങ്ങുമിഹ ബാഷ്പമുള വാഹിതാ
 തുണിമണി പതിയോഴേതതതതായതേ വനിതാ
 മതിനമുഖി സതി ഭാനുതരണം മമതോഴി
 അധിമേവി പുകാക്കമ്മിമുളമി മമ മോഴി

കണ്ണപവുത്തിൻമട്ട് (ജരണനട)

മേവന്തിയുടെ ഉപദേശം:

അമ്മതിനാകുന്നത പറഞ്ഞുടകംകരവ
 അറിഞ്ഞിട തുകച്ചം അപായിമിന മോഷ
 പകരിയിലൊന്നും കഴിഞ്ഞിട മലസ്താൻ
 വരംഗി നിന്നതെ മുലത്തീയം മോഴിൻ

മരിച്ചു അകലി അരിച്ചിറയോ തോഴി
 മരിച്ചിടയോ ശപത്തു മരിച്ചതും തോഴി.

മാതൃത്യമേ ഉപദേശം:—

കൊല പിണയെ കേരളമന്ദിരം തിരുവട
 കളഞ്ഞു ജീവിതം മഹിമയനീതു
 മരിച്ചു മിന്നുന്നതായ് ചരഞ്ഞു മരണമുദയം
 കഴിച്ചു മോങ്ങിറ മോശത്തു മിവിരം
 മരിച്ചു സമ്പ്രദായം തഥാ മരണമുദയം
 മരിച്ചു മരണമുദയം മകളെ കേട്ടാമതാ.

പ്രിയതമസ്വയം ഉപദേശം:

വരമേന്ദു നാശവും വരാംഗിതൻ തോഴം
 തോഴനായവുമായെൻ മോശത്തു
 പരിവേഷമുദയം ശ്രവിച്ചു മിന്നുന്നതായ്
 വരം മോശഗിരമയമണയെ
 പരിപൂർണ്ണമാക്കും മിന്നിടർ മരുത
 മരിച്ചതോഴി കേട്ടു മരുതിത്തു മോശി
 പുരുഷം പുണ്യതരിക നിശ്ചയി
 തുടന്നു മോശമേയ കണ്ടിടേമയയു.

മേവനി അയ്യമെ കാട്ടി ഉപദേശിച്ചത്:—

കവുനി നെക്കിട കയ്യെഴുത്താർ മരണ
 മേവനി മേയ്യവനായെന്തെന്തെന്നു
 അഴലിപ്പണയ്ക്കിറനയ്യകാശമേയ്.
 നാകമയർ മേയ്യ മേവനിച്ചെഴുത്താ.
 മേയ്യമേയ്യമേയ്യ മേയ്യ മേയ്യകം
 കമലമേയ്യമേയ്യ സുശീലകന്യായാർ
 കനിഞ്ഞു കണ്ടുമേയ്യമേയ്യ മേയ്യ
 നിന്നെക്ക മേയ്യമേയ്യമേയ്യ മേയ്യ.

ചെങ്കുട്ടവൻ പറഞ്ഞു:

ശ്ലോ.. എന്തിനെന്നിതുകുംബകുന്ദത്തുനേത്തുവന്നിരിക്കെത്തുവാൻ
ചന്തമെന്ന് ചിലപ്പു കാണികളാണിതും മനോഹരം
കണ്മലം കണ്മിടണമിതും പല ഭുജനങ്ങളുടാനിതും
മിന്നമെന്തും നാസ്തിയുണ്ടു വിമുക്തിദാനിത വിസ്മയം.

ചെങ്കുട്ടവൻ കണ്ണുകൾക്കുവി പ്രത്യക്ഷമാക്കി
പറഞ്ഞത്.

പാശഞ്ചുതൻ പാപനല്ലം
പകരമെന്നമെന്താലതും പുകർന്നതും
വിശ്വസ്തംതന്നിതാമകീ
മിവിമെന്തെന്നിക്കായൽ തരുന്നതു
എന്തും ചെങ്കുട്ടവൻ തരൻ
വിമുക്തിയെ വിമുക്തിയെവെൻ നിന്മെന്തല്ല
താന്നാടും മേലും നിന്മും
വിമുക്തിയെ കളിയാക്കിയതിന് മേലിതാമകീ

പ്രതിനിവാസിനികളാലും വന്നിതകൾ പാടിയിത്
കമ്മി

1. വഞ്ചിക്കാക്കിയിട്ടാമാക്കിതും
വഞ്ചിയിൽ വാഴും വക്കാംഗിയാമേ
പരമേശ്വരും ചെങ്കുട്ടവൻ ചെങ്കുട്ടവൻ
വഞ്ചിതൻ തൻമുഖവാണിമാമകീ. വഞ്ചിതം
2. കോൽ താൽ ശ്രീമധുരപുരം
കോയിയിനും മറ്റി പ്രിയൻ
തൻമുഖവാണിതാൽ പാശഞ്ചുതൻ തരൻ
തൻമുഖം പാശി തരമിതന്ന—തൻമുഖം

8. വണ്ടാർകുഴലിന്റെ വാഴ്ചിപ്പരം
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടിയൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും. കൊണ്ടാടി
 4. “യമ്മം പിടക്കിട്ട കരിയൊക്കെയും
 നീക്കംതന്നെ കൽക്കണ്ണുംവെന്തും”
 തമ്മെക്കൽ പാണ്ടയ്യനിവണ്ണം കഥിക്കുനി
 പിള്ളരിതന്നിരിക്കുന്നവന്. ഇമ്മയി
 6. തമ്പുരാതിനാർക്കുനി ദേവിതന്നെ
 വരിച്ചു പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടയ്യപാലകൻ തന്നെ പട്ടിയാം
 കണ്ണകിയെ വാഴ്ചി പാർത്തോന്നൊക്കെയും.
- വന്നിപ്പിറകു പാണ്ടയ്യ. — തമ്പുരാതിനാർ.

ഗോഥ.

കണ്ണകിയെപ്പോന്ന കരനിന്റെ
 കണ്ണകിയെപ്പോന്ന കരനിന്റെ
 പാണ്ടയ്യൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടയ്യൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടയ്യൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടയ്യൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും
 പാണ്ടയ്യൻ തരകളാക്കിയ ദേവിന്റെ
 കൊണ്ടാടിപ്പാർത്തോന്നൊക്കെയും

അമ്മാനപ്പാട്ട്

1. യാദാശി ചുഴം വസുധയ്ക്കു നായകനായ്
 പെരുമുളം വിണ്ണുവകും കുറഞ്ഞുനാമുമാനെ
 പെരുമുളം വിണ്ണുവകും കള്ളുക്കുഞ്ഞുനാമുമാനെ
 കരഞ്ഞുറങ്ങിത്തൊരു ചൊഴന്നുകൊണ്ടുനാ
 വീരനവൻ അന്ത നാട്ടുപുകഴണമുമാനെ.
2. വന്നനിവരം പുകി യാദാശി ചുഴലിയവ
 കനകമുതലായിയിൽ കേരളാശ്വനാമുമാനെ
 കനകമുതലായിയിൽ കേരളാശ്വനാമുമാനെ
 അന്നുതൊരു ചെവക്കുടി പൊട്ടി പുകഴ്ന്നുനാമുമാനെ
 പൂണ്ണം പുകാർനഗരം പുകാർനാമുമാനെ.
3. കലശിരിക്കുളംകുളിൻ നിധകുളി വിണ്ണുവകും
 വരമെന്തിൻ പൂലിക്കൊളിയെ വെളുത്തുനാമുമാനെ
 വരമെന്തിൻ പൂലിക്കൊളിയെ വെളുത്തുനാമുമാനെ
 കരനിഴയിൽ കരഞ്ഞുറങ്ങിത്തൊരു ചൊഴന്നുകൊണ്ടുനാ
 കരഞ്ഞുറങ്ങിത്തൊരു ചൊഴന്നുകൊണ്ടുനാ.

അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം അമ്മാനപ്പാട്ടു
 അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ.

4. അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം
 അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം
 അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം
 അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം
 അമ്മാനപ്പാട്ടുനവനെ കിണ്ടതിന്നുശേഷം

പന്തടിപ്പാട്ട്.

പൊന്നിളംപുരമ്പൻകൊടി വിളക്കും വെളർപുളി
 മണ്ണു കരമ്പിരിഞ്ഞിരുളെടുമെ മുഴക്കവ
 കവ്യൻ പാഞ്ചഗുൽ വാഴ്ക വാഴ്കതന്ന പന്തടിക്ക നാം
 ദിവ്യമാരും പുഞ്ചവൻ വാഴ്കെന്ന പന്തടിക്ക നാം.

മുത്തം പിന്നം പാഴ്ചയും പശുക്കും തുടന്നു തുറൻ
 മന്നിടത്തിൽ തന്നിട പതിഞ്ഞുകൊള്ളുവണ്ണമെ
 കവ്യൻ പാഞ്ചഗുൽ വാഴ്ക വാഴ്കതന്ന പന്തടിക്ക നാം
 ദിവ്യമാരും പുഞ്ചവൻ വാഴ്കെന്ന പന്തടിക്ക നാം.

കൊണ്ടതില്ല കയ്യാലത്തിൽ കറുക്കു കിഴങ്ങുമെ
 കണ്ടതില്ലെന്നവരും നിനച്ചുകൊണ്ടിടംവിധം
 കവ്യൻ പാഞ്ചഗുൽ വാഴ്ക വാഴ്കതന്ന പന്തടിക്ക നാം
 ദിവ്യമാരും പുഞ്ചവൻ വാഴ്കെന്ന പന്തടിക്ക നാം.

ഉത്തരവാൽപ്പാട്ട്

- 1 വരംപുറമെ കോടിയുണ്ടാൽ തെളിയത്തു
 യടനിടിച്ചൊനകത്തും പിടിച്ചുനീർപു
 കടയുമാരും മൊളിച്ചുമാനാതെ പുക്കുഴ
 കഴകമെ നെടും കണ് കളിക്കൊന്നാമുണ്ടാൽ
 കൊഴിയ വിളിപ്പുറമുവർടിയാടാമുണ്ടാൽ
2. കൊളെവമിടയുമാമവരൊഴു കയ്യ
 ചേർത്തിൽ വരക്കല്ലരം ഗരമല്ലം ചേർത്തു
 ചേർത്ത് മെറാറ്റൊന്നാൽ ഗുണം പാടി
 കരേറും കടൽ ചെടിക്കൊന്നാമുണ്ടാൽ
 കരെയറിഞ്ഞ ഗ്രാമപാടിയാടാമുണ്ടാൽ.

8. **ഭവ മാതൃം** തുവന്നപ്പതിയോടു കരളികോലും
 വാരാളും വീരൻ പുതിവിൽ കരുതക്കരളിയോൻ
 പാകരതെ പുരി കരക്കര പരമ്പിറുത്ത പുകൾ പാരി
 തെക്കൊക്കളിതൊട്ടമ്മിയാലോമുത്തോൻ
 അരിയരില്ലിൽ മരിച്ചപാരിയാഴമുത്തോൻ.

ഉപകല്പാദ്

1. **ബലദീപ്തി**വക്കുകൊണ്ടു മുത്തുകളുപകരം
 പൂർവ്വാഞ്ചിനങ്ങളിൽ പുകാരിൽ നാരികണികൾ
 തെളിവക്കൊഴിനോരിണയും മോഴമന്നൻ ഗുണങ്ങൾ
 കേൾക്കുമിത്തനൊരിയ്ക്കും ഗീതമല്ലോ ഗീതം
 കാകിനിമാർ കൊണ്ടാളും ഗീതമല്ലോ ഗീതം.
2. **ബലവിശ്വ**വക്കുകൊണ്ടു പല മുത്തും
 ഗുണകരമു കണ്ടിയവക്കെന്നാത പെണ്ണണികൾ
 കരുതുകുപുരി തന്നിൽ പാഞ്ചനാപചാലൻ
 തന്നീനരക്കാഴി പുകൾ ഗീതമല്ലോ ഗീതം
 തെക്കൊഴിമാർ തെളുപവാറും ഗീതമല്ലോ ഗീതം.
3. **പരന്നകാമ**വക്കുകൊണ്ടുവക്കുന്നാൻ
 മുത്തു വെളിച്ചിമിട്ടുന്ന വഞ്ചിയുമുത്തും
 തുഴിതന്നിരൊക്ക കരയിന്നുപരി ബലമു മേരൻ
 പെണ്ണകിൽ വരന്നീഴും ഗീതമല്ലോ ഗീതം.
 പരമകുന്തരക്കിടും ഗീതമല്ലോ ഗീതം.

കണ്ണുകിരളിവി വാഴുന്നു.

“തിരുപ്പകൾ” (ചാണകമുൾലയത്തിൽ) എന്നു മട്ട്

1. **മരണി**പതികയതിലകരമിനമണത്തു—നിമ
 ലത്തെയുഗിലും പണിതും—മതുപൊരുത

2. അമിതവഹുരണമവലിടലർ തൊഴുന്ന...നിമ
കമനിതൊഴ ചേരനര...പതി വാഴ്ക.

മുപ്പതാം ഗാഥ.

വരപ്രദാനം.

കണ്ണകീദേവിയുടെ ദിവ്യരൂപദർശനാനന്ദം ചെങ്കുട്ടവർ ദേവാനിയോട് മണിമലയുടെ വൈരാഗ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കു ചേരുന്നതെന്നു ചോദിച്ചു. “നാടകരേഖയായ നാമീമണി ഭാഗ്യവിയുടെ പൂശ്ഠി മണിമലയ്ക്കു തത്തദംഗപരിപൂർത്തികൾണ്ടു തന്നുകൊണ്ടി ചേർന്നു യൗവ്വനംവന്നുണ്ടെന്നു. അലരീദളംപോലെ കുടചവന്ന നിലായത്തനയങ്ങൾ ഈ വരവിനെ അറിഞ്ഞു; അവൾ അറികയ്യണയയില്ല പെന്പചിഴക്കൊഴിക്കു കിടയായ അധരദളങ്ങൾ കകരമുദയത്താലും പൂർണ്ണിമിപ്പിടീടൻ; പലത്ത മുലയിണ കരുത്തുചമഞ്ഞു, ഹാമരണിഞ്ഞു വിചസ്മമാറിടം വലിഞ്ഞു; തന്നമല്ലും തളന്നു ജലനം പരന്നു; കോമളീമരകാലുന്ന തുടയിണ തിമണ്ടു തമ്മിലിടഞ്ഞു; കളിതമല്ലെന്നാമടിയണ പുത്തൻതളിമിന്നു തൂപ്പും ളഭിതയണഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയിരിക്കേകാലത്തു ചന്ദ്രാപതി തന്റെ മകളായ ഭാഗ്യവിയോട്, “നി

[illegible]

നറത്തുവെച്ചു ഞാൻ നീക്കം വക്കൽ തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിലുള്ള ജലത്തിന്റെ ദിവ്യശക്തി ആചന്ദ്രനാൽ അപ്പോൾമൊത്തുന്നയിരിക്കും. ആ നീരിനെ ഈ ഭൂതം കുമാരികളുടേയും ദേഹത്തിൽപ്രോക്ഷണംചെയ്തു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവരിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പൂവ്വജന്മം പ്രകാശിക്കുന്നതു കാണാം. മാടലകുന്ന പേർകൊണ്ടു പാഷണ്ഡനായ ഞാൻ ഈ ബ്രഹ്മണിയെ ആവേശിപ്പുവാനിരിക്കുകയാണ്” എന്നു കേട്ട മനവൻ വിസ്മിതനായി മാടലന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കുകയും അവൻ കഠിനത പരകയുംചെയ്തു. “പ്രഭോ! ചോളാദിഗുണിൽ ചിയാഴിയിട്ടത്തുള്ള ‘കാപ്പിയങ്കടി’ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ മാടലിയെന്ന ബ്രാഹ്മണി തന്റെ സപത്നിയുടെ ശിശുവെന്ന എടുത്തു പാൽ കൊടുക്കുകയും വിധിയെചെയ്തുത്താൽ അതിന്നു ദീവയായി ചെിക്കയുംചെയ്തു. അവൾ ഇതു കണ്ടു ശോകമണ്ണിത്താൽ പാഷണ്ഡന്റെ സന്നിധിയിൽചെന്നു പാടുകിടന്നു. അപ്പോൾ പാഷണ്ഡൻ ശിശുവിന്റെ ത്രവം ധരിച്ച്, “അമ്മേ! നീ പൂസാദിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ “നീ സപത്നിമാന്മാവാടുള്ളതെ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയ് സ്വമാന്മാവിന്റെ മക്കളിൽ വളർന്നു തേവത്തിയെന്ന കന്യകയെ വിവാഹംചെയ്തു എട്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം പൂവ്വസ്ഥി

തിയിൽ ബാലഭാവം കണ്ണുണ്ടെന്ന് എന്റെ സന്നിധിയിൽ വരിക ²² എന്നു പറഞ്ഞു മറഞ്ഞ ചാത്തൻ (പ്രാഞ്ചന്ദൻ) മംഗലാഭേദിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ വെളിച്ചപ്പെട്ട മടലനാശ്വന്ന ഏന്റെ കയ്യിൽ കരണ്ഡലവും തന്നു മാറിപ്പോയതിനുശേഷം ഇവിടെ ഈ ബ്രാഹ്മണിയുടെ മേൽ ആവേശിച്ച്, ആ കരണ്ഡലുവിലുള്ള ജലം തളിപ്പറമ്പ് പറഞ്ഞതാണ് ആതുകൊണ്ട് ആ കമാലികളുടെ മേൽ ഈ തീർത്ഥത്തെ തളിച്ച്, ²³ എന്നു പറഞ്ഞത് ആ പ്രകാരം ചെമ്പുപോലും അർദ്ധർ മൂന്നുപേരുടേയും പൂർവ്വരൂപം പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചു.

കണ്ണകീഴുമട മാതാവു പറഞ്ഞു.

അന്നനട—മട്ട്

1. ഗുണകാഴ്ച നിന്റെ പ്രിയതമൻ നിന്നൊരിന്നാശി വാഴാർക്കു കയറിക്കയറ്റു മൂലം
2. ചിന്നത്തു സന്യാസാഭിരുചിമണിമുതന്നു കരണ്ഡലമേതും പറഞ്ഞു മകളൊക്കെ
3. മറ്റു തുണമെന്തെങ്കിലും ചരമം തന്നിൽ വരുത്തേണ്ടു ചേന്ന വിചരണിമുതൽ നീ
4. അരിമാകരുമെങ്കിലും മരുവി വരിക സന്യാസം കളകു കരമിനി.

കോവലന്റെ മരണവു പറഞ്ഞു.

ചിന്ത. “ഉഗ്രന്തതുലം” എന്നു മട്ട്

1. അങ്ങിനെ കൂടുകൾ വസതിയിലെ നൊട്ടു മെമ്പർഡ് വെള്ളം.
 ടിണത്തിലിട്ടു കൈകൾക്കുണ്ടെന്നു. കടന്നുവെ
2. ഇറങ്ങി മറ്റ് കിതയെ ടിണമാക്കുന്ന കമാനിൽ. രാധം
 കവയത്തുകൾക്കു കനിവോടു വരികയിൽ മെ സുനോ.

ഒരുത്തു പറഞ്ഞു.

കൂകാഞ്ചി. മട്ട്

1. വാരിപ്പുറം വിളങ്ങുന്ന മെമ്പർഡ്
 കീഴെനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു
2. പാരിൽ പുകഴ്ന്ന മധുരപുരിയെ ഞാൻ
 മാരകനെന്നു കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട്
3. വന്നു പലമേഴും വേദിച്ചിട്ടു നിന്നു
 തമ്മിൽ മനസ്സും കണ്ടതിട്ടു
4. എന്നെത്തന്നെക്കൊണ്ടു വെളി നീയും
 പലമനസ്സും മെമ്പർഡ്.

ഇങ്ങനെ ചെങ്കുട്ടവന്റെ മുന്നിൽ ഒരു മധു
 വരണികൾ മുറയിട്ടു വീണ്ടും വീണ്ടും നെടുവിട്ടു
 കൊണ്ടു നില്ക്കുക. മനോഹരൻ തന്റെ റൂട്ടി മാട
 ലന്റെ വഴിനടപ്പിലൂടെ മെമ്പർഡ് വാങ്ങു. പ്ര
 ഭേ! ഉദ്യമമെന്നു ആപത്തിൽനിന്നു മെമ്പർഡ്
 തിരിന്നു കൊലയാണിയുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ടവനും വേ
 ഭൂതംഗമിച്ചവനുമായ കോവലന്റെ കപ്പലിനി

യിൽ സംസ്കാരമാനസകളായിത്തീർന്നതിനാൽ ആ മ
സ്തികളോടുകൂടി സ്വപ്നാകപ്രാപ്തിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുവെ
ച്ചുണ്ടെന്നും ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ ആ കർമ്മ
കൾ മുഖേന വഞ്ചനഗതിയിൽ സന്നിധാനംചെയ്യ
ന്ന അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ ആസക്തി വെച്ചുകൊണ്ടു ക
ണ്ണുകിയുടേയും, കോവലന്തറയും അമ്മമാർ താമ
സിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മക്കളായും മാതാപിതാവായും നാട
ത്തിരുത്തിന്റെ ഫലമായി ശേഖരസ്വംബിയുടെ പു
ത്രിയായും ജനിച്ചു പുണ്യകർമ്മങ്ങളെക്കഴിപ്പിച്ചുകൊ
ണ്ട് ഫലമായി സുരലോകം പ്രാപിക്കുന്നതും, മറ്റൊ
രനസ്സംഗംമൂലം ദ്രാലാകത്തിൽത്തന്നെ വിവാഹം കഴി
ക്കുന്നതും, പുണ്യപാപകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ അ
ർത്ഥനശനരൂപമായി ചരന്നാകിക്കുന്നതും, ജനിച്ച
വർ ഭരിക്കുന്നതും, ഭരിച്ചവർ ജനിക്കുന്നതും ആയ
ഐഹികജീവിതം ഇന്നുള്ളതല്ല ഇതൊന്നും പറഞ്ഞു
മാടലമഹിമയെക്കൊണ്ടു തെളിയിക്കുന്നതും ഉന്ന
വൻ കവിവർത്തനാൽ കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പാണ്ഡ്യന
ഗർഭത്തെ തന്റെ കഥാഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സ്പീകരിച്ചു വി
ദ്യോത്തമനഗാത്രിയായ പതിമൂന്നാമതായ ദിവ്യക്കു
മാരായിരുന്നു മുഖമേന്മയായ ചാമുണ്ഡി തമ്പുരാണവരും നി
തമിച്ചു പൂജാപാദപാദങ്ങൾ താമ്രകരം നടത്തുവാൻ
തയ്യാറായിരുന്ന നിശ്ചയിച്ച ദിവ്യകയ്യേറ്റം മലമ്പ
ച്ച തൊഴുതു മനോഹരമായ തന്റെ മുഖം

ബന്ധവിമുക്തനായ ആയുരണവന്മാരും ചിലകാലമായുള്ള ബന്ധനം നീങ്ങിയ ഒരു മണവന്മാരും കടകകൊക്കണമുള്ളവരായിത്തീരാനും കടൽമുഴന്ന ചങ്കുയുധിപനായ ഗജബാഹുക്കിതിവഴിയും ദേവിയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നു കൈകൂപ്പി “ഈ ചെങ്കുട്ടവണപ്പോലെ തെങ്ങും അവയെക്കൂടെ ശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ചു പൂജിപ്പാനുഗ്രഹിക്കുന്നു, അവിടെയും നിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിത്തീരട്ടെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണമെ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോൾ “നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്രകാരം വരും തന്നിരിക്കുന്നു.” എന്നു അശ്വമേധിവാക്യം കേൾക്കുമ്പോഴായി. ഇതു കേട്ട ചെങ്കുട്ടവനും ഒരു മണവന്മാരും പരിവാരങ്ങളും കൃതാർത്ഥരായി ദേവിയെ വണങ്ങി. പിന്നെ പാദാർത്ഥതപഃപര്യവേദിയായ മാടലണാട്ടുകുടി ചെങ്കുട്ടവൻ തന്റെ പാദങ്ങളിൽ നമിക്കുന്ന സാമന്തഭൃഗുവന്മാരെ കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു യാത്ര നടക്കേണ്ടിപ്പോകു പോയി.

അതിന്നുശേഷം ഞാൻ (ഇളംകാവടികൾ) കണ്ണുകീദേവിയുടെ ആലയത്തിലേക്കു ചെന്നു. ചെല്ലുമ്പോഴെത്തന്നെ തേവനിയുടെ മേൽ ആവേശംചെയ്തിരുന്ന ആ ദേവി ഏതോട്ടു പറഞ്ഞു. “വഞ്ചിത ജഡാനിയിൽ തന്റെ പൂവുജനം കീഴ്ത്തണമി വാഴുന്ന മഹാമോഡേ! മഹാന്റെ സവിധത്തിൽ ഒരു നി

മിത്തികൻ വന്ന്, “ഇവിടേക്കു രാജ്യം വാണി മിപ്പാൻ യോഗമുണ്ടെന്നു ചില അംഗലക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു കാണുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, “എന്റെ അഗ്രജനായ ചെങ്കുട്ടവനിയിങ്കൽ ഇങ്ങനെ അനുചിതമായി പറഞ്ഞുവല്ലോ.” എന്നു കരുതി അവന്റെ നേരെ വൈരസ്പന്ദം ചൂണ്ടു നോക്കി; അങ്ങനെ ഭൂഭാരത്തിന്നു താൻ പാത്രീഭവിക്കരുതെന്നും ജ്യേഷ്ഠൻതന്നെ രാജാവായി വാഴേണമെന്നും കരുതി തിരക്കണവായിലിൽ * സന്യാസം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു നിരവധികുസുമഭോഗസാധനമായ ധാത്രിസാമ്രാജ്യം ജ്യേഷ്ഠനെ ചരത്തി താകതാക്ക ഭവധവുരണയാതെ നിത്യാനന്ദപരിപൂർണ്ണമായ മോക്ഷസാമ്രാജ്യം താൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു വാഴുന്ന മുനിമനവനല്ലയോ മവൻ” എന്ന് ഇതേവരെ സംഭവിച്ചതും മേലിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതുമായ ഏകൻറ സ്ഥിതിഗതികളെ അജ്ഞാതയായ ദേവി ഞ്ഞൻ ചരിത്രം ശരിയാക്കേണമറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏന്നോടിക്കുറന്നു ഉപദേശിച്ചു.

മുഖങ്ങളെ നീക്കിയിൽ തെളിവുതന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചവിൻ, പരിശുദ്ധാത്മക്കളെ വന്ദിപ്പിൻ, അസത്യത്തെ ഭയപ്പെട്ടിവിൻ, അന്യന്റെ വൃത്താന്തം

* കിഴക്കേഴ്ച മുഖമായ നാലായാ— ഇക്കണക്കുകൾക്കൽ.

മരണശ്വാസം പരയാതിരിപ്പിൻ, മരണ വഞ്ചി
 പ്പിൻ, പ്രാണിഹിംസ ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ, ലാഠി
 ചെയ്തിൻ, തവസ്സാചരിപ്പിൻ, ഉപകാരികളിൽ കൃ
 തജ്ഞനാമായിരിപ്പിൻ, ദുഃശക്തിയെ വെട്ടിക്കുറിപ്പിൻ,
 കളവിന്നനുതലാതിരിപ്പിൻ, സുഭാഷിതങ്ങളെ
 ജ്ഞാതിപ്പിൻ. ചുരുക്കമായിട്ടുള്ള മരണത്തെ സേവി
 പ്പിൻ, അന്ത്യനാളുടെ സംഭവത്തെ അകന്നുനില്പിൻ,
 അന്ത്യമന്ദിമപ്രവേശമൊഴിപ്പിൻ, ജീവികളെ തുണ
 ജ്ഞിപ്പിൻ, ശ്രദ്ധാശ്രമം കാക്കുവിൻ, കള്ളം കളവും
 കാമവും നന്നായും പ്രാപ്തവാഗ്ദത്തം തീരെ വഞ്ചി
 പ്പിൻ, യൗവ്വനവും സമ്പത്തും ശരീരവും നിന്ദിച്ചു
 യിപ്പ, അഥ അർത്ഥാനന്ദം അർത്ഥമുപേക്ഷിച്ചാ
 യിരിക്കുകയും ചെയ്തും, പാപലോകത്തുള്ള തുണ കു
 തുവിൻ! ഇങ്ങനെ ലോകയാത്ര നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ള
 ഒരർത്ഥം.

കാണു പരിശിഷ്ടം.

കിരീടാധിപതികളായ തുണ രാജാക്കന്മാരിൽ
 പാശ്ചാത്യദേശംപ്രാബ്ധ നാട്ടാരാ മകാട്ടംവരാതെ ശാ
 സിച്ച മകന്മാരാലവരിശാഭിതപക്ഷസ്ഥാനമായി
 പുകഴാൻ ചേരട്ടെപാലന്മാരുടെ വംശത്തിൽ ജാത
 നന്തി ധർമ്മധർമ്മങ്ങളും കരുണാകരുതയും പൂർവ്വ

നവുരിയ്ക്കുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും ഉത്സാഹോഷാചപ്രസക്തിയും അവയിൽ അമരന്മാരുടെ സങ്കല്പനവും ജ്ഞാതരിയുടെ ജ്ഞാതാഭാവം കരവുവരെ ഒരു നിരവധി, രചനാട്ടിൽ കടികളുടെ ധനപുഷ്പിയും ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയും വരുത്തി, വരികളുള്ളതും കരവുള്ളതും സമ്പന്നനാക്കി, ധർമ്മധർമ്മവകുമാരികൾക്കു വൈരികൾക്കുവേണ്ടിയെന്തെന്തെങ്കിലും സ്തംഭമിട്ടും, കടലിനെ പിന്നോട്ടുകൊണ്ടും ഗംഗാതീരപുരം വസിച്ചും വാണകൊള്ളുന്ന ചെങ്കുട്ടവനരൂപമായ വാചകാശ്വപും സമ്പൂർണ്ണമായി.

വഞ്ചിക്കാശ്വപം സമാപ്തം.

ഗ്രന്ഥപരിശിഷ്ടം.

പുഷ്പസമുദ്രം, കന്യാകുമാരി, പശ്ചിമസമുദ്രം, വെങ്കടഗിരിയെന്നീ നാലതിർത്തികളുള്ള ജനനിയംമിടതിങ്ങി വാസംചെയ്തതാ തമിഴ്നാട്ടിൽ, ചെന്നമിഴ്, കൊടന്തമിഴെന്ന രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിങ്ങി കിടന്നതി, മുല്ല, പാല, ഒന്നതൽ, മരുതമെന്ന അഞ്ചു ദൃഢകൃതിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു, ധർമ്മമകരമുള്ളതാ ത്രിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സാധകമായി, ചന്ദ്രനാ

കും അമർത്ത്യനാകും കണ്ടുപോലിന്നത്തേക്കു വൃത്തികൾ പൂണ്ടു, ലിപിയെക്കൂട്ടായ പദങ്ങളിലുന്തർജ്ജനമായ അർത്ഥത്തിന്നു കേടുംപരാതെ രൂപത്തിൽ ബാഹ്യരൂപമൊഴുത്തും പൊഴിക്കത്തു വിലസുന്ന പദ്യങ്ങൾ, ഗാനങ്ങൾ, രംഗങ്ങൾ, നാട്യങ്ങളെന്നിവയുടെ മിശ്രിതരൂപങ്ങളായ വരികളുള്ളതുകളുടേയും, കവയകളുള്ളതുകളുടേയും പ്രയോഗമേകത്തോൽ ചെറുതമിഴിന്റെ സാമഭമായ ഗുണവിശേഷമുള്ള വിദ്യേരതിപ്പിച്ച്, “നല്ല നിഴലിലിരുന്നു പെരുകുന്നിനെ കാട്ടുനാവർ” എന്നുപോലെ ഇംഗിതങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മണിമേലലയാൽ ഇതിവൃത്തം സമ്പൂർണ്ണമാകുന്ന ചിലപ്പതികരം പരിസമാപ്തമായി.

